

சுமந்திரன்

9

—இரகை சண்டிகை நூல்—
கம்பராமாயணம்
யுத்தகாண்டம்

கும்பகருணன் வதைப்படலம்
(செய்யுள் 1 முதல் 171 வரை)

இருவர் உரை

உரையாசிரியர் :

வித்துவான் இராஜ. சிவ. சாம்பசிவ சர்மா அவர்கள்

தமிழாசிரியர்,

Madras Christian College School, Madras.

AND

வித்துவான் பெ. அண்ணாமலை அவர்கள்

தலைமைத் தமிழாசிரியர்,

St. Gabriel's High School, Madras.

கலைவாணி புத்தக நிலையம்

130, திரிகோணமலை வீதி, கண்டி

பதிப்புரிமை]

[விலை ரூ. 2-50

முதற் பதிப்பு—ஜனவரி, 1956
இரண்டாம் பதிப்பு—அக்டோபர், 1956

Kabeer Printing Works, Madras (3364)

பதிப்புரை

இவ்வாண்டு கம்பராமாயணத்தில், சும்பகருணன் வதைப்படலத்தில் 1 முதல் 170 பாடல்கள் எஸ். எஸ். ஸி. வகுப்பிற்கு இலங்கைக் கல்விப் பகுதியினரால் பாடமாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்நூல் அப்பாட திட்டத்தை யொட்டி மாணவர்களுக்குப் பல முறையிலும் நன்மை பயக்குவதாக வரையப்பட்டுள்ளது.

இந்நூலில் எளிய நடையில் பதவுரையும், தூய நடையில் பொழிப்புரையும், மாணவர்க்குப் பயன்படும் முறையில் தெளிவையளிக்கும் சிறந்த விளக்கமும், செய்யுள் நலம் காணும் முறையும், அருஞ்சொற்பொருளும் நலம்பெற அமைந்துள்ளன. ஒவ்வொரு செய்யுளுக்கும் சொல்லிலக்கணம், தொடரிலக்கணம், புணர்ச்சி இலக்கணம் என்பனவற்றைத் தெளிவுறவும், விளக்கமாகவும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. அணிவகைகளும் ஆங்காங்கு விளக்கத்துடன் தரப்பட்டுள்ளன.

வகுப்பில் மாணவர்க்கு நடத்தும் முறையில் இந்நூலுக்கு உரையும், பிறவும் எழுதப்பட்டுள்ளன. படிப்பில் ஊக்கமூட்டவும், சுவைகாணவும் ஏற்றவாறு உரைநடை அழகோடு அமைந்துள்ளது. ஆசிரியர் வரலாறு, கம்பராமாயண நூலைப்பற்றிய குறிப்புக்கள், முன்கதைச் சுருக்கம், பாடப்பகுதியின் கதைச் சுருக்கம், அருந்தொடர்ப்பெயர் அகராதி, பாட்டு முதற் குறிப்பகராதி என்பனவும் இணைக்கப்பெற்றுள்ளன. இவை யாவும் மாணவர்க்குப் பெருநன்மை செய்து துணைபுரிவனவாகும். ஒவ்வொரு செய்யுளுக்கும் இலக்கண விளக்கமும் விடாது எழுதியிருப்பது மாணவருக்கு இலக்கண அறிவை மனத்தில் ஊன்றி நிலைநிறுத்தும்படியான தகுதியுடையனவாம்.

நாம் எழுதித் தரும்படி கேட்டுக்கொண்ட வண்ணம் எழுதித் தந்த சென்னைக் கிறிஸ்தியன் காலேஜ் ஸ்கூல் தமிழாசிரியர் உயர்திரு வித்துவான் இராஜ. சிவ. சாம்பசிவ சர்மா அவர்கட்கும், ஸெயிண்ட் கேபிரியல்ஸ் ஹைஸ்கூல் தலைமைத் தமிழாசிரியர் உயர்திரு வித்துவான் பெ. அண்ணாமலை அவர்கட்கும் எம் நன்றி உரித்தாகுக. மாணவர் நலங்கருதி அவர்கள் தேவைகளை யெல்லாம் உணர்ந்து பயன்படுமாறு எழுதப்பட்ட இந்நூலை ஒவ்வொரு மாணவரும் கற்றுணர்ந்து பெருநன்மை பெறுவார்களாக.

கலைவாணி பதிப்பகத்தார்

பொருளடக்கம்

		பக்கம்
1. கம்பராமாயண நூற்சிறப்பு	...	v
2. கம்பநாட்டாழ்வார் வரலாறு	...	vii
3. கதைச் சுருக்கம்	...	ix
4. அருந்தொடர்ப் பெயரகராதி	...	xii
5. நூல் - மூலமும் உரையும்	...	1-188
6. பயிற்சி	...	188
7. செய்யுள் முதற்குறிப்பு-அகராதி	...	191

கம்பராமாயண நூற்சிறப்பு

கம்பராமாயணம்: கம்பர் + ராமாயணம் = கம்பராமாயணம். கம்பரது ராமாயணம் என விரியும்; ஆறும் வேற்றுமைத்தொகை செய்யுட்பிறிதின் கிழமைப் பொருளது. 'சில விகாரமாம் உயர்திணை' என்ற விதிப்படி நிலைமொழி ஈற்று ரகர மெய் கெட்டது. ராம + அயணம் - ராமாயணம். வடமொழித்தொடர்; தீர்க்க சந்தி. அயணம் - அயநம், வரலாறு. இராமனுடைய வரலாறு என்பது பொருள். இராமன் தனி திருமேனி அழகால் பிறரைக் களிக்கச் செய்பவன். இராமாயணம் இதி காசங்கள் இரண்டில் ஒன்று. மற்றது பாரதம். இராமாயணம் சூரிய வமிசத்து அரசர்களைப் பற்றியும் பாரதம் சந்திர வமிசத்து அரசர்களைப் பற்றியும் ஆம்.

வடமொழியில் இராமாயணத்தை இயற்றியவர் வான்மீகிமுனிவர். அவர் 24000 சுலோகங்களால் 7 காண்டங்களில் இயற்றியுள்ளார். அதற்கு வடமொழியில் 'ஆதிகாவியம்' என்று பெயர்.

தமிழ்நாட்டில் சங்க காலத்திலேயே இராம கதை நன்கு பயிலப்பட்டு வந்தது என்பதற்குப் பல சான்றுகள் உள்ளன. இராம சரித்திரத்தில் உள்ள சிற்சில பகுதிகளை உவமைகளாக ஆங்காங்குச் சங்கப் புலவர்கள் ஆண்டு வந்துள்ளமை இதனை வலியுறுத்தும். ஆயினும், இராமன் வரலாறு முழுவதும் கூறும் நூலாக இன்று கிடைப்பது கம்பர் இயற்றிய இராமாயணம் ஒன்றே. கம்பர் தம் இராமாயணத்தை வான்மீகி முனிவரைத் தழுவி எழுதியுள்ளார் என்பதற்குத் "தேவபாடையில் இக்கதை செய்தவர் மூவராயினர்; அவர் தம்முள் முந்திய நாவினார் உரையின்படி தமிழ்ப்பாவினால் இஃதுணர்த்திய பண்பரோ," என்று கூறுதலினால் அறியலாம். மற்றும் "வாங்கரும் பதங்கள் நான்கும் வகுத்த வான்மீகி என்பான், தீங்கவி செவிகளாரத் தேவரும் பருகச் செய்தான், ஆங்கவன் புகழ்ந்த நாட்டை அன்பெனும் நறவம் மாந்தி, மூங்கையான் பேசலுற்றான் என்ன யான் மொழியலுற்றேன்," என்று கூறுவதாலும் அறியலாகும்.

கம்பர் தம் இராமாயணத்தைத் தம் விருப்பத்தினால் பாடினார். அதனை அவரே, "ஆசைபற்றி அறையலுற்றேன் இக்காசில் கொற்றத்து இராமன் கதையரோ," என்று கூறுகின்றார். கம்பராமாயணம் வடமொழி இராமாயணத்தைப்போல் ஏழு காண்டங்களை யுடையது. பாலகாண்டம், அயோத்தியாகாண்டம், ஆரணியகாண்டம், கிட்கிந்தா காண்டம், சுந்தரகாண்டம், உயுத்தகாண்டம், உத்தரகாண்டம் என்பன. அவற்றுள் முதல் ஆறு காண்டங்களைக் கம்பர் பாடினார் என்றும் ஏழாவதான உத்தரகாண்டத்தை ஒட்டக்கூத்தர் பாடினார்

என்றும் கூறுவர். சிலர் உத்தரகாண்டத்தைப் பாடியவர் வாணிதாதர் என்பார். கம்பர் தம் இராமாயணத்தைப் பாடுங்கால் சூரியன் மறைவு முதல் தோன்றும் வரை அந்தணர்களிடத்தில் நன்கு கேட்டறிந்து, சூரியன் தோன்றியது முதல் மறைவு வரை நாளொன்றுக்கு 700 கவிகள் வீதம் பாடினார் என்பர்.

கம்பர் தம் இராமாயணத்திற்கு இட்டபெயர் இராமாவதாரம் என்பதும், அது வெண்ணெய் நல்லூரில் பாடப்பட்டது என்பதும் குறிக்கப் பட்டுள்ளது. “நடையின் நின்றயர் நாயகன் தோற்றத்தின், இடை நிகழ்ந்த இராமாவதாரப்பேர், தொடை நிரம்பிய தோமறு மாக்கதை, சடையன் வெண்ணெய்நல் லூர்வயின் தந்தே,” என்பதால் அறியலாம்.

இராமாயணம் நூல்வகையில் வழிநூல் ஆகும். இராமாயணத்தின் உட்பிரிவுகள் படலங்கள் எனப்படும். காண்டம் - பெரும் பிரிவு; படலம் - சிறு பிரிவு.

இராமாயணம் தமிழிலுள்ள மிகப் பெரும் காவியமாகும். சொற் சுவை, பொருட்சுவை, கவிச்சுவை என்பவற்றில் இணையற்றது. ஒன்பான் சுவைகளும் ததும்பிப் பொழியப் பொலிவது. கம்பர் பாடிய விருத்தக் கவிகள் தமிழ் யாப்பிலுள்ள விருத்தம் என்னும் வகைக்கே பெரும் சிறப்பு அளித்தனவாகும். கம்பர் வான்மீகி இராமாயணத்தின் கதையை மட்டும் எடுத்துக்கொண்டு தமிழ் நாட்டிற்கும் தமிழ் மொழிக்கும் தமிழ்ப் பண்பாட்டிற்கும் ஏற்ப நூலை அமைத்துப் பாடினார் ஆதலின், வான்மீகி இராமாயணத்திற்கும் கம்பராமாயணத்திற்குமுள்ள வேறுபாடுகள் பலவாம்.

கம்பர் கதையைக் கூறிச் சொல்லுமிடத்துத் தக்க நீதிகளை ஏற்ற பெற்றி உணர்த்திச் செல்லுகிறார். மற்றும் கதையில் வரும் பாத்திரங்கள் ஒவ்வொன்றைப் பற்றியும் எழுதுங்காலத்தில் அப்பாத்திரம் தாமாகவே கருதி எழுதுகிற முறை வியந்து பாராட்டற்பாலது. ஒவ்வொரு பாத்திரத்தின் ஏற்றத் தாழ்வுகளையும் வேறுபாடு இன்றி விளக்கிச் செல்வதும், பாத்திரங்களைக் கொண்டே தம் கருத்துக்களை கூறிச் செல்லுகின்ற முறையும், முடிவினை படிப்போரே அறிந்து கொள்ளுமாறு விட்டுச் செல்லுதலும் கூர்ந்தறியத் தக்கன. திருக்குறள், சீவக சிந்தாமணி போன்ற பண்டைத் தமிழ் இலக்கியங்களிலுள்ள சிறந்த சொற்களையும்; பொருள்களையும் கருத்துக்களையும் தம் நூலில் ஏற்ற விடங்களில் எடுத்து ஆண்டுள்ளார்.

கம்பர் பாடிய நூலினால் விருத்தப்பாவின் அமைப்பு முறையும் சிறப்பும் மேன்மையுற்றன. அதனால், “விருத்தம் என்னும் ஒண்பாவில் உயர் கம்பன்,” எனப் போற்றிக் கூறுவாராயினர். இவர் காலத்துக்கு முன் அமைந்தவையான சிந்தாமணி, சூளாமணி என்ற அரிய பல நூல்களை நன்கு பயின்றுள்ளார் என்பது இவர் வாக்கில் நன்கு அறிய

லாம். சிந்தாமணி என்னும் பெருங்கடலில் ஓர் அகப்பை நீர்மொண்டு தெள்ளித் துளித்த துளிகள் இக்கம்பராமாயணம் எனச் சிந்தாமணிக்கு ஏற்றங் கூறுவார் கூறுவர். கம்பர் செய்யுட்களில் ஆழ்ந்து கற்கக் கற்கப் புதுப்புதுக் கருத்துக்கள் தோன்றுமாறு சொல்வளம் மிகுந்து இருக்க இயற்றியுள்ளார்.

தமிழின் 'கதி' யாது? எனின் 'க' கம்பராமாயணமும் 'தி' திருக் குறளுமெனக் கூறுவர் ஆன்றோர். கம்பராமாயணம் பன்னீராயிரம் செய்யுட்களையுடையது. பிற நூல்களுக்குப் போலியாகப் பற்பல நூல்கள் தோன்றினாற்போல இந்நூலுக்குப் பிறிதொரு நூல் தோன்றவில்லை என்பதொன்றே இதன் சிறப்பையுணர்த்தும். மலையாள நாட்டிலும் கம்பராமாயணத்தைக் கோயில்களில் பாடும் வழக்கம் இருந்தது என்பதும் அதற்கு மானியம் விட்டிருந்தனர் என்பதும் கல்வெட்டுக் களால் அறியக்கிடக்கின்றன.

தமிழாகிய கடலில் நாவாகிய மலையை நாட்டிக் கடைந்தெடுத்த அமுதம் கம்பராமாயணம். "கம்பநாடன் கவிதையிற்போல், இந்நாட்டில் செல்வமெல்லாம் பெற்று அரசாண்டிருந்தாலும், இந்திரனாக இருந்தாலும் கற்றோர்க்கு இதயம் களியாது," என்று கூறுகிற கூற்று ஒன்றே இதன் பெருமையை நன்கு விளக்குவதாகும்.

கம்பநாட்டாழ்வார் வரலாறு

கம்பர் வரலாறு சிலந்தி வலைபோன்று சிக்கலுடையது. கம்பர் சோழவள நாட்டில் திருவழுந்தூரில் உவச்சர் குலத்தில் ஆதித்தர் என்பவருக்குப் புதல்வராகப் பிறந்தார். உவச்சர் என்பார் கோயில் பூசாரிகள். கம்பர் காளி கோயில் பூசாரி குலத்தில் பிறந்தவர் என்று வாணியன் தாதன் என்ற ஆசிரியர் சுட்டுகிறார்.

கம்பர் என்ற பெயர் பூசாரிக் குலத்திற்கு அமைந்த பட்டப்பெயர் என்பர் சிலர். கம்பவர்மன் என்ற அரசனொருவன் இருந்ததால், 'கம்பர் என்பது பட்டப்பெயர் ஆகாது' என்பர் சிலர். ஏகம்பர் என்ற பெயர் முதல் குறைந்து கம்பர் என்றயிற்று என்பர் சிலர். அரசன் அவையில் கம்பு தாங்கிச் சென்றதால் கம்பரெனப் பெயர் பெற்றார் என்பர் சிலர். ஆசிரியர் கட்டளைப்படி கம்பங்கொல்லையைக் காத்திருந்ததால் கம்பர் எனப்பட்டார் என்பர் சிலர். இளமையில் தாய் தந்தையரை இழந்து காப்பாரின்றிச் சடையப்ப வள்ளல் வருங்கால் ஓர் கம்பத்தின் அடியில் நின்றதால் கம்பர் எனப்பட்டார் என்பர் சிலர். எவ்வாறாயினும் பிற்காலத்தில் சிறந்து நாட்டைப் பெற்றுக் கவிச்சக்கரவர்த்தியாய் வாழ்ந்திருந்தார் என்பது, "கம்ப நாடுடைய வள்ளல் கவிச்சக்கரவர்த்தி,"

என்னும் தொடராலும், 'கம்ப நாடர்' என்னும் தொடராலும் அறியலாம்.

இவர் காலத்தில் வாழ்ந்த சோழ நாட்டு அரசன் மூன்றாம் குலோத்துங்க சோழன் என்பானாவன். கம்பர் தம் காவியத்தில் பல விடங்களில் இச்சோழனைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார்.

கம்பர் வைணவ மதத்தினர் எனினும் சிவபெருமானைக் கூறுமிடத்திலெல்லாம் சிறப்பாகவே கூறியுள்ளார். கம்பர் காலம் 12-ம் நூற்றாண்டு என்றும் 1178-1185-க்குள் இராமாயணம் இயற்றப்பெற்றிருக்க வேண்டுமென்றும் அறிஞர் கூறுவர். ஒன்பதாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர் என்பார் கூற்று ஆதாரமற்றது.

கம்பரை ஆதரித்தவர் சோழ நாட்டில் வாழ்ந்த புதுவைச் சங்கரன் மகன் சரராமன் என்னும் சடையப்ப வள்ளலாவர். கம்பர் தம் இராமாயணத்தில் தம்மை ஆதரித்த வள்ளலான சடையப்பரை ஆயிரம் பாட்டிற்கு ஒருமுறை அவர் பெயரை அமைத்துப் புகழ்ந்து பாடியுள்ளார். கம்பர் இராமாயணமேயன்றிச் சடகோபர் அந்தாதி, சரசுவதி அந்தாதி, ஏர் எழுபது, திருக்கை வழக்கம் முதலான சிறு நூல்களையும் பாடியுள்ளார்.

தமிழ் நாட்டில் கம்பரைப் பற்றி வழங்கும் பழமொழிகள் மிகப் பலவாகும். 'கல்வியில் பெரியன் கம்பன்,' 'கம்பன் கவிச் சக்கரவர்த்தி,' 'கம்பநாட்டாழ்வான்,' 'கம்ப சித்திரம்,' 'கம்பனாரிடைப் பெருமையும் உண்டு,' 'கற்றார் கல்வியிற் பெரிதாம் தமிழ்க் கம்பநாடன்,' 'விருத்த மென்னும் ஒன்பாவில் உயர்கம்பன்,' 'கம்பன் வீட்டுக் கட்டுத் தறியும் கவிபாடும்' என்பனவற்றைக் காண்க.

கம்பருக்கு அம்பிகாபதி என்று மகன் ஒருவன் இருந்தான் என்றும் சோழன் கம்பர் மகனைக் கொன்றதால் மகனைப் பிரிந்த பிரிவால் வருந்தி இறந்தாரென்றும் கூறுவர். தமிழ் நாட்டினிடத்தும் தமிழ் மொழியினிடத்தும் அளவில்லாத பற்றுள்ளம் கொண்டவர் கம்பர். கங்கை நாட்டைக் கூறும்போதெல்லாம் காவிரி நாட்டைக் கூறியும், கங்கை யாற்றைக் கூறும்போதெல்லாம் காவிரியைக் கூறியும், குகனைப் பற்றிப் பாடுங்காலத்துக் காளத்திக் கண்ணப்பனை உள்ளத்தில் கொண்டும் பாடியது இங்கு உணரத்தக்கன.

கம்பர் காலத்தில் அவரோடு இருந்த புலவர்கள் புகழேந்தி, ஓளவை, ஓட்டக்கூத்தர், பேராசிரியர், நேமிநாதர், வாணியன் தாதன் முதலானோர் ஆவர்.

கம்பரின் கல்விப் பெருமையையும், கவித்திறத்தையும் அறிந்த பாரதியார், "யாமறிந்த புலவரிலே கம்பனைப்போல் வள்ளுவர் போல் இளங்கோவைப்போல், பூமிதனில் யாங்கணுமே கண்டதில்லை உண்மை வெறும் புகழ்ச்சியில்லை" என்று பாடியிருத்தலால் நன்குணரலாம். கம்பர் தம் இராமாயணத்தைத் திருவரங்கத்தில் அரங்கேற்றினார் என்பர்.

கதைச் சுருக்கம்

[முன் கூறு] கோசல நாட்டு அயோத்திமா நகரில் அரசாண்ட தசரத சக்கரவர்த்தியின் முதல் மனைவியான கௌசலையின் வயிற்றில் பிறந்தவனாகிய இராமன் சீதையை மணந்து வாழும் காலத்தில், தந்தையாகிய தசரதன் மூன்றாம் மனைவியான கைகேயிக்கு அளித்த வாக்கின்படி தம்பி இலக்குமணனையும் உடன்கொண்டு இராமன் காட்டிற்குச் சென்றான். தண்டகாரணியத்தில் தங்கியிருந்த காலத்தில் இலங்கைக்கு அரசனான இராவணன் சீதையை வஞ்சகமாகத் தூக்கிச் சென்று இலங்கையில் அசோகவனத்தில் சிறைவைத்தான். இராமன் மனைவியான சீதையைக் காணாமல் தேடிவரும் காலத்தில் இடைவழியில் அனுமனைக் கண்டு, அவனால் சுகீரீவனது நட்பைப்பெற்று, வாலியைக் கொன்று, சுகீரீவனுக்குக் கிட்கிந்தையின் அரசை அளித்தான். பின்னர் வானர வீரர்களைப் பல திசைகளுக்கும் அனுப்பிச் சீதையைத் தேடிவருமாறு பணித்தனர். அந்நிலையில் தென்றிசையில் தேடச் சென்ற அனுமான் கடல்கடந்து இலங்கைக்குச் சென்று அசோகவனத்தில் சீதை இருத்தலைக் கண்டு இராமன் கொடுத்த கணையாழியைக் கொடுத்து அவள் கொடுத்த சூடாமணியோடு வந்து இராமனுக்கு அறிவித்தான். இதற்கிடையில் அனுமான் இலங்கையை எரியூட்டி அட்ச குமாரனைக் கொன்று இலங்கை வாழ் அரக்கர்க்கும், இராவணனுக்கும் அச்சத்தையும் வியப்பையும் திகைப்பையும் உண்டாக்கினான்.

இந்நிலையில் இராமன் வானரப் படைகளைத் திரட்டிக்கொண்டு சேது அணைகட்டி இலங்கைநகரை முற்றுகையிட்டான். அப்போது இராவணனுடைய தம்பியான விபீடணன் அண்ணனுக்குப் பல அறிவுரைகள் கூறியும் சீதையை விடுக்க மனமில்லாதவனாகவே வெறுத்து இராமனைச் சரணடைய, இராமன் அவனை ஏற்றுக் கொண்டான்.

இராமன் பின்னர் இராவணனை நல்வழிப்படுத்த எண்ணி அங்கதனைத் தூது அனுப்பியும் பயனற்றதாகப் போர் தொடங்கிற்று. முதல்நாள் கரும்போர் நிகழ்ந்தது. அப்போரில் இராவணன் தன் பெரும் படைப் பலத்துடன் யானைக் கூட்டத்துள் சிங்கவேறு பாய்ந்தார்போல் பகைவர் கூட்டத்துட் பாய்ந்து சென்று உழக்கிக் கலக்கினான். அக்கரும் போரில் இராவணன் பத்துத் தலைகளிலும் அணிந்திருந்த முடிகள் பத்தும் சிதறிவிழ இருபது கைகளிலும் இருந்த ஆயுதங்கள் அற்றுப் போய் படுதோல்வியுற்று நிராயுதபாணியாய் நிற்க, இராமன் அவனை நோக்கி, “இன்றுபோய்ப் பேரர்க்கு நாளை வா,” என நவின்றான். “பேரான்மை என்ப தறுகனென் றுற்றக்கால், ஊரான்மை

மற்றதன் எஃகு” என்ற குறட்பாவுக்கு இலக்காய் விளங்கிய இராமன் முன் இராவணன் நாணிப் போர்க் களம் விடுத்து இலங்கை நோக்கி வருவானாயினன்.

கும்பகருணன் வதைப்படலம் :

கும்பகருணனது வதையைப்பற்றிக் கூறும் படலம் என மூன்று சொற்கள் இரண்டு சந்தியாய்ப் புணர்ந்த சொற்றொடர். கும்பகருணன் வதை என்பது ஆறும் வேற்றுமைத் தொகையாகவும், வதைப்படலம் என்பது இரண்டாம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன்தொக்க தொகையாகவும் கூறப்படும். வதை - கொல்லுதல்; தற்பவ வடசொல். இப்படலத்தைக் கும்பகருணப்படலம் என்றே கூறுதலும் உண்டு.

குடத்தைப்போன்ற காதினையுடையவனாதலால் அவனுக்குக் கும்பகருணன் என்ற பெயர் வந்தது. இராமனால் முறியடிக்கப்பட்டு இராவணன் தனிமையாக மண்ணையே நோக்கி வந்தானாய் அரண்மனையுட் புகுந்தான். அங்குப் பணியாளனை அழைத்துத் தூதர்களைக் கொண்டு வரச் செய்து அரக்கர் சேனைகளைத் திரட்டச் சொன்னான். அப்பொழுது மாலியவான் வரத் தனக்கு நேர்ந்த குறையை இராவணன் அவனிடம் சொன்னான். மாலியவான் இராவணனை நல்வழிப்படுத்த எண்ணி அறிவுரை கூறிக்கொண்டிருக்கையில், மகோதரன் என்பான் வந்து இராவணன் மனநிலையை மாற்றிக் கும்பகருணனைத் துயில் எழுப்பிவருமாறு சொல்லுகின்றான்.

இராவணனும் மனம்மாறி அவ்வாறே கும்பகருணனைத் துயிலினின்றும் எழுப்பி அழைத்துவருமாறு பணியாளர்கட்குக் கட்டளையிடுகின்றான். அவர்கள் பெரிது முயன்று அவனை எழுப்பி அழைத்து வந்தனர். போர் மூண்டிருப்பதை உணர்ந்து கும்பகருணன் இராவணனுக்குச் சீதையை விட்டுவிடும்படியாகப் பல நல்லுரைகளைக் கூறுகின்றான். இராவணன் சினந்து கும்பகருணனை இழித்துப்பேசித் தான் போருக்கு எழுகிறான். இதனை யறிந்த கும்பகருணன் இராவணன் தோல்வியை வலியுறுத்தி, பிரியாவிடை பெற்றுக்கொண்டு போர்க்களத்தை அடைகின்றான். அங்கு இராமன் பெருமலைபோல் நின்று கும்பகருணனைப் பார்க்கின்றான். அப்போது சுக்கிரீவன் “கும்பகருணனும் இராவணனுக்கு நல்லுரை கூறியவன்; விபீடணனைப்போல் நற்குணம் வாய்ந்தவன்; அவனையும் நம்பால் சேர்த்துக்கொண்டால் விபீடணனும் மகிழ்வான்” என்று கூறினான்.

அதனைக்கேட்ட இராமன் அவனிடம் தனக்கு யாதொரு பகையுமின்மையால், அவனைக் கொன்று ஒரு பயனுமில்லை எனக் கூறி, விபீடணனைத் தூது அனுப்புகின்றான். விபீடணன் சேனைக் கடலைத் தாண்டிச் சென்று கும்பகருணன் பாதங்களில் விழுந்து வணங்கினான்.

14.	ஓங்கலொன்றினை யும்பர்கோன் தூங்கநின்று சுழற்றினான்	...	118
15.	ஓம்புறும் முழை என்றுயர் மூக்கினன்	...	68
16.	கதிரவாள் வயிரக்கழற் காலினான்	...	63
17.	கதிரவாள் வயிரப் பணைக் கையினான்	...	63
18.	கழற்பொரு காலன்	...	65
19.	கழிந்ததீயொடு காலையும் பிழிந்து சாறுகொள் பெற்றியான்	...	119
20.	காரியற் காலன்ன கழல் சும்பகருணன்	...	114
21.	காலன் மேனிமிர்மத்தன்	...	65
22.	காலனாருயிர்க்காலன்	...	117
23.	காலின் மேனிமிர் காலினான்	...	117
24.	கிரியனான்	...	44
25.	குன்றன கொள்கையான்	...	70
26.	குன்றினும் உயர்ந்த தோளான்	...	43
27.	குன்றென உயர்த்த தோளான்	...	49
28.	கூரிய சூலத்தான்	...	114
29.	சிங்கணன் அயிறு அலைத்தொடர் அங்ககல் வாயினான்	...	66
30.	சிந்தையால் களிக்கின்றான்	...	129
31.	சீறுகின்ற முகத்திரு செங்கணன்	...	60
32.	சுடர் கிடந்தது நின்றதன்மேற் கதழ்படர்கடுங் கனல்போன் மயிர்ப்பங்கியான்	...	67
33.	சூருளோர் காலமுண்ட சூலம் கைக்கொள்வோன்	...	122
34.	சூலமே கந்திருத்திய தோளினான்	...	65
35.	சூலமேகம் எனப்பொலி தோற்றத்தான்	...	65
36.	சேணுயர் கொடியது வயவெஞ்சீயம்	...	110
37.	சொரிந்த சோரி தன் வாய்வரத் தூங்குவான்	...	62
38.	தம்பியான்	...	94
39.	தானுயர்ந்த தவத்தினான்	...	120
40.	திண்கடலின் திரை நெரிந்தன்ன புருவத்து நெற்றியான்	...	62
41.	திண்திறல் வீரன்	...	50
42.	துயில்கின்ற மன்னவன்	...	56
43.	நம்பி	...	43
44.	நீணெடுங்காலொடும் சென்ற குன்றை அன்னவன்	...	72
45.	பாம்புறங்கும் படர்செவிப் பாழியான்	...	117
46.	பிறங்குருமின் ஏற்றைப் பிசைந் தெரியுதுவான்	...	61
47.	பிறையுடை எயிற்றவன்	...	106

	பாட்டு
48. புண்ணுறு புலவு வேலோன்	... 145
49. பேரியல் இலங்கை வேந்தன் பின்னவன்	... 114
50. பொலந் தேரிற் பொங்கிய ஏந்தல்	... 109
51. மட்டறவுறங்குவான்	... 53
52. மடலுடை அலங்கன் மார்பன்	... 146
53. மடைபேராச் சூலத்தான் மழுவாட்கொண்டு எறிந் தாலும் தொடைபேராத் துயிலான்	... 55
54. மழையினீர் வழங்கும் கண்ணான்	... 130
55. மன்றல் தங்கு மால மார்பன்	... 47
56. மாலினூர்கெடச் சூலமே கொடு சூடினான்	... 69
57. மேனிமிர் செம்மயிர்க் கற்றையான்	... 65
58. மேனிமிர்த்த மிடுக்கினான்	... 120
59. வருங்களிற்றினைத் தின்றனன் மாலறு அருங்களிற் றிரிகின்றதோர் ஆசையான்	... 64
60. வறைக்கமைந்தன லுனொடு வரக்கிய நறைக் குடங்கள் பெருன்	... 59
61. வன்னொடுஞ் சூலத்தை வலத்து வாங்கினான்	... 94
62. வானுயர்ந்த வரத்தினான்	... 120
63. விடமெழுந்தது போனொடு விண்ணினைத் தொட வுயர்ந்தவன்	... 76
64. வெம்புணீர் சொரிய நின்றான்	... 154

8. விபீடணன்

1. இருளறு சிந்தையான்	... 139
2. எய்திய நிருதர்கோன்	... 170
3. என்று முள்ளான்	... 166
4. கவிஞரின் அறிவு மிக்கான்	... 131
5. குணங்களாலுயர்ந்தான்	... 168
6. குமரன்	... 132
7. தார்க்கோல மேனிமைந்தன்	... 155
8. திறமென நின்ற தீமை இம்மையே தீர்ந்தசெல்வன்	... 134
9. புலம்பும் பொற்றேள் தம்பி	... 154
10. வென்றி வெந்திறலினான்	... 167

	பாட்டு
14. ஓங்கலொன்றினை யும்பர்கோன் தூங்கநின்று சுழற்றினான்	... 118
15. ஓம்புறும் முழை என்றுயர் மூக்கினன்	... 68
16. கதிரவாள் வயிரக்கழற் காலினன்	... 63
17. கதிரவாள் வயிரப் பணைக் கையினன்	... 63
18. கழற்பொரு காலன்	... 65
19. கழிந்ததீயொடு காலையும் பிழிந்து சாறுகொள் பெற்றியான்	... 119
20. காரியற் காலன்ன கழல் கும்பகருணன்	... 114
21. காலன் மேனிமிர்மத்தன்	... 65
22. காலனாருயிர்க்காலன்	... 117
23. காலின் மேனிமிர் காலினன்	... 117
24. கிரியனான்	... 44
25. குன்றன கொள்கையான்	... 70
26. குன்றினும் உயர்ந்த தோளான்	... 43
27. குன்றென உயர்த்த தோளான்	... 49
28. கூரிய சூலத்தான்	... 114
29. சிங்கணன் அயிறு அலைத்தொடர் அங்ககல் வாயினான்	... 66
30. சிந்தையால் களிக்கின்றான்	... 129
31. சீறுகின்ற முகத்திரு செங்கணன்	... 60
32. சுடர் கிடந்தது நின்றதன்மேற் கதழ்படர்கடுங் கனல்போன் மயிர்ப்பங்கியான்	... 67
33. சூருளோர் காலமுண்ட சூலம் கைக்கொள்வோன்	... 122
34. சூலமே கந்திருத்திய தோளினன்	... 65
35. சூலமேகம் எனப்பொலி தோற்றத்தான்	... 65
36. சேணுயர் கொடியது வயவெஞ்சீயம்	... 110
37. சொரிந்த சோரி தன் வாய்வரத் தூங்குவான்	... 62
38. தம்பியான்	... 94
39. தானுயர்ந்த தவத்தினான்	... 120
40. திண்கடலின் திரை நெரிந்தன்ன புருவத்து நெற்றியான்	... 62
41. திண்திறல் வீரன்	... 50
42. துயில்கின்ற மன்னவன்	... 56
43. நம்பி	... 43
44. நீணெடுங்காலொடும் சென்ற சூன்றை அன்னவன்	... 72
45. பாம்புறங்கும் படர்செவிப் பாழியான்	... 117
46. பிறங்குருமின் ஏற்றைப் பிசைந் தெரியுதுவான்	... 61
47. பிறையுடை எயிற்றவன்	... 106

	பாட்டு
48. புண்ணுறு புலவு வேலோன்	... 145
49. பேரியல் இலங்கை வேந்தன் பின்னவன்	... 114
50. பொலந் தேரிற் பொங்கிய ஏந்தல்	... 109
51. மட்டறவுறங்குவான்	... 53
52. மடலுடை அலங்கன் மார்பன்	... 146
53. மடைபேராச் சூலத்தான் மழுவாட்கொண்டு எறிந் தாலும் தொடைபேராத் துயிலான்	... 55
54. மழையினீர் வழங்கும் கண்ணான்	... 130
55. மன்றல் தங்கு மாலை மார்பன்	... 47
56. மாலினூர்கெடச் சூலமே கொடு சூடினான்	... 69
57. மேனிமிர் செம்மயிர்க் கற்றையான்	... 65
58. மேனிமிர்த்த மிடுக்கினான்	... 120
59. வருங்களிற்றினைத் தின்றனன் மாலரூ அருங்களிற் றிகின்றதோர் ஆசையான்	... 64
60. வறைக்கமைந்தன லுனொடு வரக்கிய நறைக் குடங்கள் பெருள்	... 59
61. வன்னெடுஞ் சூலத்தை வலத்து வாங்கினான்	... 94
62. வானுயர்ந்த வரத்தினான்	... 120
63. விடமெழுந்தது போனெடு விண்ணினைத் தொட வுயர்ந்தவன்	... 76
64. வெம்புணீர் சொரிய நின்றான்	... 154

8. விபீடணன்

1. இருளுறு சிந்தையான்	... 139
2. எய்திய நிருதர்கோன்	... 170
3. என்று முள்ளான்	... 166
4. கவிஞரின் அறிவு மிக்கான்	... 131
5. குணங்களாலுயர்ந்தான்	... 168
6. குமரன்	... 132
7. தார்க்கோல மேனிமைந்தன்	... 155
8. திறமென நின்ற தீமை இம்மையே தீர்ந்தசெல்வன்	... 134
9. புலம்பும் பொற்றோள் தம்பி	... 154
10. வென்றி வெந்திறலினான்	... 167

கம்பராமாயணம்—யுத்த காண்டம்

கும்பகருணன் வதைப்படலம்

[மூலமும் உரையும்]

1. இராவணன் நகர்நோக்கி மீள்ல்

வாரணம் பொருத மார்பும், வரையினை எடுத்த தோளும்,
நாரத முனிவற் கேற்ப நயம்பட உரைத்த நாவும்,
தாரணி மவுலி பத்தும், சங்கரன் கொடுத்த வாளும்,
வீரமும் களத்தே போக்கி வெறுங்கையோடு இலங்கை
புக்கான்.

(பதவுரை) வாரணம் - எட்டுத் திக்கு யானைகளை ;
பொருத - எதிரிட்டுச் சண்டை செய்து ; மார்பும் - யானைத் தந்தங்
களால் தொளைக்கப்பட்ட மார்பினையும் ; வரையினை - கயிலாய
மலையை ; எடுத்த தோளும் - (செல்லும் வழியினைத் தடுக்கின்ற
தென்று தூக்கியெறிதற்குப்) பெயர்த்து எடுத்த தோளும் ;
நாரதமுனிவற்கு ஏற்ப - (இசையில் சிறந்தவரான) நாரதமுனி
வர்க்குப் பொருந்துமாறு ; நயம்பட - இனிமை பொருந்த ;
உரைத்த நாவும் - சாமகானத்தைப் பாடிய நாவும் ; தார் அணி
மவுலி பத்தும் - மாலையை அணிந்த முடிகள் பத்தும் ; சங்கரன்
கொடுத்த வாளும் - சிவபெருமான் கொடுத்தருளிய வானையும் ;
வீரமும் - வீரகுணத்தையும் ; களத்தே போக்கி - போர்க் களத்
திலே இழந்து ; வெறுங்கையோடு - (படையும் வலியும் இழந்த)
வெறுங்கையுடனே ; இலங்கை புக்கான் - இலங்கை மாநகருக்குத்
திரும்பி வருவானாயினன் .

(பொழிப்புரை) எட்டுத் திக்கு யானைகளோடு பொருது
வென்ற மார்பையும், கயிலைமலையைப் பெயர்த்து எடுத்த
தோளையும், இசையில் வல்ல நாரத முனிவனும் கேட்டு மகிழும்
படி சாமகீதம் பாடிய நாவினையும், மாலைகள் அணிந்த பத்துத்
தலைகளிலும் அணிந்த பத்து முடிகளையும், சிவன் அளித்த
சிறந்த வானினையும், தன்னுடன் தோன்றிய வீரத்தையும்

போர்க்களத்தில் இழந்த இராவணன் (வலிமையற்ற) வெறுங்கையோடு இலங்கை மாநகர் நோக்கி மீண்டான்.

(விளக்கம்) இராவணன் இராமனுடன் பொருது தோற்றுத் தன் நிலைமை குறைந்து மீளுகின்ற காட்சியை இச்செய்யுள் விளக்குகின்றது. அவன் வீரத்தைக் குறிப்பதாக 'வாரணம் பொருத மார்பும்' என்றும், 'வரையினை எடுத்த தோளும்' என்றும் கூறினார். அவன் இசை அறிவும் கல்வியறிவும் விளங்கும்படியாக 'நாரத முனிவற்கேற்ப நயம்பட உரைத்த நாவும்' என்றார். அவனது தோற்றப் பொலிவைச் சிறப்பிக்க விரும்பித் 'தாரணி மவுலி பத்தும்' என்றார். எத்தகைய பகைவனையும் அழிக்கும் ஆற்றல் வாய்ந்த படையினையுடையான் இராவணன் என்பதைக் குறிக்கச் 'சங்கரன் கொடுத்த வாளும்' என்றார். இவை யாவும் சிறந்திருக்கப் பெற்ற இராவணன் இவற்றை இழந்தவனாய் வெறுங்கையோடு மீண்டான் என்பது அவனது படுதோல்வியைக் குறிப்பதற்குக் கூறியதாயிற்று. ஒருவாறு இராமனது ஆற்றலை விளக்கிய வாறும் ஆயிற்று. எத்தகைய வலியுடையார்க்கும் ஒரு காலத்தில் வீழ்ச்சியுண்டு என்பதை உணர்த்தியதுமாயிற்று.

இராவணனுடைய மார்பு, தோள், நா என்ற மூன்றும் தற்கிழமைப் பொருளாகவும், மவுலியும் வாளும் பிறிதீன்கிழமைப் பொருளாகவும் அமைய, அவற்றில் தற்கிழமைப் பொருளான மார்பு, தோள், நா இம் மூன்றையும் களத்தில் இழக்காதிருக்கவும் இழந்ததாகக் கூறியுள்ளது அவனது தோல்வியை வலியுறுத்தியதாயிற்று.

திக்கு விசய காலத்தில் எட்டுத் திசை யானைகளின் கூரிய கொம்புகள் மார்பில் விரைந்து பாயவும் அஞ்சாது எதிர்த்துப் பொருத ஆண்மையை விளக்கும் விழுப்புண் தாங்கிய மார்பு என அவன் வீரத்தை விளக்கினார். இராவணன் இசையில் வல்லோன் என்பதையும், ஈசனையும் உள்ளங் குழையச் செய்கின்ற இனிய இசை ஞானம் படைத்தவன் என்பதையும் இசையில் வல்லோனான நாரதனும் கேட்டு மகிழும்படி சாம இசை பாடிய நாவினையுடையவன் என்பதால் விளக்கினார். எதிர்த்தாரை அழிக்கும் ஆற்றல் உடையவன் என்பதைக் காட்ட, வரையினை எடுத்த தோளும் என்று குறித்தார். இராமன் விடுத்த அம்புகளைத் தடுக்கும் பொருட்டுச் சிவன் கொடுத்த வாளால் தடுக்க, அதனால் அவ்வாளும் பயனற்றதாயிற்று என்பதைக் குறிக்க, 'வாளும் களத்தே போக்கி' என்று கூறினார். வெற்றிபெற்று மீளும் திறனுடையான் வெற்றியின்றிப் படுதோல்வியுற்று மீண்டதைக் குறிக்க 'வெறுங்கையோடு' என்றார். வெறுங்கை என்றதால் தொங்கவிட்ட கையுமாம்.

திசை யானைகள் எட்டாவன :—இராவதம், புண்டரீகம், வாமனம், குமுதம், குஞ்சரம், புட்பதந்தம், சார்வபௌமம், சுப்ர தீபம்.

இராவணன் மவுலிகள் இராமன் அம்புகளால் கீழே வீழ்த்தப்பட்டன.

(இலக்கணக் குறிப்பு) பொருத மார்பும் : பெயரெச்சத் தொடர். வரை : இருமடியாகு பெயர். முனிவன் + கு : முனிவற்கு. வாரணம், மவுலி : தற்பவ வடசொற்கள். மார்பும், தோளும், நாவும், வாளும், வீரமும் : எண்ணும்மைகள். போக்கி : வினையெச்சம். போக்கு + இ. நயம் - இனிமை ; மவுலி பத்தும் : உம்மை முற்றும்மை. பட - உண்டாக; வெறுமை + கை : வெறுங்கை : பண்புத்தொகை. 'வீரமும் களத்தே போட்டு வெறுங்கையே மீண்டு போனான்' என்பது பாடபேதம்.

2. இராவணன் இலங்கையிற் புகலும் கதிரவன் மறைவும்

கிடந்தபோர் வலியார் மாட்டே
கெடாதவா னவரை எல்லாம்
கடந்துபோய் உலகம் மூன்றும்
காக்கின்ற காவ லாளன்
தொடர்ந்துபோம் பழியி னோடும்,
தூக்கிய கரங்க ளோடும்
நடந்துபோய் நகரம் புக்கான்
அருக்கனும் நாகம் சேர்ந்தான்.

(பதவுரை) கிடந்த போர் - அமைந்தபோர் செய்கின்ற; வலியார் மாட்டு - வலிமையுடையவர்களிடத்து; கெடாத வான வரை எல்லாம் - தோற்காதிருந்த தேவர்கள் எல்லோரையும்; கடந்துபோய் - தான் போரில் வெற்றிகொண்டுசென்று; உலகம் மூன்றும் காக்கின்ற - மூன்று உலகங்களையும் காத்தலாகிய தொழிலைச் செய்கின்ற; காவலாளன் - இராவணன்; தொடர்ந்து போம் பழியினோடும் - தன்னைத் தொடர்ந்து வருகின்ற பழியுடனும்; தூக்கிய கரங்களோடும் - பகைவனை வெல்லமாட்டாமையான் பாரமாகச் சுமக்கின்ற இருபது கைகளோடும்; நடந்துபோய் இலங்கை புக்கான் - (காலால்) நடந்து சென்று இலங்கை மாநகருள் புகுந்தான்; அருக்கனும் - (இராவணன் நிலையைச் சகியாதவனாகிய) சூரியனும்; நாகம் சேர்ந்தான் - அத்தமனகிரியை அடைந்தான்.

(பொழிப்புரை) பொருந்திச் செய்யும் போரில் வலிமை யுடையவர்களும், தோல்வியையடையாதவர்களும் தேவர்களை யெல்லாம் வெற்றிகொண்டு மூன்று உலகங்களையும் காக்கின்ற இராவணன் பகைவனிடத்து வெல்லமாட்டாமையினால் உண்டாகிய பழியுடனும்; பயனற்றதாகிய பாரமான இருபது கைகளுடனும் தேரிற் செல்லவேண்டிய அவன், காலால் நடந்து சென்று

இலங்கை நகருள் புகுந்தான். (அந்நிலையைக் காணப் பொரு தவன் போல) சூரியனும் மேற்கு மலையிற் சென்று மறைந்தான்.

(விளக்கம்) வலிமையுடையோர்களை யெல்லாம் வென்ற தேவர்களை யும் வெற்றிகண்டு மூவுலகங்களையும் காக்கின்ற மன்னன் இராவணன் என்றது அவன் வீரத்தை விளக்குவதாகும். அத்தகைய வீரப்பெருமை பகைவனை வெல்லமாட்டாமையால் அழிந்து பழி தொடர்வதாயிற்று. இங்குப் பழி யென்றது அபகீர்த்தியை. இருபது கைகளையுடையோன் இரண்டு கைகளையுடைய மானிடனை வெல்லமுடியாமையால் அவ்விருபது கைகளும் அவனுக்கு வீண் சுமையாயின என்பதைச் சுட்டுதற்காகத் 'தூக்கிய கரங்களோடும்' என்றார். இராவணன் இலங்கையிற் புகுத லும் கதிரவன் மேற்கு மலையில் மறைதலும் ஒத்த காலமாயிருந்ததால் இராவணன் நிலைகண்டு வருந்திக் கதிரவன் மறைந்தான் போலும் என்று தற்குறிப்பேற்றும் தோன்றக் கூறியுள்ளார்.

(இலக்கணக் குறிப்பு) கிடந்த போர் : பெயரெச்சத் தொடர் ; வலி யார் மாட்டே : ஏழாம் வேற்றுமைச் சொல்லுருபு ; இடைச்சொல். ஏ : தேற்றம். கெடாத வானவர் : எதிர் மறைப் பெயரெச்சத் தொடர். எல்லாம் : பொதுப்பெயர். உலக மூன்றும் : தொகைக் குறிப்புச் சொல் ; 'உம்' : முற்றும்மை. போய் பழி : தொகுத்தல் விகாரம் (இடைக்குறை) பழியினோடும் கரங்களோடும் : 'ஒடு'—மூன்றும் வேற்றுமை உருபு உடனிகழ்ச்சிப் பொருளது ; உம்மை எண்ணும்மை. நகரம் புக்கான் : ஏழாம் வேற்றுமைத் தொகை. நாகம் சேர்ந்தான் : இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகை. நாகம் - மலை. புக்கான் - புகு + ஆன் ; பகுதி ஒற்று இரட்டித்து இறந்த காலம் காட்டிற்று. அருக்கனும்-'உம்' : இறந்தது தழுவிய எச்சவும்மை. வலியார் மாடே என்பது பாடபேதம்.

3. இராவணனின் நாணநிலை

மாதிரம் எவையும் நோக்கான் ;
 வளநகர் நோக்கான் ; வந்த
 காதலர் தம்மை நோக்கான் ;
 கடற்பெருஞ் சேனை நோக்கான் ;
 தாதவிழ் கூந்தன் மாதர்
 தனித்தனி நோக்கத் தானப்
 பூதல மென்னு நங்கை
 தன்னையே நோக்கிப் புக்கான்.

(பதவுரை) மாதிரம் எவையும் நோக்கான்—(இராவணன் நாணத்தினால்) திசைகளெதனையும் பாராதவனாயும் ; வளநகர்

நோக்கான் - வளமை மிகுந்த தன் நகரத்தையும் பாராதவனாயும் ; வந்த காதலர் தம்மை நோக்கான் - தன்னை எதிர்கொண்டு காண வந்த புதல்வர்களைப் பாராதவனாயும் ; கடல் பெரும் சேனை நோக்கான் - எதிர்கொண்டு அழைக்க வந்த கடல்போன்று பரந்த தன் சேனைகளைப் பாராதவனாயும் ; தாது அவிழ் . கூந்தல் மாதர் - மகரந்தப் பொடிகள் உதிர்கின்ற மலர்ந்த மலர்களை யணிந்த கூந்தலினையுடைய (மண்டோதரி முதலான மனைவிமார்களான) பெண்கள் ; தனி தனி நோக்க - ஒவ்வொருவரும் தனித் தனியாகப் பார்க்க ; தான் - அந்த இராவணன் ; அ பூதலம் என்னும் நங்கை தன்னையே - அந்தப் பூமகளாகிய பெண்ணையே ; நோக்கிப் புக்கான் - பார்த்துக்கொண்டே நகருள் புகுந்தான் .

(பொழிப்புரை) திசைகளைப் பாராதவனாயும், வளப்பமான நகரைப் பாராதவனாயும், தன்னைக் காண வந்த மைந்தர்களைப் பாராதவனாயும், கடல் போன்று பரந்த தன் சேனையைப் பாராதவனாயும், மலரணிந்த கூந்தலையுடைய மனைவியர்களான பெண்கள் தனித்தனியாகத் தன்னைப் பார்க்கவும் தான் அவர்களைப் பாராதவனாய்ப் பூமியைப் பார்த்தவாறே நகருள் புகுந்தான் .

(விளக்கம்) ஏக்கமுத்தும், பெருமித நடையும் கொண்டு நான்கு பக்கங்களிலும் சுற்றி நோக்கிச் செல்லும் இயல்புடைய இராவணன் நாணத்தால் தலைகுனிந்து சென்றான் என்பதை யுணர்த்த 'மாதிரம் எவையும் நோக்கான்' என்றார். துறத்தற்கரிய மக்கள் எதிரில் வரவும் ஏறெடுத்துப் பாராதவனாய் அவர்களைக் காணவும் நாணினை என்பது தோன்ற 'காதலர் தம்மை நோக்கான்,' என்றார். கடல்பெரும்சேனை எதிரில் வரவும் இவையும் பயனற்றொழியுமே என்று கருதி அவற்றையும் நோக்காதவையினான் என்பதையுணர்த்த 'கடற்பெரும் சேனை நோக்கான்,' என்றார். அன்பு செலுத்தற்குரியரும் தன் மனத்தைக் கவர்ந்த வருமான மண்டோதரி முதலான மனைவியர் பலர் தாம் விருப்பொடு தனித்தனி நோக்க அவந்தான் அவர்களை நோக்காதவனாய்ப் பூமியையே நோக்கித் தலைகவிழ்ந்து சென்றான் என்பதையுணர்த்த, 'கூந்தல் மாதர் தனித்தனி நோக்க அப் பூதலம் என்னும் நங்கை தன்னையே நோக்கிப் புக்கான்,' என்றார்.

இத்தகைய மானமழிந்து நாணமேவிட்ட நிலையினும் சீதையை விடுதற்கு மனமில்லாய் விளங்கினான் என்பது தோன்ற 'பூமியினின்றும் பிறந்தவளாகிய அச்சீதையின் பிறப்பிடத்தையே நோக்கிச் சென்றான்,' என்றார். மற்றும் தான் மாண்டு மண்ணில் மடிவது உறுதி என்பதை அவனுடைய கூர்த்த குனிந்த பார்வை விளக்கியதுமாம். மாதிரம் நோக்

கல் விடுத்துப் பூமியை நோக்கினான் என்றது தலைநிமிர்ந்த பார்வையை விடுத்துக் குனிந்து கவிழ்ந்த பார்வையைக் குறித்தது.

(இலக்கணக் குறிப்பு) மாதிரம் - திசை. மாதிரம் எனவயும் : ஒருமை பன்மை மயக்கம். இச்செய்யுளில் நோக்கான் என்று வந்துள்ளன வெல்லாம் முற்றெச்சங்கள். கடற்சேனை : உவமைத் தொகை. அவிழ் கூந்தல் : வினைத்தொகை. தனித்தனி : அடுக்குத் தொடர். பூதலம் : இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. பூதலம் என்னும் நங்கை என்பது உருவகம். நங்கை தன்னையே : ஏகாரம் பிரிநிலையின்கண் வந்தது. தானோர் பூதலமென்னும் என்பது பாடபேதம்.

4. இராவணன் தன் வெறுப்பிலும் கண்ட மகிழ்ச்சி

நாளொத்த ; நளின மன்ன
 முகத்தியர் நயன மெல்லாம்
 வாளொத்த ; மைந்தர் வார்த்தை
 இராகவன் வாளி யொத்த ;
 கோளொத்த ; சிறைவைத் தாண்ட
 கொற்றவற்கு அற்றை நாள் தன்
 தோளொத்த ; துணைமென் கொங்கை
 நோக்கங்குத் தொடர்கி லாமை.

(பதவுரை) நளினம் அன்ன முகத்தியர் - தாமரை மலரைப் போன்ற முகத்தினையுடைய பெண்களின் ; நயனம் எல்லாம் - கண்கள் எல்லாம் ; வாள் ஒத்த - வாள் படையைப்போல் துன்பத்தை விளைத்தன ; மைந்தர் வார்த்தை - மக்களுடைய சொற்கள் ; இராகவன் வாளி ஒத்த - இராமனின் அம்பை ஒத்துத் துன்புறுத்தின ; சிறை வைத்து ஆண்ட கொற்றவற்கு - சீதையைச் சிறைப்படுத்தி வைத்த மன்னனாகிய இராவணனுக்கு ; அற்றை நாள் - தோல்வியுற்ற அன்றைய நாளில் ; தன் தோள் ஒத்த - தன் தோளுக்குப் பொருந்திய (என்று கருதிய) ; துணைமென் கொங்கை நோக்கு - இரண்டு நகில்களையுடைய சீதையின் பார்வை ; தொடர்கிலாமை - தன்னைத் தொடர்ந்து பாராதிருந்தமை ; கோள் ஒத்த நாள் ஒத்த - ஒன்பது கிரகங்களும் தனக்கு அடிமையாகி விளங்கி மகிழ்ச்சியளித்த நல்ல நாளை ஒத்திருந்தது.

(பொழிப்புரை) தாமரைப் பூவையொத்த முகத்தினையுடைய பெண்களின் கண்களெல்லாம் வாள்படையைப் போன்ற துன்பம் செய்தன. மைந்தர் வார்த்தை இராமன் அம்பைப்போன்று

துன்புறுத்தின. இந்நிலையில் சீதையின் பார்வை தன்மீது விழாதிருந்தமை அவளைச் சிறைவைத்து ஆண்ட இராவணனுக்கு ஒன்பது கிரகங்களும் தனக்கு அடங்கி நன்மை விளைத்த நல்ல நாளைப் போன்று இன்பம் தருவதாய் இருந்தது.

(விளக்கம்) 'சானகி நகுவளென்னும் நாணத்தாற் சாம்புகின்றான்' என்று கூறப்படுதல் ஈண்டு அறியத் தக்கது. அதனாலன்றோ சீதையின் பார்வை தொடராமையே அவனுக்கு ஒன்பது கோள்களும் ஒத்திருந்த நல்லநாளை ஒத்திருந்ததென்று கூறுகிறார்.

இச்செய்யுளில் 'நாளொத்த நளினம்' என்றதற்கு அற்றைப் பகலில் மலர்ந்த தாமரை என்றும், 'துணைமென் கொங்கை நோக்கு அங்குத் தொடர்கிலாமை' என்றது தன் மனைவிமார்களின் மார்பின்மேற் செல்லும் தன் பார்வை தன் தோள்கள் சேர்ந்தனபோல் தொடராதிருந்தது என்றும் உரைகூறுவாரும் உளர்.

(இலக்கணக் குறிப்பு) நளினம் : தற்பவ வடசொல். அன்ன : உவம உருபு இடைச்சொல். முகத்தியர் : குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர். கோள் - கிரகங்கள். கொற்றவன் + கு - கொற்றவற்கு. அன்று + ஐ - அற்றை; ஐ : சாரியை. ஒத்த : குறிப்பு வினைமுற்று. நோக்கு : முதலிலைத் தொழிற்பெயர். தொடர்கிலாமை : எதிர்மறைத் தொழிற்பெயர். தொடர் + கில் + ஆ + மை : ஆ : எதிர்மறை விகுதி; கில் : ஆற்றல் உணர்த்தும் இடைச்சொல். துணை - இரண்டு.

5. இராவணன் தனியே அரண்மனை அடைதல்

மந்திரச் சுற்றத் தாரும், வாணுதல் சுற்றத் தாரும்,
தந்திரச் சுற்றத் தாரும், தன்கிளைச் சுற்றத் தாரும்,
எந்திரப் பொறியின் நிற்ப யாவரும் இன்றித் தானோர்
சிந்துரக் களிறு கூடம் புக்கெனக் கோயில் சேர்ந்தான்.

(பதவுரை) மந்திர சுற்றத்தாரும் - தனக்கு ஆலோசனை கூறும் மந்திரிமார்களான துணைவர்களும்; வாள் நுதல் சுற்றத் தாரும் - ஒளி பொருந்திய நெற்றியையுடைய மனைவிமார்களான சுற்றத்தவர்களும்; தந்திர சுற்றத்தாரும் - சேனைத் தலைவர்களாகிய துணைவர்களும்; தன்கிளை சுற்றத்தாரும் - தன் உறவினர்களாகிய துணைவர்களும்; எந்திரப் பொறியின் நிற்ப - எந்திரத்தின் வலிமையினால் இயங்கும் தன்மையை யுடைய பாவையைப் போன்று (இராவணன் நிலைகண்டு திகைத்து) நிற்க; யாவரும் இன்றி - எவரும் இல்லாமல்; தான் - அந்த இராவணன்; ஓர் சிந்துரக் களிறு - ஒரு செந்நிறப் பொடி

அப்பிய ஆண் யானை; கூடம் புக்கு என - கொட்டாரத்தை அடைவதுபோல; கோயில் சேர்ந்தான் - அரண்மனைக்குள் சென்றடைந்தான்.

(பொழிப்புரை) மந்திரிமார்களும், மனைவிமார்களும், சேனைத் தலைவர்களும், உறவினர்களும் எந்திரத்தால் இயங்கும் வன்மையுடைய பதுமை நிற்பதுபோலத் திகைத்து நிற்கத், துணைவர் எவருமின்றி 'இராவணன் தனியாக ஓர் யானை கட்டு மிடமாகிய கொட்டகையை அடைந்தாற்போல' அரண்மனையுட் சென்றடைந்தான்.

(விளக்கம்) மந்திரம் - ஆலோசனை. தந்திரம் - சேனை. கூடம் - யானைகட்டும் தறி; கொட்டகையுமாம். பொறி - பாவை. சிந்திரம் - செந்நிறப்பொடி. மந்திரிமார், மனைவிமார், சேனைத் தலைவர், உறவினர் என்பார் பாவைகளாகவும் இராவணன் அவர்களை இயக்கும் எந்திரமாகவும் உவமிக்கப்பட்டுள்ளன. போரில் அடிபட்டு உதிரம் சிந்தவரும் இராவணனுக்குச் சிந்திரக்களிறு உவமையாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

(இலக்கணக் குறிப்பு) கோயில் : இலக்கணப் போலி. வாள் நுதல் : உரிச்சொற்றொடர். கிளை : உவம ஆகுபெயர். நிற்ப - செய எனும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம். புக்கு + என - புக்கென : நிலை மொழி ஈற்று உகரம் தொகுத்தல் விகாரம். இச்செய்யுளில் உவமையணி அமைந்திருத்தல் காண்க.

6. இராவணன் தூதரை அழைத்துவரக் கஞ்சுகியை ஏவுதல்

ஆண்டொரு செம்பொன் பீடத்
 திருந்துதன் வருத்தம் ஆறி
 நீண்டயர் நினைப்ப னாகிக்
 கஞ்சுகி அயல்நின் றுனை
 “ஈண்டுநம் தூதர் தம்மை
 இவ்வழித் தருதி,” என்றுன்.
 பூண்டதோர் பணியின் வல்லை
 நால்வரைக் கொண்டு புக்கான்.

(பதவுரை) ஆண்டு - அரண்மனையின் கண்; ஓர் செம்பொன் பீடத்து இருந்து - ஒரு செம்பொன்றாற் செய்த ஆசனத்தில் அமர்ந்திருந்து; தன் வருத்தம் ஆறி - தனக்கு விளைந்த தோல்வியினால் உண்டாகிய வருத்தம் சிறிது தணியப் பெற்று; நீண்டு உயர் நினைப்பன் ஆகி - நெடிது நேரம் இருந்து சிந்

தித்தவனாகி; கஞ்சுகி அயல் நின்றானை - பக்கத்தில் நின்றவனாகிய கஞ்சுகியை (நோக்கி); ஈண்டு நம் தூதர் தம்மை - இப்பொழுது நம்முடைய தூதுவர்களை; இவ்வழி தருதி - இவ்விடத்தில் அழைத்து வருவாயாக; என்ருன் - என்று இராவணன் கூறினான்; பூண்டது ஓர் பணியின் - மேற் கொண்டதாகிய ஒப்பற்ற ஒரு கட்டளையினால்; வல்லை - விரைவிற் சென்று; நால்வரைக் கொண்டு புக்கான் - நான்கு தூதுவர்களை அழைத்துக் கொண்டு வந்தான்.

(பொழிப்புரை) இராவணன் அரண்மனையில் செம்பொன் ஆசனத்தில் அமர்ந்து, ஒருவாறு தன் வருத்தம் நீங்கி, நெடுநேரம் சிந்தித்து, அயல் நின்ற கஞ்சுகியை நோக்கி, “நம் தூதரை ஈண்டு அழைத்து வருக,” என்று கூறினான். அக் கஞ்சுகியும் இராவணன் கட்டளையின்படி தூதர் நால்வரை அழைத்து வந்தான்.

(விளக்கம்) இராவணன் ஆசனத்திலிருந்து தன் வருத்தம் தணியுமளவும் காலம் தாழ்த்து, அதன் பின்னர் மேல் செய்ய வேண்டுவனவற்றை நெடிதுநேரம் சிந்தித்துப் பின் தூதுவரை அழைத்துவருமாறு கஞ்சுகிக்குக் கட்டளையிட்டான் என்று கூறுதலால் வருத்தம் ஆற, இராவணனைப் போன்ற வலிமை பெற்றவர்கட்கும் காலம் தாழ்க்க வேண்டும் என்பதும் அதன் பின்னரே மேல் செய்ய வேண்டுவனவற்றிற்குரிய சிந்தனை ஓடும் என்பதும் விளக்கப்பட்டன. கஞ்சுகி - சட்டையணிந்து அரசன் அருகில் இருக்கும் பணியாளன். கஞ்சுகம் - சட்டை.

(இலக்கணக் குறிப்பு) பொன் பீடம்: மூன்றும் வேற்றுமைத் தொகை. வருத்தம்: தொழிற் பெயர். வருந்து: பகுதி. நின்றானை: வினையாலணையும் பெயர். வல்லை: விரைவுப் பொருளையுணர்த்தும் இடைச்சொல். தருதி: ஏவல் ஒருமை வினைமுற்று. இ+வழி - இவ்வழி; வழி: ஏழாம் வேற்றுமைச் சொல்லுருபு இடைச்சொல்.

7. இராவணன் தன் சேனைகளைத் திரட்டத் தூதர்களை ஏவுதல்

மனகதி வாயு வேகன்,

மருத்தன்மா மேகன் என்றிவ்

வினையறி தொழிலர் முன்னு

ஆயிரர் விரவி னாரை

“நினைவதன் முன்னம் நீர்போய்

நெடுந்திசை எட்டும் நீந்திக்

கனைகழல் அரக்கர் தானை

கொணருதிர் கடிதி,” நென்றான்.

(பதவுரை) மனகதி வாயுவேகன் மருத்தன் மாமேகன் என்று - மனகதி, வாயுவேகன், மருத்தன், மாமேகன் என்று சொல்லப்பட்ட; இவ் வினைஅறி தொழிலர் - இந்தச் செயல்களை ஒழுங்காகச் செய்யக் கூடியவர்கள்; முன்னா - முதலாக; ஆயிரர் விரவினாரை - வந்தடைந்த ஆயிரம் பேர்களை (பலரை); நினைவதன் முன்னம் - நினைக்குங் காலத்திற்குள்; நீர் போய் - நீங்கள் சென்று; நெடும் திசை எட்டும் நீந்தி - நீண்ட திசைகள் எட்டினையும் கடந்து; கனைகழல் அரக்கர் தானை - ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலை அணிந்த அரக்கர் சேனையை; கடிதின் கொணருதிர் - விரைவில் அழைத்துக்கொண்டு வாருங்கள்; என்றான் - என்று இராவணன் கட்டளை யிட்டான்.

(பொழிப்புரை) மனகதி வாயுவேகன் மருத்தன் மாமேகன் என்று சொல்லப்பட்ட நால்வரோடு, செயலை ஒழுங்காகச் செய்யும் தூதர் பலரையும் நோக்கி, “நீங்கள் நினைப்பதற்கு முன் சென்று, எட்டுத் திசைகளையும் கடந்து, வீரக்கழல் அணிந்த அரக்கர் சேனையை விரைவில் கொணருங்கள்,” என்று இராவணன் பணித்தான்.

(விளக்கம்) தூதர் வினை செய்தலில் வல்லவராதல் வேண்டும் என்பதைக் குறிக்க ‘வினையறி தொழிலர்,’ என்றார். மிக விரைவினைக் குறிப்பிக்க வேண்டி ‘நினைவதன் முன்னம் நீர் போய்’ என்றார். வலிமை மிக்க வீரர்களை அழைக்குமாறு குறிக்க, ‘கனைகழல் அரக்கர் தானை’ என்றார். இச் செயல் விரைவில் நடைபெறவேண்டுமென்பதைச் சுட்டிக் ‘கடிதின் கொணருதிர்’ என்று கூறினார்.

(இலக்கணக் குறிப்பு) அறி தொழில் : வினைத்தொகை. முன்னா : கடைக்குறை (முனாகு.) ஆயிரர் : எண்ணின் அடியாகப் பிறந்த குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர். விரவினார் : தெரிநிலை வினையாலணையும் பெயர். நெடுந்திசை : பண்புத் தொகை. எட்டும் : உம்மை முற்றும்மை எஞ்சாமையைக் குறித்தது. கனைகழல் : வினைத்தொகை. கடிதின் கொணருதிர் : குறிப்பு வினையெச்சத்தொடர். கொணருதிர் : ஏவற் பன்மை வினைமுற்று. கொணா + ர் + உ + த் + இர் : பகுதி, நாமுத்துப்பேறு, சாரியை, எழுத்துப்பேறு, முன்னிலைப் பன்மை விகுதி.

8. பணிமேற்கொண்டு தூதர் செல்லல்

“ ஏழ்பெருங் கடலுஞ் சூழ்ந்த
ஏழ்பெருந் தீவும் மண்ணில்
பாழியம் பொருப்புங் கீழ்பா
லடுத்தபா தாளத் துள்ளும்

9. இராவணன் வருத்தத்தோடு மலர்ப்படுக்கை சேர்தல்

ஆழியங் கிரியின் மேலும்

அரக்கரா னவரை யெல்லாம்

தாழ்விலிர் கொணர்திர்," என்றான் ;

அவரது தலைமேற் கொண்டார்.

(பதவுரை) ஏழ் பெரும் கடலும் - ஏழு பெருங்கடல்களும் ; சூழ்ந்த - சுற்றியுள்ள ; ஏழ்பெரும் தீவும் - ஏழு பெரிய தீவுகளும் ; மண்ணில் - பூமியில் ; பாழி அம் பொருப்பும் - வலிமை மிகுந்த அழகிய மலைகளும் ; கீழ் பால் அடுத்த - கீழ்ப் புறத்திலுள்ள ; பாதாளத்துள்ளும் - பாதாளத்திலும் ; ஆழி அம் கிரியின் மேலும் - வட்டமான சக்கரவாள மலையிலும் ; அரக்கர் ஆனவரை எல்லாம் - வாழ்கின்ற இராக்கதர் எல்லாரையும் ; தாழ்விலிர் - காலதாமதம் செய்யாதவராய் ; சென்று கொணர்திர் என்றான் - போய் அழைத்துக்கொண்டு வாருங்கள் என்று (இராவணன்) கட்டளையிட்டான். அவர் - அந்தத் தூதர்கள் ; அது - அந்தக் கட்டளையை ; தலைமேற் கொண்டார் - தலைமேற் கொண்டு செய்யத் தொடங்கினர்.

(பொழிப்புரை) “ஏழ்பெருங் கடல்களால் சூழப்பெற்ற ஏழ்பெருந் தீவுகளிலும், பூமியிலுள்ள அழகிய வலிமை பொருந்திய மலைகளிலும், கீழ்ப் பக்கத்திலுள்ள பாதாளத்திலும், வட்டமான சக்கரவாள மலைமேலும் வாழும் இராக்கதர்களையெல்லாம் காலம் தாழ்க்காமல் சென்று கொண்டு வாருங்கள்,” என்று இராவணன் கட்டளையிட்டான். அவ்வளவில் அத் தூதர்கள் அந்தக் கட்டளையைத் தலைமேல் தாங்கிச் சென்றார்கள்.

(விளக்கம்) சக்கரவாள மலை மற்ற மலைகள் யாவற்றினும் சிறந்ததாகலின் தனியே எடுத்தாக் கூறினார். ஏழு கடல்கள் : உப்புக் கடல், தேன் கடல், கருப்பஞ் சாற்றுக்கடல், தயிர்க்கடல், நெய்க்கடல், பாற்கடல், நன்னீர்க் கடல். ஏழு தீவுகள் : நாவலந் தீவு, இறலித் தீவு, கிரவுஞ்சத் தீவு, குசைத் தீவு, இலவந் தீவு, தெங்குத் தீவு, புட்கரத் தீவு. பாழி - வலிமை.

(இலக்கணக் குறிப்பு) பெருந் தீவு, பெருங்கடல் : பண்புத் தொகைகள். மண் : சினையாகு பெயர். தாழ்விலிர் : முற்றெச்சம். கொணர்திர் : ஏவற் பன்மை வினைமுற்று. தலைமேற் கொண்டார் : தலை - உபசர்க்கம் (தட்டாது செய்தல்.) “இப்பணி தலைமேற் கொண்டேன்” என்பதும் காண்க.

9. இராவணன் வருத்தத்தோடு மலர்ப்படுக்கை சேர்தல்

மூவகை யுலகு னோரும்
முறையினின் றேவல் செய்வார்
பாவக மின்ன தென்று
தெரிகிலர் பதைத்து விம்மத்
தூவக லாத வைவாய்
எஃகுறத் தொளைக்க யாளை
சேவகம் சேர்ந்த தென்னச்
செறிமலர் அமளி சேர்ந்தான்.

(பதவுரை) மூவகை உலகு உளோரும் - சொர்க்கம், பூமி, பாதளம் என்ற மூவுலகங்களில் உள்ளவர்களும்; முறையில் நின்று ஏவல் செய்வார் - முறைமைப்படி தங்கள் தங்கள் இடத்தில் நின்றுகொண்டு இராவணன் இடும் கட்டளைகளைச் செய்கின்றவர்கள்; பாவகம் இன்னது என்று - இராவணனுடைய கருத்து இதுதான் என்று; தெரிகிலர் - அறியமாட்டாதவர்களாய்; பதைத்து விம்ம - உடல் நடுங்கித் துடிக்க; தூ அகலாத வைவாய் எஃகு உற - நிணம் நீங்கப்பெறாத கூரிய வாயையுடைய வேற்படையானது, தொளைக்க - நன்கு தொளைத்துச் செல்ல; யாளை சேவகம் சேர்ந்தது என்ன - யாளை தன் படுக்குமிடத்தை அடைந்தாற்போல; செறிமலர் அமளி சேர்ந்தான் - நிறைந்த மலர்களால் ஆகிய படுக்கையை இராவணன் சென்றடைந்தான்.

(பொழிப்புரை) மூன்று உலகங்களில் உள்ளவர்களும் தங்கள் தங்கள் முறைமையில் நின்று இராவணன் இடும் கட்டளையைச் செய்பவர்கள் அவன் கருத்து இன்னதென்று அறிகிலாதவராய் மனம் வருந்தித் துடிக்க, மாமிசம் நீங்கப் பெறாத கூரிய வாயையுடைய வேற்படையானது நன்றாய்த் தொளைக்க, யாளை தன் படுக்கையிடத்தைச் சேர்ந்தாற்போல இராவணன் நிறைந்த மலர்ப்படுக்கையைச் சேர்ந்தான்.

(விளக்கம்) மூவகை - மூன்று உலகங்களில் உள்ளவர்களும் இராவணன் முன் தத்தம் நிலைக்கேற்ற இடங்களில் அமைந்து நின்று அவனிடும் கட்டளைகளைத் தலைமேற்கொண்டு செய்வர் என்பது இராவணனுடைய பெருஞ் சிறப்பையும், ஆற்றலையும் விளக்குவது. அத்தகையார் இராவணன் கருத்து அறியக் கூடாமையினாலே மனம் துடித்தனர் என்றது அவன் படுக்கும் துயரால் என்ன தீமை உண்டாகி

விடுமோ என்று அஞ்சி நடுங்கியவாரும். இராவணன் துன்புற்ற நிலையில் மலர்ப்படுக்கையைச் சேர்ந்ததை, 'நினம் நீங்காத கூறிய வாயையுடைய வேலினால் நன்கு தொளைக்கப்பட்ட யானை தன் படுக்கு மிடத்தை அடைந்தாற்போல,' என்று கூறிய உவமையால் வடிவு, நிறம், ஆற்றல், தன்மை என்பவற்றை விளக்கியதுமாம்.

(இலக்கணக் குறிப்பு) மூவகை : பண்புத் தொகை. உளோரும் : முற்றும்மை. செய்வார் : வினையாலணையும் பெயர். பாவகம் - கருத்து : தற்பவம். தெரிகிலர் : முற்றெச்சம். விம்ம : செய என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம், விம்மு : பகுதி. தூ - மாமிசம் : ஓரெழுத்து ஒருமொழி. வை - கூர்மை : ஓரெழுத்து ஒருமொழி, உரிச்சொல். சேவகம் - யானை படுக்குமிடம். செறி மலர் : வினைத்தொகை. மலர் அமளி : மூன்றும் வேற்றுமைத் தொகை. தொளைக் கையானை என்பது பாட பேதம்.

10. இராவணன் நெட்டுயிர்ப்பு விடுதல்

பண்ணிறை பவளச் செவ்வாய்ப்
பைந்தொடிச் சீதை என்னும்
பெண்ணிறை கொண்ட நெஞ்சில்
நாணிறை கொண்ட பின்னர்
கண்ணிறை கோடல் செய்யான்
கையறு கவலை சுற்ற
உண்ணிறை மானந் தன்னை
உமிழ்ந்தெரி உயிர்ப்பு தானான்.

(பதவுரை) பண்நிறை - இன்னிசை நிறைந்த; பவளச் செவ்வாய் - பவழம் போன்று சிவந்த வாயினையுடைய; பைந்தொடி சீதை என்னும் - பசுமையான வளையல்களை அணிந்த சீதை என்கின்ற; பெண் நிறை கொண்ட நெஞ்சில் - பெண்ணை நிறையக் கொண்ட மனத்தில்; நாண் நிறை கொண்ட பின்னர் - வெட்கமானது நிரம்பிக்கொண்ட பிறகு; கண் இறைகோடல் செய்யான் - கண் சிறிதும் உறக்கங் கொள்ளாதவனாய்; கை அறு கவலை சுற்ற - செயலற்றுப் போவதற்குக் காரணமான கவலை சூழ்ந்துகொள்ள; உள்நிறை மானம் தன்னை உமிழ்ந்து - மனத்திலே நிரம்பிய அவமானத்தை வெளிப்படுத்தி; எரி உயிர்ப்பு து ஆனான் - வெப்பமிகு பெருமூச்சு விடலானான்.

(பொழிப்புரை) இன்னிசை நிறைந்த, பவளத்தையொத்த சிவந்த வாயையுடைய, பசுமையான வளையல்களை அணிந்த

சீதையென்கின்ற பெண்ணை நிறையக் கொண்ட மனத்தில் நாணம் நிரம்பிய பிறகு, செயலற்றுப் போதற்குக் காரணமான கவலை சூழ்ந்துகொள்ள, துயில் கொள்ளாதவனாய் மனத்தில் நிறைந்த அவமானத்தை வெளிப்படுத்திக்கொண்டு, வெப்பம் மிகுந்த பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டிருந்தான்.

(விளக்கம்) சீதை இன்னிசையுடையவள், பவழம் போன்ற சிவந்த வாயையுடையவள், பசுமையான வளையல்கள் அணிந்தவள் எனக் கூறி அவள் அழகை வெளிப்படுத்தினார். ஆண்மைக் குணமாகிய வீரமுடைய நெஞ்சில் பெண்மைக்குணம் ஏறவே வீரம் கெடப் பெண்மைக்குரிய நாணம் நிறைந்தது. அதனால் இராவணன் வலிமை இழந்து துயில் கொள்ளாதவனான; அதனால் மானங்கெட அவமானத்தை வெளிப்படுத்தியவனுமானான்; அதனால் அவன் விட்ட பெருமூச்சு தீயையொப்ப வெப்பம் தருவதாயிற்று. பண் - இசை. தொடி - வளையல். இறை - சிறிது. கோடல் - கொள்ளுதல். (கொள் + தல்) கையறு - செயலற்று.

(இலக்கணக் குறிப்பு) செவ்வாய், பைந்தொடி : பண்புத் தொகைகள், செம்மை + வாய், பசுமை + தொடி. பவழவாய் : உவமத் தொகை. கோடல் : முதனிலைத் திரிந்த தொழிற்பெயர். செய்யான் : முற்றெச்சம். எரி : முதனிலைத் தொழிலாகுபெயர். செய் + ஆ + ஆன் : எதிர்மறை ஆகாரம் புணர்ந்து கெட்டது. கையறு கவலை - வினைத்தொகை.

11. சீதை சிரிப்பென்று இராவணன் வருந்துதல்

வானகு மண்ணு மெல்லா நகும்நெடு வயிரத் தோளான் தானகு பகைஞ ரெல்லா நகுவரென் றதற்கு நாணன் வேனகு நெடுங்கட் செவ்வாய் மெல்லியல் மிதிலை வந்த சானகி நகுவ ளென்றே நாணத்தால் சாம்பு கின்றான்.

(பதவுரை) வான் நகும் - தேவலோகத்திலுள்ளவர்கள் சிரிப்பார்கள்; மண்ணும் எல்லாம் நகும் - மண்ணிலுள்ளோர் எல்லாரும் சிரிப்பார்கள்; தான் நகு பகைஞர் எல்லாம் - தான் சிரிக்கும்படி தன்னால் வெற்றிகொள்ளப்பட்ட பகைவர்கள் எல்லாரும்; நகுவர் என்று - இப்பொழுது தன்னை நோக்கிச் சிரிப்பார்களே என்ற; அதற்கு - அந்த வெட்கத்திற்கும்; நெடு வயிரத் தோளான் - நீண்ட வயிரம் போன்று உறுதியான தோள்களையுடைய இராவணன்; நாணன் - வெட்கப்படாதவனாய்; வேல் நகு - வேற்படையைப்போல் ஒளி வீசும்; நெடுங்கண் - நீண்ட கண்களையும்; செவ்வாய் - சிவந்த வாயினையு

முடைய; மிதிலை வந்த சானகி - மிதிலை என்னும் நகரில் தோன்றியவளான சீதை; நருவள் என்று - ஏளனமாகச் சிரிப்பாளென்று கருதியே; நாணத்தால் - வெட்கத்தினால்; சாம்புகின்றான் - வருந்துகின்றவனானான்.

(பொழிப்புரை) தேவர்கள் சிரிப்பார்கள்; பூமியிலுள்ளவர்கள் சிரிப்பார்கள்; தான் சிரிப்பதற்குக் காரணமாகவிருந்த தன்பகைவர்களும் சிரிப்பார்களென்ற நாணத்திற்கு, நீண்ட வயிரம்போன்ற தோள்களையுடைய இராவணன் வெட்கப்படாதவனும், வேலைப் போன்ற நீண்ட கூரிய கண்களையும் சிவந்த வாயிணையும், மென்மைத் தன்மையிணையுமுடைய, மிதிலை நகரில் பிறந்தவளான சீதை ஏளனமாகத் தன்னை நோக்கிச் சிரிப்பாளென்ற வெட்கத்தினால் வருந்துவானாயினான்.

(விளக்கம்) தேவர்கள், பூமியிலுள்ளவர்கள், தான் வென்ற பகைவர்கள் என்பார் சிரிப்பார்களே என்ற வெட்கத்திற்கு அவன் அஞ்சவில்லை. ஆனால், தன்பகைவனான இராமனுடைய மனைவியாகிய சீதை பரிசுசித்துச் சிரிப்பாளே என்பதற்காக நாணி வருந்தினான். இதனால் இராவணன் எதிர்பார்த்த தெல்லாம் சீதை தன்னை மதித்துக் காதல் கொள்ளவேண்டும் என்பதும், அதற்கு மாறாக நடைபெறுதலினால் தன் வீரம் குறைந்தமை புலப்படும் என்பதும் அவன் வருந்தக் காரணமாயின.

(இலக்கணக் குறிப்பு) வான், மண் : இடவாகு பெயர்கள். நரும் : செய்யும் என்னும் வாய்பாட்டு வினைமுற்று. வயிரத் தோளான் : உவமத் தொகை. நரு பகைஞர் - வினைத்தொகை. பகை + ஞ் + அர் : ஞ் - பெயரிடைநிலை. வேல்நரு நெடுங்கண் : நரு உவம உருபு. நெடுங்கண், செவ்வாய், மெல்லியல் : பண்புத் தொகைகள், எண்ணும்மை தொக்கி நின்றன. சானகி : தத்திதாந்தம். நான்நரு என்பது பாடபேதம்.

12. மாலியவான் இராவணனை அடைதல்

ஆங்கவன் தன்மு தாதை யாகிய மூப்பின் யாக்கை வாங்கிய வரிவில் அின்ன மாலிய வானென் றேதும் பூங்கழல் அரக்கன் வந்து பொலங்கழல் இலங்கை வேந்தைத் தாங்கிய வமளி மாட்டுஓர் தவிசுடைப் பீடம் சார்ந்தான்.

(பதவுரை) ஆங்கு - அப்பொழுது; அவன் தன் மூதாதை ஆகிய - அந்த இராவணனுடைய பாட்டனாகிய; மூப்பின் - கிழத் தன்மையினால்; யாக்கை - உடலானது; வாங்கிய வரி வில்

அன்ன - வளைக்கப்பட்ட கட்டமைந்த வில்லைப்போல வளைந்த ; மாலியவான் என்று ஒதும் - மாலியவான் என்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படும் ; பூ கழல் அரக்கன் வந்து - அழகிய வீரக்கழலை யணிந்த இராக்கதன் வந்து ; பொலம் கழல் இலங்கை வேந்தை தாங்கிய - பொன்னாலாகிய வீரக் கழலையணிந்த இலங்கைக்கு அரசனான இராவணனைச் சுமந்து கொண்டிருக்கின்ற ; அமளி மாட்டு - படுக்கையின் பக்கத்தே ; ஒர் தவிசு உடை பீடம் சார்ந்தான் - ஒரு மெத்தையிட்ட ஆசனத்தை அடைந்து அமர்ந்தான் .

(பொழிப்புரை) அப்பொழுது அந்த இராவணனுடைய பாட்டனான முதுமையினால் வில்லைப்போல் வளைந்த உடலையுடைய, அழகிய வீரக் கழலணிந்தவனான மாலியவான் என்பவன் இராவணன் படுக்கையின் பக்கத்தில் இருந்த மெத்தையிட்ட ஆசனம் ஒன்றில் அமர்ந்தான் .

(இலக்கணக் குறிப்பு) ஆங்கு : செய்யுளாதலின் சுட்டு நீண்டது. மூதாதை : பண்புத்தொகை ; முதுமை + தாதை. மூப்பின் - மூப்பினால் : உருபு மயக்கம் ; மூ : பகுதி. யாக்கை : தொழிலாகுபெயர் ; யா, பகுதி. வாங்கிய : பெயரெச்சம் ; வாங்கு - வளைவு. வரிவில் : இரண்டாம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன்தொக்க தொகை. அன்ன : உவம உருபு இடைச்சொல். பூங்கழல் : உரிச்சொற்றொடர். கழல் : தானியாகுபெயர். பொலம் கழல் : மூன்றாம் வேற்றுமைத் தொகை. பொலம் - பொன் என்ற சொல்லின் திரிபு. இலங்கை வேந்து : நான்காம் வேற்றுமைத் தொகை. அமளி மாட்டு : ஏழாம் வேற்றுமை சொல் உருபு இடைச்சொல்.

13. மாலியவான் நிகழ்ந்தது கேட்டல்

இருந்தவ னிலங்கை வேந்தன்
 இயற்கையை எய்த நோக்கிப்
 “பொருந்தவந் துற்ற போரில்
 தோற்றனை போலும் என்ன
 வருந்தினை ; மனமும் தோளும்
 வாடினை ; நாளும் வாடாப்
 பெருந்தவ முடைய ஐயா !
 என்னுற்ற பெற்றி ?” என்றான் .

(பதவுரை) இருந்தவன் - ஆசனத்தில் அமர்ந்த மாலியவான் ; இலங்கை வேந்தன் இயற்கையை - இலங்கைக்கு அரசனான இராவணனுடைய தன்மையை ; எய்த நோக்கி - பொருந்

தப் பார்த்து; நாளும் வாடா பெருந்தவம் உடைய ஐயா - எந் நாளும் அழியாத பெருமையான தவத்தையுடைய ஐயனே! பொருந்த வந்து உற்ற போரில் - நெருங்கி வந்து அடைந்த போரிடே; தோற்றனை போலும் - தோற்றுவிட்டாய் போலும்; என்னை - என்று நினைக்கும்படி; வருந்தினை - நீ வருத்தத்தையடைந்தாய்; மனமும் தோளும் வாடினை - உன் மனமும் தோள்களும் சோர்ந்து வாடினாய்; உற்ற பெற்றி என் - அடைந்த தன்மை என்ன? என்றான் - என்று கேட்டான்.

(பொழிப்புரை) பீடத்தில் அமர்ந்த மாலியவான் இராவணன் தன்மையை உற்றுப்பார்த்து, “எக்காலத்திலும் வாடாத பெருந்தவப் பேற்றையுடையவனே! நெருங்கி வந்தடைந்த போரிடே தோற்றுவிட்டாய் போலும் என்று கருதி வருந்தினாய்; மனமும் தோள்களும் உறுதியும் வலிமையும் குன்றும்படி சோர்ந்து வாடினாய்; நிகழ்ந்த செயல் யாது?” என்று கேட்டான்.

(விளக்கம்) இராவணன் பெருந்தவத்தைச் செய்து பெற்ற பேற்றினையுடையவன். முதல்நாள் போரில் அடைந்த தோல்வியால் உள்ளம் உடைந்ததற்காக மனம் உறுதி குன்றித் தோள் வலிமையும், ஆண்மையும் குன்றி வருந்துதல் தகாது என்று உணர்ச்சியூட்டுதற்காகப் பெரிய செயல் யாதொன்றும் நிகழவில்லையே என்று குறிப்பதுபோல் ‘என்னுற்ற பெற்றி?’ என்று மாலியவான் கேட்டான்.

(இலக்கணக் குறிப்பு) இருந்தவன் : வினையாலணையும் பெயர். தோற்றனை : முன்னிலை ஒருமை இறந்தகால வினைமுற்று; தோல் + ற் + அன் + ஐ. வருந்தினை, வாடினை : முன்னிலை இறந்தகால வினைமுற்றுக்கள். மனமும் தோளும் : எண்ணும்மை. என்னை : செய்யா என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம். வாடா : ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம். உற்ற : உறு பகுதி, ஒற்று இரட்டித்து இறந்தகாலம் காட்டிற்று.

14. இராவணன் மறுமொழி கூறல்

கவையுறு நெஞ்சன் காந்திக் கனல்கின்ற கண்ணன், பத்துச் சிவையின்வா யென்னச் செந்தீ யுயிர்ப்புறத் திறந்த மூக்கன், நவையறு பாகை அன்றி அமுதினை நக்கி னாலும் சுவையறப் புலர்ந்த நாவான் இனையன் சொல்லல் உற்றுன்.

(பதவுரை) கவை உறு நெஞ்சன் - துன்பத்தையடைந்த மனத்தினையுடையவனும்; காந்தி கனல்கின்ற கண்ணன் - ஒளி

விட்டு எரிகின்ற கண்களையுடையவனும்; சிவையின் வாய் என்ன - துருத்தியின் வாயைப்போல; செந்தீ உயிர்ப்புற - சிவந்த தீப்போலப் பெருமூச்சு விடுகின்ற; திறந்த பத்து மூக்கன் - திறந்த பத்து மூக்குகளையுடையவனும்; நவைஅறு பாகை அன்றி - குற்றமில்லாத வெல்லப் பாகிணையே அல்லாமல்; அமுதினை நக்கினாலும் - அமுதத்தையே நக்கினாலும்; சுவை அற புலர்ந்த - சுவை தோன்றாதபடி உலர்ந்துபோன; நாவான் - நாக்கிணையுடையவனான இராவணன்; இணையன - கீழ்வரும் இவ்வாறான மொழிகளை; சொல்லல் உற்றான் - சொல்லத் தொடங்கினான்.

(பொழிப்புரை) துன்பமடைந்த மனத்தினையுடையவனும், எரிகின்ற கண்களையுடையவனும், துருத்தியின் வாயைப்போன்று வெப்பமிகப் பெருமூச்சு விடுகின்ற பத்து மூக்குகளையுடையவனும், வெல்லப் பாகையல்லாமல் அமுதத்தையே நக்கினாலும் சுவையுணர மாட்டாத வறண்ட நாவினையுடையவனுமான இராவணன் கீழ்வருவனவற்றைக் கூறத் தொடங்கினான்.

(விளக்கம்) கவையுறு நெஞ்சம் என்பது துன்பநிலையை உணர்த்திற்று. கவை - துன்பம். காந்திக் கனல்கின்ற கண்ணன் என்றது வெகுளியையும், துருத்தியின் வாய்போன்று விரிந்த வெப்பமான மூச்சைவிடும் மூக்கு என்றது அவனுடைய வீரத்தையும், பத்து மூக்குகள் என்று விதந்து கூறியது அவற்றின் மூச்சே பகைவரை அழிக்கும் ஆற்றலுடையது என்பதைத் தோற்றுவிக்கவும் வந்தனவாகும். வெல்லப் பாகாயினும் அதனினும் பன்மடங்கு சிறந்த அமிர்தமேயாயினும் நக்கினால் அதன் சுவையினை யுணரமாட்டாது நாவுலர்ந்து கிடந்தான் என்பது அவன் செயல் குன்றியிருந்த நிலையை விளக்குவதாகும். நாவில் நீர் ஊறினான்நிச்சி சுவையுணர முடியாது என்பதை 'புலர்ந்த நா' என்றதால் விளக்கிக் காட்டுகின்றார்.

(இலக்கணக் குறிப்பு) நெஞ்சன், கண்ணன், மூக்கன், நாவான்: குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர்கள். கவை - கவ்வை: தொகுத்தல் விகாரம். சிவை - துருத்தி. என்ன: உவம உருபு இடைச் சொல். இணையன: குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர். நவை - குற்றம்; பண்புப் பெயர்.

15. இராவணன் இராமனால் நிகழ்ந்ததைக் கூறல்

சங்கம்வந் துற்ற கொற்றத் தாபதர் தம்மோ டெம்மோடு
அங்கம்வந் துற்ற தாக அமரர்வந் துற்றார் அன்றே

கங்கம்வந் துற்ற செய்ய களத்துநம் குலத்துக் கொவ்வாப் பங்கம்வந் துற்ற தன்றிப் பழியும்வந் துற்ற தென்றான்.

(பதவுரை) சங்கம் வந்து உற்ற - கூட்டமாக வந்து பொருந்திய; கொற்ற தாபதர் தம்மோடு - வெற்றியுடைய தவத்தைச் செய்யும் மானிடர்களோடு; எம்மோடு அங்கம் வந்து உற்றது ஆக - எம்முடன் பொருதற்குப் போர் வந்து அடைந்ததாக; அமரர் வந்து உற்றார் அன்றே - தேவர்களும் வேடிகை பார்க்க வந்துவிட்டார்களே; கங்கம் வந்துற்ற - பருந்துகள் வந்து நெருங்கியுள்ள; செய்ய களத்து - இரத்தம் படிந்ததால் செந்நிறமான போர்க்களத்தில்; நம் குலத்துக்கு ஒவ்வா - நம் முடைய அரக்கர் குலத்திற்கு ஏற்காத; பங்கம் வந்து உற்றது அன்றி - மானக்கேடான தோல்வி வந்து அடைந்தது அல்லாமல்; பழியும் வந்து உற்றது - மனிதர்களிடத்தில் தோற்று விட்டோம் என்ற பழியும் வந்து அடைந்துவிட்டது; என்றான் - என்று கிராவணன் கூறினான்.

(பொழிப்புரை) “திரண்ட வெற்றியைக் கொண்ட தவக் கோலத்தினரான மானிடரோடு போர் நமக்கு வந்துற்றதாகத் தேவர்களும் வந்து காண்கின்றார்களே! பருந்துகள் வந்து தங்கும் செந்நிறமுடைய போர்க்களத்திலே, நம் அரக்கர் குலத்திற்குப் பொருந்தாத தோல்வி வந்தடைந்ததும் அல்லாமல், மானிடர்களால் தோல்வியுற்றோம் என்ற பழியும் வந்தடைந்தது,” என்று கூறினான்.

(விளக்கம்) ‘தாபதர்’ என்றது தவக்கோலத்தையுடையவர்களான கிராம இலக்குமணர்களைக் குறித்ததாகும். கிராம இலக்குமணர்கள் இளமை முதல் இதுகாறும் வெற்றிமேல் வெற்றியே பெற்றனரன்றித் தோல்வியுற்றறியார் என்பதைச் சுட்ட ‘சங்கம் வந்துற்ற கொற்றத் தாபதர்’ என்றார். மனிதரோடு அரக்கர் பொருதல் இழிவானது; அதனினும் தாபதரோடு பொருதல் மற்றும் இழிவானது என்பதைச் சுட்ட ‘அமரர் வந்துற்றார்’ என்றார். தாபதரோடு பொருதால் அரக்கர் அழிவர் என்று கருதித் தேவர்கள் மகிழ்ச்சியால் வந்து நகைத்தற்குக் கூடினர் என்றலுமாம். அங்கம் என்பது தேர், யானை, குதிரை, காலாள் என்ற நான்கு அங்கங்களைக் குறிக்கும். ஈண்டு அவற்றைக் கொண்ட போரைக் குறித்தது. கங்கம் - பருந்து. தோல்வியுற்றது குலத்திற்கு வந்த குறைபாடு என்று தோன்ற ‘பங்கம்’ என்று சுட்டினார். தோற்கடிக்கப்பட்டமை மனிதர்களால் ஆதலின் இதுவரை எய்தியிருந்த புகழ்ச்சி குன்றி இகழ்ச்சி உண்டாயிற்று என்றவாரும்.

(இலக்கணக் குறிப்பு) சங்கம் - தொகுதி. கொற்றம் - வெற்றி. கொற்றத் தாபதர் : இரண்டாம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன் தொக்க தொகை. தம்மோடு எம்மோடு - தம்மோடு எமக்கு : உருபு மயக்கம். அமரர் : காரணப்பெயர், மரணபயமற்றவர். செய்ய : குறிப்புப் பெயரெச்சம், செம்மை + அ. ஒவ்வாப் பங்கம் : ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சத்தொடர். பழியும் : இறந்தது தழுவிய எச்சவும்மை.

16. இராமனின் வலி கூறி வியத்தல்

முனையமை திங்கள் சூடு முக்கணான் முதல்வ ராகக்
கிளையமை புவன மூன்றும் வந்துடன் கிடைத்த வேனும்
வனையமை வரிவில் வாளி மெய்யுற வழங்கு மாயின்
இனையவன் தனக்கு மாற்று தென்பெருஞ் சேனை நம்ப !

(பதவுரை) நம்ப - பெரியோனே ! முனை அமை திங்கள் - தோன்றும் பிறைச்சந்திரனை ; சூடும் முக்கணான் - தலையிற் சூடிக் கொள்ளுகின்ற மூன்று கண்களையுடையவனான சிவன் ; முதல்வராக - முதலாகக் கொண்டு ; கிளை அமை புவனம் மூன்றும் - மேன்மேல் பெருகுதலைப் பொருந்திய மூன்று உலகத்தவர்களும் ; வந்து உடன் கிடைத்தவேனும் - ஒன்றாகச் சேர்ந்துவந்து நமக்குப் பக்கத்துணையாய் நின்றார்களானாலும் ; வளை அமை வரிவில்-வளைகின்ற தன்மை வாய்ந்த வரிக்கட்டுகளை யுடைய வில்லில் ; வாளி - அம்புகளை ; மெய் உற வழங்கும் ஆயின் - உடலில் தைக்கும்படி விடுவானாயின் ; இனையவன் தனக்கும் - அந்த இராமனுடைய தம்பியாகிய இலக்குமணனுக்கும் ; என் பெரும் சேனை ஆற்றாது - என்னுடைய திரண்ட பெரிய சேனை எதிர்த்து நிற்க முடியாது.

(பொழிப்புரை) பிறைச் சந்திரனை யணிந்த சிவனை முதலாகக் கொண்டு மேலும் மேலும் வளரக்கூடிய மூன்று உலகத்தவர்களும் நமக்குத் துணையாகப் பக்கத்தில் வந்து அமைந்தாரானாலும், வளையக்கூடிய கட்டுடை வில்லில் அம்பைக் கோத்து உடலில் தைக்குமாறு விடுவானாயின் என்னுடைய பெரிய சேனை அந்த இராமனுடைய தம்பியான இலக்குமணனுக்கும் எதிர்த்து நிற்க முடியாது.

(விளக்கம்) சிவன் முதலாக மூன்று உலகத்தவர்களும் துணையாக வந்தாலும் இலக்குமணனுக்கு எதிராக நிற்க முடியாது என்று தம்பியின் வலிமையை விளக்கியதால், இராமன் வலிமை விதந்து ஒதற்கு அரியது

18. இராமன் அம்பின் வலிமை

மலையுறப் பெரிய ராய வாளெயிற் றரக்கர் தானை
நிலையுறச் செறிந்த வெள்ள நூற்றிரண் டெனினும், நேரே
குலையுறக் குளித்த வாளி குதிரையைக் களிற்றை ஆனைத்
தலையுறப் பட்ட தல்லால் உடல்களில் தங்கிற் றுண்டோ?

(பதவுரை) மலை உறப் பெரியர் ஆய - மலையைப்போலப் பெரியவர்களான ; வாள் எயிற்று அரக்கர் தானை - கூரிய பற்களையுடைய இராக்கதர்களது சேனை ; நிலை உற செறிந்த - நிலைத்ததாகப் பொருந்தி நெருங்கிய ; நூற்று இரண்டு வெள்ளம் எனினும் - நூற்றிரண்டு வெள்ளம் என்ற அளவினை உடைய தாயினும் ; நேரே குலை உற குளித்த வாளி - இராமனால் எய்யப் பட்டுக் குறிதவறாமல் மிகவாகப் பாய்ந்த அம்புகளெல்லாம் ; குதிரையை களிற்றை ஆனை - குதிரைகளையும் யானைகளையும் காலாட்களையும் ; தலை உற பட்டது அல்லால் - தலைகளை அறுத்துக் கீழே விழும்படி செய்தது அல்லாமல் ; உடல்களில் தங்கிற்று உண்டோ - உடல்களில் தடுக்கப்பட்டு நின்று துண்டோ? (ஊடுருவிப் பாய்ந்தனவன்றிக் தடைப்பட்டு நின்றனவல்ல என்பது குறிப்பு)

(பொழிப்புரை) மலையைப் போன்று பெரியவர்களான கூரிய பற்களையுடைய இராக்கதர்களின் சேனை நிலைபெற்றதாக நெருங்கிய நூற்றிரண்டு வெள்ளமளவினதாயினும் இராமனால் செலுத்தப்பட்ட கணைகள் குறிதவறாமற் சென்று பாய்ந்து குதிரை, யானை, காலாள் என்னும் படைகளின் தலைகளை அறுத்துத் கீழே வீழ்த்தியது அல்லாமல் அப்படைகளின் உடல்களில் தங்கித் தடைப்பட்டு நிற்கவில்லை.

(விளக்கம்) இராமனுடைய கணைகள் குறிதவறாமற் சென்று உடலின் ஊடுருவிப் பாயும் தன்மையன என்பது மட்டும் அல்லாமல் இலக்கைத் தாம் வீழ்த்தும் தன்மையன என்பதை 'யானை குதிரை காலாட்படைகளின் தலைகளைக் கீழே வீழ்த்தின ; உடல்களில் தங்கி நிற்கவில்லை' என்று கூறுதலால் அறியலாம். வெள்ளம் நூற்றிரண்டு என்பதற்கு நூறு இரண்டு வெள்ளமெனக் கொண்டு இருநூறு வெள்ளம் என்றும் கூறலாம்.

(இலக்கணக் குறிப்பு): வாள் எயிறு : உரிச்சொற்றொடர். மலையுற : உற உவமப் பொருட்டாய் வந்தது.

எயிறு + அரக்கர் — எயிற்றரக்கர்.
 நூறு + இரண்டு — நூற்றிரண்டு.
 களிற்று + ஐ — களிற்றை.

இவைக்கு, 'நெடிலோடு உயிர்த்தொடர்க் குற்றியலுகரங்களுள் டறவொற்றிரட்டும், வேற்றுமை மிகவே' என்பது விதி. குளித்த வாளி : பெயரெச்சத் தொடர். குதிரையை, களிற்றை, ஆளை : எண்ணும்மை தொக்கு நின்றது. அல்லால் : எதிர்மறைக் குறிப்பு வினையெச்சம். உண்டோ : ஓ எதிர்மறைப் பொருளது.

19. ஊழித்தீயையும் தீய்க்கும் இராமன் கணை

போயபின் அவன்கை வாளி
 உலகெலாம் புகுவ தல்லால்
 ஓயுமென் றுரைக்க லாமோ ?
 ஊழிசென் றுலும் ஊழித்
 தீயையும் தீய்க்கும் ; செல்லும்
 திசையையும் தீய்க்கும் ; செப்பும்
 வாயையும் தீய்க்கும் ; முன்னின்
 மனத்தையும் தீய்க்கு மன்றோ ?

(பதவுரை) அவன் கை வாளி போயபின் - அந்த இராம னுடைய கணைகள் அவன் கையினின்றும் விடப்பட்ட பின்பு ; உலகு எலாம் புகுவது அல்லால் - உலகங்கள் முழுவதும் சென்று புகுவது அல்லாமல் ; ஊழி சென்றாலும் - ஊழிக்காலம் கடந்தாலும் ; ஓயும் என்று உரைக்கலாமோ - ஓய்ந்துவிடும் என்று சொல்லமுடியுமோ (சொல்ல முடியாது) ; ஊழி தீயையும் தீய்க்கும் - ஊழிக்காலத்துத் தோன்றும் வடவைக் கனலையும் தீய்த்து விடும் ; செல்லும் திசையையும் தீய்க்கும் - தான் செல்லுகின்ற திசைகளையும் தீய்த்துவிடும் ; செப்பும் வாயையும் தீய்க்கும் - மாறுபட்டுச் சொல்லும் வாயினையும் தீய்த்துவிடும் ; முன்னின் - எண்ணுமிடத்து ; மனத்தையும் தீய்க்கும் - (உருவ மில்லாத) மனத்தையும் தீய்த்துவிடும். மன், ஓ : அசைகள்.

(பொழிப்புரை) இராமன் கையினின்று விடப்பட்ட கணை கள் உலகமெல்லாம் சென்று புகுமேயல்லாமல் ஊழிக்காலத்தி லும் ஓய்ந்து விடுமென்று உரைக்க முடியாது. அக்கணைகள் உலகம் அழியுங் காலத்தில் தோன்றும் வடவைக் கனலையும், செல்லும் திசைகளையும், பகையுற்று மொழியும் வாயையும்

என்று விளக்கியவாறாயிற்று. 'முனையமை திங்கள் சூடும் முக்கணன்' என்று கூறியது, அழித்தற்கே யுரிய கடவுளான சிவனே வந்தாலும் வெல்ல முடியாதென்பதைச் சுட்டுதற்கு. முக்கணன் - சோமன், சூரியன் அக்கினி என்ற மூன்று கண்களையுடையவன்.

முக்கண்ணன் திங்கள் சூடிய கதை:—

தக்கன் பெண்களான இருபத்தேழு பேர்களையும் மணந்து கொண்ட சந்திரன், ரோகினி என்பாளிடத்து மட்டும் தனிப்பேரன்பு காட்டுதலையறிந்த தக்கன் சந்திரனை கூடியரோகம் அடையுமாறு சபிக்க, சந்திரன் சிவபெருமானையடைச்சிவபெருமான் சந்திரனை முடியில் ஏற்றுப் பிறைகள் வளருமாறு அருள் செய்தான்.

(இலக்கணக் குறிப்பு) முனை, கிளை, வளை - முதலிலைத் தொழிற் பெயர்கள். சூடு முக்கணன் - வினைத்தொகை. கணன் : குறிப்பு வினை யாலணையும் பெயர், தொகுத்தல் விகாரம். மூன்று + கண்ணன்— முக்கணன். புவனம் மூன்று : புவனம் இடவாகுபெயர். நம்ப : அண்மை விளி. நம்பன் : முதல் வேற்றுமை.

17. இராமனின் வீரப்பெருமையை வியத்தல்

எறித்தபோர் அரக்கர் ஆவி
எண்ணிலா வெள்ள மெஞ்சப்
பறித்தபோ தென்னை யந்தப்
பரிபவ முதுகில் பற்றப்
பொறித்தபோ தன்னான் அந்தக்
கூனிகூன் போக வுண்டை
தெறித்தபோ தொத்த தன்றிச்
சினமுண்மை தெரிந்த தில்லை.

(பதவுரை) எறித்தபோர் - படைகளை வீசியெறிந்த போரில்; எண் இலா வெள்ளம் - கணக்கில்லாத வெள்ளக் கணக்கான ; அரக்கர் ஆவி எஞ்ச - இராக்கதர்களுடைய உயிர்கள் அழியும்படி; பறித்தபோது - அவ்வுயிர்களைக் கவர்ந்துகொண்டபோது; அந்த பரிபவம் - அந்த அவமானம்; என்னை முதுகில் பற்ற - என்னுடைய முதுகிலே தங்கும்படி; பொறித்தபோது - அம்புகளை ஆழ்ந்து பதியச் செலுத்தியபோது; அன்னான் - அந்த இராம பிரான்; அந்தக் கூனிகூன் போக - அந்தக் கூனியின் கூன் முதுகு நீங்கும்படியாக; உண்டை தெறித்தபோது - மண் உருண்டைகளை விளையாட்டாக அடித்தபோது இருந்த செயலை; ஒத்தது அன்றி - ஒத்திருந்ததேயல்லாமல்; சினம் உண்மை

தெரிந்தது இல்லை - இராமனிடத்தில் கோபமுள்ளதான தன்மை அறியப்படவில்லை.

(பொழிப்புரை) ஆயுதங்களை யெறிந்த போரில் கணக்கில்லாத பல வெள்ள அளவுகொண்ட அரக்கருடைய உயிர் நீங்கும்படி செய்தபொழுது உண்டான அவமானம் என் முதுகினில் புலப்படும்படியாக அம்புகளைப் பதியும்படி செலுத்திய செயல், அந்த இராமன் கூனியினது கூன் நீங்கும்படியாக இளமைப்பருவத்தில் வினையாட்டாக வில்லுண்டை யடித்த செயலையே ஒத்திருந்தது. அதுவல்லாமல் இராமனிடத்தில் கோபமுண்மை தெரியவில்லை.

(விளக்கம்) இராமன் வெள்ளக்கணக்கான பல அரக்கர்கள் உயிர்களைப் போரில் கொண்டான்; என்னை முதுகு காட்டி யோடும்படி செய்தான். அந்த இரு செயல்களும் கைகேயிக்குத் தோழியும், தன்னைக் காட்டிற்கு அனுப்புவதற்குக் காரணமாயிருந்தாளுமான மந்தரை என்னும் கூனியின் முதுகிலிருந்த கூனை வில்லுருண்டையால் வேடிக்கையாக அடித்துப் போக்கிய தன்மையை ஒத்திருந்தது என்பதால், சினம் என்பது இல்லாத வினையாட்டுப்போரே இத்தகையது என்பதை இராவணன் எடுத்துக்கூறி இராமனது வீரப்பெருமையை விளக்கினான். தான் கொண்டு சென்ற அரக்கர் பல்லோர் என்பதைக் குறிக்க 'எண்ணிலா வெள்ளம்' என்றார். பறித்த என்ற வினையால் அரக்கர் உயிரை மிக விரைவில் இராமன் போக்கினான் என்பது பெறப்பட்டது. அந்தப் பரிபவம் என்று கூறியது யாவற்றையும் கிழந்து ஆயுதமின்றி நின்ற காலையில் 'இன்றுபோய் நாளை வா' என்று இராமன்கூற வெறுங்கையோடு மீண்ட நிலையான அளவில்லாத அவமானத்தைக் குறித்தது. 'பொறித்தபோது' என்றது அவமானம் முதுகில் பற்ற அம்பு உடலில் தைக்க அப்புண்கள் அவமானத்தின் குறிகளாயின என்றவாறு. இவை யாவும் இராமனது வினையாட்டுச் செயல். ஒரு முயற்சியுமின்றிச் சினமுமின்றிச் செய்த செயல் இதுவாமெனில், இவன் பெருங்கோபம் கொண்டால் என்னாகும் என்பதை உணரவைத்தார். அதனை வற்புறுத்த 'சினம் உண்மை தெரிந்ததில்லை' என்று விளக்கினார்.

(இலக்கணக் குறிப்பு) எறிந்த - எறித்தீ; வலித்தல் விகாரம். எண்ணிலா - ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம். வெள்ளம் - பேரெண்ணின் பெயர். அந்தப் பரிபவம் - அந்த : சுட்டுத் திரிசொல், பண்டு அறி சுட்டு. அந்தக் கூனி - அந்த : பண்டு அறி சுட்டு. அன்னான் : குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர். உண்மை : தொழிற்பெயர்.

18. இராமன் அம்பின் வலிமை

மலையுறப் பெரிய ராய வாளெயிற் றரக்கர் தானை
நிலையுறச் செறிந்த வெள்ள நூற்றிரண் டெனினும், நேரே
குலையுறக் குளித்த வாளி குதிரையைக் களிற்றை ஆனைத்
தலையுறப் பட்ட தல்லால் உடல்களில் தங்கிற்று றுண்டோ?

(பதவுரை) மலை உறப் பெரியர் ஆய - மலையைப்போலப் பெரியவர்களான; வான் எயிற்று அரக்கர் தானை - கூரிய பற்களையுடைய இராக்கதர்களது சேனை; நிலை உற செறிந்த - நிலைத்ததாகப் பொருந்தி நெருங்கிய; நூற்று இரண்டு வெள்ளம் எனினும் - நூற்றிரண்டு வெள்ளம் என்ற அளவினை உடைய தாயினும்; நேரே குலை உற குளித்த வாளி - இராமனால் எய்யப் பட்டுக் குறிதவறாமல் மிகவாகப் பாய்ந்த அம்புகளெல்லாம்; குதிரையை களிற்றை ஆனை - குதிரைகளையும் யானைகளையும் காலாட்களையும்; தலை உற பட்டது அல்லால் - தலைகளை அறுத்துக் கீழே விழும்படி செய்தது அல்லாமல்; உடல்களில் தங்கிற்று உண்டோ - உடல்களில் தடுக்கப்பட்டு நின்று துண்டோ? (ஊடுருவிப் பாய்ந்தனவன்றித் தடைப்பட்டு நின்றனவல்ல என்பது குறிப்பு)

(பொழிப்புரை) மலையைப் போன்று பெரியவர்களான கூரிய பற்களையுடைய இராக்கதர்களின் சேனை நிலைபெற்றதாக நெருங்கிய நூற்றிரண்டு வெள்ளமளவினதாயினும் இராமனால் செலுத்தப்பட்ட கணைகள் குறிதவறாமற் சென்று பாய்ந்து குதிரை, யானை, காலாள் என்னும் படைகளின் தலைகளை அறுத்துத் கீழே வீழ்த்தியது அல்லாமல் அப்படைகளின் உடல்களில் தங்கித் தடைபட்டு நிற்கவில்லை.

(விளக்கம்) இராமனுடைய கணைகள் குறிதவறாமற் சென்று உடலின் ஊடுருவிப் பாயும் தன்மையன என்பது மட்டும் அல்லாமல் இலக்கைத் தாம் வீழ்த்தும் தன்மையன என்பதை 'யானை குதிரை காலாட்படைகளின் தலைகளைக் கீழே வீழ்த்தின; உடல்களில் தங்கி நிற்கவில்லை' என்று கூறுதலால் அறியலாம். வெள்ளம் நூற்றிரண்டு என்பதற்கு நூறு இரண்டு வெள்ளமெனக் கொண்டு இருதூறு வெள்ளம் என்றும் கூறலாம்.

(இலக்கணக் குறிப்பு): வான் எயிறு; உரிச்சொற்றொடர். மலையுற: உற உவமப் பொருட்டாய் வந்தது.

எயிறு + அரக்கர் — எயிற்றரக்கர்.
 நூறு + இரண்டு — நூற்றிரண்டு.
 களிறு + ஐ — களிற்றை.

இவைக்கு, 'நெடிலோடு உயிர்த்தொடர்க் குற்றியலுகரங்களுள் டறவொற்றிரட்டும், வேற்றுமை மிகவே' என்பது விதி. குளித்த வாளி : பெயரெச்சத் தொடர். குதிரையை, களிற்றை, ஆளை : எண்ணும்மை தொக்கு நின்றது. அல்லால் : எதிர்மறைக் குறிப்பு வினையெச்சம். உண்டோ : ஒ எதிர்மறைப் பொருளது.

19. ஊழித்தீயையும் தீய்க்கும் இராமன் கணை

போயபின் அவன்கை வாளி
 உலகெலாம் புகுவ தல்லால்
 ஓயுமென் றுரைக்க லாமோ ?
 ஊழிசென் றுலும் ஊழித்
 தீயையும் தீய்க்கும் ; செல்லும்
 திசையையும் தீய்க்கும் ; செப்பும்
 வாயையும் தீய்க்கும் ; முன்னின்
 மனத்தையும் தீய்க்கு மன்னோ ?

(பதவுரை) அவன் கை வாளி போயபின் - அந்த இராம னுடைய கணைகள் அவன் கையினின்றும் விடப்பட்ட பின்பு ; உலகு எலாம் புகுவது அல்லால் - உலகங்கள் முழுவதும் சென்று புகுவது அல்லாமல் ; ஊழி சென்றலும் - ஊழிக்காலம் கடந்தாலும் ; ஓயும் என்று உரைக்கலாமோ - ஓய்ந்துவிடும் என்று சொல்லமுடியுமோ (சொல்ல முடியாது) ; ஊழி தீயையும் தீய்க்கும் - ஊழிக்காலத்துத் தோன்றும் வடவைக் கனலையும் தீய்த்து விடும் ; செல்லும் திசையையும் தீய்க்கும் - தான் செல்லுகின்ற திசைகளையும் தீய்த்துவிடும் ; செப்பும் வாயையும் தீய்க்கும் - மாறுபட்டுச் சொல்லும் வாயினையும் தீய்த்துவிடும் ; முன்னின் - எண்ணுமிடத்து ; மனத்தையும் தீய்க்கும் - (உருவ மில்லாத) மனத்தையும் தீய்த்துவிடும். மன், ஒ : அசைகள்.

(பொழிப்புரை) இராமன் கையினின்று விடப்பட்ட கணைகள் உலகமெல்லாம் சென்று புகுமேயல்லாமல் ஊழிக்காலத்திலும் ஓய்ந்து விடுமென்று உரைக்க முடியாது. அக்கணைகள் உலகம் அழியுங் காலத்தில் தோன்றும் வடவைக் கனலையும், செல்லும் திசைகளையும், பகையற்று மொழியும் வாயையும்

கவியையும் இவ்வாசிரியர் பிற இடங்களில் கூறியிருத்தலும் இங்கு உணரத்தக்கன.

(இலக்கணக் குறிப்பு) 'ஞ்' : பெயரிடைநிலை. நாமம் - சிறப்பு : உரிச்சொல். தீரா இசை : ஈறு கெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம். பல + அலங்காரம்—பல்லலங்காரம். காருத்தன் : தத்திதாந்தம். மாது, ஓ : அசைகள், இடைச்சொற்கள்.

23. இராமன் பகழி கண்டு இராவணன் வியத்தல்

இந்திரன் குலிச வேலும்,
 ஈசன்கை இலைமூன் றென்னும்
 மந்திர வயிலு, மாயோன்
 வளையெஃகின் வரவும் கண்டேன்
 அந்தரம் நீளி தம்மா !
 தாபதன் அம்புக் காற்றூ
 நொந்தனன் யான் அலாது
 ஆரவை நோக்க கிற்பார்.

(பதவுரை) இந்திரன் குலிச வேலும் - இந்திரனுடைய வச்சிரப்படையும் ; ஈசன் கை இலை மூன்று என்னும் மந்திர அயிலும் - சிவபெருமான் கையிலுள்ள மூவிலைகளைக் கொண்ட மந்திர சக்தி வாய்ந்த சூலப்படையும் ; மாயோன் வளை எஃகின் வரவும் - திருமாலினுடைய வட்டமான சக்கராயுதமும் ஆகிய இவற்றின் வருகையையும் ; கண்டேன் - நான் பார்த்துள்ளேன் ; அந்தரம் நீளிது - (இராமன் அம்பிற்கும் குலிசவேல், மந்திர அயில், வளை எஃகு என்பவற்றிற்கும்) ஏற்றத் தாழ்வு மிக நீண்டது ; தாபதன் அம்புக்கு ஆற்றூ - தவத்தைச் செய்யும் தன்மையான இராமனுடைய அம்புக்குப் பொறுக்கமாட்டாது ; நொந்தனன் - வருந்தினேன் ; யான் அலாது ஆர் - நான் அல்லாமல் பிறர் எவர் ; அவை நோக்ககிற்பார் - அவ்வம்புகளைக் காணும் வலிமையுடையவராவர்? (ஒருவரும் இல்லை என்றபடி)

(பொழிப்புரை) இந்திரனுடைய வச்சிரப்படை, சிவனுடைய மந்திர சக்தி வாய்ந்த மூவிலைச் சூலம், திருமாலினுடைய வட்டமான சக்கராயுதம், என்ற இவற்றையெல்லாம் யான் கண்டுள்ளேன். ஆயினும் ஒப்பு நோக்கும்போது இராமன் அம்பிற்கும் அவற்றிற்குமுள்ள உயர்வு தாழ்வு மிக நீண்டது. இராமன் அம்பிற்கு ஆற்றூது வருந்தினேன். நான் அவ்வம்பு

பைச் செலுத்தலும் ஆகியவற்றில் ஒன்றையும்; அமரரேயும் - கண் இமைத்தல் இல்லாத தேவர்களேயாயினும்; தெரிகிலர் - அறிந்து கொள்ள முடியாதவராவர்; அவன் செய்கை தேர்வார் ஆர் - அந்த இராமனுடைய செய்கைகளை ஆராய்ந்து அறியக் கூடிய ஆற்றல் உள்ளவர்கள் யாவர் உளர் (ஒருவரும் இல்லை); பொரு சினத்து - சண்டைசெய்யும் கோபமுடைய; அரக்கர் ஆவி - இராக்கதர்களுடைய உயிரை; போக்கிய போக - போக்கும்படியாகச் செல்க; என்று கருதவே - என்று இராமன் தன் கணைகளைக் குறித்து எண்ணுவானானால்; உலகம் எங்கும் சரங்களாய்க் காட்டும் அன்றே - உலக முழுவதும் கணைகளாய் நிறைந்துவிடும்.

(பொழிப்புரை) இராமன் வில் நாண் கயிற்றில் அம்பைத் தொடுத்து வளைத்தலையும் விடுதலையும் ஆகியவற்றுள் யாதொன்றையும், கண்ணிமை கொட்டாத விண்ணவரும் அறிந்துகொள்ள முடியாதவராவர். 'சண்டை செய்யும் கோபத்தைக் கொண்ட அரக்கர்களுடைய உயிரையெல்லாம் போக்கும் படியாகச் செல்க' என்று கருதி இராமன் ஒருகணை விடுவானானால், உலகமெங்கும் கணைகளாய் நிறைந்துவிடும்.

(விளக்கம்) இதில் இராமன் அம்புவிடும் திறம் கூறப்பட்டது. இராமன் ஒன்றைக் கருதி விடுவானானால் அச்செயல் அவ்வாறே நிகழும் என்ற மன ஆற்றலையும், உணர்த்திற்று. அமரரேயும் தெரிகிலர் என்ற தனால் மண்ணவர் அறியவே மாட்டார் என்பது பெற்றும்.

(இலக்கணக் குறிப்பு) வரி சிலை : இரண்டாம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன்தொக்க தொகை. வாங்குதல், விடுதல் : தொழிற் பெயர்கள், எண்ணும்மை தொக்கு நின்றது. அமரரேயும் : ஏகாரமும் உம்மையும் உயர்வு சிறப்பு உணர்த்தி நின்றன. செய்கை : தொழிற் பெயர். ஆர், யார் என்பதன் மருஉமொழி, வினாவிடைச் சொல், ஒருவருமில்லையென்ற எதிர்மறைப் பொருளைத் தந்தது. பொரு சினம் : வினைத் தொகை. போக்கிய : செப்பிய என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம். போக : வியங்கோள் வினைமுற்று.

22. காகுத்தன் பகழி

நல்லியற் கவிஞர் நாவிற்

பொருள்குறித் தமர்ந்த நாமச்

சொல்லெனச் செய்யுள் கொண்ட

தொடையெனத் தொடையை நீக்கி

எல்லையில் செல்வந் தீரா
 விசையெனப் பழுதி லாத
 பல்லலங் காரப் பண்பே
 காருத்தன் பகழி மாதோ !

(பதவுரை) காருத்தன் பகழி - கருத்த மரபில் தோன்றியவ னான இராமனுடைய கணைகள் ; நல் இயல் கவிஞர் நாவில் - நல்ல இயல்பு, இலக்கணங்களைகொண்ட சிறந்த கவிஞர்க ளுடைய நாவில் ; பொருள் குறித்து அமர்ந்த - சிறந்த பொரு ளைக் குறித்து அமைந்த ; நாம சொல் என - பெருமை பொருந் திய சொற்களைப் போலவும் ; செய்யுள் கொண்ட தொடை என - அவர்கள் வாயிலிருந்து வரும் செய்யுள்களைக் கொண்டு தொடுக்கப்பட்ட மாலைகளைப் போலவும் ; தொடையை நீக்கி - தொடுக்கப்பட்ட தன்மையை நீக்கி ; எல்லை இல் செல்வம் தீரா - வரம்பில்லாத சிறப்பினின்றும் அகலாத ; இசை என - இசை யைப் போலவும் ; பழுது இலாத - குற்றம் இல்லாத ; பல் அலங் காரப் பண்பே - பல வகையான அணிகளின் தன்மையைக் கொண்டனவே.

(பொழிப்புரை) இராமனுடைய கணைகள் நல்ல இலக்கண முணர்ந்த கவிஞன் நாவில் பொருந்திய சிறப்புடைய சொற் களைப் போலவும், அவர்கள் வாயினின்று வரும் செய்யுட்களால் அமைந்த மாலையைப் போலவும், அச்செய்யுட்களில் அமைந்த சிறந்த இசையைப் போலவும் பல வகைப்பட்ட அலங்காரங் களைப் போலவும் அமைந்தனவாம்.

(விளக்கம்) இச்செய்யுளில் இராமன் அம்புகட்கு கவிஞனின் சொல், தொடை, இசை, அணி என்பனவற்றிற்கு உவமைகளாகும். இலக் கணம் அமைந்த கவிஞன், பொருள் குறித்த சொல், சொல் அமைந்த செய்யுள், செய்யுளில் அமைந்த தொடை, தொடையில் அமைந்த இசை, அலங்காரங்கள் என்பன யாப்பு, அணி இலக்கணங்களைக் குறித்தன. தொடை - எதுகை, மோனை, முரண், அளபெடை, இயைபு என்பவை. இவற்றை விரித்தால் பலவாகும். அலங்காரம் என்றது சொல்லலங் காரம், பொருள் அலங்காரம் என்பன. இசை என்பது சொற்கூட்டத்தில் அமைந்த பண் ; மற்றும் காப்பியத்திற்குச் சிறந்ததாயுள்ள தொனியும் இசையெனவே சொல்லப்படும். கவிஞன் செய்யுள் அமைதியை இராம னுடைய கணைக்கு உவமை கூறியது கம்பனது மொழிப்பற்றையும் கவித்திறனையும் விளக்குவது ஆகும். சீரிய கூரிய தீஞ்சொல் என்று சொல்லினைப்பற்றியும், கோதாவரி நதிக்கு உவமையாகச் சான்றோர்

களின் வருகையைக் கண்ணாற் கண்டேன். வேறு எவர் அவற்றைக் கண்களால் காணவல்லார்? (எவருமில்ர்.)

(விளக்கம்) வளை எஃகின் வரவும் என்று கூறியதனால் வரவும் என்ற சொல்லை குவிசவேல் மந்திர அயில் என்பவற்றோடும் கூட்டிப் பொருள் காணப்பட்டது. அவற்றைக் கண்டவனானதலின் அவற்றின் தன்மைகளோடு இராமனுடைய அம்பை ஒப்பிட்டு நோக்கின் அவை மிக மிகக் கீழ் நிலையிலுள்ளன என்பதைக் குறிக்க அந்தரம் நீளிது என்றார். போகப் போக ஆகாயம் போய்க்கொண்டு இருப்பதுபோல் இராமன் அம்பின் தன்மை மிக விரிந்து சென்றுகொண்டிருக்கிறது என்றவாரும். நான் இராமன் அம்பினால் நொந்தவனாயினும் அதன் வருகையைக் கண்டேன்; பிறர் எவரும் காணவல்லார் அல்லர் என்பதால் விசையும் ஒளியும் குறித்தவாறாயிற்று. எஃகு - சக்கரப்படை. (திவாகரம்)

(இலக்கணக் குறிப்பு) அம்ம : வியப்பு இடைச்சொல். நீளிது : குறிப்பு வினைமுற்று. ஆற்று நொந்தனன் : ஈறுகெட்ட எதிர்மறை வினையெச்சம். நொந்தனன் : தன்மை ஒருமை இறந்தகால வினை முற்று, நொ + த் (ந்) + த் + அன் + அன். நொ - பகுதி, அன் - விசுதி, த் - இறந்தகால இடைநிலை, அன் - சாரியை. த் - சந்தி, 'ந்' ஆனது மெலித்தல் விகாரம். நோக்ககிற்பார் : 'கில்' ஆற்றல் உணர்த்தும் இடைச்சொல்.

24. இராமன் விரல் வலிமை

பேயிருங் கணங்க ளோடு
 சுடுகளத் துறையும் பெற்றி
 ஏயவன் தோள்கள் எட்டும்
 இந்திர னிரண்டு தோளும்
 மாயிரு ஞால முற்றும்
 வயிற்றிடை வைத்த மாயன்
 ஆயிரந் தோளும் அன்னை
 விரலொன்றி னாற்ற லாற்று.

(பதவுரை) பேய் இரும் கணங்களோடும் - பேய்களை யுடைய பெருங் கூட்டங்களோடும்; சுடுகளத்து உறையும் - பிணங்களைச் சுடுகின்ற மயானத்தில் வசிக்கும்; பெற்றி ஏயவன் - தன்மை பொருந்தியவனான சிவனுடைய; தோள்கள் எட்டும் - எட்டுத் தோள்களும்; இந்திரன் இரண்டு தோளும் - இந்திரனுடைய இரண்டு தோள்களும்; மா இரு ஞாலம் முற்றும் - மிகப் பெரிய உலக முழுவதையும்; வயிற்றிடை வைத்த மாயன் -

தன் வயிற்றுக்குள்ளே அடக்கிவைத்துக்கொண்ட திருமாலினது; ஆயிரம் தோளும் - ஆயிரம் தோள்களும்; அன்னான் விரல் ஒன்றின் ஆற்றல் ஆற்றா - அந்த இராமனுடைய ஒரு விரலின் வலிமைக்கும் தாங்கி நிற்கக் கூடியனவல்ல.

(பொழிப்புரை) பேய்க் கணங்களோடு கூடிச் சுடுகாட்டில் வாழும் சிவனுடைய எட்டுத் தோள்களும், இந்திரனுடைய இரண்டு தோள்களும், உலக முழுமையையும் வயிற்றிற்குள் அடக்கிய திருமாலின் ஆயிரம் தோள்களும் இராமனுடைய ஒரு விரலின் வலிமையைத் தாங்கி நிற்பனவாகா.

(விளக்கம்) சிவன், இந்திரன், திருமால் என்னும் தேவர்களுடைய தோள்களும் இராமனின் விரல் ஒன்றின் வலிமையைத் தாங்க மாட்டாவெனின் அரக்கனாகிய என்னுடைய இருபது தோள்களும் எங்ஙனம் தாங்க வல்லன வாக்கும் எனத் தனக்குத்தானே இராவணன் இரங்கிக் கூறியவாரும். விபீடணன் இராவணனிடம் “இராமனுடைய விரலின் நகத்திற்கும் நீ ஆற்றாய்,” எனக் கூறுவதுபோல் இரணியன் வதையுண்டதை எடுத்துக் கூறியது இங்கு அறியத்தக்கது.

திருமால் வயிற்றிடை உலகைக் காட்டிய வரலாறு:—

திருமால் கிருட்டிணுவதாரத்தில் குழந்தைப் பருவத்தில் மண்ணுண்ட காரணத்துக்காகத் தாம்புக் கயிற்றால் யசோதை அவனைக் கட்டிக் கோல்கொண்டு ஓச்சு, அஞ்சி அமுபவனைப்போல் வாய்திறந்து தன் வயிற்றினுள் அண்டங்கள் எல்லாவற்றையும் காண்பித்தான் என்பது வரலாறு.

(இலக்கணக் குறிப்பு) இருங்கணம் - இருமை + கணம், பண்புத் தொகை. சுடுகளம் : வினைத்தொகை. ஏயவன் : குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர். ஞாலம் : இடவாகுபெயராய் அதன்கண் உள்ள பொருள்களையும் குறித்தது. ஆற்று : அஃறிணைப் பன்மை எதிர்மறை வினை முற்று.

25. இலக்குமணன் வலிமையைப் போற்றலால்

இராமன் வலிமையைச் சிறப்பித்தல்

சீர்த்தவீ ரியரா யுள்ளார்

செங்கண்மா லெனினு மியானக்

கார்த்தவீ ரியனை நேர்வார்

உளரெனக் கருத லாற்றேன் ;

பார்த்தபோ தவனும் மற்றத்
தாபதன் தம்பி பாதத்(து)
ஆற்றதோர் துகளுக் கொவ்வான்
ஆரவற் காற்ற கிற்பார் ?

(பதவுரை) சீர்த்த - சிறப்புப் பொருந்திய; வீரியராய் உள் ளார் - வீரமுடையவராய் இருப்பவர்; செங்கண்மால் எனினும் - சிவந்த கண்களையுடைய திருமாலேயானாலும்; அ கார்த்த வீரியனை நேர்வார் உள் என-அந்தக் கார்த்த வீரியாருச்சுனனை ஒப்பாவார் உள்ளனர் என்று; யான் கருதல் ஆற்றேன் - நான் நினைக்கக்கூடியவனல்லேன்; பார்த்தபோது - ஆராய்ந்து பார்க்கும்பொழுது; அவனும் - அந்தக் கார்த்தவீரியாருச்சுன னும்; அ தாபதன் தம்பி பாதத்து - அந்தத் தவ வடிவத்தை யுடைய இராமனது தம்பியான இலக்குமணன் பாதத்தில்; ஆற் றது ஓர் துகளுக்கு ஒவ்வான் - ஒட்டிக்கொண்டிருக்கும் ஒரு சிறு தூசுக்கும் ஒப்பாக மாட்டான்; ஆர் அவற்கு ஆற்றுகிற்பார் - அவ்வாறானால் அந்த இராமனுக்கு முன் எதிர்த்து நிற்கவல்லார் யார் உள்ளார்? (ஒருவருமில்லர்).

(பொழிப்புரை) சிறந்த வீரமுள்ளவர்கள் சிவந்த கண்களை யுடைய திருமாலேயானாலும், அந்தக் கார்த்தவீரியாருச்சுன னுக்கு ஒப்பாவாரென்று யான் கருதவே மாட்டேன். ஆராய்ந்து பார்க்கும்பொழுது அத்தகைய கார்த்தவீரியாருச்சுனனும், அத் தவக்கோலத்தையுடைய இராமனுக்குத் தம்பியான இலக்கு மணன் திருவடியில் ஒட்டிக்கொண்டுள்ள தூசுக்கும் ஒப்பாக மாட்டான் என்றால், அந்த இராமனுக்கு எதிர்திற்பார் எவர் உள்ளார்? (ஒருவரும் இல்லை)

(விளக்கம்) திருமாலாக இருந்தாலும் கார்த்தவீரியனுக்கு ஒப்பாக மாட்டான் என்று தன் பகைவனுடைய வலிமையை உயர்த்தி இராவணன் கூறினான். அத்தகைய கார்த்தவீரியன் இலக்குமணன் பாததூசுக்கும் ஒப்பாகான் என்று தம்பியின் வலிமையைப் புகழ்ந்தான்; தம்பியின் வலிமை அவ்வாறாயின் அண்ணனாகிய இராமன் வலிமை இயம்புதற்கு அரிதெனக் குறித்தான். இதனால் இராவணன் பெருவீரதைலின் வீரன் சிறப்பைப் பகைவனாயினும் போற்றுகின்ற பண்புடையவன் என்பது புலனாகும்.

(இலக்கணக் குறிப்பு) சீர்த்த : பெயரெச்சம். எனினுமியான் : 'மி' குற்றியலிகரம். நேர்வார் : வினையாலணையும் பெயர். போது :

பொழுது என்பதன் மருஉ. அவனும் : 'உம்' உயர்வு சிறப்பு உம்மை. அவன் + கு = அவற்கு.

26. குறி தவறாத இராமன் கணை

முப்புர மொருங்கச் சுட்ட
மூரிவெம் சிலையும் வீரன்
அற்புத வில்லுக்கு ஐய !
வம்பெனக் கொளலு மாகா
ஒப்புவே றுரைக்க லாவ(து)
ஒருபொரு ளில்லை ; வேதந்
தப்பின போதும் அன்னான்
தனுவுமிழ் சரங்கள் தப்பா.

(பதவுரை) ஐய - ஐயனே ! முப்புரம் ஒருங்கு சுட்ட - மூன்று புரங்களையும் அழியும்படி சுட்ட ; மூரி வெம் சிலையும் - வலிமை பொருந்திய கொடிய வில்லும் ; வீரன் அற்புத வில்லும் - வீரனான இராமனுடைய அற்புதமான (கோதண்டமென்னும்) வில்லுக்கு ; வம்பு என்கொளலும் - வேடிக்கையாக ஒப்பாகும் என்று கொள்ளுதலும் ; ஆகா - பொருந்தாது ; ஒப்பு வேறு உரைக்க லாவது ஒரு பொருள் இல்லை - ஒப்பாக வேறு சொல்லக்கூடிய தான ஒரு பொருளும் இல்லை ; வேதம் தப்பினபோதும் - வேதங்கள் பொய்யாகப் போனாலும் ; அன்னான் தனு உமிழ் சரங்கள் - அந்த இராமனுடைய வில்லினின்றும் விடப்படும் அம்புகள் ; தப்பா - (தம் குறியையடைந்து தாக்குதலில்) தவற மாட்டா.

(பொழிப்புரை) முப்புரங்களை எரியும்படி சுட்ட வலிமை மிக்க மேருமலையான வில்லும் இராமனுடைய அற்புதமான வில்லுக்கு ஒப்பாகச் சொல்லப்படமுடியாது ; வேறு ஒரு பொருளும் ஒப்பாக உரைப்பதற்குமில்லை. வேதம் தவறினாலும் இராமன் கையிலுள்ள கோதண்டமென்னும் வில்லினின்றும் வெளிப்படும் அம்புகள் தம் குறியைத் தாக்குதலினின்றும் தவறு.

(விளக்கம்) சிவன் பிடித்த மேரு வில்லும் இராமன் கோதண்டத் திற்கு விளையாட்டாகவும் ஒப்பாகாது. உவமையற்றது கோதண்டம். வேதங்கள் பொய்யாத் தன்மையன. வேதம் பொய்ப்பினும் இராமன் அம்புகள் இலக்கைத் தாக்குதலில் தவறு என்பதால் அம்பின் வலிமை கூறப்பட்டது. மூரி - வலிமை. வம்பு - வினோதம், வேடிக்கை.

முப்புரம் சுட்டெரித்த வரலாறு :

தாரகாட்சன், கமலாட்சன், வித்யுன்மாலி என்ற மூவரும் பொன், வெள்ளி, இரும்பிலுலாகிய பறக்கும் கோட்டைகளைக் கொண்டு தேவர்களுக்கும் முனிவர்களுக்கும் இடுக்கண் செய்யச் சிவபெருமான் அவர்களை அழிக்கப் பூமியைத் தேராகவும், சந்திர சூரியர்களைச் சக்கரங்களாகவும், வேதங்களைக் குதிரைகளாகவும், பிரமனைச் சாரதியாகவும், மேருமலையை வில்லாகவும், வாசுகி எனும் பாம்பை நாணாகவும், திருமாலை அம்பாகவும் கொண்டனர் என்பது வரலாறு.

(இலக்கணக் குறிப்பு) மூன்று + புரம் = முப்புரம் : பண்புத் தொகை. சுடு + அ = சுட்ட : குறிலிணைப் பகுதியாகலின் தன்னொற்று இரட்டி இறந்தகாலம் காட்டிற்று. வெம்மை + சிலை—வெஞ்சிலை : பண்புத் தொகை. வேதம் தப்பினபோதும் : 'உம்' தப்பாது என்பதைச் சுட்டி நின்றது. உமிழ் சரங்கள் : வினைத்தொகை.

27. இராமன் கணை மும்மூர்த்திகளுக்கு ஒப்பாகும்

உற்பத்தி அயனே யொக்கும் ;
 ஒடும்போ தரியே யொக்கும் ;
 கற்பத்தி னரனே யொக்கும் ;
 பகைஞரைக் கலந்த காலைச்
 சிற்பத்தின் நம்மாற் பேசச்
 சிறியவோ என்னைத் தீராத்
 தற்பத்தைத் துடைத்த வென்றூற்
 பிறிதொரு சான்று முண்டோ?

(பதவுரை) உற்பத்தி அயனே ஒக்கும் - (இராமனது அம்புகள்) தோன்றும்போது நான்கு முகங்களையுடைய பிரமனை ஒத்திருக்கும் ; ஒடும்போது - (பகைவரைத் துரத்திக்கொண்டு) ஒடுங்காலத்தில் ; அரியே ஒக்கும் - திருமாலையே ஒத்திருக்கும் ; பகைஞரை கலந்த காலை - பகைவர்களை அழிப்பதற்குச் சேர்ந்த காலத்தில் ; கற்பத்தின் அரனே ஒக்கும் - யுக முடிவு காலத்தில் தோன்றும் அழிக்குங் கடவுளான சிவனையே ஒத்திருக்கும் ; சிற்பத்தின் - அவ்வம்புகள் செய்யும் தொழில் திறமைதான் ; நம்மால் பேசச் சிறியவோ - நம்மால் பேசக்கூடியதாக அமைந்த சிறிய பொருளோ (இல்லை மிகப்பெரிது) ; என்னை தீரா - என்னை விட்டு நீங்காத ; தற்பத்தை துடைத்தது என்றால் - செருக்கினை அடக்கிவிட்டதென்றால் ; பிறிது ஒரு சான்றும் உண்டோ - அவற்றின் பெருமையைக் குறிக்க வேறு சான்றுகளும் வேண்டுமோ? (வேண்டாம் என்றபடி).

(பொழிப்புரை) இராமனுடைய அம்பு வில்லினின்று வெளிப்படும்போது நான்முகனை ஒத்துள்ளது; பகைவரத் துரத்திச் செல்லும் போது திருமாலை ஒத்துள்ளது; பகைவரை அழிக்கச் செல்லும் போது சிவனை ஒத்துள்ளது; அதன் திறமை நம்மால் பேசமுடியாத பெருமையுடையது; என்னைவிட்டு நீங்காத செருக்கையும் அறவே நீக்கியது என்றால், வேறு சான்றும் வேண்டுமோ? வேண்டாம்.

(விளக்கம்) தற்பம் - தர்ப்பம் (செருக்கு) எதுகை நோக்கி வல்லினமாகத் திரிந்தது. அயனே, அரியே, அரனே என மூன்று கடவுளர்களையும் இராமனுடைய அம்பின் 'வெளிப்படல், துரத்தல், அழித்தல்' என்ற தொழிலுக்கு உவமையாகக் கூறினார். முத்தேவரும் சிறப்பித்துப் பேசற்கு அருமையானதுபோல் இராமனது அம்பும் பேசற்கு அருமையானது என்று விளக்கினார். மிக்க வலிமை பொருந்திய இராவணன் வலிமை கிழந்து வெறுங் கையராய் மீளுமாறு செய்ததால், அவன் வலிமையை அடக்கியதன்றிச் செருக்கையும் அடக்கியவாறாயிற்று. அதற்கு இராவணனே சான்று; வேறு சான்று வேண்டா என்று இராவணன் தன் வாயால் கூறுகின்றான்.

(இலக்கணக் குறிப்பு) அயனே, அரியே, அரனே : ஏகாரங்கள் எண்ணுப் பொருளான. சிறியவோ : ஓகாரம் சிறியவல்ல; பெரிது என்னும் எதிர்மறைப் பொருளைத் தந்தது. தீராத் தற்பம் : ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சத் தொடர். உண்டோ : ஓகாரம் எதிர்மறை.

28. இராவணன் மயக்கம்

குடக்கதோ, குணக்க தேயோ,
கோணத்தின் பால தேயோ,
தடத்தபே ருலகத் தேயோ,
விசும்பதோ, எங்குந் தானோ,
வடக்கதோ, தெற்க தோ, வென்
றுணர்ந்திலன் மனிதன் வல்வில்
இடத்ததோ, வலத்த தோ, வென்
றுணர்ந்திலேன் யானும் இன்னும்.

(பதவுரை) மனிதன் வல்லில் - மனிதனான இராமனுடைய வலிமை பொருந்திய வில்; குடக்கதோ - மேற்குப் பக்கத்ததோ; குணக்கதேயோ - கிழக்குப் பக்கத்ததோ; கோணத்தின் பால தேயோ - மூலைத்திசையின் பக்கத்ததோ; தடத்த பேருலகத் தேயோ - பரந்த பெரிய உலகத்தின் பக்கத்ததோ; விசும்

பதோ - ஆகாயத்தின் இடத்ததோ; எங்கும் தானே - எல்லா விடத்திலும் நிறைந்து இருப்பதோ; வடக்கதோ - வடக்குப் பக்கத்ததோ; தெற்கதோ - தெற்குப் பக்கத்ததோ; என்று உணர்ந்திலன் - என்று நான் அறியக்கூடவில்லை; இடத்ததோ வலத்ததோ என்று - இடப்பக்கத்தில் உள்ளதோ வலப்பக்கத்தில் உள்ளதோ என்று; யானும் இன்னும் உணர்ந்திலேன் - வில் வல்லமை பெற்ற யானும் கரும்போர் செய்த பின்னும் அறியக் கூடாமல் இருக்கின்றேன்.

(பொழிப்புரை) மனிதனாக வந்த இராமனுடைய வில் மேற்கு கிழக்கு மூலைத் திசைகள் பூமி ஆகாயம் வடக்கு தெற்கு இடப்புறம் வலப்புறம் என்ற பக்கங்களில் எங்கிருந்து வந்த தென்று நான் உணரக் கூடவில்லை. மற்றும் எங்கும் நிறைந்துள்ளதோ என்றும் உணரக் கூடவில்லை.

(விளக்கம்) இராமனுடைய அம்பு ஒன்றன்பின் ஒன்றாய் இடையறாது எல்லாப் பக்கங்களினின்றும் சோணை மழைபோல் சொரிவதால் அவை வரும் திசையும் அறியக்கூடவில்லை எனத் தான் மயங்கிய நிலையை இராவணன் கூறும் முகத்தால் இராமன் அம்புகளை எய்யும் திறனை வியந்து விளக்கினானாயிற்று.

(இலக்கணக் குறிப்பு) குடக்கு, குணக்கு; வடக்கு, தெற்கு; இடம், வலம்; உலகம், விசம்பு; இவை முரண் தொடைகள். குடக்கதோ, குணக்கதோ, பாலதேயோ, உலகத்தேயோ, எங்குந்தானே, விசம்பதோ, வடக்கதோ, தெற்கதோ, இடத்ததோ, வலத்ததோ: இவற்றிலுள்ள ஓகாரங்கள் ஐயத்தோடு வியப்புப் பொருளான. உலகத்தேயோ (உலகத்தேயோ): தொகுத்தல் விகாரம்.

29. இராவணன் இராமனை வியத்தல்

ஏற்றமொன் றில்லை என்ப(து)
ஏழைமைப் பால தன்றே!
ஆற்றல்சால் கலுழ னேதான்
ஆற்றுமே அமரின் ஆற்றல்
காற்றையே மேற்கொண் டானே?
கனலையே கடாவி னானே?
கூற்றையே யூர்கின் றானே?
குரங்கின்மேற் கொண்டு நின்றான்.

(பதவுரை) குரங்கின்மேல் கொண்டு நின்றான் - அனுமான் மீது ஏறிக்கொண்டவனாகிய இராமன்; காற்றையே - காற்றைத்

தான் ; மேற்கொண்டானே - ஊர்தியாகக் கொண்டானே ; கனலையே கடாவினானே - தீயையே ஊர்தியாகக் கொண்டு செலுத்துகிறானே ; கூற்றையே ஊர்கின்றானே - எமனையே ஊர்ந்து செல்கின்றானே ; ஆற்றல்சால் கலுழனேதான் - போர் செய்யும் வலிமை மிகுந்த கருடனேதான் ; அமரின் ஆற்றல் ஆற்றாமே - போரிற் செய்யும் வல்லமைச் செயலைச் செய்ய வல்லதோ ; ஏற்றம் ஒன்று இல்லை என்பது - இத்தகைய ஊர்தியைச் சிறப்புடையது அல்ல என்று கூறுவது ; ஏழைமைப் பாலதன்றே - அறியாமைப் பட்டதல்லவோ !

(பொழிப்புரை) அனுமானை ஊர்தியாகக் கொண்ட இராமன் காற்று, கனல், கூற்று என்ற இவற்றில் எவற்றை ஊர்தியாகக் கொண்டானே? வலிமை மிக்க கருடனும் போர்ச் செயலைச் செய்ய முடியுமோ? இத்தகைய ஊர்தியைச் சிறப்புடையது அன்றெனக் கூறல் அறியாமையாகும்.

(விளக்கம்) இராமன் அனுமான்மீது இருக்கின்றான். அந்த அனுமானைக் காற்றே, கனலோ, கூற்றே எனக் கூறுவது அனுமானின் வெகுளித் தன்மையை விளக்குவதாகும். கருடனும் போர்ச் செயலில் இத்தகையதாகச் செய்யான் எனலால் இயல்பான வாகனமாகிய கருடனைக் காட்டிலும். அனுமானாகிய வாகனம் மிகச் சிறப்புடையது. அனுமானைச் சிறப்பில்லை என்று கூறுவது அறியாமையாகும் என இராவணன் உணர்த்துகின்றான்.

(இலக்கணக் குறிப்பு) ஏற்றம் : தொழிற்பெயர், பண்புப் பெயருமாம். ஏழைமை : ஈண்டு அறியாமையைக் குறித்தது. பாலது : குறிப்பு வினைமுற்று. அன்று, ஏ : அசைகளாகவும் கொள்ளலாம். சால் : உரிச் சொல். கலுழனே : ஏகாரம் சிறப்பு. ஆற்றாமே : ஏகாரம் எதிர்மறை. காற்றையே, கனலையே, கூற்றையே : ஏகாரம் எண்ணுப்பொருளான. கொண்டானே, கடாவினானே, ஊர்கின்றானே : ஓகாரங்கள் ஐயத்தொடுவியப்பு. நின்றான் : வினையாலணையும் பெயர்.

30. இராவணன் தன்னைத்தானே இழித்துக் கூறுதல்

போயினித் தெரிவ தென்னே ;
பொறையினு லுலகம் போலும்
வேயெனத் தகைய தோளி
இராகவன் மேனி நோக்கித்

தீயெனக் கொடிய வீரச்
 சேவகச் செய்கை கண்டால்,
 நாயெனத் தகுதும் அன்றே
 காமனு நாமு மெல்லாம்.

(பதவுரை) இனி போய் தெரிவது என்னே - போருக்குச் சென்று இனித் தெரிந்து கொள்ள வேண்டியது என்ன இருக்கின்றது? பொறையினால் உலகம் போலும் - பொறுமையினால் பூமிதேவியை ஒத்திருக்கும்; வேய் எனத் தகைய தோளி - மூங்கிலை ஒத்திருக்கின்ற தன்மையான தோளையுடைய சீதை; இராகவன் மேனி நோக்கி - இராமனுடைய அழகிய உடலைப் பார்த்து; தீ என கொடிய வீரச் சேவக செய்கை கண்டால் - நெருப்பை ஒத்த கொடுமையான வீரச் செய்கையைக் காண்பாளானால்; காமனும் நாமும் எல்லாம் - மன்மதனும் நாமும் எல்லாரும்; நாய் என தகுதும் அன்றே - நாய் எனச் சொல்லத் தக்கவர் ஆவம் அல்லவோ.

(பொழிப்புரை) போரிற் சென்று அறியவேண்டுவது ஒன்றும் இல்லை. பூமகளையொத்த பொறுமையையும், மூங்கிலை யொத்த தோள்களையுமுடைய சீதை இராமனுடலைப் பார்த்து, தீயையொத்த அவனுடைய வீரச் செயலையும் பார்த்தால் மன்மதனும், நாமெல்லாரும் சீதைக்குமுன் நாயெனச் சொல்லத் தக்கவர் ஆவோம் அல்லவோ?

(விளக்கம்) போரிற் போய் இனித் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுவது இல்லை என்பதால் செய்த போரினாலேயே இராமன் வலிமையும் போரின் விளைவும் (தோல்வியும்) இனிது விளங்குகின்றது. சீதை மிகப் பொறுமையுடையவள்; அப்பொறுமையின் ஆற்றல் இராமனுக்கு ஆக்கத்தைத் தருகிறது. அது இராமனுக்குத் தீயெனக் கொடிய வீரச் சேவகச் செயலை அளிக்கின்றது. இராமன் தன் உடலழகால் பிறரைக் களிக்கச் செய்பவன். எவனே அவனது அழகும், ஆண்மையும், ஆற்றலும் சீதையால் நன்குணரப்பட்டனவே. எனவே, சீதையின் முன் உடலழகிற் சிறந்த மன்மதனும், வீரச் செயலில் சிறந்தவரென்று கருதிய நாமெல்லோரும் சீதையால் நாயெனக் கருதப்படத் தக்கவராவோம். இச்செய்யுள் சீதை இராமனை விரும்புதற்குக் காரணமும், தான் இராமனுக்கு எவ்வகையினும் ஒப்பானவன் அல்லன் என்பதும் உணர்ந்து அறிவித்த தன்மையை உணர்த்துகின்றது.

(இலக்கணக் குறிப்பு): தெரிவது : தொழிற்பெயர். என்னே . என் வினாவிடைச்சொல் ஈண்டு இன்மை குறித்து நின்றது, ஏ : அசை:

பொறை:தொழிற்பெயர். வேயென:என-உவமஉருபு, இடைச்சொல். தோளி:குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர். இராகவன் (இரகு வமிசத்தில் பிறந்தவன்) தத்திதாந்தம். சேவகம்-வீரம். செய்கை:தொழிற்பெயர். காமனும் நாமும்:எண்ணும்மைகள். தகுதும் (தகுதியாவோம்):உளப்பாட்டுத் தன்மைப்பன்மை வினைமுற்று. நாமும் என்றது இராவணன் செருக்குப்பற்றிக் கூறிய உயர்வுத் தன்மைப் பன்மை.

31. அழிவு காலத்தில் நல்ல பகைபெற்றது கண்டு மகிழ்தல்

வாசவன், மாயன், மற்றை மலருளோன், மழுவா ளங்கை ஈசனென் றினைய தன்மை இனிவரு மிவரா லன்றி நாசம்வந் துற்றபோது நல்லதோர் பகையைப் பெற்றேன் : பூசல்வண் டறையுந் தாராய் ! இதுவிங்குப் புகுந்த தென்றான்.

(பதவுரை) பூசல் வண்டு உறையும் தாராய்-சண்டையிட்டு ரீங்காரம் செய்து கொண்டிருக்கின்ற தேன் வண்டுகள் தங்கப்பெற்ற மாலையை அணிந்தவனே ! வாசவன் - இந்திரன் ; மாயன் - திருமால் ; மலருளோன் - தாமரை மலரில் இருக்கின்ற பிரமன் ; மழுவாள் அம் கை ஈசன் - மழுவாகிய கூறிய படையைத் தம் அழகிய கையிற் கொண்ட சிவன் ; என்று இனைய இனிவரும் தன்மை - என்று சொல்லப்பட்ட இத்தகைய இகழ்ச்சிக்குரிய தன்மையையுடைய ; இவரால் அன்றி - இவர்களால் அல்லாமல் ; நாசம் வந்து உற்றபோது - அழிவு வந்து அடைந்த காலத்தில் ; நல்லது ஓர் பகையைப் பெற்றேன் - எனக்கு நன்மைதரும் சிறந்ததொரு பகையை அடைந்தேன் ; இங்கு இது புகுந்தது என்றான் - இங்கு இது நேர்ந்தது என்று கூறினான்.

(பொழிப்புரை) வண்டுகள் தங்கப்பெற்ற மாலையை யணிந்த மாலியவானே ! இந்திரன் திருமால் பிரமன் சிவன் என்று இகழ்ச்சிக்குரியவர்களான இவர்களால் அல்லாமல் அழிவு வந்து அடைந்த காலத்தில் எனக்கு நன்மையும் சிறப்பும் தருகிற பகையைப் பெற்றேன். இது இப்பொழுது உண்டாயிற்று என்று கூறினான்.

(விளக்கம்) இராவணன் தனக்கு அழிவு வந்துவிட்டது என்பதை உணர்கின்றான். அந்த நிலையில் வருந்துதற்கு மாறாக நல்லதோர் பகையைப் பெற்றேனென்று மகிழ்கின்றான். இந்திரன், திருமால், பிரமன், சிவன் என்ற தேவர்களால் இறக்கப்பட்டான் அது அவனுக்கு இழிவான செயலென்று கருதுகின்றான். அவன் ஆற்றல் தேவர்களையும் ஏவல் கொண்டது. ஆயினும், இராமனை அவன் மனிதனாகவே கொண்

டான். 28-ம் செய்யுளில் “மனிதன் வல்வில் இடத்ததோ வலத்ததோ” என்று கூறியதும் காண்க. அரக்கர்கள் வலிமையால் மனிதரினும் வலிய ராயினும் பிறப்பால் மனிதர் அரக்கரினும் சிறந்தார். மற்றும் தேவர்கள் வாணிலுள்ளார்; மக்கள் பூமியிலுள்ளார்; ஆதலால் தன்னோடு மண்ணில் வாழ்கின்ற பிறப்பாற் பெரியரான மாண்டால் இறத்தல் சிறந்தது எனக் கருதினான். இராவணன் நூல் பல கற்றவனாயினும் இராமனைத் திருமாவின் அவதாரமென உணராமையினால் இங்ஙனம் கூறினான்.

(இலக்கணக் குறிப்பு) மழுவாள் : இருபெயரொட்டுப் பண்புத் தொகை. அம் கை : அம் சாரியை. போது : மருஉ மொழி. பகை : பண்பாகு பெயர். தாராய் : குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர், விளி வேற்றுமை. மற்று, ஐ : அசைகள்.

32. மாலியவான் அறிவுரை

முன்னுரைத் தேனை வாளா
முனிந்தனை ; முனியா வும்பி
இன்னுரைப் பொருளுங் கேளாய் ;
ஏதுவுண் டெனினு மோராய் ;
நின்னுரைக் குரைவே றுண்டோ ?
நெருப்புரைத் தாலு நீண்ட
மின்னுரைத் தாலு மொவ்வா
விளங்கொளி யலங்கல் வேலோய் !

(பதவுரை) நெருப்பு உரைத்தாலும் - நெருப்பை ஒப்பாகச் சொன்னாலும் ; மின் உரைத்தாலும் - மின்னலை ஒப்பாகச் சொன்னாலும் ; ஒவ்வா - பொருந்தாத ; விளங்கு ஒளி - விளங்குகின்ற பிரகாசத்தையுடைய ; அலங்கல் - வெற்றி மாலையை யணிந்த ; வேலோய் - வேலையுடைய இராவணனே ! முன்னே - முன்பு ; உரைத்தேனை - இராமன் வலிமையைச் சொன்ன என்னை ; வாளா முனிந்தனை - வீணாகச் சினந்து கொண்டாய். முனியா உம்பி - கோபிக்காத இயல்பினையுடைய உன் தம்பியான விபீடணனது ; இன் உரை பொருளும் கேளாய் - இனிமையாக எடுத்துச் சொல்லிய மொழிகளின் பொருளையும் கேட்காமல் விட்டாய் ; ஏது உண்டு எனினும் ஓராய் - நாங்கள் இவ்வாறு சொல்லுதற்குத் தக்க காரணம் உண்டு என்று கூறினாலும், ஆராய்ந்தறியமாட்டாய் ; நின் உரைக்கு உரை வேறு உண்டோ - உன்னுடைய சொல்லுக்கு மாறுபட்டுக் கூறும் சொல்லும் உண்டோ ? (இல்லையே).

(பொழிப்புரை) நெருப்பின் ஒளியும் மின்னலின் ஒளியும் ஒப்பாகாத விளங்குகின்ற பிரகாசத்தையுடைய வெற்றிமாலை அணிந்த வேலோனே! நான் முன்பு சொன்னதைக் கேட்காமல் சினந்து கொண்டாய். சினமே இல்லாத உன் தம்பியான விபீடணன் கூறிய இனிய மொழிகளின் பொருளைக் காதில் கேளாமல் விட்டாய். நாங்கள் கூறுவதற்குக் காரணம் உண்டு என்பதையும் ஆராயாது போனாய், உன் சொல்லுக்கு எதிர் சொல் ஏது?

(விளக்கம்) “உன் சொல்லுக்கு எதிர் சொல் கூறுவார் எவருமில்லர்; கூறுவார் அழிவினை அடைவர். நல் வார்த்தைகளையும் உன் காது கேளாது விட்டது. நீ ஆராய்ந்து பார்க்கும் திறனுமற்றாய். இது உன் விதியின் செயல்,” என்று மாலியவான் கூறுவதுபோல அமைந்துள்ளது இச் செய்யுள். மற்றும் கல்வி, வலிமை, செல்வம் என்னும் இவற்றால் செருக்கினையுடையார் தமக்கு அழிவு வந்த காலத்தில் இடித்துரைக்கும் நல்லோர் சொல்லைக் கேளார்; ஆய்ந்தும் பாரார் என்னும் உலக இயல்பினை மாலியவான் விளக்குவதாகவும் இச்செய்யுள் அமைந்துள்ளது- “நின் உரைக்கு உரை வேறு உண்டோ?” இத் தொடர் உன் வார்த்தைக்கு மாற்றுமில்லை உரையுமில்லை என்னும் உலக வழக்குப் பழமொழியை உட்கொண்டிருத்தலால் உலக வழக்கு நவிர்சி அணியாகும். நெருப்புரைத்தாலும் மின்னரைத்தாலும் என்பதற்கு நெருப்பை உரைத்துப் பார்த்தாலும், மின்னலை உரைத்துப் பார்த்தாலும் என்று உரை கூறுதலும் பொருந்தும். அது உபசார வழக்கு.

(இலக்கணக் குறிப்பு) உரைத்தேனை : வினையாலணையும் பெயர். வாளா : வினையெச்சம். முனிந்தனை : முன்னிலை ஒருமை இறந்தகால வினைமுற்று. முனியா உம்பி : ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சத் தொடர். உம்பி : மருஉ மொழி (உன் + தம்பி). இன்னுரை : பண்புத் தொகை (இனிமை + உரை). கேளாய் : முன்னிலை ஒருமை எதிர்மறை வினைமுற்று. (கேள் + ஆ + ஆய்). ஏது - (ஹேது) தற்பவ வடசொல். ஓராய் - முன்னிலை ஒருமை எதிர்மறை வினைமுற்று. ஓர் + ஆ + ஆய். உண்டோ : ஓகாரம் எதிர்மறை. வேறு என்னும் இடைச்சொல். ஈண்டு பிறிது என்னும் பொருளில் வந்தது. ஒவ்வா : ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம். விளங்கும் ஒளி : வினைத்தொகை. வேலோய் : குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர், விளிவேற்றுமை.

33. மாலியவான் கூற்று

உளைவன வெனினு மெய்ம்மை யுற்றவர் முற்று மோர்ந்தார்
விளைவன சொன்ன போதுங் கொள்கிலாய் விடுதல் கண்டாய்;

கிளை தரு சுற்றம் வெற்றி கேண்மைநம் கல்வி செல்வம்
களைவரு தானே யோடும் கழிவது காண்டி என்ருன்.

(பதவுரை) உளைவன எனினும் - வருத்தத்தைத் தருவதாக இருந்தாலும் ; மெய்ம்மை உற்றவர் முற்றும் ஓர்ந்தார் - உண்மையையுடைய உறவினர்கள் முழுவதும் ஆராய்ந்தறிந்தவராய் ; விளைவன சொன்ன போதும் - இனிமேல் உண்டாகப் போவதைச் சொன்ன பொழுதும் ; கொள்கிலாய் விடுதல் கண்டாய்-அவற்றை ஏற்றுக்கொள்ளாதவனாய் கைவிடுதலை மேற்கொண்டாய் ; (அதனால்) கிளை தரும் சுற்றம் - மிகுதியாகச் சூழ்ந்துள்ள உறவினர்கள் ; வெற்றி - வெற்றி ; கேண்மை - நட்பு ; நம் கல்வி - நம் முடைய கல்வி ; செல்வம் - பொருள் ; களைவு அரு தானே யோடும் - களைப்பினை அடையாத சேனையோடும் ; கழிவது காண்டி - அழிந்து இறக்கப் போவதை நீ காண்பாய் ; என்ருன் - என்று கூறினான்.

(பொழிப்புரை) “ துன்பத்தைத் தருவதாக இருந்தபோதிலும் உண்மையுடைய சுற்றத்தார் முழுவதும் ஆராய்ந்தவராய்ப் பின் விளையப் போவதை எடுத்துச் சொன்னபோதும் நீ கேளாமல் விட்டுவிட்டாய். அதன் பயனாகத் திரண்ட சுற்றத்தாரும், வெற்றியும், நட்பும், கல்வியும், செல்வமும், சேனையும் இறந்து அழிந்துபடுவதை நீ காண்பாய் என்று மாலியவான் கூறினான்.

(விளக்கம்) களை வரு தானே என்பதற்கு ஒளி விளங்குகின்ற சேனை என்றும், களைப்பை அடைந்துவரும் சேனை என்றும், களைவு அரு தானே என்பதற்கு நீக்குவதற்கு முடியாத சேனை என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். ஆராய்ந்து கூறும் சுற்றத்தவர்கள், மொழிகள், அப் பொழுது துன்பத்தைத் தருவனவாகத் தோன்றினும் பின் நன்மை பயக்கும். அவர்கள் சொல்லைக் கேளாது வெறுத்தால் அழிவிற்குக் காரணமாகும். கல்வி, நட்பு, சேனை, செல்வம், வெற்றி யாவும் பயன்படாதொழியும் என்ற உண்மை நிலையை உணராமையால் இராவணன் அழிவான் என்பதையும் அவன்முன் சொல்லிக் காட்டுகின்றான்.

(இலக்கணக் குறிப்பு) உளைவன, விளைவன : வினையாலணையும் பெயர். மெய்ம்மை : பண்புப் பெயர். உற்றவர், ஓர்ந்தார் : வினையாலணையும் பெயர்கள். கொள்கிலாய் - முன்னிலை ஒருமை எதிர்மறை வினைமுற்று. காண்டி - ஏவல் வினைமுற்று. காண் + தி.

34. மகோதரன் வந்து கூறுதல்

ஆயவ னுரைத்த லோடும் அப்புறத் திருந்த ஆன்ற
மாயைகள் பலவும் வல்ல மகோதரன் கடிதின் வந்து
தீயெழு நோக்கி என்இச் சிறுமைநீ செப்பிற் றென்ன
ஓய்வறு சிந்தை யானுக் குறுதபே ருறுதி சொன்னான்.

(பதவுரை) ஆயவன் உரைத்தலோடும் - அத்தன்மையாக
மாலியவான் சொன்னதும்; அப்புறத்து இருந்த - மற்றொரு
புறத்தில் இருந்த; ஆன்ற மாயைகள் பலவும் வல்ல
மகோதரன் - மிகுந்த மாயைச் செயல்கள் பலவற்றிலும்
வல்லவனாகிய மகோதரன் என்பவன்; கடிதின் வந்து - விரை
வாக மாலியவான் முன் வந்து; தீ எழு நோக்கி - சினத்
தீப்பொறி பறக்கப் பார்த்து; நீ இச்சிறுமை செப்பிற்று என்
என்ன - நீ இந்த அற்பமான சொற்களைக் கூறியது
என்னையோ என்று கூறி; ஓய்வு அறு சிந்தையானுக்கு - அமைதி
கொள்ளாத மனத்தையுடைய இராவணனுக்கு; உறுத பேர்
உறுதி - நன்மை அடைவிக்காத பெரிய உறுதிமொழிகளை;
சொன்னான் - சொல்வானாயினன்.

(பொழிப்புரை) மாலியவான் அவற்றைக் கூறியபோது
அப்புறத்திலிருந்த மாயைகள் பலவற்றைச் செய்யவல்ல மகோ
தரன் எதிரில் வந்து நெருப்புப்பொறி பறக்கப் பார்த்து, “நீ
இந்த அற்பமான மொழிகளைச் சொன்னது என்ன காரணம்
பற்றியோ” என்று இகழ்ந்து, ஓய்வு இல்லாத மனத்தைக்
கொண்ட இராவணனுக்கு நன்மை தராத பெரிய உறுதி
மொழிகளைச் சொல்லத் தொடங்கினான்.

(விளக்கம்) மகோதரன் மாயைகள் பலவற்றைச் செய்யவல்லவன்.
அவன் மாலியவானை நெருப்புப் பொறி பறக்கப் பார்த்தான். மாலிய
வான் சொன்ன மொழிகளை அற்பமாக எண்ணினான். நன்மை தராத
பெரிய உறுதிமொழிகளை இராவணனுக்குக் கூறினான் என்பதால் இரா
மன் வலிமை கண்டு தளர்ந்துள்ள இராவணனுக்கு ஊக்கமூட்டுவான்
போலவும் மாலியவான் நல்லுரையைக் கேட்டு மனஞ் சஞ்சலப்பட்டுள்ள
இராவணனுக்கு ஊக்கமூட்டுவான் போலவும் மகோதரன் கூறத் தொடங்
கினான். ஓய்வுறு சிந்தை என்று பாடங் கொண்டால் மாலியவான் நல்லு
ரையாலும், தான் கண்டறிந்தவற்றாலும் மனம் ஓய்ந்துள்ள இராவணன்
என்று பொருள் கொள்க. ஓய்வு - சோர்வு. ஓய்வுருமைக்காக மகோதரன்
'உறுத பேருறுதி சொன்னான்' என்றார்.

(இலக்கணக் குறிப்பு) ஆயவன் : குறிப்பு வினையாலணையும்

பெயர். சிறுமை : பண்பாகு பெயர். என் : வினா இடைச்சொல். செப் பிற்று : இறந்தகால வினைமுற்று. செப்பு + இன் + று. ஒய்வு : தொழிற் பெயர். சிந்தையான் : குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர். உருத : எதிர் மறைப் பெயரெச்சம். உறுதி : தொழிலாகு பெயர்.

35. மகோதரன் உறுதிமொழிகள்

நன்றியீ தென்று கொண்டால் நயத்தினை நயந்து வேறு வென்றியே யாக ; மற்றுத் தோற்றுயிர் விடுத லாக ; ஒன்றிலே நின்றல் போலா முத்தமர்க் குரியது ஒல்கிப் பின்றுமேல் அவனுக் கன்றோ பழியொடு நரகம் பினை.

(பதவுரை) நயத்தினை நயந்து - நன்மையை விரும்பி; நன்றி ஈது என்று கொண்டால் - நன்மை தருவது இது என்று ஒரு செயலை மேற்கொள்வாயானால்; வேறு - தோல்விக்கு வேறாக; வென்றியே ஆக - வெற்றியே தருவதாகட்டும்; மற்று - அஃது அல்லாமல்; தோற்று உயிர்விடுதல் ஆக - தோற்று உயிரையே விடும்நிலை ஏற்பட்டாலும்; ஒன்றிலே நின்றல் - தாம் மேற்கொண்ட ஒரு செயலிலேயே உறுதியாக நிற்பது; உத்தமர்க்கு உரியது - மேலோர்களுக்கே உரிய செயலாகும்; ஒல்கி - மனம் தளர்ந்து; பின்றுமேல் - செய்ய எடுத்துக்கொண்ட செயலில் பின்வாங்கு வானாயின்; பினை - பிறகு; பழியொடு நரகம் அவனுக்கு அன்றோ - அழியாப் பழியும், நரகத்தை அடைதலும் வினைவது அவனுக்கு அல்லவோ?

(பொழிப்புரை) நன்மையை விரும்பி நல்லது இது என்று ஒரு செயலை மேற்கொண்டால் வெற்றியே ஆகட்டும்; அல்லது தோற்று உயிர் விடுதலாகட்டும்; எது வரினும் ஒரு செயலிலே ஊன்றி நின்றல் மேலோர்களுக்கு உரியதாம். செயலை மேற்கொண்டபின் மனம் தளர்ந்து பின் வாங்குவானானால் பிறகு அவனுக்கு அல்லவோ பழியும் நரகமும் உண்டாகும்.

(விளக்கம்) செயலில் இறங்குவோர் உறுதியுடையவராய் வெற்றி தோல்விகளைப் பொருட்படுத்தாதவராய் ஊன்றி நின்றல் வேண்டும். அது உத்தமர்க்குரியது. மனந் தளர்ந்து பின் வாங்கினால் அவனுக்குப் பழியும் நரகமும் கிடைக்கும். இராவணன் மனம் தளர்ந்து பின்வாங்குவனேல் உத்தமனாகான், அதமன் ஆவன்; மற்றும் பழியும் நரகம் அடைவான் என்று குறிப்பால் கொள்ளவைத்தான்.

“ எண்ணித் துணிக கருமம் துணிந்தபின்
எண்ணுவம் என்பது இழுக்கு ”

என்ற குறள் ஈண்டு நோக்கத் தக்கது.

(இலக்கணக் குறிப்பு) மற்று : வினைமாற்றுப் பொருளில் வந்த இடைச்சொல். நன்றி : பண்பாகு பெயர். வென்றி : வெற்றி என்பதன் மெலித்தல் விகாரம். ஆக, ஆக என்பன வியங்கோள் வினைமுற்றுக்கள் ; எண்ணும்மை தொக்கி நின்றன. பழியொடு நரகம் : ஒடு எண்ணுப் பொருள். நிற்றல், விடுதல் : தொழிற் பெயர்கள். பின்றுமேல் : எதிர்கால வினையெச்சம். பின்னை : ஐ சாரியை.

36. மாணிடர்க்கு அஞ்ச வேண்டுவதில்லை எனல்

திரிபுர மெரிய ஆங்கோர்
தனிச்சரந் துரந்த செல்வன்,
ஒருவனிப் புவன மூன்றும்
ஓரடி ஒடுக்கிக் கொண்டோன்,
பொருதுனக் குடைந்து போனார் ;
மாணிடர் பொருத போர்க்கு
வெருவுதி போலும் ! மன்ன !
கயிலையை வெருவல் கண்டாய்.

(பதவுரை) மன்ன-அரசனே! கயிலையை வெருவல் கண்டாய்- கயிலாய மலையைப் பிறர் அச்சமுற அசைத்தவனே ; திரிபுரம் எரிய - முப்புரங்கள் எரிந்து சாம்பலாகும்படி ; ஆங்கு ஓர் தனிச்சரம் துரந்த செல்வன் - அங்கு ஒரு ஒப்பற்ற அம்பினை விடுத்த எண்வகைச் செல்வத்தையுடையவனான சிவபெருமானும் ; ஒருவன் - தான் ஒருவனாக ; இப் புவனம் மூன்றும் - இந்த மூன்று உலகங்களையும் ; ஓர் அடி ஒடுக்கிக் கொண்டோன் - வாமனாவதாரம் எடுத்து ஓரடியால் அளந்து கொண்டவனான திருமாலும் ; பொருது - உன்னை சண்டையிட்டு ; உனக்கு உடைந்து போனார் - உன் வலிமைக்கு ஆற்றாமல் தோற்றுப் போனார்கள் ; மாணிடர் பொருத போர்க்கு - மனிதர்கள் செய்த இச்சண்டைக்கு ; வெருவுதி போலும் - நீ அஞ்சுகின்றனை போலும்.

(பொழிப்புரை) மன்னனே ! கயிலை மலையைச் சினந்து அசைத்தவனே ! முப்புரங்களை எரிக்க ஒப்பற்ற ஓர் அம்பு விடுத்த சிவனும், மூன்றுலகங்களையும் ஓர் அடியால் அளந்து கொண்ட திருமாலும் உன்னை போரிட்டு உன் வலிமைக் காற்றது தோற்றுப் போனார்கள். அத்தகைய கடவுளரை வென்ற

நீ மனிதர் செய்யும் இப்போருக்கு அஞ்சுகின்றாய் போலும். (நீ இந்த மனிதர்களுக்கு வெருவ வேண்டுவதில்லை என்பது குறிப்பு.)

(விளக்கம்) மிக்க வல்லமை வாய்ந்த திரிபுரங்களை அழிக்க அம்பு தொடுத்தவன் சிவன்; மூன்று உலகங்களையும் ஓரடியால் அளந்து கொண்ட வல்லமையுடையவன் திருமால். அதீதகைய வல்லமையுடையாரும் உன் வலிமைக்கு ஆற்றாது தோற்றனர். அங்ஙனமிருக்க மாணிடர்க்கு அஞ்சுவதோ என ஊக்க மூட்டினான்.

1. புவன மூன்றும் ஓரடி ஒடுக்கிக் கொண்ட வரலாறு :

திருமால் மாவலிச் சக்கரவர்த்தியினிடம் குறுகிய வாமனனாகச் சென்று மூவடி மண் கேட்டு ஓரடிக்குள் மூவுலகங்களையும் ஒடுக்கிக் கொண்டார்.

2. கயிலையை வெருவல் கண்ட வரலாறு :

இராவணன் திக்கு விசயம் செய்து கொண்டு வருங்கால் வடக்குத் திசையில் வழியை மறித்துக்கிடந்த கயிலாய மலையை எடுத்தெறிய அசைத்துத் தூக்கினான். அக்காலே அம்மலை நடுநடுங்கியது.

(இலக்கணக் குறிப்பு) ஓர் தனி : ஒரு பொருட் பன்மொழி. வெருவுதி : முன்னிலை ஒருமை வினைமுற்று. மன்ன : அண்மை விளி. கண்டாய் : வினையாலணையும் பெயர், விளி வேற்றுமை.

37. மகோதரன் புன் தவர் போரைப் புகழேல் எனல்

“ வென்றவர் தோற்பர் ; தோற்றோர்
வெல்குவர் ; எவர்க்கும் மேலாய்
நின்றவர் தாழ்வர் ; தாழ்ந்தோர்
உயர்குவர் ; நெறியு மஃதே,”
என்றனர் அறிஞர் அன்றே ;
ஆற்றலுக் கெல்லை யுண்டோ ?
புன்றவர் இருவர் போரைப்
புகழ்தியோ புகழ்க்கு மேலோய் !

(பதவுரை) புகழ்க்கு மேலோய் - புகழ்ச்சிக்கும் அப்பால் மேம்பட்டு இருப்பவனே ! வென்றவர் தோற்பர் - வெற்றி பெற்றவர் தோற்பர் ; தோற்றோர் வெல்குவர் - தோற்றவர் வெல்வார் ; எவர்க்கும் மேலாய் நின்றவர் - எத்தகையவர்க்கும் மேலாக வாழ்ந்தவர்கள் ; தாழ்வர் - தாழ்ச்சி அடைவர் ; தாழ்ந்தோர் உயர்குவர் - தாழ்ந்தவர்கள் உயர்வை அடைவார்கள் ; நெறியும்

அஃதே - உலக முறைமையும் அதுவேதான் ; அறிஞர் என்றனர் அன்றே - யாவற்றையும் அறிந்தவர்கள் அவ்வாறு கூறினர் அல்லரோ ; ஆற்றலுக்கு எல்லை உண்டோ - வல்லமைக்கு ஒரு எல்லையுண்டோ ; புன்தவர் இருவர் போரை - அற்பமான தவத்தையுடைய இருவர் செய்த போரினை ; புகழ்தியோ - நீ புகழ்கின்றாயோ ? (புகழ்வது தகாது என்றவாறு.)

(பொழிப்புரை) புகழ்ச்சிக்கும் அப்பாற்பட்டு விளங்கும் மேலோனே ! வெற்றியுற்றவர் தோற்பர் ; தோற்றவர் வெற்றியுறுவர் ; உயர்நிலையிலுள்ளோர் தாழ்வர் ; தாழ்ந்த நிலையிலுள்ளோர் உயர்நிலையுறுவர் ; உலகியல் முறையும் அதுதான் என்று அறிஞர் கூறுவர். வல்லமைக்கு அளவில்லை. அற்பத் தவத்தினையுடைய (இராம இலக்குமண) ரது போரினை நீ புகழலாமோ ?

(விளக்கம்) 'வென்றவர் தோற்பர்' என்றதால் இன்று வெற்றி பெற்றவரான இராமலக்குமணர்கள் நாளை, போரில் தோற்பர் என்பதும், 'தோற்றவர் வெல்வர்' என்றதால் இன்று தோற்றவனாகக் காணப்படும் நீ நாளை வெற்றி பெறக்கூடும் என்பதும், 'உயர்ந்தோர் தாழ்வர்' என்றதனால் இன்று உயர்ந்தவனாக விளங்கும் இராமன் நாளை தாழ்வான் என்பதும், 'தாழ்ந்தோர் உயர்வர்' என்றதனால் 'இன்று தாழ்ந்தவனாகக் காணப்படும் நீ உயர்வாய்' என்பதும், 'ஆற்றலுக்கு எல்லை இல்லை' என்றதால் 'உன் வலிமை குன்றிவிட்டது என்று எண்ணாதே' என்பதும் 'நெறியும் அஃதே' என்றதனால் இது சாதாரண உலக நிகழ்ச்சி என்பதும் இராவணனுக்குக் கூறி ஊக்கம் ஊட்டினான் மகோதரன்.

வெற்றி தோல்வி ஒருதலையல்ல ஆதலால் இராவணன் இராமனைப் புகழலாகாது என்று சுட்டியதுமாகும்.

(இலக்கணக் குறிப்பு) வென்றவர் தோற்பர், தோற்றோர் வெல்குவர், தாழ்ந்தோர் உயர்வர், உயர்ந்தோர் தாழ்வர் இவை முரண் தொடைகள். புன்தவர் : பண்புத் தொகை. புகழ்தியோ : முன்னிலை ஒருமை வினைமுற்று ; ஓகாரம் எதிர்மறைப் பொருளைத் தந்தது. (புகழக் கூடாது என்ற பொருள்). மேலோய் : விளிவேற்றுமை.

38. கவலையை விடும்படி கூறல்

தேவியை விடுதி யாயின் திறலது தீரும் அன்றே ;
ஆவியை விடுதல் அன்றி அல்லதொன் றுவ துண்டோ ?
தாவரும் பெருமை யம்மா நீயினித் தாழ்த்த தென்னே ?
காவல ! விடுதி யின்றிக் கையறு கவலை நொய்தின்.

(பதவுரை) காவல - அரசனே ; தேவியை விடுதி ஆயின் -

சீதையை விட்டு விடுவாயேயானால் ; திறலது தீரும் அன்றே - உன்னுடைய வல்லமைப் புகழ் நீங்கிவிடும் அல்லவா ; (சீதையை விடாது போனால்) ஆவியை விடுதல் அன்றி - உயிரை விடுதல் அல்லாமல் ; அல்லது ஒன்று - வேறு ஒன்று ; ஆவது உண்டோ-நடக்கப்போவது உண்டோ ? தாவ அரும் பெருமை - அழிதல் இல்லாத உன்னுடைய பெருமையை ; நீ இனி தாழ்த்தது என் - நீ இப்பொழுது குறைவாகத் தாழ்த்திப் பேசிக்கொண்டதன் காரணம் என்ன ; இன்று இக் கையறு கவலை - இன்று கொண்டிருக்கின்ற இந்தச் செயலற்ற கவலையை ; நொய்தின் விடுதி - விரைவில் விடுவாயாக.

(பொழிப்புரை) அரசனே ! நீ சீதையை விட்டுவிடுவாயாயின் உன்னுடைய வலிமையின் புகழ் அழிந்துபோம். அவளை விடாமற் போனால் உயிரை விடுதல் அல்லாமல் அடையக் கூடியது வேறென்றில்லை. நீயே நின் அழியாத பெருமையைக் குறைத்துக் கூறக் காரணமென்ன ? இச் சோர்வினைக் கொடுக்கும் துன்பத்தைத் தரும் கவலையை விரைவில் நீக்குவாயாக.

(விளக்கம்) 'சிறை எடுத்து வந்த நீ இப்பொழுது முதல்நாட் போரில் மனம் உடைந்து சீதையை விட்டுவிடுவாயாயின் அஞ்சி விட்டு விட்டாய் என்ற காரணத்தால் இதுகாறும் காத்த உன் வலிமையின் பெருமை அழிந்துபோம். அந்த வலிமையின் பெருமையை அழியாது உயிரைக் கொடுத்தாயினும் காத்தல் வேண்டுவதல்லவா உன் கடமை. உயிர் போவதைவிட வேறு என்ன நேர்ந்துவிடும் ? சீதையை விட்டால் உயிருக்கு அஞ்சி விட்டாய் என்றல்லவோ கூறப்படுவாய். உன் அழியாத புகழை நீயே தாழ்த்திக் கொள்ளலாமா ? அவ்வாறு பேசிக் கொள்வதால்தான் உன் செயலற்ற கவலை மனத்தில் தோன்றுகிறது' என்று காரணங்காட்டி, இடித்துக் கூறி, இராவணனுக்கு ஊக்கம் ஊட்டி னன் மகோதரன்.

(இலக்கணக் குறிப்பு) திறலது : அது பகுதிப்பொருள் விகுதி. உண்டோ : ஐகாரம் எதிர்மறை. அம்மா : வியப்பிடைச் சொல். விடுதி : ஏவல் ஒருமை வினைமுற்று. காவல : அண்மை விளி. கவலை : தொழிற் பெயர். கையறு : ஒரு சொல்.

39. காலம் தாழ்த்தவின் கேடு எனல்

இனியிறை தாழ்த்தி யாயின் இலங்கையும் யாமும் எல்லாம் கனியுடை மரங்க ளாகக் கவிக்குலம் கடக்கும் காண்டி ; பனியுடை வேலைச் சின்னீர் பருகினன் பருதி என்னத் துனியுழந் தயர்வ தென்னோ துறத்தியால் துன்ப மன்னோ !

(பதவுரை) இனி இறை தாழ்த்தியாயின் - இனிமேல் சிறிதளவு காலம் தாழ்த்துவாய் ஆனாலும்; இலங்கையும் யாமும் எல்லாம் - இலங்கை மாநகரும் நாங்கள் எல்லாரும்; கனி உடை மரங்களாக - பழங்களையுடைய மரங்களாக (நினைத்து); கவி குலம் கடக்கும் - குரங்குக் கூட்டங்கள் எங்களை வெற்றி கொண்டு திரியும்; காண்டி - நீ பார்ப்பாயாக; பனி உடை வேலை சின்னீர் - குளிர்ச்சி பொருந்திய கடலின் சிறிதளவான நீரை; பருதி பருகினன் என்ன - சூரியன் குடித்துவிட்டாற்போன்று; துனி உழந்து அயர்வது என்னே - நடுக்கமுற்று சோர்ந்து விடுவது என்ன காரணம்; துன்பம் துறத்தி - துன்பத்தை நீக்குவாயாக. ஆல், மன், ஓ : அசைகள்.

(பொழிப்புரை) இனியும் சிறிது காலதாமதம் செய்வாயாயின் இலங்கையையும் எங்கள் எல்லோரையும் வானரக் கூட்டங்கள் பழங்களையுடைய மரங்களாக நினைத்து வெற்றி கொள்ளும். குளிர்ச்சி பொருந்திய சமுத்திரத்திலுள்ள சிறிதளவான நீரைச் சூரியன் குடித்தான் என்பதுபோல மனவெறுப்புடன் துன்புற்று வருந்துவது எதன் பொருட்டு? ஆதலால், துன்பத்தை நீக்குவாயாக.

(விளக்கம்) போர் செய்யக் காலம் தாழ்க்கக் கூடாது; தாழ்த்தால் வானரக் கூட்டங்கள் இலங்கையிலுள்ள அரக்கர்களைப் பழங்களையுடைய மரங்களாக நினைத்து வெற்றி கொண்டுவிடும் என்றது, குரங்குகள் பழங்களைக் கண்டால் பிய்த்துப் பிய்த்துத் தின்னும். பிறர் பயனடையவும் தாராது. அதுபோல் போர் செய்யக் காலம் தாழ்த்தினால் இலங்கையிலுள்ள அரக்கர் எல்லாரையும் பிடித்துத் துன்புறுத்தி அழிக்கும். அக்கால இராவணனுக்குப் பயன்படுதலும் இயலாமற் போய்விடும் என்பதாம். இராவணனிடமுள்ளது மிகப் பெரிய கடலான சேனை. அதில் ஒரு பகுதி அழிந்தது கடலிலுள்ள நிறைந்த நீரில் சிறிதளவு நீரைச் சூரியன் குடித்தாற்போல்வதாகும். அதனால் இராவணன் வருந்திச் சோர்வடையலாகாது, போருக்கு எழுதல் வேண்டும். என்று பின் விளைவது கூறி ஊக்கமுட்டினான்.

(இலக்கணக் குறிப்பு) சின்னீர் : பண்புத்தொகை. துறத்தி : முன்னிலை ஒருமை வினைமுற்று. பருதி வேலைச் சின்னீர் பருகினன் என்ன : அழிந்த சேனைக்கு உவமை.

40. கும்பகருணனை இகழ்ந்தது ஏன் எனல்

முன்னுனக் கிறைவ ரான மூவருந் தோற்றூர் ; தேவர்
பின்னுனக் கேவல் செய்ய வுலகொரு மூன்றும் பெற்றும் ;

3364—5

புன்னுனைப் பனிநீர் ரன்ன மனிதரைப் பொருளென்றுன்னி
என்னுனக் கிளைய கும்ப கருணனை இகழ்ந்த(து)? எந்தாய்!

(பதவுரை) எந்தாய் - எம் தந்தை போன்றவனே! இறை
வரான மூவரும் - கடவுளர்களான அயன், அரி, அரன் என்ற
மூவரும்; முன் உனக்கு தோற்றூர் - முன்பு உனக்குத் தோற்றுப்
போயினர்; பின் - பிறகு; தேவர் உனக்கு ஏவல் செய்ய - தேவர்
கள் உனக்கு நீ இடும் கட்டளைகளைச் செய்ய; உலகு ஒரு
மூன்றும் பெற்றாய் - மூன்று உலகங்களையும் பெற்றிருக்கின்றாய்
'புல் நுனை பனி நீர் அன்ன - புல்லின் நுனியன் அமைந்த பனி
நீரைப்போன்ற; மனிதரை பொருள் என்று எண்ணி - எளிய
மனிதர்களை ஒரு பொருளாக நினைத்து; உனக்கு இளைய
கும்பகருணனை - உனக்குத் தம்பியாகவுள்ள கும்பகருணனை;
இகழ்ந்தது என் - இகழ்ந்திருந்தது என்ன காரணம்?

(பொழிப்புரை) அயன், அரி, அரன் எனும் முக்கடவுளர்
களும் உனக்குத் தோற்றனர்; பிறகு தேவர்கள் நீ இடும் கட்டளை
களைச் செய்ய மூன்று உலகங்களையும் பெற்றுள்ளாய். என்
தந்தை போன்றவனே! அத்தகைய நீ புல்லின் நுனியில்
அமைந்த பனிநீர் போன்ற மனிதரை ஒரு பொருளாக நினைத்து
எல்லோரையும் அழிக்கவல்ல கும்பகருணனையும் போருக்கு
அழைக்காமல் இருந்திருந்தது என்ன காரணம்?

(விளக்கம்) முத்தேவர்களும் தோற்றூர்கள். மூவுலகங்களும் உன்
ஏவல் கேட்டு நிற்பன என்று கூறியது அவனுடைய பெருமை, வலிமை,
என்பவற்றை விளக்கியவாரும். அத்தகையவன் மனம் உடைதல்
கூடாது என்பது கருத்து. பகைவர்கள் புல்லின் நுனியில் இருக்கின்ற
நீர்போன்று அவ்வளவு அற்பமானவர்கள். யாவரையும் அழிக்கவல்ல
தம்பியாகிய கும்பகருணன் இருக்கின்றான்; எனவே, அஞ்சவேண்டுவ
தில்லை; மேலும் கதிரவன் முன்பனிநீர் மறைவது போலக் கும்பகருணன்
முன் பகைவர் அழிந்தொழிவர் என்பதும் பெறப்படும். அவனைக் கூப்பி
டாதது அவனை இகழ்ந்ததுபோன்றதாகும் என்று மகோதரன் சுட்டி
இராவணனுக்குச் செய்யவேண்டிய முறையைச் சூழ்ச்சியாகச் சுட்டிக்
காட்டுகின்றான்.

(இலக்கணக் குறிப்பு) உலகொரு மூன்று : மூவர் : தொகைக்
குறிப்புச் சொல். ஏவல் : தொழிற்பெயர். புல்நுனைப் பனிநீர் அன்ன :
அற்பம் என்பதைக் காட்டவந்த உவமை. எந்தாய் : மருஉ மொழி :
விளிவேற்றுமை, (என் + தந்தை)

41. கும்பகருணன் பகையை வெல்வான் எனல்

ஆங்கவன் தன்னைக் கூவி
 ஏவுதி என்னின், ஐய!
 ஒங்கலே போல்வான் மேனி
 காணவே ஒளிப்பர் அன்றே ;
 தாங்குவர் செருமுன் என்னில்
 தாபதர் உயிரைத் தானே
 வாங்கும் ; என் றினைய சொன்னான் ;
 அவன்அது மனத்துட் கொண்டான்.

(பதவுரை) ஐய - ஐயனே ! அவன் தன்னை கூவி - அந்தக் கும்பகருணனைக் கூப்பிட்டு ; ஏவுதி என்னின் - போருக்கு அனுப்புவாயே யானால் ; ஒங்கலே போல்வான் மேனி - மலையை போன்றவனான கும்பகருணன் உடலை ; காணவே ஒளிப்பர் அன்றே - பகைவர்கள் கண்ட எல்லையில் அஞ்சி ஒளிப்பார்கள் அல்லவா ; செரு முன் தாங்குவர் என்னில் - போர்க்களத்து முன்னால் எதிர்த்து நிற்பராயின் ; தாபதர் - தவத்தையுடைய இராம இலக்குமணர்களின் ; உயிரை தானே வாங்கும் - உயிரை அவனே அழித்துவிடுவான் ; என்று இனைய சொன்னான் - என்று இத்தகைய சொற்களை மகோதரன் எடுத்துச் சொன்னான் ; அவன் அது மனத்துள் கொண்டான் - அந்த இராவணன் அம்மொழிகளை மனத்தினுள் ஏற்றுக்கொண்டான். (ஆங்கு : அசை)

(பொழிப்புரை) 'ஐயனே ! அந்தக் கும்பகருணனைக் கூப்பிட்டுப் போருக்கு அனுப்புவையாயின் மலையைப்போன்ற அவனது உடலைக் கண்ட மாத்திரத்திலேயே பகைவர்கள் அஞ்சி ஓடி ஒளிப்பர். அவ்வாறில்லாமல் போரில் எதிர்த்து நிற்பார்களானால், அத்தவத்தினரான இராம இலக்குமணர்களின் உயிரை அக் கும்பகருணன் கவர்வான்' என்று இத்தகைய உறுதி மொழிகளைச் சொன்னான். இராவணன் அவன் கூறிய அம் மொழிகளை மனத்துள் ஏற்றுக்கொண்டான்.

(விளக்கம்) 'ஒங்கலே போல்வான்' என்றதால், எவரும் அஞ்சி ஒளிக்கும்படியான உடலையுடையவன் என்பதையும் எதிர்த்தால் இராம இலக்குமணர்களின் உயிரைக் கவரும் ஆற்றல் வாய்த்தவன் என்பதையும் மகோதரன் குறித்தான். இராவணன் அதை மனத்துட் கொண்டான் என்பதால், இராவணன் மனம் மாறியது என்பதும் மகோதரன்

கூறிய சூழ்ச்சியை இராவணன் மனம் ஏற்றது என்பதும் புலனாகின்றன. அதனால் தோல்வியை எண்ணி நைந்த உள்ளத்தோடு இருந்த இராவணன் மனம் உறுதிக்கொண்டது என்பது கருத்தாயிற்று.

(இலக்கணக் குறிப்பு) அங்கு : ஆங்கு : சுட்டு நீண்டது. ஏவுதி : முன்னிலை ஒருமை வினைமுற்று. ஒங்கல் : காரணப் பெயர். போல்வான் : வினையாலணையும் பெயர். வாங்கும் : செய்யும் என்னும் வாய்பாட்டு வினைமுற்று ஆண்பாலில் வந்துள்ளது.

42. இராவணன் மகோதரனைப் புகழ்தல்

பெறுதியே எவையுஞ் செல்வம் பேரறிவாள! சீரிற்று
அறுதியே என்பால் வைத்த அன்பினுக் கவதி யுண்டோ?
உறுதியே சொன்னாய் என்னு வள்ளமும் வேறு பட்டான்;
இறுதியே யியைவ தானு லிடையொன்றால் தடையுண்

டாமோ?

(பதவுரை) பேர் அறிவாள - மிகுந்த அறிவினையுடையவனே! செல்வம் எவையும் பெறுதியே - செல்வம் எல்லாவற்றையும் பெறுதற்கு உரியவன் நீ; சீரிற்று அறிதியே - சிறந்த செயல்களை அறிந்திருக்கின்றாய்; என்பால் வைத்த அன்பினுக்கு அவதியுண்டோ - நீ என்னிடத்தில் வைத்த அன்பினுக்கு ஓர் எல்லையுண்டோ; உறுதியே சொன்னாய் - சோர்ந்த உள்ளத்திற்கு உறுதிமொழிகளைக் கூறினாய்; என்னு - என்று கூறி; உள்ளமும் வேறு பட்டான் - இராவணன் மனம் திரிந்தவனானான்; இறுதியே இயைவது ஆனால் - முடிவுக்காலம் வந்து பொருந்துவதானால்; இடை ஒன்றால் தடை உண்டாமோ - நடுவிலே பிறிது ஒன்றினால் தடை ஏற்படுமோ? (ஏற்படாது).

(பொழிப்புரை) “மிகுந்த அறிவாளனே! எவ்வகைச் செல்வத்தையும் பெறத்தக்கவன் நீ. சிறந்த செயலை அறிந்திருக்கின்றாய்; என்னிடத்தில் நீ வைத்த அன்பிற்கு ஓர் எல்லை யில்லை. எனக்கு உறுதிமொழியே சொன்னாய்,” என்று பலபடக் கூறி இராவணன் மனம் மாறுபாடு அடைந்தான். அழிவுக்காலம் நேர்ந்தால் இடையில் பிறிதொன்றால், தடையேற்படுமோ? ஏற்படாது.

(விளக்கம்) இராவணனுக்கு அழிவு காலம் கிட்டியது. அதனால் மனம் மாறுபட்டது. தீமையைச் சொல்லும் மகோதரனைப் பேரறிவாளன் என்றும் சீரிய செயலை அறிந்தவனென்றும் அளவில்லாத அன்பினன் என்றும் உறுதிமொழி கூறினவனென்றும் புகழ்கின்றான். இச்செய்யுளில்

அழிவுக் காலம் நெருங்கினால் அதனைப் பிறிதொன்று இடையில் தடுக்க முடியாது என்ற பொது நீதியைக் கொண்டு இராவணன் மனம் மாறு பட்ட சிறப்புச் செய்தியை விளக்குகின்றார் ஆதலின், இச்செய்யுள் வேற்றுப் பொருள் வைப்பணியாம்.

பொதுப்பொருளைச் சிறப்புப் பொருளாலும் சிறப்புப் பொருளைப் பொதுப் பொருளாலும் ஒன்றையொன்று விளக்குதல் வேற்றுப் பொருள் வைப்பு அணி. அழிவுக் காலத்தில் அறிவு மயங்கும்.

(இலக்கணக் குறிப்பு) சீரற்று : ஒன்றன்பால் குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர். அறிதியே : முன்னிலை வினைமுற்று ; ஏகாரம் தேற்றம். உறுதியே : ஏகாரம் பிரிநிலையொடு தேற்றம். அவதி - எல்லை.

43. பணியாளர் கும்பகருணன் அரண்மனை அடைதல்

“ நன்றிது கரும மென்ற நம்பியை நணுக வோடிச் சென்றிவண் தருதிர்,” என்றான் ; என்றலும் நால்வர் சென்றார் ; தென்றிசைக் கிழவன் தூதர் தேடினர் செல்வார் என்னக் குன்றினு முயர்ந்த தோளான் கொற்றமாக் கோயில் புக்கார்.

(பதவுரை) : இது கருமம் நன்று என்கு - (கும்பகருணனைப் போருக்கு அனுப்புதலாகிய) இச்செயல் நல்ல காரியமே என்று கூறி ; நம்பியை நணுக - சிறந்தோனான கும்பகருணனை அடைய ; ஓடிச் சென்று இவண் தருதிர் - விரைந்துபோய் அவனை இங்கு அழைத்து வாருங்கள் ; என்றான் என்று (இராவணன்) கட்டளையிட்டான் ; என்றலும் - என்று கட்டளை இடுதலும் ; நால்வர் - நான்கு தூதர்கள் ; தென்றிசை கிழவர் தூதர் தேடினர் செல்வார் என்ன - தெற்குத் திசைக்கு உரியவனான எமனுடைய தூதர்கள் தேடிக்கொண்டு செல்பவர்களைப்போல ; குன்றினும் உயர்ந்த தோளான் - மலையினைக் காட்டிலும் உயர்ந்த தோள்களையுடையவனான கும்பகருணனது ; கொற்ற மா கோயில் - வெற்றி பொருந்திய பெரிய அரண்மனையில் ; சென்றார் புக்கார் - சென்று புகுந்தனர்.

(பொழிப்புரை) : கும்பகருணனைப் போருக்கு அனுப்புதல் செய்யத்தக்க நல்ல செயல் என்று சொல்லிச் சிறந்தோனான கும்பகருணனை ஓடிச் சென்று இங்கே அழைத்துக்கொண்டு வாருங்கள் என்று இராவணன் கட்டளையிடுதலும் நான்கு தூதர்கள், தெற்குத் திசைக்குரியவனான எமனுடைய தூதர்கள் தேடினவர்களாய்ச் சென்றதுபோல மலையினைக் காட்டிலும் உயர்ந்த தோள்களையுடைய கும்பகருணனது வெற்றியிடுந்த பெரிய அரண்மனையுட் சென்று புகுந்தனர்.

(விளக்கம்) இராவணன் மனம் மாறுபட்டதால் கும்பகருணைப் போருக்கு அனுப்புதல் நல்லது என்று அவன் புத்தியில் பட்டது. விரைவிற் செய்யவேண்டும் என்னும் ஆவலையுடையவன் என்பதை “ஓடிச் சென்று இவண் தருதிர்” என்ற தொடர் காட்டுகின்றது. மலையினும் உயர்ந்த தோளையுடையவனாயினும் மாளப் போகின்றான் என்பதைக் குறிப்பதற்கு அவனைத் தேடிச் சென்ற நான்கு தூதுவர்களும், தேடிச் செல்லும் எமதூதர்களை ஒத்தனர் எனும் உவமையால் விளக்குகிறார். தூதர்கள் கும்பகருணை அரண்மனையில் புகுந்தது எம தூதர்கள் அவன் உயிரைக் கவரச் சென்றதுபோல் இருந்தது என நயம்படக் குறிக்கின்றார். எட்டுத் திசை வேந்தர்களில் தெற்குத் திசைக்கு உரியவன் எமன்.

(இலக்கணக் குறிப்பு) நன்று : குறிப்பு வினைமுற்று. என் : செய்யா என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம். நம்பி : ஆண்பாற் சிறப்புப் பெயர். நணுக : செய என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம். இவண் + தருதிர் - இவட்டருதிர். தருதிர் : ஏவற்பன்மை வினைமுற்று. நால்வர், கிழவன், தோளான் : குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர்கள். தெற்கு + திசை - தென்றிசை. சென்றார், தேடினர் : முற்றெச்சங்கள். என்ன : உவம உருபு இடைச்சொல். கொற்றம் : தொழிற்பெயர். மாக்கோயில் : உரிச்சொற்றொடர். கோயில் புக்கார் : ஏழாம் வேற்றுமைத் தொகை.

44. கும்பகருணை எழுந்திராமை

கிங்கரர் நால்வர் சென்றக் கிரியினான் கிடந்த கோயில் மங்குறேய் வாயில் சார்ந்து, ‘மன்னநீ யுணர்தி,’ என்ன தங்கையி னெழுவி னாலே தலைசெவி தாக்கப் பின்னும் வெங்கணர் துயில்கின் றுனை வெகுளியால் இனைய சொன்றார்.

(பதவுரை) நால்வர் கிங்கரர்கள் - நான்கு பணியாளர்கள்; சென்று - போய்; அ கிரி அனான் கிடந்த கோயில் - அந்த மலையை ஒத்த கும்பகருணைப் படுத்துக் கிடந்த அரண்மனையின்; மங்குல் தோய் வாயில் சார்ந்து - மேகங்கள் தவழுகின்ற வாயிலை அடைந்து; மன்ன நீ உணர்தி - அரசனே நீ துயில் எழுவாயாக; என்ன - என்று கூறி; தம் கையின் எழுவினாலே - தங்கள் கைகளிலுள்ள இருப்புத் தூண்களினால்; தலை, செவி, தாக்க - (கும்பகருணை) தலையிலும் காதுகளிலும் அடிக்கவும்; பின்னும் துயில்கின்றனை - அவ்வாறு செய்தும் தூங்குகின்ற வனை; வெங்கணர் - சிவந்த கண்களையுடைய பணியாளர்கள்; வெகுளியால் - சினத்தினால்; இனைய சொன்றார் - கீழ்வருவன வற்றைச் சொன்றார்கள்.

(பொழிப்புரை) நான்கு பணியாளர்கள் மலைபோன்ற கும்பகருணன் படுத்துக் கிடந்த அரண்மனையில் மேகங்கள் தவழுகின்ற வாயிலை அடைந்து 'அரசனே! நீ துயில் எழுவாயாக' என்று சொல்லித் தங்கள் கைகளிலிருந்த இருப்புத் தூண்களால் அவன் தலையிலும் செவிகளிலும் தாக்க அப்பொழுதும் எழுந்திராது தூங்குகின்றவனைக் கொடிய கண்களையுடைய அப்பணியாளர்கள் சினத்தினால் கீழ்வருவனவற்றைச் சொன்னார்கள்.

(விளக்கம்) கும்பகருணன் மலைபோல்வான் என்பார் 'கிரி அனூள்' என்றார். 'ஓங்கலே போல்வான்' என்று முன்னும் கூறினர். 'கிடந்த கோயில்' என்பது அரண்மனைக்குள் அவன் படுத்துத் தூங்கிய அறையைக் குறித்து நின்றது. 'மங்குல் தோய்வாயில்' உயர்வு நவீற்சி அணி. சொல்லால் எழுந்திரான் என்பதை நன்கு அறிந்த பணியாளர்கள் இருப்புத் தூணினால் தலையிலும் செவிகளிலும் தாக்கினர். அவ்வாறு தாக்கியும் அவன் 'எழுந்திராது ஆழ்ந்த நித்திரை கொண்டிருந்தான்' என்றதால் அவன் கொண்டது யோக நித்திரை என்பது பெறப்படும். வெங்கணூர் என்றார் சினத்தால் வெப்பம் கொண்ட கண்களையுடையவர், கிரக்கமற்ற கண்களையுடையவர் என்பது குறித்தற்காம்.

(இலக்கணக் குறிப்பு) நால்வர், கிரியனூள் : குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர்கள். தோய்வாயில் - வினைத்தொகை. கோயில், வாயில் : இலக்கணப் போலி. தலை செவி : ஏழன் உருபும், எண்ணும்மையும் தொக்கி நின்றன. வெம்மை கண்கணூர் - வெங்கண்கணூர் : பண்புத் தொகை, கணூர் - தொகுத்தல் விகாரம். துயில்கின்றனூள் : நிகழ்கால வினையாலணையும் பெயர்.

45. கிங்கரர் வெகுளிச் சொல்

உறங்கு கின்ற கும்ப கன்ன
உங்கள் மர்ய வாழ்வெலாம்
இறங்கு கின்ற தின்று காணை
முந்தி ராயெ முந்திராய்
கறங்கு போல விற்பி டித்த
கால தூதர் கையிலே
உறங்கு வாயு றங்கு வாயி
னிக்கி டந்து றங்குவாய்.

(பதவுரை) உறங்குகின்ற கும்பகன்ன - தூங்குகின்ற கும்பகருணனே! உங்கள் மாய வாழ்வு எலாம் - உங்களுடைய

மாயவாழ்க்கை எல்லாம்; இன்று இறங்குகின்றது - இன்றைய தினம் கீழ்நிலை அடையத் தொடங்கிவிட்டது; காண் - நீ இதை அறிந்து கொள்வாயாக; எழுந்திராய் எழுந்திராய் - எழுந்திருப்பாயாக, எழுந்திருப்பாயாக; கறங்கு போல - காற்றடிசைப் போல; வில்பிடித்த காலதூதர் கையிலே - சுற்றித் திரிகின்ற வில்லைப் பிடித்த எமதூதர் கையிலே; இனி கிடந்து உறங்குவாய் உறங்குவாய் உறங்குவாய் - இனி எழுந்தே நின்று உறங்குவாயாக.

(பொழிப்புரை) தூங்குகின்ற கும்பகருணனே! உங்கள் பொய்ம்மையான வாழ்க்கை யெல்லாம் கீழறங்கத் தொடங்கி விட்டன; எழுந்திருப்பாய். காற்றடிசைப் போலச் சுற்றித் திரியும் எமதூதர் கையிலன்றே நீ தூங்குகின்றாய். நீ எழுந்திராமற் போனால் அவர்கள் கையிலேயே தூங்குகின்றவனாவாய்.

(விளக்கம்) மாயவாழ்வு என்பது மாயவித்தைகளைச் செய்யவல்ல அரக்கர்வாழ்வு என்றும், பொய்ம்மையான வாழ்வு என்றும் பொருள்தரும். அத்தகைய அரக்கர்வாழ்வு இறங்கத் தொடங்கிவிட்டதால் அவர்கள் உயர்ந்து வாழ்ந்த வாழ்வெல்லாம் மாயவாழ்வாகக் கருதப்பட்டது. ஒரு காலத்தில் உயர்ந்த வாழ்வு வாழ்ந்தோர் பிறிதொரு காலத்தில் தாழ்வர் என்றதைக் குறிப்பிட்டதுபோல் கும்பகருணனைப் பணியாளர்கள் 'காண்' என்று கூறும் மொழியால் குறிக்கின்றார். தூதர்கள் உயிர்களைக் கவரும்பொருட்டு வானவெளியில் காற்றினால் காற்றடி சுற்றிக் கொண்டிருப்பது போலச் சுற்றித் திரிவர், 'நீ இப்போது இன்துயில் கொள்ளுகின்றாய், இறப்பு உன்னை நெருங்கிவிட்டதை அறியாய்' என்று எச்சரித்ததுபோல் 'உறங்குவாய் உறங்குவாய் உறங்குவாய்' என்று, மும் முறை அடுக்கிக் கூறினர். அன்றியும் கும்பகருணன் இறப்பது திண்ணம் என்பதையும் அவனுக்குப் புலப்படுத்தினவாரும். சிங்கரர் என்பார் தேவசாதியாராதலின் இராவணன் இல்லாதவிடத்தில் இவ்வாறு அச்சமின்றிப் பேசினர்.

(இலக்கணக் குறிப்பு) மாயவாழ்வு : இரண்டாம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன்தொக்க தொகை. வாழ்வு எல்லாம் : ஒருமை பன்மை மயக்கம். எழுந்திராய் எழுந்திராய் : அடுக்குத் தொடர் விரைவு பற்றியது. காலதூதர் : வடசொற்றொடர். உறங்குவாய் உறங்குவாய் உறங்குவாய் : உறுதிபற்றி மும்முறை அடுக்கிக் கூறினர். மூன்று முறைக்கு மேல் அடுக்குதல் கூடாது என்பது இலக்கண விதியாதலின். "போயழைத்தீடுமின் இன்னே, போயழைத்தீடுமின் இன்னே, போயழைத் தீடுமின் இன்னே என விரை பொருளில் சொற்றான்." "இலக்கண மின்மை நோக்கி இதற்குமேல் சொற்றானல்லன்" என்பதும்.

ஈண்டு அறியத் தக்கது. உறங்குவாய், எழுந்திராய் : முன்னிலை ஒருமை எதிர்கால வினைமுற்றுக்கள்.

46. மீண்டும் கும்பகருணனை அசைத்து எழுப்புதல்

என்று மீறி லாவரக்க ரின்ப மாய வாழ்வெலாம்
சென்று தீய நும்மு னேன்றெ ரிந்து தீமை தேடினான்
இன்று றத்தல் திண்ண மாக வின்ன முன்னு றக்கமே
அன்ற லைத்த செங்கை யால லைத்த லைத்து ணர்த்தினார்.

(பதவுரை) என்றும் ஈறு இலா - எக்காலத்திலும் முடிவு என்பது இல்லாத; அரக்கர் இன்ப மாய வாழ்வு எலாம் - இராக்கத ருடைய இன்பம் நிறைந்த பொய்ம்மையான வாழ்வு எல்லாம்; சென்று தீய - சென்று அழிந்துபோக; நும் முன் - உங்களுடைய அண்ணனாகிய இராவணன்; தெரிந்து - வரப்போகும் விளைவைத் தெரிந்திருந்தும்; தீமை தேடினான் - தீச் செயலையே தேடிக்கொண்டான்; இன்று றத்தல் திண்ணம் ஆக - இன்று நீ இறக்கப்போவது உறுதியாக இருக்கவும்; இன்னம் உன் உறக்கமே - இனியும் உனக்கு உறக்கமோ; (எனக் கூறி) அன்று அலைத்த செங்கையால் - அப்பொழுது அசைத்து எழுப்பிய செந்நிறக் கைகளினால்; அலைத்து அலைத்து உணர்த்தினார் - அசைத்து அசைத்து எழுப்பினார்கள்.

(பொழிப்புரை) “ எக்காலத்தும் முடிவு என்பது இல்லாத அரக்கருடைய இன்பமான பொய் வாழ்க்கை எல்லாம் சென்றழியும்படி உம் அண்ணனை இராவணன் விளையப்போவதை அறிந்திருந்தும் தீச் செயலைத் தானே தேடிக்கொண்டான். இன்றைய தினம் நீ இறக்கப்போவதும் உறுதியாயிற்று. இன்னும் உனக்கு உறக்கமோ?” என்று கூறி அன்று அசைத்து எழுப்பிய செந்நிறமான கைகளினால் மீண்டும் அசைத்து அசைத்து எழுப்பினார்கள்.

(விளக்கம்) அரக்கர் வாழ்க்கையின் இன்பத்திற்கு எக்காலத்தும் அழிவே இல்லையென்று இராவணன் முதலான அரக்கர்கள் இறுமாப்புக் கொண்டிருந்தனர். அத்தகைய வாழ்வுக்கும் அழிவு வந்துவிட்டது. அந்த அழிவைக் கும்பகருணனுக்கும் விபீடணனுக்கும் முன்னேனை இராவணனே தேடிக்கொண்டான் என்பார் ‘ நும் முன்னேன் தெரிந்து தீமை தேடினான்’ என்பதால் விளக்கினார். கும்பகருணன் ஆற்றலை புணர்ந்த கிங்கரர்கள் அவன் எழுந்து வரினும் அழிவினையே அடைவான்

என்பதைச் சுட்ட 'இறத்தல் திண்ணம்' என்றார். அலைத்தல் என்பது உடம்பினைப் பலவாறு வருத்தி யாட்டி அசைத்து எழுப்புதல்.

(இலக்கணக் குறிப்பு) ஈறிலா : ஈறு கெட்ட எதிர்மறைப் பெய ரெச்சம். தீய : செய என்னும் வாய்ப்பாட்டு வினையெச்சம். நும்முன் : ஆகுபெயர். தீமை : பண்பாகு பெயர். இறத்தல், உறக்கம் : தொழிற் பெயர்கள். உறக்கமே : ஏ—வினாவொடு எதிர்மறையுமாம். செங்கை : பண்புத்தொகை. (செம்மை + கை) அலைத்து அலைத்து : அடுக்குத் தொடர்.

47. இராவணன் விலங்குகளைக்கொண்டு எழுப்ப ஏவுதல்

என்று சொல்ல அன்ன வன்னெ முந்தி ராமை கண்டுபோய் மன்றல் தங்கு மாலை மார்ப வன்று யில்லெ முப்பலம் அன்று கொள்கை கேண்மி நென்று மாவொ டாளி யேவினான் ஒன்றன் மேலொ ராயி ரம்மு முக்கி விட்டெ முப்புவீர்.

(பதவுரை) என்று சொல்ல - என்று மேற்கூறியவாறெல் லாம் சொல்லி எழுப்பவும் ; அன்னவன் எழுந்திராமை கண்டு - அந்தக் கும்பகருணன் எழுந்திராமல் இருத்தலை நோக்கி ; போய் - இராவணனிடம் சென்று ; மன்றல் தங்கு மாலை மார்ப - மணம் நிறைந்த மலர் மாலையை யணிந்த மார்பையுடையவனே ; வந்துயில் எழுப்பலம் - கும்பகருணனது வலிமை மிக்க உறக் கத்தை எழுப்ப இயலாதவரானோம் ; (என்று அறிவிக்க) அன்று - அப்பொழுது ; (இராவணன்) கொள்கை கேண்மின்-என்னுடைய கருத்தான செயலைக் கேளுங்கள் ; மாவொடு ஆளி - குதிரை களுடன் யாளிகளையும் ; ஒன்றன் மேல் ஓர் ஆயிரம் விட்டு உழக்கி - ஒன்றன்பின் ஒன்றாக ஒவ்வொன்றிலும் ஆயிரம் விட்டு மிதிக்கச் செய்து ; எழுப்புவீர் - எழுப்புவீராக ; என்று ஏவினான் - என்று கட்டளையிட்டான்.

(பொழிப்புரை) கிங்கரர்கள் பல வார்த்தைகளைச் சொல்லி எழுப்பவும் கும்பகருணன் எழுந்திரா திருத்தலைக் கண்டு இரா வணன் முன் சென்று, “ மாலையணிந்த மார்பையுடையவனே ! கும்பகருணனை எழுப்பமாட்டாதவராயினோம்.” என்று சொல்ல, இராவணன், “ என் செயலைக் கேளுங்கள். குதிரைகளையும் யாளிகளையும் வகைக்கு ஆயிரம் மிதிக்கவிட்டு எழுப்புங்கள்,” என்று கட்டளையிட்டான்.

(விளக்கம்) கிங்கரர்களாலும் எழுப்ப முடியாதவரையினன் கும்ப கருணன். ஆதலின் அவன் துயில் பெருந்துயில். “ கூற்றத்தின் வாய்

வீழ்ந்த கும்பகருணனும், தோற்றும் உனக்கே பெருந்துயில் தான் தந்தானே” என்பதும் காண்க. உழக்குதல் - மிதித்தல். முழுக்கி எனப்பாடங் கொள்ளின் ‘பறையடித்துக் குதிரை யாளிகளை வெருட்டி மிதிக்கச் செய்து’ என்னும் பொருளைக் கொண்டு நிற்கும்.

(இலக்கணக் குறிப்பு) ஆயிரம் ஆயிரம் : அடுக்குத்தொடர். எழுந்திராமை : எதிர்மறைத் தொழிற்பெயர். வன்மை + துயில் - வந்துயில் : பண்புத்தொகை. எழுப்பலம் : தன்மைப் பன்மை இறந்தகால எதிர்மறை வினைமுற்று. (எதிர்மறை விருதியே காலம் காட்டிற்று.) கேண்மின் : வியங்கோள் வினைமுற்று. எழுப்புவீர் : ஏவல் வினைமுற்று. விடு - விட்டு : பகுதி ஒற்று இரட்டித்து இறந்தகாலம் காட்டிற்று.

48. கும்பகருணனை எழுப்ப மல்லர்களை ஏவுதல்

அனைய தானை யன்று செல்ல
வாண்டு நின்று பேர்ந்திலன்
இனைய சேனை மீண்ட தென்றி
ராவ ணற் கியம்பலும்,
“வினையம் வல்ல நீங்க ளுங்கள்
தானை யோடு சென்மி” னென்று
இனைய மல்ல ராயி ராரை
ஏவி நின்று யம்பினான்.

(பதவுரை) அனைய தானை அன்று செல்ல - அத்தகைய குதிரைகளும் யாளிகளும் கொண்ட சேனை அப்பொழுது மிதித்துச் செல்லவும்; ஆண்டு நின்று பேர்ந்திலன் - கும்பகருணன் அவ்விடத்தினின்றும் அகன்றானில்லை; இனைய சேனை மீண்டது - எழுப்பச் சென்ற இத்தகைய சேனையும் இயலாது திரும்பிவிட்டது; என்று இராவணற்கு - என்று இராவணனுக்கு; இயம்பலும் - சொல்லுதலும்; வினையம் வல்ல நீங்கள் - தொழில் திறமையையுடைய நீங்கள்; உங்கள் தானையோடு சென்மின் என்று - உங்கள் சேனைகளோடு எழுப்பச் செல்வீராக என்று; இனையமல்லர் ஆயிராரை - இத்தகைய மல்லர்கள் ஆயிரவரை; ஏவி நின்று - போகும்படி பணித்து; இயம்பினான் - கூறினான்.

(பொழிப்புரை) கிங்கரர்கள், கொண்டு சென்ற குதிரைகளும் யாளிகளும் கும்பகருணனை எழுப்ப முடியாமல் மீண்டு வந்த தன்மையைச் சொல்ல, இராவணன் ஆயிரம் தொழில் திறம் பெற்ற மல்லர்களை அவரவர்கள் சேனைகளோடு சென்று எழுப்புமாறு கட்டளையிட்டான்.

(விளக்கம்) யானை குதிரைகளால் எழுப்பமுடியாத கும்பகருணனை மற்போர் புரியவல்ல மல்லர்கள் ஆயிரவர்களைக் கொண்டு, அவர்களைத் தத்தம் சேனைகளுடன் சென்று எழுப்புமாறு கட்டளையிட்டது கும்பகருணனைத் துயிலினின்று எழுப்புதற்குரிய செயலருமையை விளக்கி நின்றது.

(இலக்கணக் குறிப்பு) வினயம் என்பது எதுகை நோக்கி வினையம் எனத் திரிந்து நின்றது. ஆயிரர் : எண்ணினடியாகப் பிறந்த குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர்.

49. மல்லர்கள் கும்பகருணன் கோயிலை அடைதல்

சென்றனர் பத்து நூற்றுச்
சீரிய வீரர் ஓடி
மன்றலம் தொங்க லாந்தன்
மனந்தனில் வருத்த மாற
இன்றிவன் முடிக்கு மென்றோ
வெண்ணினர் எண்ணி ஈண்டக்
குன்றென வுயர்ந்த தோளான்
கொற்றமாக் கோயில் புக்கார்.

(பதவுரை) பத்து நூற்றுச் சீரிய வீரர் - ஆயிரம் சிறந்த மற்போர் வீரர்கள் ; மன்றல் அம் தொங்கலான் தன் - மணம் பொருந்திய அழகிய மலர் மாலையையணிந்த இராவணனுடைய ; மனந்தனில் வருத்தம் மாற - மனத்தினிடத்திலுண்டான வருத்தம் நீங்கும்படியாக ; இன்று இவன் முடிக்கும் என்னை - இன்றைய தினம் இந்த இராவணன் தன் கருத்தை முடிப்பான் என்று ; எண்ணினர் - எண்ணினவர்களாய் ; எண்ணிச் சென்றனர் - அவ்வாறே நினைத்துக்கொண்டு சென்று ; ஈண்டு அ குன்று என உயர்ந்த தோளான் - இப்பொழுது அந்த மலையை ஒத்த உயர்ந்த தோள்களையுடைய கும்பகருணனது ; கொற்ற மா கோயில் புக்கார் - வெற்றி பொருந்திய பெரிய அரண்மனைக்குள் புகுந்தார்கள் .

(பொழிப்புரை) ஆயிரம் மல்லர்கள் இராவணன் மனத்திலுண்டான வருத்தம் நீங்கும்படியாக, அவன் இன்று தன் கருத்தை முடிப்பான் என்று உறுதியாக எண்ணி, மலையை யொத்த தோள்களையுடைய கும்பகருணனின் பெரிய அரண்மனையுட் புகுந்தனர்.

(விளக்கம்) ஆயிரம் மல்லர்கட்கும் இராவணன் கூற்று உறுதியை அளித்தது. ஆதலால் இராவணன் மன வருத்தத்தை நீக்கவேண்டும் என எண்ணிக் கும்பகருணன் அரண்மனையை அடைந்தனர். இச் செய்யுளின் ஈற்றடியையும் நாற்பத்துமூன்றும் செய்யுளின் ஈற்றடியையும் ஒப்பிட்டுக் காண்க.

(இலக்கணக் குறிப்பு) எண்ணினர் சென்றனர் : முற்றெச்சங்கள் பத்து நூறு; பண்புத்தொகை. சீரிய : குறிப்புப் பெயரெச்சம். நூறு வீரர் - நூற்று வீரர். நெடிற்றெடர்க் குற்றியலுகரமாதலின் வல்லொற்று மிக்கது. தொங்கலான், தோளான் : குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர்கள். முடிக்கும் : செய்யும் என்னும் வாய்பாட்டு வினைமுற்று. என்னு; செய்யா என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம். குன்றென : என உவம உருபு, இடைச்சொல்.

50. கும்பகருணன் அறையின் வாயிலில் மல்லர்கள் புகுதல்

திண்டிறல் வீரன் வாயில்
 திறத்தலும் சுவாத வாதம்
 மண்டுற வீரர் எல்லாம்
 வருவது போவ தாக
 கொண்டுறு தடக்கைப் பற்றிக்
 குலமுடை வலியி னாலே
 கண்டுமி லெழுப்ப வெண்ணிக்
 கடிதொரு வாயில் புக்கார்.

(பதவுரை) திண்டிறல் வீரன் - மிக்க வலிமை கொண்ட வீரனாகிய கும்பகருணனை; கண்துயில் எழுப்ப எண்ணி - தூக்கத்தினின்றும் எழுப்பக் கருதி; வாயில் திறத்தலும் - அவனுடைய அறையின் வாயிற் கதவுகளைத் திறந்ததும்; சுவாத வாதம் - சுவாசக் காற்றானது; மண்டு உற - மிகுதியாக வீச; வீரர் எல்லாம் - மல்லர்கள் எல்லாரும்; வருவது போவது ஆக - உள் இழுக்கும் பொழுது உள்ளே வருதலும், வெளிவிடும் போது வெளியே தள்ளப்படுதலும் ஆகிய செயலால் வருவதும் போவதும் ஆகி; உறு தடம் கை கொண்டு பற்றி - தம்முடைய பெரிய கைகளால் ஒருவரையொருவர் பிடித்துக்கொண்டு; குலமுடை வலியினால் - தங்கள் கூட்டத்தின் வலிமையினாலே; ஒரு வாயில் கடிது புக்கார் - ஒப்பற்ற வாயிலினுள் விரைந்து புகுந்தனர்.

(பொழிப்புரை) வலிமை மிக்க கும்பகருணனை எழுப்ப

நினைத்து வாயிலைத் திறத்தலும், மல்லர் எல்லாரும் அவன் விடுகின்ற மூச்சுக் காற்று பலமாக வீச, உள்ளே இழுக்கும் போது உள்ளே தள்ளப்பட்டு வந்தும், வெளியில் விடும்போது வெளியே தள்ளப்பட்டுப் போகியும், இவ்வாறு தடுமாற்றமுற்று, வலிமை மிகுந்த தம் கைகளால் ஒருவரை யொருவர் பிடித்துக் கொண்டு தங்கள் கூட்டத்தின் வலிமையினால் ஒப்பற்ற அறை வாயிலினுள் புகுந்தனர்.

(விளக்கம்) மல்லர்கள் கும்பகருணை அறைக் கதவைத் திறந்த வுடன் அவன் மூச்சுக்காற்று மிகுந்து வீசியதால் உள்ளே போயும் வெளியே வந்தும் திண்டாடினர் என்று கூறியன நகைச்சுவை விளைப்பதாகும். இத்திண்டாட்டத்தினின்றும் தப்புதற்கு ஒருவர் கையை ஒருவர் பிடித்துக்கொண்டு தம் கூட்டத்தின் வலிமையால் உட்புகுந்தனர். மூச்சின் வலிமையே ஆயிரம் மல்லர்களைத் தத்தளிக்கச் செய்ததென்றால், அவனது உடல்வலிமை என்ன பாடு படுத்தும் என்பதை உய்த்துணரலாம்.

(இலக்கணக் குறிப்பு) திண்திறல் : ஒருபொருட்பன்மொழி (திண்மை + திறல்) சுவாத வாதம் : வடசொற்றொடர். வருவது போவது : தொழிற் பெயர்கள், முரண்தொடை. தடக்கை : உரிச்சொற்றொடர். (தட + கை). குலம் - கூட்டம்; பண்புப்பெயர். கண் + துயில் - கண்டுயில் : “ணன வல்லினம் வர டறவும்” என்பது விதி. கடிது : குறிப்பு வினையெச்சம், கடி பகுதி.

ஈண்டு பிறிதொரு பாடமாகக் காணப்படும் செய்யுள் :—

ஓதநீர் விரிந்த தென்ன உறங்குவான் நாசிக் காற்றூற
கோதில மலைகள் கூடி வருவது போவ தாக
ஈதெலாம் கண்ட வீரர் ஏங்கினர் துணுக்கம் உற்றூர்
போதுவான் அருகு செல்லப் பயந்தனர் பொறிகொள் கண்ணூர்.

(பொழிப்புரை) கடல்நீர் பரந்து கிடந்தாற்போலத் தூங்குகின்ற கும்பகருணனுடைய மூக்கிலிருந்து வரும் சுவாசக் காற்றினால் குற்றமற்ற மலைகளெல்லாம் சேர்ந்து வருவதும் போவதும் ஆகிய இவற்றையெல்லாம் கண்ட வீரர் எழுப்புவது எவ்வாறு எனத் திகைத்தனர்; நடுக்கம் கொண்டனர்; தீப் பொறியைக் கொண்ட கண்களைப் பெற்ற வீரர்கள் நெருங்கும் பொருட்டுப் பக்கத்திற் செல்லவும் பயந்தனர்.

குறிப்பு :—இப்பாட்டு ஏட்டுப் பிரதிகளில் தனிப்படக் காணப்படுவது.

51. மல்லர் ஒலி எழுப்பல்

இங்கிவன் தன்னை யாமின்(று)
 எழுப்பலாம் வகையே தென்று
 துங்கவெவ் வாயும் மூக்கும்
 கண்டுமெய் துணுக்கம் உற்றூர்
 அங்கைகள் நீண்ட வஞ்சி
 யாழ்செவி யதனி னூடு
 சங்கொடு தாரை சின்னஞ்
 சமைவுறச் சாற்ற லுற்றூர்.

(பதவுரை) இன்று இங்கு இவன் தன்னை - இன்று இப் பொழுது இவனை; யாம் எழுப்பலாம் வகை - நாம் எழுப்பக் கூடிய வகை; ஏது என்று - எதுவாகும் என்று எண்ணி; துங்க வெவ்வாயும் - உயர்ந்த பிளந்த வாயும்; மூக்கும் கண்டு - பெரிய மூக்கினையும் பார்த்து; மெய்துணுக்கம் உற்றூர் - உடல் நடுங்கினவராய்; அம் கைகள் நீண்ட அஞ்சி - அவனுடைய அழகிய கைகளைத் தொடுவதற்கும் அச்சங்கொண்டு; ஆழ் செவி அதனி னூடு - ஆழமான தொனையுடைய காதிலே; சங்கொடு தாரை சின்னம் சமைவு உற - சங்கு, தாரை, சின்னம் என்ற ஊதுகருவி களைப் பொருதும்படியாக; சாற்றல் உற்றூர் - பேரொலி உண்டாக்கத் தொடங்கினார்கள்.

(பொழிப்புரை) இந்தக் கும்பகருணனை எந்தவகையால் எழுப்பலாம் என்று எண்ணி, அவனது உயர்ந்த பிளந்த வாயையும், பெரிய மூக்கினையும் கண்டு உடல் நடுங்கினவராய், அவனுடைய அழகிய கைகளைத் தொடுவதற்கும் அச்சமுற்று, ஆழமான தொனையுடைய காதுகளில் சங்கு, தாரை, சின்னம் என்ற ஊது கருவிகளைக் கொண்டு பேரொலி செய்யத் தொடங்கினார்கள்.

(விளக்கம்) ஆயிரம் மல்லர்கள் கூடியிருந்தும் அவன் வாயையும் மூக்கையும் கண்டு அஞ்சி உடல் நடுங்கினர் என்பதும், கையைத்தொடவும் அஞ்சினர் என்பதும் கும்பகருணனது பேருருவின் திறலை விளக்குவதாகும். சங்கு, தாரை, சின்னம் என்பன ஊதுகருவிகள். இவை நால்வகை இசைக் கருவிகளுள் துளைக்கருவியின் பாற்படும். நால்வகை இசைக் கருவிகளாவன : தோற்கருவி, நரம்புக்கருவி, துளைக்கருவி, கஞ்சக்கருவி.

(இலக்கணக் குறிப்பு) வெவ்வாய் - (வெம்மை + வாய்) : பண்புத் தொகை. வாயும் மூக்கும் : எண்ணும்மை. கைகள் + நீண்ட - கைக

உண்ட. ஆழ்செவி : வினைத்தொகை. அதனினூடு : ஊடு ஏழாம் வேற்றுமைச் சொல்லுருபு, இடைச்சொல். சங்கொடுதாரை : ஒடு மூன்றாம் வேற்றுமை உருபு உடனிகழ்ச்சிப் பொருளது, தாரை சின்னம் : உம்மைத்தொகை.

52. கும்பகருணனை எழுப்பக் குதிரைகளை ஏவுதல்

கோடிகல் தண்டு கூடம்
 குந்தம்வல் லோர்கள் கூடித்
 தாடைகள் சந்து மார்பு
 தலையெனும் இவற்றில் தாக்கி
 வாடிய கைய ராகி
 மன்னவற் குரைப்பப் “ பின்னும்
 நீடிய பரிக ளெல்லாம்
 நிரப்பிடும் விரைவில்,” என்றான்.

(பதவுரை) கோடு இகல் தண்டு - மலையுச்சியை யொத்த தண்டாயுதமும்; கூடம் - சம்மட்டியும்; குந்தம் - ஈட்டியும்; வல்லோர்கள் கூடி - (என்னும் இப்படைகளில்) வல்லவர்கள் ஒன்று சேர்ந்து; தாடைகள் - கன்னங்களிலும்; சந்து - உடல் மூட்டுகளிலும்; மார்பு - மார்பிலும்; தலை - தலையிலும்; எனும் இவற்றில் தாக்கி - என்னும் இவ்விடங்களில் தாக்கி; வாடிய கையர் ஆகி - ஓய்ந்த கைகளையுடையவராகி; மன்னவற்கு உரைப்ப - அரசனான இராவணனுக்குச் சொல்ல; பின்னும் நீடிய பரிகள் எல்லாம் - பின்னும் எண்ணிக்கையில் மிக்க அளவற்ற குதிரைகளையெல்லாம்; விரைவில் நிரப்பிடும் என்றான் - விரைவாக மிகுதியும் செலுத்துங்கள் என்றான்.

(பொழிப்புரை) மல்லர்கள் மலையுச்சியைப் போன்ற தண்டாயுதம், சம்மட்டி, ஈட்டி என்பவற்றால் ஒன்றுகூடிக் கும்பகருணனின் கன்னங்கள், உடல்மூட்டுகள், மார்பு, தலை என்னும் இவ்விடங்களில் தாக்கிச் சோர்ந்துபோன கைகளையுடையவராய் அரசனான இராவணன் முன்சென்று சொல்ல அவன் மேலும் மிகுந்த குதிரைகளையெல்லாம் ஏவித் துவைக்கும்படி செய்து எழுப்புங்கள் என்றான்.

(விளக்கம்) கோடு - மலையுச்சி. இங்குத் தண்டாயுதத்திற்கு உவமையாக வந்துள்ளது. கூடம் - சம்மட்டி, குந்தம் - ஈட்டி. ஆயுதங்களைக் கொண்டு வலிமை படைத்த மல்லர்கள் தாக்கவும் கும்பகருணன்

அசைந்திலன். அவர்கள் கை ஓய்ந்தார்கள் என்பது வியப்பைத் தருகின்றது.

(இலக்கணக் குறிப்பு) தண்டு, கூடம், குந்தம் : எண்ணும்மைகள் தொக்கு நின்றன. வல்லோர்கள் : குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர்கள். நாடை சந்து மார்பு தலை : எண்ணும்மையும் ஏழன் உருபும் மறைந்துள்ளன. நீடிய பரிகள் : குறிப்புப் பெயரெச்சத் தொடர்.

53. குதிரைகள் மிதிக்கக் கும்பகருணன் உறங்கல்

கட்டுறு கவன மாவோர்
ஆயிரங் கடிதின் வந்து
மட்டற உறங்கு வான்றன்
மார்பிடை மாலை மான
விட்டுற நடத்தி யோட்டி
விரைவு சாரி வந்தார்
தட்டுறு குறங்கு போலத்
தடந்துயில் கொள்வ தானான்.

(பதவுரை) மட்டு அற உறங்குவான் தன் - அளவில்லாமல் தூங்குகின்ற கும்பகருணனுடைய ; மார்பு இடை - மார்பினிடத்தில் ; மாலைமான - மாலையைப் போல ; கட்டுறு கவனமா ஓர் ஆயிரம் - கடிவாளம் பூட்டப்பெற்ற விரைந்து செல்லும் ஓர் ஆயிரம் குதிரைகளை ; கடிதின் வந்து - விரைவாக வந்து ; விட்டு - ஓடும்படி விட்டு ; உறநடத்தி - பொருந்தும்படியாக நடத்தி ; விரைவு உள சாரி வந்தார் - விரைவுகொண்ட சாரியாக வந்தார்கள் ; குறங்கு தட்டுறு போல - (இச் செயலானது உறக்கத்திலிருந்த கும்பகருணனுக்குத்) துடையைத் தட்டிக் கொடுத்தது போல ; பெருந்துயில் கொள்வான் ஆனால் - பெருந்துக்கம் கொள்வானானான்.

(பொழிப்புரை) அளவறிந்து தூங்குகின்றவனான கும்பகருணனுடைய மார்பில் மாலையைப்போலக் கடிவாளம் முதலிய வாரால் கட்டப்பட்ட ஆயிரங் குதிரைகளை விரைவிற் கொண்டு வந்து மேலே மிதிக்கும்படி விட்டு, பின் ஓட்டி நடத்தி விரைவுடன் சாரியாக வந்தார்கள். இதனால் துடையைத் தட்டிக் கொடுத்தார் போலக் கும்பகருணன் பெருந்துக்கம் கொள்ளத் தொடங்கினான்.

(விளக்கம்) கும்பகருணன் நீள் பெருந்துயில் கொள்பவன் என்

பதை 'மட்டற உறங்குவான்' என்ற சொல்லால் குறித்தார். ஆயிரம் குதிரைகளை உடல்மேல் நிறுத்தி அமையுமாறு நடத்தியோட்டி இடசாரி வலசாரியாக விரைவில் வந்தனர். அத்தகைய செயல் கும்பகருணைக்குக் குழந்தையைத் தட்டிக் கொடுத்துத் தாங்க வைப்பதுபோல் இருந்தது. அதனால் அவன் ஆழ்ந்து பேருறக்கம் கொள்ளலானான். ஒரு பயனைக் கருதி ஒரு காரியத்தைச் செய்ய அச்செயல் பிறிதொரு மாறான பயனைத் தந்ததால் இச்செய்யுள் தகுதியின்மை அணியின்பாற்படும்.

(இலக்கணக் குறிப்பு) கவன மா : இரண்டாம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன்தொக்க தொகை. உறங்குவான் : வினையாலணையும் பெயர். மார்பிடை : இடை : ஏழாம் வேற்றுமை உருபு, இசைச் சொல். மாலையான : மான : உவம உருபு, இடைச்சொல். குறங்கு : சினைப் பெயர்.

54. பணியாளர் எழுப்ப இயலாமையைக் கூறல்

கொய்ம்மலர்த் தொங்க லான்றன்
குரைகழல் வணங்கி, "ஐய
உய்யலாம் வகைக ளென்றங்(கு)
எழுப்பலாம் வகையே செய்தும்,
கையெலாம் வலியு மோய்ந்த ;
கவனம்மா காலு மோய்ந்த
செய்யலாம் வகைவே றுண்டோ
செப்புதி," தெரிய என்றார்.

(பதவுரை) கொய்ம்மலர் தொங்கலான் தன் - கொய்யப் பட்ட மலராலாய மாலையைணிந்த இராவணனுடைய ; குரை கழல் வணங்கி - ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலை யணிந்த பாதங்களை வணங்கி ; ஐய - ஐயனே ! உய்யலாம் வகைகள் என்று - (அரக்கர்கள் எல்லோரும் கும்பகருணை எழுப்புவதால்) பிழைக்கலாகும் வழி என்று கருதி ; அங்கு எழுப்பலாம் வகையே செய்தும் - அங்கு அவனை எழுப்பக்கூடிய முறைகள் எல்லாவற்றையும் செய்தும் ; கை எலாம் வலியும் ஓய்ந்த - எங்கள் கைகளிலிருந்த வலிமையெல்லாம் ஒடுங்கி விட்டன ; கவனம்மா காலும் ஓய்ந்த - வேகமாகச் செல்லக்கூடிய குதிரைகளின் கால்களின் வலிமையெல்லாம் ஓய்ந்தன. வேறு செய்யல் ஆம் வகை உண்டோ - இனி வேறுகச் செய்யக்கூடிய உபாயம் இருக்கின்றதோ ? தெரிய செப்புதி - தெரியச் சொல்லுவாயாக ; என்றார் - என்று கூறினார்கள்.

(பொழிப்புரை) புதுமலர் மாலையைணிந்த இராவணன்

பாதங்களைப் பணியாளர்கள் வணங்கி, “ஐயனே! அரக்கர்கள் எல்லோரும் பிழைக்கலாம் என்ற கருத்தினால் கும்பகருணனை எழுப்பச் செய்யக்கூடிய வழிகளையெல்லாம் செய்தோம். அதனால் எங்கள் கைகளும் ஓய்ந்தன; குதிரைகளின் கால்களும் ஓய்ந்தன. இனிச் செய்யக்கூடிய வேறு தந்திரம் யாதேனும் உள்ளதோ? தெரியச் சொல்லுவாயாக,” என்று கூறினார்கள்.

(விளக்கம்) ‘உய்யலாம் வகைகள்’ என்றதனால் பணியாளர்கள் அரசன் கட்டளைக்கு மட்டுமன்றி ‘அரக்கர் குலம் முழுவதும் பிழைக்குமே’ யென்ற கருத்தோடு கும்பகருணனை எழுப்பினர் என்பது புலனாகின்றது. ‘செய்யலாம் வகை வேறுண்டோ?’ என்றதால் பணியாளர்கள் அரசன் கட்டளையைச் செய்ததும்ன்றி அரக்கர்குலம் பிழைக்க வேண்டி மற்ற அரக்கர் சிலரையும் கூட்டிச் சென்று கும்பகருணனை எழுப்புதற்குப் பல்வேறுவகைத் தந்திரங்களையும் செய்து பார்த்துப் பயனற்றதாக விட்டனர் என்பது பெறப்படுகின்றது.

(இலக்கணக் குறிப்பு) கொய்ம்மலர் : வினைத்தொகை. (எதுகை நோக்கி ஒற்று மிக்கது) தொங்கலான் : குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர். குரைகழல் : வினைத்தொகை. ஐய : அண்மை விளி; கையலாம் ஓய்ந்த, காலும் ஓய்ந்த : கை, கால் பால்பகா அஃறிணைப் பெயர்கள். ஓய்ந்த : அஃறிணைப் பன்மை வினைமுற்று. உண்டோ : ஓகாரம் வினா. செப்புதி : வியங்கோள் வினைமுற்று.

55. சூலம் மழு வாள் எறிந்து எழுப்பக் கட்டளையிடல்

“ இடைபேரா இனையானை,
இணையாழி மணிநெடுந்தேர்
படைபேரா வரும்போதும்
பதையாத வுடம்பானை,
மடைபேராச் சூலத்தான்
மழுவாட்கொண் டெறிந்தானும்
தொடை பேராத் துயிலானைத்
துயிலெழுப்பிக் கொணர் ”கென்றான்.

(பதவுரை) இடை பேரா இனையானை - என்னை விட்டு நீங்காத தம்பியை; இணை ஆழி மணி நெடுந்தேர் - பொருத்தப் பட்ட உருளைகளையுடைய அழகிய நீண்ட தேரும்; படை - படைகளும்; பேரா வரும் போதும் - தன்னை எதிர்த்துப் பெயர்ந்து வருங்காலத்தும்; பதையாத உடம்பானை - உள்ளம் பதைத்து நடுங்காத உடம்பினையுடையவனை; தொடை பேரா

துயிலானை - தொடர்ந்திருத்தலினின்றும் நீங்காத தூக்கத்தினை யுடைய சும்பகருணனை; மடை பேரா சூலத்தான் - மூட்டு விடாத சூலத்தாலும்; மழுவாள் கொண்டு - மழுவையும் வாளையும் கொண்டும்; எறிந்தானும் - தாக்கியாகிலும்; துயில் எழுப்பிக் கொணர்ச - தூக்கத்தினின்றும் எழுப்பி அழைத்துக் கொண்டு வருவீராக; என்றான் - என்று இராவணன் கூறினான்.

(பொழிப்புரை) “எப்பொழுதும் என்னை விட்டு நீங்காத தம்பியை, நீண்ட படைகளும் தேர்களும் எதிர்த்து வரும் பொழுதும் மனங்கலங்கி நடுங்காத உடலையுடையவனை, தொடர்ந்திருத்தலினின்றும் நீங்காத தூக்கத்தையுடையவனை இத்தகைய சும்பகருணனைச் சூலம் மழுவாள் என்பவற்றைக் கொண்டு எறிந்தாகிலும் தூக்கத்தினின்று எழுப்பி அழைத்து வாருங்கள்,” என்று இராவணன் கூறினான்.

(விளக்கம்) இடை - சிறிது காலம். மடை - மூட்டுவாய். தொடை - தொடர்ந்திருத்தல். இராவணனுக்கு விபீடணனாகிய மற்றொரு தம்பி இருக்கவும் அவன் பிரிந்து இராமனிடம் சென்றவனாதலின் சும்பகருணனை ‘இடைபேரூத இளையான்’ என்று கூறினார். சும்பகருணன் எத்தகைய பகைவர் எவ்வளவு படைகளோடு வந்து எதிர்ப்பினும் மனம் பதைத்து நடுங்காதவன் என்பதைத் “தேர் படை பேராவரும்போதும் பதையாத வுடம்பானை,” என்றார்.

(இலக்கணக் குறிப்பு) இடைபேரா, மடைபேரா, தொடைபேரா: பேரா - ஈறு கெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம். பேரா வரும்போது: பேரா - செய்யா என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம். பதையாத உடம்பானை - எதிர்மறைப் பெயரெச்சத் தொடர். இணை ஆழி: வினைத்தொகை (இணைத்த ஆழி). நெடுந்தேர்: பண்புத்தொகை. தேர் படை, மழுவாள்: உம்மைத் தொகைகள். சூலத்தான், வாள்கொண்டு: ஆண், கொண்டு என்பன மூன்றும் வேற்றுமை உருபுகள் கருவிப் பொருளன. எறிந்தானும்: எறிந்தாயினும் என்பதின் திரிபு. கொணர்ச என்றான்: நிலை மொழி அகரம் தொக்கது, தொகுத்தல் விகாரம்.

56. சும்பகருணன் துயிலுணர்தல்

என்றலுமே யடிவணங்கி யீரைஞ்ஞாற் றிராக்கதர்கள் வன்றொழிலாற் றுயில்கின்ற மன்னவன்றன் மாடணுகி, நின்றிரண்டு கதுப்புமுற நெடுமுசலம் கொண்டடிப்பப் பொன்றினவன் எழுந்தாற்போல், புடைபெயர்ந்தங் கெழுந்திருந்தான்.

(பதவுரை) என்றலுமே - இராவணன் அவ்வாறு கட்டளை இட்டதும்; ஈரரஞ்சூற்று இராக்கதர்கள் - ஆயிரம் அரக்கர்கள்; அடி வணங்கி - இராவணன் திருவடிகளில் விழுந்து வணங்கி; துயில்கின்ற மன்னவன் தன்மாடு அணுகி நின்று - தூங்குகின்ற அரசனான கும்பகருணன் பக்கத்தை நெருங்கிநின்று; வன் தொழிலால் - தங்கள் வலிமையான செயலால்; இரண்டு கதுப்பும் உற - இரண்டு கன்னங்களிலும் பொருந்த; நெடு முசலம் கொண்டு அடிப்ப - நீண்ட உலக்கைகளைக் கொண்டு அடிக்க; பொன்றினவன் எழுந்தால் போல் - இறந்தவன் எழுந்தது போல; புடைபெயர்ந்து - அசைந்து கொடுத்து; அங்கு எழுந்திருந்தான் - (அக்கும்பகருணன் துயிலினின்றும்) அவ்விடத்தே எழுந்தான்.

(பொழிப்புரை) ஆயிரம் அரக்கர்கள் தூங்குகின்ற கும்பகருணன் பக்கத்தை நெருங்க நின்று இரண்டு கன்னங்களிலும் பொருந்தும்படியாக நீண்ட உலக்கைகளுக்கொண்டு அடிக்க, இறந்தவன் எழுந்தாற்போல், கும்பகருணன் அசைந்து துயிலுணர்ந்தான்.

(விளக்கம்) கும்பகருணன் கன்னங்களில் ஆயிரம் அரக்கர்கள் உலக்கைகள் கொண்டு அடித்தனர் என்பது அரக்கர்களுடைய இயல்பான கொடுஞ்செயலை விளக்கும் என்பதைக் குறிக்க 'வன்றெழிலால்' என்றார். கும்பகருணன் தூங்குகின்ற நிலை இறந்தது போன்றது என்றும், துயிலுணர்ந்த நிலை இறந்தவன் எழுந்தாற் போன்றதென்றும் கூறிய உவமைத்திறம் உய்த்துணர்ந்து நோக்கத்தக்கது. செத்தவன் கிடந்தாற்போல் உணர்வற்றுத் தூங்குவான். எழுந்தவன் உணர்வது போல் விழிப்புறின் உணர்வான். இறந்தவன் எழுந்தாற்போல் என்பது இல்பொருள் உவமை அணி. முசலம் - உலக்கை; கதுப்பு - கன்னம்.

(இலக்கணக் குறிப்பு) அடி வணங்கி : ஏழாம் வேற்றுமைத் தொகை, இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகையுமாம். மாடு : ஏழாம் வேற்றுமைச் சொல்லுருபு, இடைச்சொல். பொன்றினவன் : வினையாலணையும் பெயர்.

57. துயிலுணர்ந்த கும்பகருணன் தோற்றம்

விண்ணினை இடறும் மோலி; விசும்பினை நிறைக்கும் மேனி;
கண்ணெனு மவையி ரண்டுங் கடல்களில் பெரிய வாகும்;
எண்ணினும் பெரிய னான இலங்கையர் வேந்தன் பின்னோன்,
'மண்ணினை அளந்து நின்ற மால்' என வளர்ந்து நின்றான்.

(பதவுரை) எண்ணினும் பெரியன் ஆன - எண்ணங்களாலும் இராவணனைவிடப் பெரியவனாய் விளங்குகின்ற; இலங்கையர் வேந்தன் பின்னோன் - இலங்கையில் வாழ்கின்ற அரக்கர்களுக்கு அரசனான இராவணனுக்குப் பின் பிறந்தவனாகிய சும்பகருணன்; மண்ணினை அளந்து நின்ற மால் என - பூமியையெல்லாம் அளந்துகொண்டு நின்ற வாமனனாகிய திருநெடுமால் போல; வளர்ந்து நின்றான் - உயர்ந்து நின்றவனாகிய சும்பகருணனது; மோலி-தலையிலணிந்த முடி; விண்ணினை இடறும் - வாளை முட்டும்; மேனி விசும்பினை நிறைக்கும் - உடம்பு விண் முழுவதையும் மறைத்து நிற்கும்; கண் எனும் அவை இரண்டும் - கண்கள் இரண்டும்; கடல்களில் பெரிய ஆகும் - கடல்களைவிடப் பெரியனவாக இருக்கும்.

(பொழிப்புரை) சும்பகருணன் எழுந்துநின்றான். அவன் எழுந்துநின்ற தோற்றம் உலகத்தை யெல்லாம் அளந்து கொண்ட திருநெடுமாலின் தோற்றத்தை ஒத்திருந்தது; அவன் முடி ஆகாயத்தைத் தொட்டது; உடல் வாளை மறைத்தது; கண்கள் கடலினும் பெரியனவாக விளங்கின.

(விளக்கம்) சும்பகருணன் எழுந்து நின்றதற்கு மண்ணினை அளந்து நின்ற திருமால் என உவமை கூறுகிறார். அங்குத் திருமால் வளர்ந்து நின்று அளந்தார். இங்குப் படுத்திக் கிடந்த சும்பகருணன் வளர்ந்து நின்றான்.

‘மாலும் குறளாய் வளர்ந்திரண்டு மாணடியால்

ஞாலம் முழுதும் நயந்தளந்தான்’

என்பதும் காண்க.

இராவணன் எண்ணங்களைக் காட்டிலும் சும்பகருணனது எண்ணங்கள் உயரியவை ஆதலின், ‘எண்ணினும் பெரியனான இலங்கையர் வேந்தர் பின்னோன்’ என்றார். ‘முன்னே முனைத்த காதுகளிலும் பின்னே முனைத்த கொம்புகள் வலிமையுடையன’ என்பது உலக வழக்குப் பழமொழி. ‘கடலினும் பெரிய கண்கள்’—என்று கம்பர் கூறியுள்ளார்.

(இலக்கணக் குறிப்பு) இடறும், நிறைக்கும், ஆகும்: செய்யும் என்னும் வாய்பாட்டு வினைமுற்றுக்கள். கடல்களில்: இல் ஐந்தாம் வேற்றுமை உருபு ஒப்புப் பொருள்; உறழ்ச்சிப் பொருளும் ஆம்.

எண்ணினும்: எண்—முதல்நிலைத் தொழிலாகுபெயர். பின்னோன்: குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர். மண்: சினையாகுபெயர். மாலென: என: உவம உருபு, இடைச்சொல்.

58. வீரனாகிய கும்பகருணன் எழுதல்

மூவகை யுவகு முட்க,
முரண் திசைப் பணைக்கை யானைத்
தாவருந் திசையி னின்று
சலித்திடக், கதிரு முட்கப்,
பூவுளான் புணரி மேலான்
பொருப்பினான் முதல்வராய
யாவரும் துணுக்குற் றேங்க
எளிதினில் எழுந்தான் வீரன்.

(பதவுரை) மூவகை உலகும் உட்க - விண், மண், பாதாளம் என்ற மூன்று உலகத்தவர்களும் அஞ்சும்படியாக; முரண் - வலிமை பொருந்திய; திசை - எட்டுத் திசைகளிலு முள்ள; பணைக்கை யானை - பருத்த துதிக்கைகளை யுடைய யானைகள்; தாவரும் - நீங்குதலில்லாத; திசையினின்றும் சலித்திட - திசைகளிலிருந்து தத்தம் நிலைபெயர; கதிரும் உட்க - சூரியனும் அஞ்ச; பூ உளான் - தாமரைப் பூவிலுள்ள பிரமனும்; புணரி மேலான் - திருப்பாற் கடலில் பள்ளிகொண்டுள்ள திருமாலும்; பொருப்பினான் - கயிலாய மலையிலுள்ள சிவனும்; முதல்வராய யாவரும் - முதலாகவுள்ள தேவர்கள் எல்லோரும்; துணுக்கு உற்று ஏங்க - நடுக்கம் அடைந்து மனத்தில் ஏக்கம் கொள்ள; வீரன் - கும்பகருணன்; எளிதினில் எழுந்தான் - மிகச் சுலபமாக எழுந்து நின்றான்.

(பொழிப்புரை) மூன்று உலகத்தவர்களும் அஞ்சும்படியாக எட்டுத் திசை யானைகளும் தத்தம் நிலையினின்றும் பெயர, சூரியனும் அஞ்ச, பிரமன், திருமால், சிவன் முதலாகிய தேவர்களும் நடுங்கி ஏங்க வீரனாகிய கும்பகருணன் வெகு எளிதாக எழுந்து நின்றான்.

(விளக்கம்) கும்பகருணன் எழுந்தது கண்டு மூன்று உலகத்தவரும் நடுங்கினர்; சூரியன் அஞ்சினான்; மும்மூர்த்திகள் முதலான தேவர்களும் உடல் நடுங்கி ஏங்கினர்; திசை யானைகள் தம் திசைகளினின்றும் நிலைபெயர்ந்தன என்று கூறதல் மிகை உயர்வு நவீற்சியணி. இதனால் கும்பகருணனது ஆற்றலை விளக்கியவாரும். முன் 56-ஆம் செய்யுளில் 'புடைபெயர்ந்து அங்கு எழுந்திருந்தான்' என்றார். இச்செய்யுளிலும் 'எளிதினில் எழுந்தான்' என்று கூறியுள்ளமை அநுவாதம் எனப்படும். கூறியது கூறிய குற்றம் ஆகாது. 'கூறியது கூறினும் குற்றம் இல்லை, வேறொரு பொருளை விளைக்குமாயின்' என்

பதால் அறிக. 'ஓங்கலே போல்வான் மேனி' (செ. 41) என்று கூறியிருத்தலால் மலையைப்போல மிகப் பருத்த உடலினையுடையவன்கும்பகருணன் என்பது அறியலாம். அத்தகைய பருத்த உடலினையுடைய அவன் அதிக வன்மையும் படைத்திருந்ததால் 'எளிதினில் எழுந்தான் என்றார்.

(இலக்கணக் குறிப்பு) உட்க, சலித்திட, ஏங்க:செய என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சங்கள். பணைக்கை : பண்புத் தொகை. பூவுளான், புணரியுளான் : ஏழாம் வேற்றுமைத் தொகைகள். பொருப்பினான் : குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர். முதலிரண்டும் வேற்றுமைத் தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகைகள். எழுந்தான் வீரன் : வினைமுற்றுத் தொடர். கதிர் : சினையாகு பெயர்.

59. கும்பகருணன் ஊனும் கள்ளும் இன்றி வருந்துதல்

உறக்க மவ்வழி நீங்கி யுணத்தகும்
வறைக்க மைந்தன ஹனொடு வாக்கிய
நறைக்கு டங்கள் பெருன்கடை நக்குவான்
இறக்க நின்ற முகத்தினை எய்துவான்.

(பதவுரை) அவ்வழி - அப்பொழுது; உறக்கம் நீங்கி - தூக்கத்தினின்றும் நீங்கி; உண தகும் - உண்ணத் தகுந்த; வறைக்கு அமைந்தன ஹனொடு - வறுத்தற்குப் பொருந்தியன வாகிய புலாலோடு; வாக்கிய - வார்க்கப்பெற்ற; நறைகுடங்கள் பெருன் - கள் குடங்களைப் பெருதவனாய்; கடை நக்குவான் - கடைவாயை நக்குபவனாகி; இறக்க நின்ற முகத்தினை - சாதற்குப் பொருந்தியதாகிய முகத்தினை; எய்துவான் - அடைந்தவனானான்.

(பொழிப்புரை) தூங்கியெழுந்த கும்பகருணன் உண்ணத் தகுந்த வறுத்தற்குரிய புலாலுடன் வார்க்கப்பட்ட கள்குடங்களையும் பெருதவனாய்க் கடைவாயை நக்குபவனாய் இறக்கப் போகும் சாவுமுகத்தையடைந்தான்.

(விளக்கம்) இறக்கப்போகின்றவன் கும்பகருணன் என்பது தோற்றமாறு 'இறக்க நின்ற முகத்தினை'யெனக் கம்பர் கூறினார். இறக்க நின்ற முகத்தினை என்ற தொடருக்குக் கீழ்நோக்கியிருக்கும் தொங்குமுகத்தினையென்றும் பொருள் கூறலாம். இறங்குதல் - தாழ்த்தல்.

(இலக்கணக் குறிப்பு) பெருன், நக்குவான் : முற்றெச்சங்கள்.

வாக்கிய : பெயரெச்சம். வாக்கு : பகுதி. வறை - வறுத்தல். வறை : முதனிலைத் தொழிற்பெயர். “வறுத்த வரை தின்பர்.”

60. கும்பகருணன் உணவு உண்ணுதல்

ஆறு நூறு சகடத் தடிசிலும்,
நூறு நூறு குடங்களும் நுங்கினான் ;
ஏறு கின்ற பசியை எழுப்பினான் ;
சீறு கின்ற முகத்திரு செங்கணன்.

(பதவுரை) சீறுகின்ற முகத்து - சினம் மிகுந்து தோன்று கின்ற முகத்திலே ; இரு செங்கணன் - அக்காபத்தை விளக்கும் இரண்டு சிவந்த கண்களையுடையவனான கும்பகருணன் ; ஆறு நூறு சகடத்து அடிசிலும் - அறுநூறு வண்டிச் சோற்றையும் ; நூறு நூறு குடங்களும் - பல நூறு கள்குடங்களையும் நுங்கினான் - உட்கொண்டான் ; ஏறுகின்ற பசியை எழுப்பினான் - (இவை பற்றாமையால்) மேலும் வளர்கின்ற பசியை அதிக மாக்கினான்.

(பொழிப்புரை) சினங்கொண்ட கும்பகருணன் ஆறு நூறு வண்டிச் சோற்றையும் ; பல நூறு குடங்கள் களையும் உட்கொண்டு, பற்றாமையால் மிகுகின்ற பசியை இன்னும் அதிகப்படுத்தினான்.

(விளக்கம்) மிகுந்த பசியுடையவர்க்குச் சிறிது உணவைக் கொடுத்தால், அவ்வுணவு அவர்கள் பசியைத் தணிக்காமல் பின்னும் பசியை மிகுவிக்கும் என்பது இயல்பு. இதனால் கும்பகருணன் பெற்ற வுணவு அவன் பசியைத் தணிக்காமலவிற்கு இல்லாமையின், ‘ஏறுகின்ற பசியை யெழுப்பினான்,’ என்றார்.

(இலக்கணக் குறிப்பு) நூறு நூறு : அடுக்குத்தொடர். ஆறு நூறு - பண்புத் தொகை. செங்கணன் - பண்புத் தொகை. நுங்கினான் : நுங்கு + இன் + ஆன்.

61. கும்பகருணன் பசி சிறிது ஆறல்

எருமை யேற்றையோ ரீரறு நூற்றையும்
அருமை இன்றியே தின்றிறை யாறினான்
பெருமை யேற்றது கோடுமென் றேபிறங்கு)
உருமை யேற்றைப் பிசைந்தெரி யூதுவான்.

(பதவுரை) பெருமை ஏற்றது - பெருமையாக உள்ளதாகிய அந்தப் பேருணவை; கோடும் - நாம் பின்னர் கொள்ளுவோம்; என்றே - என்று கூறியவனாய்; பிறங்கு உருமை ஏற்று - விளங்குகின்ற ஆண் இடியை; பிசைந்து - கைகளால் பிசைந்து; எரி ஊதுவான் - தீப்பொறிபறக்க ஊதும் திறமையுடையவனான கும்பகருணன்; எருமை ஏற்றை ஓர் ஈர் அறுநூற்றையும் - ஆண் எருமைகள் ஆயிரத்து இருநூற்றையும்; அருமை இன்றியே - வருத்தமின்றி மிக எளிதாகவே; தின்று இறை ஆறினான் - சிற்றுண்டியாகச் சாப்பிட்டுச் சிறிது பசியாறினான்.

(பொழிப்புரை) பேருண்டியைப் பின்கொள்வோம் என்று கருதி ஆண் இடியைக் கையால் கசக்கியுண்டாக்கும் தீப்பொறியை யூதும் கும்பகருணன், ஆயிரத்து இருநூறு ஆண் எருமைகளை யாதொரு வருத்தமும் இல்லாமல் தின்று சிறிது பசி தணிந்தான்.

(விளக்கம்) ஆயிரத்து இருநூறு எருமைகளையும் தின்ற அவனுக்கு அந்த உணவு சிற்றுண்டியாயிற்று என்று கூறினால் அவனுடைய பேருண்டியை என்னென்று இயம்புவது! அருமை வருத்தத்தைக் குறித்தது. உருமையேற்றை - உருமேறு என்பது பெயர். உருமை என்பதிலுள்ள ஈ : சாரியை. இடியை உருமேறு என்று கூறுதல் கவிமரபு. இடியுண்டாகுங் காலத்திலேயே மின்னலும் உண்டாதலால் பிறங்கு உருமேறு என்றார்.

(இலக்கணக் குறிப்பு) நூறு+ஈ - நூற்றை, இறை - சிறிது என்ற பொருளில் வந்துள்ளது. கோடும் : தன்மைப் பன்மை எதிர்கால வினைமுற்று. பிறங்கு உரும் : வினைத்தொகை. எரி : முதனிலைத் தொழிலாகுபெயர்.

62. கும்பகருணனது உருவத் தோற்றம்

இருந்த போது மிராவண னின்றெனத்
தெரிந்த மேனியன், திண்கட லின்றிரை
நெரிந்த தன்ன புருவத்து நெற்றியான்,
சொரிந்த சோரிதன் வாய்வரத் தூங்குவான்.

(பதவுரை) திண் கடலின் திரை நெரிந்தது அன்ன - வலிமை பொருந்திய கடலினது அலைகள் வளைந்து தோன்றியதை யொப்ப; புருவத்து நெற்றியான் - புருவத்தைக்கொண்ட நெற்றியை யுடையவனும்; சொரிந்த சோரி - உண்ட மாமிசத்தி

னின்றும் வெளிவந்த இரத்தம்; தன் வாய் வர தூங்குவான் - தன் வாயிலிருந்தும் பெருகிவரத் தூங்குகின்றவனும் ஆகிய கும்பகருணன்; இருந்த போதும் - எழுந்து உட்கார்ந்த போதும்; இராவணன் நின்று என - இராவணன் நின்றூற்போல; தெரிந்த மேனியன் - காணப்பெற்ற உடம்பையுடையவன்.

(பொழிப்புரை) கடலை வளைந்துள்ளதுபோலப் புருவத்தை யுடைய நெற்றியையும், தின்ற மாமிசத்தின் இரத்தம் வாயினின்றும் வெளிவரத் தூங்குகின்றவனுமாகிய கும்பகருணன்; எழுந்து உட்கார்ந்தபொழுது இராவணன் நின்றூற்போன்ற தோற்றத்தையுடையவனாய் இருந்தான்.

(விளக்கம்) கும்பகருணனது புருவங்கள் கடலின் அலைகள் போன்றவை: அவன் தூங்கியபொழுது உண்ட மாமிசத்தின் இரத்தம் வாயில் பெருகும்; கும்பகருணன் உட்கார்ந்தால் இராவணன் நின்றதுபோல இருக்கும் என்று கூறியது கும்பகருணன் உருவநிலையைப் படிப்போர் மனக்கண்முன் கொண்டு வருதற்காகும்.

(இலக்கணக் குறிப்பு) தின்கடலின்திரை நெரிந்தது அன்ன: உவமை. நெற்றியான், தூங்குவான்: வினையாலணையும் பெயர்கள். மேனியன்: குறிப்பு வினைமுற்று.

63. கும்பகருணன் பண்புகள்

உதிர வாரியொடு ஊனொ டெலும்புதோல்

உதிர வாரி நுகர்வதொ ருணிஞன்

கதிர வாள்வயி ரப்பிணைக் கையினால்

கதிர வாள்வயி ரக்கழற் காலினான்.

(பதவுரை) உதிர வாரியொடு - இரத்தப் பெருக்கத்தையும்; ஊனொடு-மாமிசத்தையும்; எலும்புதோல் - எலும்பும் தோலும்; உதிர - சிந்தும்படியாக; வாரி - ஒரு சேர எடுத்து; நுகர்வது - உண்ணுதலாகிய; ஓர் ஊணிஞன் - ஒரு வகை உணவையுடையவன்; கதிர வாள் - நெற்கதிர் வடிவைப் போன்றுள்ள வாளையும்; வயிரம் - தண்டத்தையும் கொண்ட; பிணை கையினான் - உறுதியான கைகளையுடையவன்; கதிர - சந்திரனுடைய; வாள் வயிர - ஒளிபோன்ற ஒளியமைந்த வயிர மணிகள் பதித்த; கழல் காலினான் - கழல்களை யணிந்த கால்களை யுடையவன்.

(பொழிப்புரை) இரத்தமும் மாமிசமும், எலும்பும் தோலும் சிந்துகின்றவாறு ஒருசேரச் சாப்பிடும் உணவையுடையவன்;

நெற்கதிரின் வடிவத்தையுடைய வாட்படையையும் தண்டத்தையும்கொண்ட உறுதியாகப் பருத்த கைகளையுடையவன் ; நிலவைப் போன்று ஒளிவீசும் வயிரமணிகள் பதித்த வீரக் கழல்களை அணிந்த கால்களையுடையவன்.

(விளக்கம்) கும்பகருணன் உணவின் முறையையும் கைகால்களையும் சிறப்பித்துள்ளார். பனைக்கை யென்றால் உறுதிபொருந்திய கையென்றும் ; பனைக்கை யென்றால் பனை மரத்தைப் போன்ற கையை யுடையவனென்றும் பொருள் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

(இலக்கணக் குறிப்பு) இச்செய்யுளில் யமகம் என்னும் சொல்லணி அமைந்துள்ளது. உதிரவாரி என்பதற்கு முதலடியில் உதிரப்பெருக்கு என்றும் ; இரண்டாவது அடியில் உதிரவும் வாரி எடுத்து என்றும் பொருள் செய்யவேண்டும். இரண்டாவது அடியிலுள்ள உதிர என்பது செய என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம். எலும்பு தோல் : உம்மைத் தொகை. கதிர என்ற இரண்டில் முன்னது பெயரெச்சக் குறிப்பு, பின்னது ஆறன் உறுபு ஏற்ற பெயர். கழல் காலினான் : இரண்டாம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன்தொக்கத் தொகை.

64. இதுவுமது

இரும்ப சிக்கு மருந்தென வெஃகினொடு
இரும்ப சிக்கு மருந்து மெயிற்றினான் ;
வருங்க ளிற்றினைத் தின்றனன் மாலற
வருங்க ளிற்றிரி கின்றதொ ராசையான்.

(பதவுரை) இரும்ப சிக்கு மருந்து என - மிகுந்த பசியை நீக்குதற்குரிய மருந்து என்று ; எஃகினொடு இரும்பு-எஃகினாலும் இரும்பினாலும் செய்த தன் ஆயுதங்களை ; அருந்தும் - மென்று தின்று ; அசிக்கும் - வலிமையற்றது என்று பரிசுகசிக்கும் ; எயிற்றினான் - பற்களையுடையவன் ; வரும் களிற்றினை - தன்னிடம் வருகின்ற யானைகளை ; தின்றனன் - தின்று ; மால்அற-மயக்கம் நீங்கப்பெறாமல் ; அரும் களில் - அருமையான கள்ளில் ; திரிகின்றது - இடைவிடாமல் மனம் செல்லுகின்றது ஆகிய ; ஓர் ஆசையான் - ஒப்பற்ற ஆசையையுடையவன்.

(பொழிப்புரை) பெரும் பசிக்கூரிய மருந்தாகத் தன்னிடமுள்ள எஃகுப் படைகளையும் இரும்புப் படைகளையும் வலியில் என்று மென்று உண்டு பரிசுகசிக்கும் பற்களையுடையவன். தன்னிடம் வரும் யானைகளைத் தின்று பசிமயக்கம் நீங்காது கள்ளின் மேல் செல்லுகின்ற ஆசையையுடையவன்.

(விளக்கம்) இச்செய்யுளால் கும்பகருணன் தன்னிடம் வரும் யானைகளையும் உண்பான் என்றதனால் அசையாத திசையானைகள் மட்டும் இறவாமல் நின்றன. கும்பகருணனுக்கு உண்ணுதலில், குடித்தலில், உறங்குதலில் விருப்பம் மிகுந்து இருந்ததுபோல் பிற எவற்றிலும் விருப்பம் இல்லை. அரக்கர் குலத்தவர்க்குக் கள் குடித்தல் சிறந்த செயலாதலின் அருங்கள் என்று கூறினார்.

(இலக்கணக் குறிப்பு) இருமை + பசி = இரும்பசி ; பண்புத்தொகை. எஃகிஹெடு இரும்பு : ஓடு எண்ணிடைச் சொல். எஃகு, இரும்பு : ஆகு பெயர்கள். எயிற்றினன் : குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர். தின்றனன் ; முற்றெச்சம். அருது என்னும் வினையெச்சம் அரு என ஈறுதொக்கு தின்றது. அருமை + கள் + இல் - அருங்களில். களில் - தொகுத்தல் விகாரம் (களளில்).

65. கும்பகருணனின் சூலம் தாங்கிய தோற்றம்

சூல மேகந் திருத்திய தோளிநான் ;
சூல மேக மெனப்பொலி தோற்றத்தான் ;
காலன் மேனிமிர் மத்தன் கழற்பொரு
காலன் மேனிமிர் செம்மயிர்க் கற்றையான்.

(பதவுரை) சூலமே கந்து இருத்திய - சூலம் என்ற ஆயுதத்தையே அதன் கழுத்து அடியில் பிடித்துக் கொண்ட ; தோளிநான் - கையையுடையவன் ; சூல மேகம் என-நிறை நீர் கொண்ட மேகம் போன்று ; பொலி தோற்றத்தான் - விளங்குகின்ற காட்சியையுடையவன் ; காலன்மேல் நிமிர் மத்தன் - எமன்மீது சண்டைக்குச் செல்லும் உடற்கொழுப்பு உடையவன் ; கழல் பொரு காலன் - வீரக்கழல் பொருந்திய கால்களையுடையவன் ; மேல் - தலைமேல் ; நிமிர்செம் மயிர்க் கற்றையான் - உயர்ந்து நீட்டிய செம்பட்டையான மயிர்த்தொகுதியையுடையவன்.

(பொழிப்புரை) சூலம் என்னும் ஆயுதத்தை அடிக் கழுத்தில் இருத்திப் பிடித்த கைகளையுடையவன் ; சூல்கொண்ட கார்மேகத்தைப் போன்று விளங்குகின்ற தோற்றத்தை யுடையவன் ; எமன் மீதும் சண்டைக்குச் செல்லும் உடல்கொழுப்பையுடையவன் ; வீரக்கழல் பொருந்திய கால்களையுடையவன் ; தலையின்மேல் உயர்ந்து நீட்டிய செம்பட்டை மயிர்த்தொகுதியையுடையவன்.

(விளக்கம்) சூலமேகந் திருத்திய தோளிணான் என்பதற்கு, ஏகம் சூலம் திருத்திய தோளிணான் என்று மாற்றி ஒப்பற்ற சூலப்படையைத் தீட்டிக் கூர்மை செய்து வைத்துக்கொண்ட கைகளை யுடையவன் என்றும், காலன் மேனி மர்மத்தின் எனக்கொண்டு எமனுடைய உருவத்தையும் உறுதியான மனத்தையும் கொண்டவன் என்று பொருள் கொள்ளலாம். சூல மேகம் எனப்பொலி தோற்றத்தான் என்ற அடியை - சூலம் மேகம் திருத்திய தோற்றத்தான் எனப் பாடங்கொண்டு, சூல் கொண்ட கார் மேகத்தின் நிறத்தையும் மாற்றும் மிக்க கருநிறங் கொண்டவன் என்றும்; கழல்பொரு காலினான் என்பதற்கு வீரக்கழல் கிடந்து ஒலிக்கின்ற கால்களையுடையவனென்றும் பொருள் கொள்வாரும் உண்டு.

இச் செய்யுளில் கை, நிறம், தோற்றம், ஆற்றல், உருவம் என்பன விளங்கக் கூறப்பட்டுள்ளன. சூலமேகம் திருத்திய தோற்றத்தான் எனக்கொண்டால் தற்குறிப்பேற்ற அணியாம். கருநிறமுடைய தன் வடிவத்தால் கருமேகத்தினுடைய நிறத்தைக் குன்றச் செய்கின்றான் என்பது தற்குறிப்பு. கந்து - பிடரியின் அடி.

(இலக்கணக் குறிப்பு) திருத்திய தோள் : பெயரெச்சத் தொடர். பொலி தோற்றத்தான் : வினைத்தொகை. தோற்றத்தான், மத்தன், கற்றையான் : வினையாலணையும் 'பெயர்கள். பொருகாலன் : வினைத் தொகை. சூலமே : பொருட்பெயர், சூல : குறிப்புப் பெயரெச்சம் (சூல் + அ). காலன் : காரணப் பெயர், குறிப்பு வினையாலணையும் பெயருமாம். செம்மயிர் : பண்புத்தொகை, (செம்மை + மயிர்).

66. சும்பகருணன் வாயை அங்காத்தல்

எயிற லைத்த கரதலத் திந்திரன் ;
எயிற லைத்த கரதலத் தெற்றினான் ;
அயிற லைத்தொட ரங்கையன் சிங்கவூன்
அயிற லைத்தொ ரங்ககல் வாயினான்.

(பதவுரை) தலத்து - விண்ணுலகத்தில்; இந்திரன் - இந்திரனுடைய; எயிறு அலைத்த - பற்களை உதிர்த்த; கரதலத்து - கையினால்; எயில் தலை தகர எற்றினான் - மதிலின் உச்சி உடையும்படி மோதியவன்; அயில் - வேற்படை; தலை தொடர் அம் கையன் - முதன்மையாகப் பெற்ற அழகிய கையையுடையவன்; சிங்க ஊன் அயில்தலை - சிங்கத்தின் மாமிசத்தை உண்ணுவதை; தொடர் - மேற்கொண்டு; அகல் வாயினான் - திறந்த அகன்ற வாயினை யுடையவன்.

(பொழிப்புரை) விண்ணுலகத்தில் இந்திரன் பற்களை யுதிர்த்த கையினால், அவனுடைய மதில் உச்சி சிதறும்படி மோதியவன்; வேற்படையை முதன்மையாகப் பொருந்திய அழகிய கையையுடையவன்; சிங்கமாயிசத்தைத் தின்பதை மேற்கொண்டு திறந்த அகன்ற வாயிணையுடையவன்.

(விளக்கம்) எயிறு அலைத்த என்பதற்குக் கோபத்தினால் பற்களை நெறுநெறெனக் கடித்து எதிர்த்த என்று பொருள்கொண்டு இந்திரனுக்கு அடைமொழி யாக்குவாரும் உண்டு. எயில்தலை என்பதற்கு அண்டமுகடு என்று பொருள் கூறுவாரும் உண்டு. எயில் தலை தகர, தலத்து எற்றினான் என்று பிரித்து, மதிலின் உச்சி பொடியாகப் பூமியில் மோதியவன் என்று பொருள் கொள்வாரும் உண்டு. தொடர் என்பதற்குப் பாசம் எனப் பொருள்கொண்டு அயில்தலை தொடர் அங்கையன் என்பதற்கு வேற்படையும், சிறந்த பாசக்கயிறும் கொண்ட அழகிய உள்ளங்கையை யுடையவன் என்றும் கூறுவர். ஊன் - பணியாளர் கொணர்ந்த ஊன்; சிங்க - குறைந்துபோக; அயிறலைத் தொடர் - உண்ணுதலைத் தொடர்ந்து; அங்கு அகல் வாயினான் - அங்கு பிளந்த வாயிணையுடையவன் என்றும் பொருள் கூறுவர்.

(இலக்கணக் குறிப்பு) கரதலம் : இருபெயரொட்டுப் பண்புத் தொகை. தகர : செய என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம். அம் கையன் : அழகிய கையன் என்றால் உரிச்சொற்றொடர், உள்ளங்கையையுடையவன் என்று பொருள் காணுங்கால் 'அகமுனர்ச் செவி கைவரின் இடையன கெடும்' என்ற விதி பற்றிப் புணர்ந்தது என்க. (அகம்+கை). சிங்க ஊன் : ஆறும் வேற்றுமைத் தொகை. ஊன் : ஊ மாமிசம், ன் சாரியை. அயிறல் - தொழிற்பெயர் (அயில்+தல்). அகல் வாயினான் : வினைத் தொகை. முதலடியில் : எயிறு+அலைத்த; இரண்டாமடியில் : எயில்+தலை; மூன்றாம் அடியில் : அயில்+தலை; நான்காமடியில் : அயிறல்+ஊ.

67. உம்பரும் அஞ்சும் வலிமை

உடர்கி டந்துழி யும்பர்க்கு முற்றுயிர்க்
குடர்கி டந்தடங் காநெடுந் தோளினான் ;
கடர்கி டந்தது நின்றதன் மேற்கதழ்
படர்க டுங்கனல் போன்மயிர்ப் பங்கியான்.

(பதவுரை) உடர்கிடந்துழி-உடலானது தரையில் கிடக்கும் பொழுது; உம்பர்க்கும் - தேவர்க்கும்; உற்று - அச்சமுற்று; உயிர் குடர் கிடந்து அடங்கா - குடருக்குள் கிடக்கும் உயிர் அடங்காதபடி நிற்கும்; நெடும் தோளினான் - அத்தகைய

மிகுந்த வலிமை படைத்தவன் ; கடல் கிடந்தது - படுத்திருந்த ஒரு கடல் ; நின்ற தன்மேல் - அத்தன்மையை நீக்கி எழுந்து நின்றதன்மீது ; கதழ்படர் - வேகம் தொடர்ந்து செல்லும் ; கடும் கனல்போல் - ஊழிக்காலத்தில் தோன்றும் வடவைக் கனலைப் போலக் காணப்படும் ; மயிர் பங்கியான் - செம்பட்ட மயிர்த் தொகுதியையுடையவன் .

(பொழிப்புரை) கும்பகருணனின் உடல் தரையில் கிடத்தலைக் காணின் தேவர்களின் குடருக்குள் இருக்கும் உயிரும் அச்சத்தினால் அடங்காது நடுங்கும் மிகுந்தவலிமையை யுடையவன் . கிடக்கின்ற கடலானது எழுந்து நிற்க அதன்மேல் வேகத்தோடு செல்லும் வடவைக் கனல்போன்ற செம்பட்ட மயிரையுடையவன் .

(விளக்கம்) கும்பகருணன் படுத்துக்கிடந்தாலே தேவர்கள் குடர்க்குள் இருக்கும் உயிர் அஞ்சி நடுங்கும் என்பதால் அவன் எழுந்தால், எதிர்த்து வந்தால், போர்புரிந்தால் என்னாகும் என்பதை இயம்பவேண்டாதாயிற்று. இது உயர்வுநவ்விற்சி அணி. கிடக்குங் கடல் நிமிர்ந்து நிற்க அதன் உச்சியில் விரைந்துசெல்லும் நெருப்புப் போன்ற செம்பட்ட மயிர் என்றது இல்பொருள் உவமை அணி ; தன்மைத் தற்குறிப்பேற்ற அணியும் ஆகும். இவனைக் கண்டால் தேவர்கள் அச்சத்தால் குடல் குழம்புமாறு மிக்க வலிமை படைத்தவன் என்பது விளக்கியவாறு. கதழ் - வேகம். பங்கி - தொகுதி.

(இலக்கணக் குறிப்பு) உடர், குடர், கடர் மூன்றும் உடல், குடல், கடல் ஆதலின் மொழியீற்று லகர ரகரப் போலிகளாம். படர் கனல் : வினைத்தொகை. குடர் என்பது இலக்கணையாக உடலை உணர்த்தியதுமாம். நெடுங்கோள், கடுங்கனல் : பண்புத் தொகைகள். கோள் : முதனிலைத் திரிந்த தொழிலாகுபெயர். (வலிமையை உணர்த்திற்று) அடங்கா : ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம்.

68. உறக்கத்தைக் காட்டும் கண்கள்

திக்க டங்கலும் வென்றவன் சீறிட
மிக்க டங்கிய வெங்கதி ரங்கிகள்
புக்க டங்கிய மேருப் புழையெனத்
தொக்க டங்கித் துயிறரு கண்ணினான்.

(பதவுரை) திக்கு அடங்கலும் - திக்குகள் எல்லாம் அடங்க ; வென்றவன் சீறிட - வெற்றி கொண்டவனாகிய இரா வணன் கோபிக்கும் பொழுது ; மிக்கு அடங்கிய - மிகவும்

அடங்கி விட்டதான, வெம்கதிர் - வெப்பக் கதிர்களைப் பெற்ற சூரியனும்; அங்கிகள் - தீக்கொழுந்துகளையுடைய அக்கினியும்; புகு அடங்கிய மேரு புழை என - அச்சத்தால் புகுந்து பதுங்கி அடங்கிய மேருமலையிலுள்ள குகையைப் போலத் தோன்றுகின்ற; தொக்கு அடங்கி - இமையின் தோல்கள் சுருங்கி; துயில் தரு கண்ணினான் - தூக்கத்தைத் தெரிவிக்கின்ற கண்களையுடையவன்.

(பொழிப்புரை) எட்டுத் திசைகளையும் வென்றவனான இராவணன் கோபிக்க, மிகவும் அடங்கிய கொடிய கதிர்களையுடைய சூரியனும், எரிக்கொழுந்துகளையுடைய அக்கினியும் அஞ்சிப் புகுந்து சென்று பதுங்கிய மேருமலையிலுள்ள குகையைப் போன்று தோன்றுகின்ற, இமைத்தோல், சுருங்கி உறக்கத்தைத் தெரிவிக்கின்ற கண்களையுடையவன்.

(விளக்கம்) இராவணன் சினத்திற்குச் சூரியனும் அக்கினியும் அஞ்சி, மேருமலையின் குகைகளுள் பதுங்கிக்கொண்டார்கள் என்பதும்; அந்தக் குகைகள் தூக்கத்தினை உணர்த்துகின்ற இமைத்தோல் சுருங்கிய கும்பகருணன் கண்களுக்கு உவமையாயின என்பதும்; அதனால் உறங்குங் காலத்திலும் கும்பகருணன் சினம் அடங்காதவனானவன் அவன் கண்கள் செந்நிறமுடையனவாய் இருந்தன என்பதும்; கண் இமை குகையின் மேற்புறம் என்பதும்; கண்விழி குகையும் அதனுள் ளிருக்கும் சூரியன் அக்கினியாகும் என்பதும் கொள்ளவைத்தார். இது தற்குறிப்பு ஏற்ற உவமை அணி. அங்கி - அக்கினி, தற்பவ வட்சொல்.

(இலக்கணக் குறிப்பு) வென்றவன் : வினையாலணையும் பெயர். வெங்கதிர் : பண்புத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகை. தொக்கு - தோல் : இங்கு இமைத்தோலைக் குறித்தது. தொக்கு அடங்கி என்பதற்கு மிகவும் சுருங்கி எனப் பொருள் கொண்டால் ஒருபொருட் பன்மொழி. மிக்கு, புகு, தொக்கு : மிகு, புகு, தொகு என்பன பகுதிகள், ஒற்று இரட்டித்து, இறந்தகாலம் காட்டின. துயில் + தரு - துயிறரு.

69. கும்பகருணன் மூக்கும் செவியும்

காம்பு றங்குங் கனவரைக் கைம்மலை
தூம்பு றங்கு முகத்தின துய்த்திடல்
ஓம்பு றும்முழை யென்றுயர் மூக்கினன்
பாம்பு றங்கும் படர்செவிப் பாழியான்.

(பதவுரை) தூம்பு உறங்கும் - தொனை தங்கப் பெற்ற; முகத்தின - முகத்தையுடைய; கைம்மலை - கையையுடைய மலை

போன்ற யானைகள் ; துய்த்த - மிக உண்டு ; உடல் ஓம்புறும் - உடலைப் பேணிக்காத்தற்குரிய ; காம்பு உறங்கும் கனவரை முழை என்று - மூங்கில்கள் நிறைந்திருக்கும் பெரிய மலையின் குகைகள் என்று சொல்லத் தகுந்த ; உயர் மூக்கினான் - உயர்ந்த பெரிய மூக்கையுடையவன். பாம்பு உறங்கும் - பாம்புகள் தூங்குதற்குரிய ; படர் செவி பாழியான் - படர்ந்த காதுகளாகிய தொனையையுடையவன். பாழி - தொனை.

(பொழிப்புரை) தொனை தங்கிய முகத்தினையுடைய கையைக் கொண்ட மலைபோன்ற யானைகள் தின்று உடலைக் காக்குமாறு, மூங்கில்கள் நிறைந்திருக்கின்ற பெரிய மலையிலுள்ள குகைபோல உயர்ந்த மூக்கையுடையவன். பாம்பு தூங்கக் கூடிய பரந்த செவித்தொனையை யுடையவன்.

(விளக்கம்) யானைகள் உடலை வளர்க்கும் பொருட்டு மூங்கில் முனைகளைத் தின்று தங்கள் அயர்ச்சியைப் போக்கிக் கொள்ளும் பெரிய மலை என்றது கும்பகருணன் பேருடலுக்கு உவமை. மூக்கின் தொனை களுக்கு அம்மலையிலுள்ள குகைகள் உவமை. செவித்தொனைகட்கு பாம்பு வாழ் புற்றுக்கள் உவமை.

(இலக்கணக் குறிப்பு) கனவரை : உரிச்சொற்றொடர். காம்பு : சினை யாகு பெயர். கைம்மலை - இல்பொருள் உவமை, யானை. மூக்கினன், பாழியான் : குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர்கள். படர்செவி : வினைத் தொகை.

70. கும்பகருணன் இராவணனிடம் வருதல்

கூயி னன்னுமு னென்றவர் கூறலும்
போயி னன்னகர் பொம்மென் றிரைத்தெழு
வாயில் வல்லை நுழைந்து மதிதொடும்
கோயி லெய்தினன் குன்றன கொள்கையான்.

(பதவுரை) நும் முன் கூயினன் - உன்னுடைய அண்ணன் உன்னைக் கூப்பிட்டான் ; என்று அவர் கூறலும் - என்று பணி யாளர்கள் கூறியதும் ; குன்று அன கொள்கையான் - மலையைப் போன்ற தோற்றமுடைய கும்பகருணன் ; நகர் பொம் என்று இரைத்து எழு - நகரத்திலுள்ள அரக்கர்கள் பொம்மென்று ஆர வாரம் செய்ய ; போயினன் - புறப்பட்டுச் சென்றவனாய் ; வல்லை வாயில் நுழைந்து - விரைவில் கோட்டை வாயிலில் புகுந்து ; மதி தொடும் கோயில் எய்தினான் - சந்திரனைத் தொடும்படியாக ஒங்கி உயர்ந்த இராவணன் அரண்மனையை அடைந்தான்.

அரியணையிலிருந்து இறங்கி நடந்து வந்து, நின்ற தம்பியைத் தழுவிக்கொண்டான். இச்செயல் நிற்கும் மலையைக் கால்களுடன் நடந்து வரும் மலையொன்று தழுவிக்கொண்டது போன்றதாயிருந்தது இல்பொருள் உவமையுடன் கூடிய தற்குறிப்பேற்றமாய்ப் புலவர் அமைத்துக் காட்டுகிறார். நின்ற குன்று : கும்பகருணன். காலொடும் சென்ற குன்று : இராவணன். தம்பியர் இருவர் இருப்பவும் கும்பகருணன் தன்னைவிட்டுப் பிரியாது துணைபுரிவான் என்று இராவணன் கருதியிருந்தமையால் 'வன்றுணைப் பெருந் தம்பி' என்றார்.

(இலக்கணக் குறிப்பு) நீள் நெடும் : ஒரு பொருட் பன்மொழி; தழீஇ : உயிரளபெடை (இன்னிசை). செய்கையான் : முற்றெச்சம்.

73. இராவணன் தம்பியை உபசரித்தல்

உடனி ருத்தி உதிரத்தொ டொண்ணறைக்
குடன்நி ரைத்தவை யூட்டித் தசைக் கொளீஇக்
கடனு ரைத்துகில் சுற்றிக் கதிர் குழாம்
புடைநி ரைத்தொளிர் பல்கலன் பூட்டினான்.

(பதவுரை) உடன் இருத்தி - (இராவணன் கும்பகருணனைத்) தன்னுடன் உட்கார வைத்துக் கொண்டு; உதிரத்தொடு - இரத்தத்தோடு; ஒள் நறை குடம் நிரைத்தவை - சிறந்த கள்ளின் குடங்கள் வரிசையாக வைக்கப்பட்டவற்றை; ஊட்ட - உண்ண வைத்து; தசை கொளீஇ - மாமிசங்களை உட்கொள்ளும்படி செய்து; கடல் நுரை துகில் சுற்றி - கடலின் நுரையைப் போன்ற வெண் பட்டு ஆடைகளை இடையில் உடுத்தி; கதிர் குழாம் புடை நிரைத்து ஒளிர் பல்கலன் - ஒளிக் கூட்டங்கள் பக்கங்களில் பரவி ஒளிவீசும் பலவகையான அணிகலன்களை; பூட்டினான் - அணிவித்தான்.

(பொழிப்புரை) இராவணன் கும்பகருணனைப் பக்கத்தில் உட்காரவைத்து இரத்தத்தோடு கட்டுடங்கள் வரிசையாக இருந்தவற்றை உண்ணச் செய்து, மாமிசங்களையும் உண்ணச் செய்து, கடல் நுரை போன்ற பட்டாடை உடுத்தி, பக்கங்களில் ஒளிவீசும் பலவகையான அணிகலன்களையும் அணிவித்தான்.

(விளக்கம்) கும்பகருணன் மகிழும்படியாகவும் உறுதி பெறும்படியாகவும் அவனுக்கு உணவு உடை அணிகலன்கள் என்பவற்றையளித்து உபசரித்தான். இதனால் இராவணன் குறிப்பினை யுணர்ந்து தம்பி கடனாற்றல் வேண்டும் என்பது விளங்கும்.

(இலக்கணக் குறிப்பு) ஒள் + நறை—ஒண்ணறை. கடல் + நுரை—கடனுரை. குடன் - குடம் : மகரனகரப் போலி. கொளீஇ : உயிரளபெடை (சொல்லிசை). ஒளிர் கலன் : வினைத்தொகை. ஒளிர் பல் கலன் : பல் : இடைப்பிறவரல்.

74. வீரபட்டம் கட்டுதல்

பேர விட்ட பெருவலி இந்திரன்
 ஊர விட்ட களிற்றெடும் ஒடுநாள்
 சோர விட்ட சுடர்மணி ஓடையை
 வீர பட்ட மெனநுதல் வீக்கினான்.

(பதவுரை) பெரு வலி - மிகுந்த வலிமையை : பேரவிட்ட - இழந்துவிட்ட; இந்திரன் - தேவேந்திரனுடைய; ஊர விட்ட களிற்றெடும் - ஊர்ந்து செல்லும்படி விடுத்த ஐராவதம் என்னும் யானையுடன்; ஓடும் நாள் - தோற்றோடிய நாளிலே; சோர விட்ட - கை சோர்ந்து விழுமாறு தவறிவிட்ட; சுடர்மணி ஓடையை - ஒளிவீசுகின்ற மணிகள் பதித்துச் செய்த அந்த யானையின் முக படாத்தை; வீர பட்டம் என - வீரத்தைக் குறிக்கும் பட்டம் என்று; நுதல் வீக்கினான் - நெற்றியில் கட்டினான்.

(பொழிப்புரை) தன் பெருமை மிக்க வலிமைகெட இந்திரன் தான் ஊர்ந்து வந்த ஐராவதம் என்னும் யானையோடு தோற்றோடிய நாளில், கைதவறிக் கீழே விழும்படி விட்ட அந்த யானையின் ஒளி வீசும் மணிகள் அழுத்திய நெற்றிப் பட்டத்தை வீரபட்டம் என்று கும்பகருணன் நெற்றியில் இராவணன் கட்டினான்.

(விளக்கம்) கும்பகருணனுக்கு ஊக்கமும் உற்சாகமும் உண்டாக இராவணன் வீரப்பட்டம் கட்டினான். ஓடை - முகபடாம்.

(இலக்கணக் குறிப்பு) பெருவலி : பண்புத்தொகை. ஒடு நாள் : வினைத்தொகை. சுடர் மணி : இரண்டாம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன் தொக்க தொகை. நுதல் வீக்கினான் : ஏழாம் வேற்றுமைத் தொகை. களிற்று + ஒடு—களிற்றெடு.

75. மணச் சாந்து பூசல்

மெய்யெ லாமிளிர் மின்வெயில் வீசிடத்
 தொய்யில் வாசத் துவர்துதைந் தாடிய

(பொழிப்புரை) “உன்னை உன் அண்ணன் கூப்பிட்டான்,” என்று பணியாளர்கள் கூறியதும், மலைபோன்ற தோற்றமுடைய கும்பகருணன் நகரத்திலுள்ள அரக்கர்கள் எல்லாரும் மகிழ்ச்சியால் பொம்மென்று ஆரவாரம் செய்தெழுச் சென்றவனாய் விரைவில் கோட்டை வாயிலில் புகுந்து சந்திரனைத் தொடும் ஒங்கியுயர்ந்த இராவணன் அரண்மனையை அடைந்தான்.

(விளக்கம்) அண்ணனான இராவணன் கூப்பிட்டான் என்றதும் கும்பகருணன் விரைவாக இராவணன் அரண்மனையை அடைந்தான். அவன் புறப்பட்டதைக் கண்ட நகரத்து அரக்கர்களுக்கு வெற்றி தமக்கு உண்டாகும் என்ற மகிழ்ச்சி தோன்ற பொம்மென்று ஆரவாரித்தனர் என்பதால் கும்பகருணனது ஆற்றலை அரக்கரில் ஒவ்வொருவரும் அறிந்திருந்தனர் என்பது புலனாம். மதிதொடு கோயில் என்பது உயர்வு நவீற்சியணி. ‘குன்றன கொள்கையான்’ என்பதற்கு மலையையொத்த உறுதியான உயர்ந்த கொள்கையையுடையவன் என்றும் கூறலாம்.

(இலக்கணக் குறிப்பு) முன் : ஆகுபெயர். நகர் : இடவாகு பெயர், பொம்மென்று : ஒலிக்குறிப்புச் சொல். வல்லை : விரைவு உணர்த்தும் இடைச்சொல். வாயில் கோயில் : இலக்கணப் போலி. போயினன் : முற்றெச்சம். குன்று அன என்பதில் அன : உவம உருபு இடைச்சொல். அவர் என்பது நெஞ்சறி சுட்டு.

71. கும்பகருணன் இராவணனை வணங்கல்

நிலைகி டந்த நெடுமதிட் கோபுரத்து
அலைகி டந்த இலங்கையர் அண்ணலைக்
கொலைகி டந்தவேற் கும்ப கருணனோர்
மலைகி டந்தது போல வணங்கினான்.

(பதவுரை) நெடு மதில் - நீண்ட மதிலையும்; நிலை கிடந்த - பல வாயில்களையுமுடைய; கோபுரத்து - கோபுரத்தையுடைய தான; அலைகிடந்த இலங்கையர் அண்ணலை - கடலால் சூழப்பட்ட இலங்கையில் வாழும் அரக்கர்க்குத் தலைவனான பெருமையிற் சிறந்த இராவணனை; கொலை கிடந்த வேல் கும்பகருணன் - கொல்லுதல் தொழிலை மேற்கொண்டமைந்த வேலையுடைய கும்பகருணன்; ஓர் மலை கிடந்ததுபோல - ஒரு மலை கீழே படுத்துக் கிடந்தாற் போல; வணங்கினான் - தன் உடல் முழுவதும் பூமியில் பட விழுந்து வணங்கினான்.

(பொழிப்புரை) நீண்ட மதிலையும், பல வாயில்களையும் கொண்ட கோபுரத்தைப் பெற்றதுமான கடல் சூழ்ந்த இலங்கையில் உள்ள அரக்கர்களுக்குத் தலைவனான பெருமையுடைய இராவணனைக் கொல்லுதல் தொழிலமைந்த வேற்படையையுடைய சும்பகருணன் மலை வீழ்ந்து கிடந்தாற்போல் நிலத்தில் வீழ்ந்து வணங்கினான்.

(விளக்கம்) இலங்கை கடலால் சூழப்பட்டது, மதிலால் சூழப்பட்டது, கோபுரங்களையுடையது. சும்பகருணன் நிலத்தில் விழுந்து வணங்கியதற்கு 'மலை நிலத்தில் கிடந்தது' உவமையாயிற்று. அண்ணல் - தலைமை பற்றி வந்த ஆண்பாற் சிறப்புப் பெயர்.

(இலக்கணக் குறிப்பு) அலை : சினையாகுபெயர். இலங்கையர் அண்ணல் : நான்காம் வேற்றுமைத் தொகை. நெடுமதிள் : பண்புத் தொகை.

72. இராவணன் தன் தம்பியைத் தழுவுதல்

வன்று னைப்பெருந் தம்பி வணங்கலும்
தன்றி ரண்டதோ ளாரத் தழுவினன் ;
நின்ற குன்றென்று நீணெடுங் காலொடுங்
சென்ற குன்றைத் தழீஇயன்ன செய்கையான்.

(பதவுரை) வந்துணை பெரும் தம்பி வணங்கலும் - வலிமை மிக்க தனக்குத் துணையான பெருமை பொருந்திய தம்பி சும்பகருணன் வணங்குதலும்; நின்ற குன்று ஒன்று - நிலைத்து நின்ற மலை ஒன்று; நீள் நெடும் காலொடும் - மிக நீண்ட கால்களுடனே; சென்ற குன்றை - நடந்து சென்ற மலையை; தழீஇ அன்ன செய்கையான் - தழுவிக்கொண்டாற்போன்ற செயலையுடையவனாய்; தன் திரண்ட தோள் ஆர தழுவினன் - தன்னுடைய திரண்டிருக்கின்ற தோள்கள் இறுகப் பொருந்த இராவணன் தழுவிக்கொண்டான்.

(பொழிப்புரை) வலிமையுள்ள தனக்குத் துணைவனான பெருமை வாய்ந்த சும்பகருணனான தம்பி வணங்குதலும், நிலைத்து நின்ற குன்றை நீண்ட கால்களுடன் நடந்து செல்லும் குன்று ஒன்று தழுவிக்கொண்டாற்போன்ற செய்கையுடையவனாய்த் தன் திரண்ட தோள்கள் இறுகப் பொருந்த இராவணன் தழுவிக்கொண்டான்.

(விளக்கம்) சும்பகருணன் வணங்கி நின்றான். இராவணன்

கையி னாக மெனக்கடன் மேனியில்
தெய்வ நாறுசெஞ் சாந்தமுஞ் சேர்த்தினான்.

(பதவுரை) மெய் எலாம் - உடம்பெல்லாம் ; மிளிர் மின் ஒளி வீசிட - விளங்குகின்ற மின்னொளி வீசும்படியாக ; வாசம் தொய்யில் - மணமிக்க சந்தனக் குழம்பினால் ; துவர் துதைந்து ஆடிய - செந்நிறம் நிறைந்து பூசப்பெற்ற ; கையின் நாகம் என - துதிக்கையினையுடைய யானையைப்போல் தோன்றும்படி ; கடல்மேனி - கடல் போன்ற கருநிறமுடைய உடம்பில் ; தெய்வ நாறும் செம் சாந்தமும் - தெய்வத் தன்மையான இயற்கை மணம் வீசுகின்ற சிவந்த சந்தனக் குழம்பையும் ; சேர்த்தினான் - பூசினான்.

(பொழிப்புரை) உடம்பு முழுதும் மின்னலைப்போல் ஒளி வீச, மணமுள்ள சந்தனக் குழம்பினால் செந்நிறம் மிகுந்து பூசப்பெற்ற, துதிக்கையைக் கொண்ட யானையைப்போன்று விளங்கும்படி, அந்த கும்பகருணனுடைய கடல் போன்ற உடலில், இயற்கை மணம் பொருந்திய செஞ்சந்தனக் குழம்பைப் பூசினான்.

(விளக்கம்) கரிய யானையின் உடல் முழுதும் செஞ்சந்தனம் பூசினால் காணப்படும் தோற்றம்போலத் தோன்றும்படி கடல்போன்ற கருநிறம் கொண்ட கும்பகருணன் உடல் முழுதும் இராவணன் மணமிக்க செஞ்சந்தனக் குழம்பைப் பூசினான். கும்பகருணன் யானைபோன்ற பெரிய வடிவம் உடையவன் ; இயற்கையாக அவ்வியானையைப் போன்ற கருநிறமும் உடையவன். தொங்குகின்ற நீண்ட துதிக்கையையுடையது யானை ; நீண்ட தொங்குகின்ற கைகையையுடையவன் கும்பகருணன் என்பது தோன்ற இக்கவி அமைந்துள்ளது. நாகம் - யானை. தொய்யில் - சந்தனக் கோலம். துவர் - செந்நிறம்.

(இலக்கணக் குறிப்பு) கடல்மேனி : உவமைத்தொகை. செஞ் சாந்தம் : பண்புத்தொகை.

76. சிவ கவசம் அணிவித்தல்

விடமெ முந்தது போனெடு விண்ணினைத்
தொடவு யர்ந்தவன் மார்பிடைச் சுற்றினான் ;
இடப முந்தும் எரிபுரை நான்குதோள்
கடவுள் ஈந்த கவசமும் கட்டினான்.

(பதவுரை) விடம் எழுந்தது போல் - கரு நிறத்தையுடைய

நஞ்சு திரண்டு நின்று எழுந்தாற்போல ; நெடு விண்ணினை தொட உயர்ந்தவன் - நீண்ட ஆகாயத்தை முட்டும்படியாக ஒங்கி வளர்ந்தவனான கும்பகருணனுடைய ; மார்பிடை - மார்பி னிடத்தில் ; இடபம் உந்தும் - காளை ஊர்ந்து செல்லும் ; எரி புரை - தீயையொத்த செந்நிறத்தையுடைய ; நான்கு தோள் கடவுள் - நான்கு தோள்களைக் கொண்ட சிவபெருமான் ; ஈந்த கவசமும் - கொடுத்த கவசத்தையும் ; சுற்றினான் கட்டினான் - சுற்றிவந்து கட்டினான்.

(பொழிப்புரை) நஞ்சு எழுந்து நின்றதுபோல் உயர்ந்து வளர்ந்த கும்பகருணனுடைய மார்பில், காளையை ஊர்ந்து செலுத்தும் நெருப்பையொத்த செந்நிறமுடைய நான்கு தோள் களைக் கொண்ட சிவபெருமான் அளித்த கவசத்தை, இராவணன் சுற்றிவந்து கட்டினான்.

(விளக்கம்) கருநிறக் கும்பகருணன் எழுந்து நின்றது நஞ்சு எழுந்து நின்றாற்போல் இருந்தது (இல்பொருள் உவமை) என்று விளக்கு கிறார். கும்பகருணன் மார்பில் சிவ கவசத்தை இராவணன் 'சுற்றி வந்து கட்டினான்' என்பது இருக்கையாலும் அனைத்துக் கட்டமுடியாத அவ்வளவு பெரிய வடிவினன் என்பதைக் குறிக்க.

(இலக்கணக் குறிப்பு) சுற்றினான் கட்டினான் : சுற்றினான் : முற் றெச்சம். புரை : உவம உருபு, இடைச்சொல். கடவுள் : தொழிலாகு பெயர். நான்கு தோட்கடவுள் : பன்மொழித் தொடர்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை. உயர்ந்தவன் : வினையாலணையும் பெயர்.

77. கோலம் செய்யக் காரணம் கேட்டல்

அன்ன காலைமி னாரம்ப மியாவையும்
என்ன காரணத் தாலென் றியம்பினான் ;
மின்னி னன்ன புருவமும், விண்ணினைத்
துன்னு தோளும் இடந்துடி யாநின்றான்.

(பதவுரை) மின்னின் அன்ன புருவமும் - மின்னலை யொத்த செம்பட்ட மயிருடைய வளைந்த புருவமும் ; விண் ணினைத் துன்னும் தோளும் - ஆகாயத்தை நெருங்கித் தொடும் தோள்களும் ; இடம் துடியா நின்றான் - இடப்பக்கம் துடிக்கப் பெற்றவனான கும்பகருணன் ; அன்ன காலையில் - அப்பொழுது ; ஆரம்பம் யாவையும் என்ன காரணத்தால் என்று - போர் முயற்சிகளெல்லாம் என்ன காரணத்தால் (செய்யப்படுகின்றன) என்று ; இயம்பினான் - கேட்டான்.

(பொழிப்புரை) மின்னலையொத்த புருவமும், தோளும் இடம் துடிக்கப்பெற்ற கும்பகருணன், அப்பொழுது போர் முயற்சிகளெல்லாம் என்ன காரணத்தால் செய்யப்படுகின்றன என்று கேட்டான்.

(விளக்கம்) ஆண்களுக்கு இடப்பக்கமும் பெண்களுக்கு வலப்பக்கமும் கண்ணும் தோளும் துடித்தல் தீநிமித்தமாகும். கும்பகருணனுக்கு இடப்பக்கம் துடித்ததாலும், சிவகவசத்தை இராவணன் மார்பில் அணிவித்ததாலும் போருக்கு ஆயத்தம் செய்கின்றான் என்பதை யுணர்ந்து காரணம் கேட்டான். ஆரம்பம் - முயற்சி.

(இலக்கணக் குறிப்பு) துடியாநின்றான் : நிகழ்காலவினையாலணையும் பெயர். (துடி + ஆநின்று + ஆன்) துடித்து நின்றான் எனக் கொண்டால் துடியா என்பது செய்யா என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம். அப்பொழுது நின்றவன் : வினையாலணையும் பெயர். துன்னுதோள் : வினைத்தொகை. மின்னின் அன்ன புருவம் : உவமை.

78. போருக்குச் செல்லெனக் கூறல்

வான ரப்பெருந் தானையர், மானிடர்
கோந கர்ப்புறம் சுற்றினர் கொற்றமும்
ஏனை யுற்றனர் ; நீயவர் இன்னுயிர்
போன கத்தொழின் முற்றுதி போயென்றன்.

(பதவுரை) வானரம் பெரும் தானையர் - குரங்குகளாகிய பெரிய படையையுடையவர்கள் ; மானிடர் - இரண்டு மனிதர்கள் ; கோ நகர் புறம் சுற்றினர் - நம் சிறந்த நகரின் புறத்தே வளைந்து முற்றுக்கை செய்தனராய் ; ஏனை கொற்றமும் உற்றனர் - எவரும் அடையாத வெற்றியை அடைந்துள்ளனர் ; நீ போய் - நீ சென்று ; அவர் இன் உயிர் - அவர்களுடைய இனிய உயிர்களை ; போனக தொழில் முற்றுதி - உண்ணும் தொழிலாகக் கொண்டு முடிப்பாயாக ; என்றான் - என்று கூறினான்.

(பொழிப்புரை) குரங்குச் சேனைகளைக் கொண்டவர்களான மனிதர்கள் இருவர் நம் தலைநகரத்தின் புறத்தே வளைத்துக் கொண்டு இதுவரை எவரும் நம்மிடம் பெருத வெற்றியையும் பெற்றார்கள். நீ சென்று அவர்களுடைய இன்னுயிரை உண்ணும் தொழிலைச் செய்து முடிப்பாயாக.

(விளக்கம்) இச் செய்யுளில், “ குரங்குப் படையைக் கொண்ட மனிதர்களால் நம் நகர் வளைக்கப்பட்டதோடு, இதுவரை நம்மிடம்

எவரும் அடையாத வெற்றியை இம்மனிதர் பெற்றனர்," என்று கூறுவதால் கும்பகருணனுக்குக் குல மான வீரவுணர்ச்சி தோன்றுமென்பது இராவணன் கருத்து.

உயிரை விடுத்தேனும் மானத்தைக் காக்கவேண்டுமென்ற குறிப்பும் தொனிக்கின்றது.

“ நீ சென்று அவர் இன்னுயிரை உண்ணும் செயலாக முடிப்பாய் ” என்று கூறும் தொடரில் அவர்கள் உன்னுடைய இனிய வுயிரை உண்ணும் தொழிலாகச் செய்ய நீ போய் முற்றுவிப்பாய் என்று கூறுகின்ற அமங்கல மொழியும் அமைந்துள்ளது. கும்பகருணனுக்குப் பின்னர் நேரப்போவதை இராவணன் கூற்றில் குறிப்பாக அமைத்துப் படிப்போர்க்கு விளக்கும் கவித்திறம் நோக்கத்தக்கது. போனகத்தொழில் - உணவு உண்ணல்.

(இலக்கணக் குறிப்பு) தானையர் மானிடர் : குறிப்பு முற்றெச்சம். சுற்றினர் உற்றனர் : தெரிநிலை, முற்றெச்சம். இன்னுயிர் : பண்புத் தொகை. முற்றுதி : ஏவல் ஒருமை வினைமுற்று.

79. கும்பகருணன் போர்குறித்து வருந்தல்

ஆனதோ வெஞ்சமம்! அலகில் கற்புடை
சானகி துயரினம் தவிர்ந்த தில்லையோ!
வானமும் வையமும் வளர்ந்த வான்புகழ்
போனதோ! புகுந்ததோ! பொன்றுங் காலமே!

(பதவுரை) வெம் சமம் ஆனதோ - கொடிய போர் உண்டாகிவிட்டதோ; அலகு இல் கற்புடைச் சானகி துயர் - அளவில்லாத கற்பினையுடைய சீதையின் சிறைத் துன்பம்; இனம் தவிர்ந்தது இல்லையோ - இன்னும் நீங்கியபாடில்லையோ; வானமும் வையமும் - விண்ணுலகத்திலும், மண்ணுலகத்திலும்; வளர்ந்த வான்புகழ் - வளர்ந்து கொண்டே இருந்த நீண்டபுகழ்; போனதோ - அழிந்துபோயிற்றே; பொன்றும் காலம் புகுந்ததோ - அரக்கர் எல்லாரும் அழியும் காலம் வந்து விட்டதோ.

(பொழிப்புரை) கொடிய போர் வந்துவிட்டதோ? அளவில்லாத கற்புடைய சீதையின் துன்பம் இன்னம் நீங்கவில்லையோ? விண்ணுலகத்திலும், மண்ணுலகத்திலும் வளர்ந்த நெடும்புகழ் அழிந்து போயிற்றே? அரக்கரெல்லாரும் அழியும் காலம் வந்து புகுந்துவிட்டதோ?

(விளக்கம்) கும்பகருணன் உறங்கச் செல்லுமுன் இராவணனுக்குப் பல நல்லுரைகள் கூறிச்சென்றான். தன் நல்லுரை கேட்டு இராவணன் சீதையை விடுத்தால் நன்மையுண்டாகும் என்று வற்புறுத்திக் கூறினான். ஆனால், இராவணன் தன்னுரை கேளான் என்பதும் அவன் புத்திக்குப் பட்டது. ஆதலின் சீதையை விடாவிடின் அரக்கர் குலம் அழிய நேரும் என்பதை உறுதியாக எண்ணினான். எனவே, போரை நிறுத்தற்குச் சீதையை விடுதலே முறையென்று கூறி இராவணனிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டு முருடனாகிய தன் அண்ணன் விடானே என்ற அச்சத்தோடு உறங்கச் சென்றான். தான் அஞ்சியபடியே போர் தோன்றியதால் “போர் மூண்டதோ? சீதை துன்பம் நீங்கவில்லையோ? அரக்கர் குலப் புகழ் அழிந்ததோ? அரக்கர் குலம் அழியக் காலம் வந்ததோ?” என்று மனம் பதறிக்கூறுகிறான்.

(இலக்கணக் குறிப்பு) வெம் சமம் : வெம்மை + சமம். சானகி : தத்திதாந்தநாமம். வானமும் வையமும் : எண்ணும்மை வான்புகழ் : உரிச்சொற்றொடர். பொன்றும் காலம் : பெயரெச்சத் தொடர். ஆனதோ, இல்லையோ, போனதோ, புகுந்ததோ : ஓகாரங்கள் அச்சத்தோடு கூடிய வினா. வானமும் வையமும் வளர்ந்த வான்புகழ் : முற்று மோனைத் தொடர். இவ்வடியால் இராவணன் குலப்பெருமை சுட்டப்பட்டது.

80. விதியின் வலிமை

கிட்டிய தோ? செருக் கிளர்பொற் சீதையைச்
சுட்டிய தோ? முனஞ் சொன்ன சொற்களால்
திட்டியின் விடமன்ன கற்பின் செல்வியை
விட்டிலையோ? இது விதியின் வன்மையே.

(பதவுரை) செரு கிட்டியதோ - போர் நெருங்கிவிட்டதோ; கிளர்பொன் சீதையை சுட்டியதோ - விளங்குகின்ற திருமகளாகிய சீதையைக் குறித்ததோ; முனம் சொன்ன சொற்களால் - முன்னாளில் நந்தி, வேதவதி என்பார் இட்ட சாபச் சொற்களால்; திட்டியின் விடம் அன்ன கற்பின் செல்வியை - பார்த்த மாத்திரத்தில் கொல்லும் தன்மை வாய்ந்த பாம்பையொத்த கற்பிற்குச் செல்வியாகிய சீதையை; விட்டிலையோ - இன்னும் விடவில்லையோ; இது விதியின் வன்மையே - இவ்வாறு போர் தொடங்கியது விதியின் வலிமையால் ஆகும்.

(பொழிப்புரை) போர் நெருங்கியதோ? அப்போர் சீதையின் காரணமாகக் குறிக்கப்பட்டதோ? நந்தி, வேதவதி முதலியார் சாபத்தால் சீதையை விடவில்லையோ? பார்த்தால் கொல்லும்

பாம்பினை யொத்த கற்புடைய சீதையை விடவில்லையோ? இது விதியின் வலிமையோ?

(விளக்கம்) நல்லுரைகள் கூறுவந்த நந்தியைக் குரங்குமூஞ்சி என்று இழித்துக் கூறிய இராவணனை அந்நந்தி 'உன் குலம் குரங்கினால் அழியக்கடவது' என்று சாபமிட்டாள். வேதவதி என்பவள் சீதையின் முற்பிறப்பைக் குறித்தது. இராவணன் திக்குவிசய காலத்தில் தவம் செய்துகொண்டிருந்த வேதவதியைத் தனக்கிணங்குமாறு வருத்த, அவள், "என்னைப் போன்ற பெண்ணால் இறப்பாய்," என்று சபித்துத் தீயில் மூழ்கி இறந்தாள். இவ்விரு சாபங்களாலுமே இரு மானுடர் பெரும் குரங்குப் படையோடு இலங்கையில் பொர வந்துள்ளனர் என்று குப்ப கருணன் குறித்துள்ளான். அவர்கள் சாபம் பலிக்குங் காலம் நெருங்கிய தால் இராவணன் சீதையை விடவில்லை. 'கெடுமதி கண்ணுக்குத் தோன்றாதல்லவா?' சீதையை அமுதமென்று நினைக்கின்ற இராவணனுக்கு அது பார்த்தாலே கொல்லும் நஞ்சு அல்லவோ? இது விதியின் வலிமை.

திட்டிவிடம் என்பது ஒருவகைப் பாம்பு. அது தன் கண்களால் நோக்கினால் காணப்படுவார் இறப்பர். முன்னம் சொன்ன சொற்களால் என்பதற்கு முன்பு கும்பகருணன், விபீடணன், மாலியவான் முதலியோர் கூறிய நல்லுரைகள் என்றும் கூறலாம்.

(இலக்கணக் குறிப்பு) கிளர்பொன் : வினைத்தொகை. சொன்ன சொல் : பெயரெச்சத் தொடர். கிட்டியதோ, சுட்டியதோ, விட்டிலையோ : ஓகாரம் வினா.

81. இயலாத செயல்

கல்லலாம், உலகினை, வரம்பு கட்டவும்
சொல்லலாம், பெருவலி இராமன் தோள்களை
வெல்லலாம் என்பது சீதை மேனியைப்
புல்லலாம் என்பது போலு மாலையா?

(பதவுரை) ஐயா - ஐயனே! பெருவலி இராமன் தோள்களை - மிக்க வலிமை கொண்ட இராமனுடைய தோள்களை; வெல்லலாம் என்பது - வெற்றி கொண்டுவிடலாம் என்பது; சீதை மேனியை - சீதையினுடைய உடலை; புல்லலாம் என்பது - தழுவலாம் என்பது; உலகினை - உலகத்தை; கல்லலாம் - தோண்டலாம் என்பதையும்; வரம்பு கட்டவும் சொல்லலாம் - அதற்கு வேலி அமைக்கவும் சொல்லிவிடலாம் என்பதையும்; போலும் - ஒக்கும். ஆல் : அசை.

(பொழிப்புரை) ஐயனே! இராமனை வெல்லலாம் என்பதும், சீதையைத் தழுவலாம் என்பதும், உலகத்தைத் தோண்டலாம் என்பதையும், அதற்கு எல்லை அமைக்கலாம் என்பதையும் ஒக்கும்.

(விளக்கம்) உலகத்தைத் தோண்டுவதும், அதற்கு வேலி கட்டுவதும் இயலாத செயல்களாம். அதுபோலவே இராமனை வெல்லுவதும் சீதையைத் தழுவுவதும் இயலாதனவாகும். எனவே, இச்செய்யுள் எடுத்துக் காட்டு உவமையணி.

உலகினைக் கல்லுதல் பெருவலி இராமன் தோள் வெல்லலுக்கும், வரம்பு கட்டச் சொல்லல் சீதையுடலைப் புல்லுதலுக்குமாக அமைத்துள்ளமை நிரல்நிறைப் பொருள்கோள் அணி. உலகினைக் கல்லாம் உலகினை வரம்பு கட்டலாம் என உலகு என்னும் சொல் ஈரிடத்திலும் இயல்வதால் உலகு இடைவிளக்கணி (மத்திம தீப அலங்காரம்). போலும் என்றதால் அவ்விரு செயலும் இயலாதன என்பதை விளக்கி நின்றது.

(இலக்கணக் குறிப்பு) கல்லலாம், சொல்லலாம், வெல்லலாம், புல்லலாம் : எதிர்கால வினைமுற்றுக்கள். பெருவலி : பண்புத்தொகை போலும் : செய்யும் என்னும் வாய்பாட்டு வினைமுற்று.

82. அழிவு குறித்து வருந்தல்

புலத்தியன் வழிமுதல் வந்த பொய்யறு
குலத்தியல் பழிந்தது கொற்றம் முற்றுமோ
வலத்தியல் அழிவதற் கேது மையறு
நிலத்தியல் நீரிய லென்னு நீரதால்.

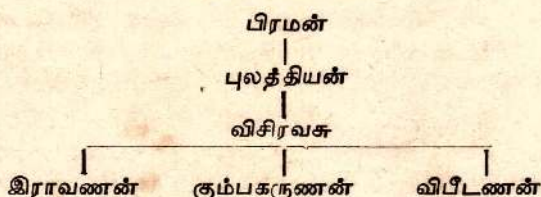
(பதவுரை) மை அறு நிலத்து இயல் - குற்றமற்ற நிலத்தின் தன்மையினால் ; நீர் இயல் என்னும் நீரதால் - நீரின் தன்மை மாறுபடும் என்று கூறப்படும் முறைமையால் ; புலத்தியன் வழிமுதல் வந்த - புலத்திய முனிவரின் மரபாக அமைந்துவந்த ; பொய் அறுகுலத்து இயல்பு அழிந்தது - பொய்மையில்கூடு குலத்தினது தன்மை அழிந்துபோயிற்று ; கொற்றம் முற்றுமோ - இதுவரையில் அடைந்துள்ள வெற்றி முழுவதுமோ ; வலத்து இயல் அழிவதற்கு ஏது - அரக்கர்குல வலிமை அழிவதற்குக் காரணமாயிற்று.

(பொழிப்புரை) நிலத்தின் தன்மையால் நீரின் இயல்பு மாறுபடும். அக்காரணத்தால் புலத்திய முனிவன் மரபாக அமைந்துவந்த குற்றமற்ற குலத்தின் தன்மை இராவணன் செயலால் அழிந்தது.

(விளக்கம்) இதுவரை அடைந்த வெற்றியெல்லாம் (இராவணனுக்குச் செருக்கையளித்ததால்) அரக்கர்குல வலிமை அழிதற்குக் காரணமாயிற்று. நீரானது தான் அடையும் நிலத்திற்கேற்ப நிறமும் சுவையும் மாறுபடும். அத்தன்மையைப்போல் குலத்தின் பெருமையும் வலிமையும் அக்குலத்திற் பிறந்தவனுடைய குணத்திற்கேற்ப மாறுபடும். இங்கு இராவணன், குலத்தின் பெருமையும் வலிமையும் கெடுதற்குக் காரணமாகத் தோன்றியவன் என்பது பெறப்பட்டது.

“நிலத்தியல்பால் நீர்திரிந் தற்றுகும் மாந்தர்க்கு
இனத்தியல்ப தாகும் அறிவு.” என்பது குறள்.

புலத்தியன் மரபு

(இலக்கணக் குறிப்பு) வழிமுதல் - மரபு, பாரம்பரியம். குலத்தியல்பு : ஆறும் வேற்றுமைத் தொகை. அழிந்தது : காலவழுவமைதி. ஆல் : அசை. நீரது : குறிப்பு வினைமுற்று.

83. உய்வழி இல்லை எனல்

கொடுத்தனை இந்திரற்கு உலகுங் கொற்றமும் ;
கெடுத்தனை நிற்பெரும் கிளையும் ; நின்னையும்
படுத்தனை ; பலவகை அமரர் தங்களை
விடுத்தனை ; வேறினி வீடும் இல்லையால்.

(பதவுரை) இந்திரற்கு உலகும் கொற்றமும் கொடுத்தனை - இந்திரனுக்கு அவன் உலகத்தையும் வெற்றியையும் கொடுத்தவனாய் ; நிற்பெரும் கிளையும் கெடுத்தனை - உன்னுடைய பெரிய சுற்றத்தையும் அழித்தாய் ; நின்னையும் படுத்தனை - உன்னையும் அழித்துக்கொண்டாய் ; பலவகை அமரர் தங்களை விடுத்தனை - பலவகைப்பட்ட தேவர்களையும் உன் கட்டாகிய சிறையினின்றும் விடுத்துவிட்டாய் ; இனி வீடு வேறு இல்லை - இனியுனக்கு இத்தீவினையினின்று விடுதலைபெற வழியும் இல்லை. ஆல் : அசை.

(பொழிப்புரை) இந்திரனுக்கு அவன் உலகத்தையும் வெற்றியையும் கொடுத்தாய்; உன் பெரும் சுற்றத்தை அழித்தாய்; உன்னையும் அழியுமாறு செய்துகொண்டாய்; பலவகைத் தேவர்களையும் உன் சிறைக்கட்டினின்றும் விடுத்தாய்; இத்தீவினையினின்று நீ நீங்க வேறு வழியும் இல்லை.

(விளக்கம்) ஒருவன் செய்யும் தீச்செயல் பல்லோருக்கும் தீமையை விளக்குகின்றது என்பதை 'நின்பெரும் கிளையும் கெடுத்தனை' என்பதால் சுட்டினார். ஒருவன் செய்யும் குற்றம் அவனுக்கே தீமையாகின்றது. அது அவன் கண்களுக்குத் தோன்றுவதில்லை என்பதை 'நின்னையும் படுத்தனை' என்பதால் குறித்தார். ஒருவன் செய்யும் தீச்செயல் அவனது வலிமையைக் கெடுத்து வெற்றியைக் குறைத்துப் பகைவர்க்கு ஊக்கத்தையும், ஆக்கத்தையும் அளிக்கும் என்பதைக் 'கொடுத்தனை... கொற்றமும்,' 'பலவகை.....விடுத்தனை' என்பதால் விளக்கினார். இத்தகையானுக்கு உய்யும் வழியில்லை என்பதை, 'இனி வேறு வீடு இல்லை' என்பதால் விளக்கினார். திண்ணமாக நடக்கப்போவதை இறந்தகாலத்தால் நடந்ததாகக் கூறுகிறார்.

(இலக்கணக் குறிப்பு) இந்திரன் + கு = இந்திரற்கு. கொடுத்தனை, கெடுத்தனை, படுத்தனை, விடுத்தனை : இறந்தகால வினைமுற்றுக்கள் காலவமுடிமைதி. உலகும், கொற்றமும் : இடைச்சொற்றொடர்; எண்ணும்மை. பெருங்கிளை : பண்புத்தொகை, கிளை : உவக ஆகுபெயர். வீடு - முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர்.

84. அறத்தை விட்டதின் விளைவு

அறமுனக் கஞ்சியின் ரௌளித்த தால்அதன்
திறமுன முழத்தலின் வலியும் செல்வமும்
நிறமுனக் களித்ததங் கதனை நீக்கிநீ
இறமுனங் கியாருனை எடுத்து நாட்டுவார்?

(பதவுரை) அறம் உனக்கு அஞ்சி - அறமானது உனக்குப் பயந்து; இன்று ஒளித்தது - இப்பொழுது ஒளித்துக் கொண்டது; அதன் திறம் - அவ்வறத்தின் வலிமையை; முனம் உழத்தலின் - முன்பு செய்ததின் தன்மையால் அடைகின்றயாதலால்; வலியும் செல்வமும் - வலிமையையும் செல்வத்தையும், நிறம் உனக்கு அளித்தது - மேன்மையை உனக்குக் கொடுத்தது; அங்கு அதனை நீ நீக்கி இற - அத்தகைய அறத்தை நீ நீக்கிவிட்டு அழியும் போது; உனை அங்கு யார் முன் எடுத்து நாட்டுவார் - உன்னை அங்கு யாவர் முன்பாக வந்து எடுத்து நிலைநாட்டக்கூடியவர்? (எவரும் இலர்)

(பொழிப்புரை) இன்று அறம் உனக்குப் பயந்து ஒளித்துக் கொண்டது. முன்பு செய்த அறம் பயன் அளித்ததனால் வலிமையும் செல்வமும் உனக்கு வந்து அடைய நீ மேன்மை பெற்றாய். அத்தகைய தருமத்தை நீ நீக்கிவிட்டு அழியப் போகையில் அறத்தினால் கெடும் உன்னை முன்வந்து எடுத்து நிலைநாட்டக் கூடியவர்கள் எவர் உளர்? (ஒருவரும் இல்லை என்றபடி.)

(விளக்கம்) அறத்தைக் கெடுத்தவன் அழிவான் என்பதையும், அறத்தைக் கடைப்பிடித்தவன் மேன்மையுறுவான் என்பதையும் இச்செய்யுள் விளக்குகின்றது. அறம் அழிக்கத் தொடங்கினால் எத்தகை மேல்நிலை யுற்றவனும் அழிதல் திண்ணம் என்பதையும் அதனை எவரும் தடுக்க இயலாது என்பதையும் இச்செய்யுள் வலியுறுத்துகின்றது.

“ அறத்தின் ஊங்கு ஆக்கமும் இல்லை; அதனை
மறத்தலின் ஊங்கு இல்லை கேடு ”—என்பது குறள்.

(இலக்கணக் குறிப்பு) ஒளித்ததால் : ஆல் : அசை. உழத்தல் : தொழிற்பெயர். உழத்தலின் : வினையெச்சம். வலியும், செல்வமும் : எண்ணும்மை. நிறம் : இலக்கணையாய் மேன்மையை யுணர்த்திற்று. (பண்பாகுபெயர் எனக் கூறினும் அமையும்). இற : செயவென்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம். அங்கு + யார் = அங்கியார்; குற்றியலிகரம். யார் என்னும் வினா இடைச்சொல் ஈண்டு ஒருவரும் இல்லை என்ற எதிர்மறைப் பொருளைத் தந்தது.

85. அழிவு நமக்கு; அறத்திற்குக் குறையில்லை

தஞ்சமுந் தருமமும் தகவு மேஅவர்
நெஞ்சமும் கருமமும் உரையு மேனெடு
வஞ்சமும் பாவமும் பொய்யும் வல்லநாம்
உஞ்சமோ வதற்கொரு குறையுண் டாகுமோ?

(பதவுரை) அவர் - அந்த இராம இலக்குமணர்களது; நெஞ்சமும் கருமமும் உரையும் - மனமும் செயலும் மொழியும்; தஞ்சமும் - அடைக்கலமாவதும்; தருமமும் - அறத்துடன் இருப்பதும்; தகவுமே மேல் - நன்மையுடன் இருத்தலுமாகிய வற்றின் மேலான; நாம் - அரக்கர்களாகிய நாம்; வஞ்சமும் பாவமும் பொய்யும் வல்ல - வஞ்சகத் தன்மையும் பாவச் செயலும் பொய்கூறலும் ஆகியவற்றில் வல்லவராவோம்; (ஆதலின்) உஞ்சமோ - நாம் உய்வோமோ? (உய்யோம்); அதற்கு ஒரு குறையுண்டாமோ - அந்த இராமர் இலக்குமணர் கடைப்பிடித்த அறத்திற்கு ஒரு குறையுண்டாகுமா? (உண்டாகாது).

(பொழிப்புரை) இராம இலக்குமணர்கள் அறத்தைக் கடைப்பிடித்தவர்களாய் மற்றையோர்க்கு அடைக்கலம் ஈவதும், அறச்செயலைப் புரிவதும் பிறர்க்கு நன்மையைக் கூறுவதும் நெறியாகக் கொண்டவர்கள். எனவே, திரிகரணங்களாலும் அறத்தைக் கடைப்பிடித்தவர்கள். அரக்கர்களோ வஞ்சக நினைவும், பாவச் செயலும், பொய்கூறலும் உடையோர் ஆவர். அறத்திற்குக் குறையில்லை ஆதலின் அறம் அவர்களை உய்விக்கும். அதற்கு மாறான நாம் பிழைத்தல் கூடுமோ?

(விளக்கம்) 'மனத்துக்கண் மாசிலன் ஆதல் அனைத்தறன்' என்றார் வள்ளுவர். நினைவே சொல்லுக்கும் செயலுக்கும் அடிப்படை. ஆதலின், நினைக்கின்ற நெஞ்சை முதலில் அமைத்துச் செயலையும் மொழியையும் பின் கூறினார். நெஞ்சு தஞ்சம், கருமம் தருமம், உரை தகவு அதுபோலவே நெஞ்சு வஞ்சம், கருமம் பாவம், உரை பொய் எனப் பொருந்தி அமைதலால் நெஞ்சமும் கருமமும் உரையும் என்பது இடைநிலை விளக்கணி. நிரல் நிறைப்பொருள்கோள் அணி. நெஞ்சு என்பது இலக்கணையாக நினைக்கின்ற எண்ணங்களைக் குறித்தது.

(இலக்கணக் குறிப்பு) உஞ்சமோ, உண்டாகுமோ : ஓகாரங்கள் எதிர்மறை. வல்ல : குறிப்புப் பெயரெச்சம். உய்துமோ என்பது உய்ந்துமோ என்றாகிப் பின் உஞ்சமோ எனப் போலியாயிற்று.

86. அழிதற்குரிய காரணங்கள்

காலினிற் கருங்கடல் கடந்த காற்றது
போலவன் குரங்குள ; சீதை போகிலள் ;
வாலியை யுரங்கிழித் தேக வல்லன
கோலுள ; யாமுளேம் ; குறையுண் டாகுமோ?

(பதவுரை) காலினில் - கால்களால் ; கரும் கடல் கடந்த - கருமையான கடலையும் கடந்து வந்த ; காற்று அதுபோல - காற்றினைப்போல. வன் குரங்கு உள - வலிமை பொருந்திய குரங்குப்படைகள் இராம இலக்குமணர்க்கு உள்ளன ; சீதை போகிலள் - சீதையும் அங்குச் செல்லாமல் இன்னும் சிறையில் இருக்கின்றாள் ; வாலியை உரம் கிழித்து ஏகவல்லன கோல் உள - வலிமை மிக்க வாலியின் மார்பையும் கிழித்துக்கொண்டு போக வல்லனவாகிய அம்புகள் அவர்களிடம் உள்ளன ; யாம் உளோம் - அவ்வம்புகள் பாய்ந்து மார்புகளைக் கிழிக்க நாம் இருக்கின்றோம் ; குறை உண்டாகுமோ - இராமன் புகழுக்கு இனிக் குறையுண்டாகுமோ? (உண்டாகாது)

(பொழிப்புரை) காலினால் கரிய கடலைக் கடந்துவந்த காற்றைப் போன்ற வலிமை மிக்க குரங்குகள் உள்ளன. நம்மை அழிக்கவல்ல சீதை அங்குச் செல்லாது நம்மிடம் சிறையில் இருக்கின்றாள். வாலியினுடைய மார்பையும் கிழித்துச் செல்லக் கூடிய அம்புகள் இராம இலக்குமணர்களிடம் உள்ளன. அவ்வம்புகளை ஏற்க நாம் இருக்கின்றோம். இராகவன் புகழுக்கு என்ன குறையுண்டாகும்? நமக்குத்தான் குறையுண்டாகும்.

(விளக்கம்) நம்மை அழிக்க வந்த கூற்றுவர் மூவர். அனுமாமும் அவன் இனங்களும், சிறைப்பட்ட சீதை, வாலியையும் வதைத்தது போன்ற இராமன் கணைகள். எவருக்கும் அழியாத வாலியின் மார்பைப் பிளந்த அம்புகள் போன்ற அம்புகள் இராமனிடம் உள்ளன என்பதால் திண்ணமாக அழியப்போவதைக் கும்பகருணன் கூறினாயிற்று. இச் செய்யுள் இராவணனைக் குறிப்பால் பழிப்பதுபோல் அமைந்துள்ளது. முன்னுள்ள வானரர்களிடமிருந்தும் பின்னுள்ள இராமர் கணைகளிலிருந்தும் நாம் தப்பிப் பிழைக்க வேண்டுமானால் இடையில் நம்மிடமுள்ள சீதையை விடுக்கவேண்டுமென்பது குறிப்பு. 'யாம் உளேம்' என்றது உன் கொடுமைக்கு அஞ்சி இறக்க நாங்கள் உள்ளோம் என்றவாறுமாம்.

(இலக்கணக் குறிப்பு) கருங்கடல் : பண்புத்தொகை. காற்றது : அது பகுதிப் பொருள் விசுதி. உரம் கிழித்து : இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகை. வல்லன கோல் : இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. கோல் : உவம ஆகுபெயர். யாம் உளேம் : எழுவாய்த் தொடர். உளேம் : தன்மைப் பன்மை வினைமுற்று. உண்டாகுமோ : ஓகாரம் எதிர்மறை.

87. கும்பகருணன் அறவுரை

என்றுகொண் டினையன விளம்பி யானுனக்கு
ஒன்றுள துணர்த்துவ துணர்ந்து கோடியேல்
நன்றது நாயக! நயக்கி லாயெனில்
பொன்றினை யாகவே கோடி போக்கிலாய்.

(பதவுரை) என்று கொண்டு இனையன விளம்பி - என்று இவ்வாறான மொழிகளைச் சொல்லி; யான் உனக்கு உணர்த்துவது ஒன்று உளது - நான் உனக்கு அறிவுறுத்த வேண்டுவது ஒன்று இருக்கின்றது; நாயக - தலைவனே! உணர்ந்து கோடியேல் நன்று அது - அதை ஆராய்ந்து ஏற்றுக் கொள்வையாயின் அது நன்மையாகும்; நயக்கிலாய் எனின் - அதனை விரும்பி நீ ஏற்றுக் கொள்ளாமற் போனால்; போக்கிலாய்! - நல்ல வழியிற் செல்லாதவனே! பொன்றினையாகவே கோடி - நீ இறந்தாய் என்றே கொள்வாயாக.

(பொழிப்புரை) என இம்மொழிகளைக் கூறி, “நான் உனக்கு அறிவுறுத்துவது ஒன்று இருக்கின்றது; அறிந்து ஏற்றுக்கொள்வாயேயானால், தலைவனே! அது நன்மையாக முடியும். அதனை விரும்பவில்லையானால், நல்லவழியிற் செல்லாதவனே! நீ இறந்தனை என்றே கொள்வாயாக.”

(விளக்கம்) கும்பகருணன் இராவணனுடைய மனத்தை உள்ளவாறு நன்கு உணர்ந்துகொண்டான். அவனுக்கு எடுத்துக்கொண்ட காரியத்தினால் உண்டாகும் தீமையைத் தெளிவுறுத்த வேண்டும் என்ற உறுதி வன்மையாக்கப்பட்டது. ஆதலின், ‘யான் உனக்கு ஒன்று உணர்த்துவது உளது’ என்றான். மற்றும் அது நன்மையதாகும்; ஏற்றுக்கொண்டால் தலைவனவாய் என்று சிறப்பாக, ‘நாயக!’ என்று விளித்துக் கூறினான். அவ்வாறு ஏற்றுக்கொள்ள விரும்பாமல் போனால் நல்வழிபற்றி நடக்கும் அறிவில்லாதவன் என்பது நன்கு விளங்குமாகலின், ‘போக்கிலாய்’ என்றான். விளியால் அமைத்த முரண் அறிதற்பாலது. ‘நீ திண்ணமாக இறப்பாய்’ என்று வரையறுத்துக் கூறினான். இவ்வாறு தம்பியா யிருப்பவன் அண்ணனும் அரசனுமானவனுக்குக் கூறுமிடத்து அண்ணன் என்ற பற்றால் வைத்துக் கூறியதாம்.

(இலக்கணக் குறிப்பு) இனையன : வினையாலணையும் பெயர், ஒன்று : எண்ணலளவை யாகுபெயர். கோடியேல் : எதிர்கால வினை எச்சம். நாயக, போக்கிலாய் : விளிவேற்றுமைகள். நயத்தல் - விரும்பல், நயக்கிலாயெனில் : எதிர்மறை வினையெச்சம். நன்று : குறிப்பு வினை முற்று. பொன்றினை : உறுதிப் பற்றி வந்த கால வழுவமைதி; இறந்த கால முன்னிலை வினைமுற்று. பொன்று + இன் + ஐ.

88. ‘தெரியக் கேட்டி’ என்று கூறல்

தையலை விட்டவன் சரணந் தாழ்ந்துநின்
மையுறு தம்பியோ டளவ ளாவுதல்
உய்திறம் அன்றெனில் உளது வேறுமோர்
செய்திறம் அன்னது தெரியக் கேட்டியால் !

(பதவுரை) தையலைவிட்டு - சீதையை இராமனிடம் விட்டு விட்டு; அவன் சரணம் தாழ்ந்து - அவனுடைய பாதங்களில் வணங்கி; நின் மையறு தம்பியோடு - உன் குற்றமற்ற தம்பியான விபீடணனோடு; அளவளாவுதல் - நட்புக் கொண்டு கலந்து பேசுதல்; உய்திறம் - பிழைக்கும் வழியாகும்; அன்றெனில் - அவ்வாறு செய்யமாட்டாய் எனில்; வேறும் ஒர் செய்திறம் உளது - வேறுகியதான செய்யக்கூடிய செயலின் தன்மை ஒன்று

உள்ளது; அன்னது தெரிய கேட்டி - அத்தகையதை அறிந்து கொள்ளும்படி நீ கேட்பாயாக. ஆல் : அசை.

(பொழிப்புரை) சீதையை இராமனிடம் விட்டுவிட்டு அவன் பாதங்களில் வணங்கி, உன் குற்றமற்ற தம்பியோடு நட்புக் கொண்டு கலந்து பேசுதல் நீ பிழைக்கும் வழியாகும்; அவ்வாறில்லையானால், வேறும் ஒரு காரியம் செய்யத் தக்கதுளது; அதனைத் தெரிந்து கொள்வாயாக.

(விளக்கம்) முதலில் செய்யவேண்டியது சீதையை விடுதல்; இரண்டாவதாகச் செய்த அறியா அடாச் செயலுக்காக இராமன் பாதங்களில் வணங்கல்; மூன்றாவதாகத் தவறுகப் பகையோடு நினைக்கும் உன் தம்பியாகிய விபீடணனோடு நட்புக்கொள்ளுதல்; இவை நீ பிழைக்கும் வழி. இவை மூன்றையும் இராவணன் செய்யமாட்டான் என்பதைக் கும்பகருணன் நன்கு உணர்வான். அதனாலன்றோ 'அன்று ஏனில்' என்று குறித்தான்.

(இலக்கணக் குறிப்பு) தையல் : பண்பாகு பெயர். அவன் சரணம் : ஆறும் வேற்றுமைத் தொகை. சரணம் தாழ்ந்து : ஏழாம் வேற்றுமைத் தொகை. மை : பண்பாகு பெயர். அளவளாவுதல் : தொழிற் பெயர். உய்திரம், செய்திரம் : வினைத்தொகை. அன்னது : சுட்டியாகப் பிறந்த குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர். கேட்டி - முன்னிலை ஒருமை வினைமுற்று. மையுறு என்பதற்கு ஐயுறு என்பது பாடமாயின் சந்தேகமற்ற என்று பொருள் கொள்க.

89. முழுப்படையுடன் தாக்குமாறு கூறல்

பந்தியிற் பந்தியிற் படையை விட்டவை
சிந்துதல் கண்டுநீ இருந்து தேம்புதல்
மந்திர மன்றுநம் வலியெ லாமுடன்
உந்துதல் கருமமென் றுணரக் கூறினான்.

(பதவுரை) பந்தியிற் பந்தியிற் - வரிசை வரிசையாக; படையைவிட்டு - உன் சேனையைப் பிரித்து அனுப்பி; அவை சிந்துதல் கண்டு - அவை ஒவ்வொரு தொகுதியாய் அழிதலைக் கண்டு; நீ இருந்து தேம்புதல் - நீ உயிரோடு இருந்து ஒவ்வொரு தொகுதிக்குமாக வருந்துதல்; மந்திரம் அன்று - தக்க ஆலோசனை அல்ல; நம் வலி எலாம் - நம் வலிமை மிக்க சேனைகளையெல்லாம்; உடன் உந்துதல் - ஒன்றாகச் சேர்த்துப் பகைவர் மேற் செலுத்துதல்; கருமம் - செய்தற்குத் தகுந்த செயலாகும்; என்று உணரக் கூறினான் - என்று கும்பகருணன் இராவணன் அறியுமாறு கூறினான்.

(பொழிப்புரை) “படைகளை வரிசை வரிசையாகப் பிரித்து ஒன்றன்பின் ஒன்றாய் அனுப்பி, ஒவ்வொரு பகுதியும் அழிந்து போதலைப் பார்த்துப் பார்த்து வலியோடு கூடிய நீயும் இருந்து கொண்டு வருந்துதலானது, ஆய்ந்து செய்யக்கூடிய செயலன்று : நம் வலியாகிய சேனைகளை எல்லாம் ஒன்றாகச் சேர்த்துப் பகைவனை ஒரே முறையில் தாக்குதல் செய்யத் தகுந்த செயல்,” என்று கும்பகருணன் இராவணனுக்குக் கூறினான்.

(விளக்கம்) இராவணன் தன் சொல்லைக் கேட்டுச் சீதையை விடான் என்பது கும்பகருணன் நன்கு உணர்ந்தது என்றதால் இராவணன் போருக்கே செல்வான் என்று உறுதி கொண்டான். அவ்வாறு செல்லின், இராவணன் பகுதி பகுதியாகச் சேனைகளைப் பிரித்து அனுப்புவான் என்பதும், அப்பகுதிகளான சேனைகளை இராமன் எளிதில் அழிப்பான் என்பதும், அவ்வாறு சேனைகள் அழிந்து போவதை இராவணன் கண்டு ஒவ்வொரு முறையும் வருந்துவான் என்பதும், அவ்வாறு வருந்துதல் ஒவ்வொரு முறையும் அவன் இறந்து பிறத்தலை ஒக்கும் எனவும் மனத்தில் கொண்டு அரக்கர் சேனைகளை ஒருசேரத் திரட்டி ஒருமுறையே தாக்கினால், ஒருகால் வெற்றிபெற்றாலும் பெறலாம் என்ற குறிப்புத் தோன்றக் கூறினான்.

(இலக்கணக் குறிப்பு) பந்தியில் பந்தியில் : அடுக்குத் தொடர். சிந்துதல், தேம்புதல், உந்துதல் : தொழிற் பெயர். மந்திரம் - ஆலோசனை. அன்று : எதிர்மறைக் குறிப்புவினைமுற்று. வலியெலாம் : ஒருமை பன்மை மயக்கம். வலி : பண்பாகு பெயர்.

90. இராவணன் சினந்து கூறல்

“உறுவது தெரியவன்(று) உன்னைக் கூயது
சிறுதொழின் மனிசரைக் கோறிசென் றெனக்கு
அறிவுடை அமைச்சன் நீ அல்லை ; அஞ்சினை
வெறுவிதுன் வீரம்,” என்றிவைவி ளம்பினான்.

(பதவுரை) உன்னைக் கூயது - உன்னைக் கூப்பிட்டது ; உறுவது தெரிய அன்று - எனக்கு வந்து அடையப்பாவதை அறிந்துகொள்வதற்கன்று ; சிறு தொழில் மனிசரை - கீழ்மையான செயல்களையுடைய மனிதர்களை ; சென்று கோறி - நீ போய்க் கொல்வாயாக ; எனக்கு அறிவுடை அமைச்சன் நீ அல்ல - எனக்கு அறிவுரை புகட்டக்கூடிய அமைச்சன் நீ அல்லன் ; அஞ்சினை - (அம்மனிதரைக் கண்டு) நீ அஞ்சி விட்டாய் ; உன் வீரம் வெறுவிது - உன்னுடைய வீரத்தன்மை

பயனற்றது; என்று இவை விளம்பினன் - என்று கூறிக் கீழ் வருவனவற்றையும் சொன்னான்.

(பொழிப்புரை) “அடையப்போவதை அறிவதற்கு உன்னைக் கூப்பிடவில்லை; அற்பச் செயல்களை உடைய மனிதரை நீ சென்று கொல்வாயாக; எனக்கு அறிவுறுத்தக்கூடிய அமைச்சன் நீ அன்று; அப்பகைவர்களான மனிதர்களைக் கண்டு நீ அஞ்சினாய்; உன் வீரம் வீணானது,” என்று சொல்லிக் கீழ்வருவனவற்றையும் சொன்னான்.

(விளக்கம்) இராவணனுடைய சீற்றம் ‘உறுவது தெரியவன்று உன்னைக் கூயது,’ ‘எனக்கு அறிவுடை அமைச்சன் நீ அல்ல’ என்று கூறுவதால் விளக்கமாகும். இராமனை எந்த அளவிற்குப் பகைத்துள்ளான் என்பது ‘சிறு தொழில் மனிசரை’ என்ற தொடரால் அறியலாம். சினத்தினால் கும்பகருணன் கூறியவற்றை ஆராயாமல் ‘சென்று கோறி’ என்று கட்டளையும்டுகின்றான். அம்மட்டுமன்றி அவனை இழிவுபடுத்த எண்ணியும் அவன் மனத்தில் சினம் தோன்றுமாறு செய்யவும் ‘அஞ்சினை; வெறுவிது உன் வீரம்’ என்றும் ஏசுகின்றான்.

(இலக்கணக் குறிப்பு) உறுவது : வினையாலணையும் பெயர். கூயது : இறந்தகாலத் தொழிற் பெயர். சிறுதொழில் : பண்புத்தொகை சிறுமை + தொழில். கோறி : முதல்நிலை திரிந்த ஏவல் வினைமுற்று; கொல் + தி. அல்ல : எதிர்மறைக் குறிப்பு வினைமுற்று. அஞ்சினை : முன்னிலை ஒருமை வினைமுற்று. வெறுவிது : குறிப்பு வினைமுற்று; வெறுமை : பகுதி, மனிசரை என்பது மனிதரை என்றும் பாடம். சென்றெனக்கு என்பது சென்றென்றற்கு என்றும் பாடம்.

91. ‘உறங்குவாய்’ என்று இகழ்ந்து கூறல்

மறங்கிளர் செருவினுக் குரிமை மாண்டனை;
பிறங்கிய தசையொடு நறவும் பெற்றனை;
இறங்கிய கண்முகிழ்த்த திரவு மெல்லியும்
உறங்குதி போயென வுளையக் கூறினான்.

(பதவுரை) மறம் கிளர் செருவினுக்கு - வீரம் விளங்குகின்ற போருக்கு, உரிமை மாண்டனை - உரியதாகிய வீரத்தை இழந்து விட்டாய்; பிறங்கிய தசையொடு - நிறைந்து விளங்குகின்ற ஊனொடு; நறவும் பெற்றனை - கள்ளையும் பெற்றாய்; இறங்கிய கண் முகிழ்த்து - உள் குழிந்து இருக்கின்ற கண்ணை மூடிக் கொண்டு; இரவும் எல்லியும் போய் உறங்குதி - இராப்பொழுதும் பகற்பொழுதும் சென்று தூங்குவாயாக; என உளையக் கூறினான் - என்று அவன் மனம் வருந்தும்படி கூறினான்.

(பொழிப்புரை) “போருக்ருரிய வலிமையை இழந்து விட்டாய்; நிறைந்த ஊனும், கள்ளும், பெற்றாய். (வேறு உனக்கு என்ன வேண்டும்) குழி விழுந்த கண்ணை மூடிக்கொண்டு இரவும் பகலும் நீ போய் உறங்குவாயாக,” என்று அவன் மனம் வருந்தும்படி கூறினான்.

(விளக்கம்) ‘வீரனுக்குத்தான் போரில் விருப்பமுண்டாகும்; அவன் தோள்கள் தினவு கொள்ளும்; மற்றவர்க்கு உணவும் உறக்கமுமே தேவை. நீ உன் விரதத்தை இழந்தமையால் உணவையும் உறக்கத்தையும் விரும்பும் மற்றவரினத்தைச் சேர்ந்தாய். ஆகவே, ‘சென்று உண்டு உறங்கு’ என்று இழித்துக் கூறினான்.

(இலக்கணக் குறிப்பு) கிளர் செறு : வினைத்தொகை. உரிமை : பண்பாகுபெயர். மாண்டனை : முன்னிலை இறந்த கால வினைமுற்று. மாண் + ட் + அன் + ஐ. பிறங்கிய தசை, இறங்கிய கண் : பெயரெச்சத் தொடர்கள். பெற்றனை : முன்னிலை வினைமுற்று. உறங்குதி : ஏவல் வினைமுற்று. இரவும், எல்லியும் : எண்ணும்மைகள். தசையொடு : ஒரு : மூன்றும் வேற்றுமை உடனிகழ்ச்சிப் பொருள்.

92. எழுந்து செல்லுமாறு இகழ்ந்து கூறுதல்

மானுட ரிருவரை வணங்கி மற்றும்க்
கூனுடைக் குரங்கையும் கும்பிட்ட(டு) உய்தொழில்
ஊனுடையும்கு முனக்கு மேகடன்
யானது புரிகிலே னெழுக போகென்றான்.

(பதவுரை) மானுடர் இருவரை வணங்கி - மனிதர்கள் இருவரை காலில் வணங்கி; மற்றும் - பின்னும்; அக்கூனுடைக் குரங்கையும் கும்பிட்ட(டு) - அந்தக் கூனல் உடைய குரங்கையும் வழிபட்டு; உய்தொழில் - பிழைக்கும் தொழில்; ஊன் உடை உம்பிக்கும் - உடலையே விரும்பிப் பேணும் உன் தம்பியாகிய விபீடணனுக்கும்; உனக்குமே கடன் - (அதே தொழிலைக் கொண்ட) உனக்கும் தான் கடமையாகும்; யான் அது புரிகிலேன் - நான் அதனைச் செய்ய மாட்டேன்; எழுக - என்முன்னின்றும் எழுந்திருப்பாயாக; போக - (என்கண்முன் நில்லாமல்) செல்வாயாக; என்றான் - என்று கூறினான்.

(பொழிப்புரை) “மனிதர் இருவரையும் வணங்கி, பின்னும் அந்தக் கூனலைக்கொண்ட குரங்காகிய அனுமனையும் கும்பிட்ட(டு) உயிர் வாழ்கின்ற தொழில், உடலையே விரும்பிக் காக்கும் உன் தம்பியான விபீடணனுக்கும், உனக்குந் தான் முறைமையாகும்;

நான் அதனைச் செய்ய மாட்டேன். நீ எழுந்து செல்வாயாக,” என்று இராவணன் கூறினான்.

(விளக்கம்) அற்ப வலிமையுடையவர்கள் மனிதர்கள்; அதிலும் அவர்கள் இருவரே என்று குறிப்பதாக, ‘மானுடர் இருவர்’ என்றார். அரக்கர் மனிதரினும் மிக்க வலிமையுடையவர்; அவர் மனிதரைக் கண்டு அஞ்சுதல் தக்கதன்று என்று இழித்துக் கூறும்பொருட்டு ‘வணங்கி உய்தொழில்’ என்று கூறுகிறார். மனிதரேயன்றி விலங்கினத்தைச் சேர்ந்த தான குரங்காகிய அனுமானையும் கும்பிட்டு வாழ்தல் மிகவும் இழிவானது என்று சுட்டுகிறான். அதிலும் முன் இலங்கையில் வந்து நகரைப் பாழாக்கிய அனுமான் என்பது குறிக்க, ‘அக் கூனுடைக் குரங்கு’ என்று சுட்டுகிறான். ஊனைத்தின்று ஊனைப்பெருக்கிக் காத்தல் உனக்கும் உன் தம்பிக்கும் தொழில் என்றும் இழித்துக் கூறுகிறான். ஊனுடை என்ற அச்சொல் பெரும் மாமிச உடலைக் கொண்டவன், வீரமற்றவன் என்பதையும் சுட்டும்.

(இலக்கணக் குறிப்பு) மற்று : பின்னும் என்ற பொருளில் வந்த இடைச்சொல். குரங்கையும் : இழிவு சிறப்பும்மை. உய்தொழில், வினைத்தொகை. ஊன் : கருவியாகு பெயர். உம்பி—உன்+தம்பி : மருஉமொழி. உனக்குமே : ஏ : பிரிநிலையொடு தேற்றம். புரிகிலேன் : தன்மை ஒருமை எதிர்கால எதிர்மறை வினைமுற்று. எழுக, போக : வியங்கோள் வினைமுற்றுக்கள்.

93. இராவணன் போருக்கு எழு முயலுதல்

“ தருகவென் நேர்ப்படை சாற்றென் கூற்றையும்
வருகமுன் வானமு மண்ணு மற்றவும்
இருகைவன் சிறுவரோ டொன்றி என்னொடும்
பொருகவெம் போர்,” எனப் போதல் மேயினான்.

(பதவுரை) வருக-‘வருவாயாக’ (என்று ஒரு பணியாளனை அழைத்து); என் தேர்ப்படை தருக - என்னுடைய தேர்ப்படையைக் கொண்டு வருவாயாக; என் கூற்றையும் சாற்று - என்னுடைய கட்டளையையும் சொல்லுவாய்; முன் வானமும் மண்ணும் மற்றவும் - என்முன் விண்ணுலகத்திலுள்ளவர்களும், பூமியிலுள்ளவர்களும் மற்ற இடங்களில் உள்ளவர்களும்; இருகைவன் சிறுவரோடு ஒன்றி - இரண்டு கைகளைக்கொண்ட வலிமை பெற்ற இராம இலக்குமணர்களோடு ஒன்று சேர்ந்து; என்னொடும் வெம் போரைப் பொருக - என்னோடும் எதிர்த்துக் கொடிய சண்டையைச் செய்க; எனப் போதல் மேயினான் - என்று கூறிப் போருக்குச் செல்லத் தொடங்கினான்.

(பொழிப்புரை) இராவணன் தன் பணியாளனொருவனை அழைத்து, “என் தேர்ப் படையைக் கொணர்க; என் கட்டளையைச் சொல்லுக; விண்ணகம் மண்ணகம் என்ற இரு இடங்களிலுமுள்ளவர்களும், மற்ற இடங்களில் உள்ளவர்களும், இரண்டு கைகளையுடைய வலிமை பொருந்திய இராம இலக்குமணர்களோடு சேர்ந்து என்னோடும் கொடிய போரைச் செய்க! (யான் அதற்கு அஞ்சேன்),” என்று கூறி இராவணன் போருக்குச் செல்லத் தொடங்கினான்.

(விளக்கம்) இராவணன் பணியாளனைக் கூவிப் படைகொணரச் சொல்லி எல்லா உலகத்தவரோடு சேர்ந்து இராமன் போருக்கு வந்தாலும் நான் அஞ்சேன் என்ற குறிப்புத்தோன்ற போருக்குச் செல்லத் தொடங்கினான். இருகை வன் சிறுவர் என்றது இகழ்ச்சிக் குறிப்பு; தனக்கு இருபது கைகளுடையால். ‘வானமும் மண்ணும் மற்றவும் சிறுவரோடொன்றி என்னோடும் பொருக’ என்றதனால் “இரு தம்பியருள் ஒருவன் முன்பே பகைவனான இராமனை அடைந்தான். இப்பொழுது நீயும் இராமனைச் சேர்ந்து என்னுடன் பொருதற்கு வருக; அவ்வாறு வரினும் அஞ்சேன்” என்று இராவணன் சினந்து, “சிறுவரோடொன்றி என்னோடும் பொருக” என்று கூறினான். உலகங்கள் முழுவதும் எதிர்த்து வந்தாலும் தான் ஒருவனே எதிர்த்துப் போர் செய்யும் ஆற்றலுடையவன் என்பது அறியலாம்.

(இலக்கணக் குறிப்பு) தருக, வருக, பொருக : வியங்கோள் வினைமுற்று. சாற்று: ஏவல் வினைமுற்று. வானமும் மண்ணும் : இடவாகு பெயர்கள் : இருகை - இரண்டு + கை : பண்புத் தொகை. வன் சிறுவர், வெம்போர் : பண்புத் தொகைகள்.

94. கும்பகருணன் மன்னிப்புக்கேட்டுப் போருக்கு எழல்

அன்னது கண்டவன் தம்பி யானவன்
பொன்னடி வணங்கிநீ பொறுத்தி யாலென
வன்னெடுஞ் சூலத்தை வலத்து வாங்கினான் ;
“இன்னமொன்றுரையுள்” தென்னக் கூறினான்.

(பதவுரை) அன்னது கண்டு அவன் தம்பியானவன் - அவ்வாறு இராவணன் போருக்கு எழுதலைப் பார்த்து அவன் தம்பியான கும்பகருணன் ; நீ பொறுத்தி என - நீ பொறுத்துக் கொள்வாய் என்று கூறி ; பொன்னடி வணங்கி - இராவணனுடைய அழகிய பாதங்களில் வணங்கி ; வல் நெடும் சூலத்தை வலத்து வாங்கினான் - வலிமை பொருந்திய நீண்ட சூலம் என்னும் படையைத் தன் வலக்கையில் ஏற்றுக் கொண்டவனும் ;

இன்னம் உரை ஒன்று உளது - இனியும் சொல்ல வேண்டிய மொழி ஒன்று இருக்கின்றது; என்னக் கூறினான் - என்று சொல்லத் தொடங்கினான்.

(பொழிப்புரை) இராவணன் போருக்குப் புறப்படுதலைக் கண்ட அவன் தம்பியான சும்பகருணன், “நீ பொறுத்துக் கொள்வாயாக,” என்று சொல்லி அவன் அழகிய பாதங்களில் வணங்கி, வலிய நீண்ட சூலத்தை வலக்கையில் எடுத்துக் கொண்டவனாய், “இனியும் சொல்ல வேண்டிய மொழி ஒன்று இருக்கின்றது,” என்று சொல்லத் தொடங்கினான்.

(விளக்கம்) அண்ணன் போருக்கு எழுதலைக் கண்டு மனந் துடித்த தம்பி என்பதைக் குறிக்கும் பொருட்டு ‘அவன் தம்பி ஆனவன்’ என்று விளக்கிக் கூறுகிறார் கம்பர். இராவணன் கூற்றில் விபீடணன் தன் தம்பியாகியும், சும்பகருணனைத் தம்பி என்றது தோன்ற ‘உம்பிக்கும் உனக்குமே கடன்’ என்று (92) சுட்டியுள்ளார். சும்பகருணன் மானிடர்க்கு அஞ்சவில்லை என்றும், போரிடத் தயங்கவில்லை என்றும், உடலைப் பேண விரும்பவில்லை என்றும் தோன்ற, ‘வன்நெடும் சூலத்தை வலத்து வாங்கினான்,’ என்றார். அந்நிலையிலும் போர் நேரிட்டால் இராவணனும் தானும் ஒருங்கு அழிதல் நேரிடும் என்பது உறுதியாகப் புலப்படுதலால் அண்ணன் அழிவை நினைத்து வருந்திப் பின்னும் நல் வழிப்படுத்த எண்ணி இரத்த பாசத்தால் ‘இன்னம் ஒன்று உரை உளது’ என்று இராவணன் சினத்திற்கும் அஞ்சாதும் மென்மையாகவும் கூறினான்.

(இலக்கணக் குறிப்பு) அன்னது : குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர். ஆனவன் : முதல் வேற்றுமைச் சொல்லுருபு. பொன்னடி : உரிச்சொல்தொடர். பொறுத்தி : வியங்கோள் வினைமுற்று. வலத்து : ஆகுபெயர். ஆல் : அசை.

95. பொலன்கொள் தோளியை விடுதி

வென்றிவண் வருவனென் றுரைத்தி லேன் ; விதி
நின்றது ; பிடர்பிடித் துந்த நின்றது ;
பொன்றுவன் ; பொன்றினாற் பொலன்கொள் தோளியை
நன்றென நாயக விடுதி நன்றரோ.

(பதவுரை) வென்று இவண் வருவன் என்று உரைத்தி லேன் - (இராம இலக்குமணர்களைப் போரில்) வென்று நான் இங்கு வருவேன் என்று நான் சொல்லவில்லை ; விதி நின்றது - விதியானது பின்தொடர்ந்து நிற்கின்றது ; பிடர்பிடித்து உந்த நின்றது - கழுத்தைப் பிடித்துத் தள்ளிக் கொண்டு நிற்கின்றது ;

(ஆதலால்) பொன்றுவன் - நான் இறந்து படுவேன் ; பொன்றினால் - நான் இறந்து படுவேனானால் ; நாயக - தலைவனே ! நன்று என - (நான் கூறியவையாவும்) நன்மையைத் தருவன என்று ; பொலன்கொள் தோளியை விடுதி - அழகிய தோளையுடைய சீதையை விட்டுவிடுவாயாக. நன்று - (அதுவே உனக்கு) நல்ல செயலாம். அரோ : அசை.

(பொழிப்புரை) போரில் வெற்றிபெற்று மீண்டு வருவேன் என்று நான் சொல்லவில்லை ; விதி தொடர்ந்து நிற்கின்றது ; கழுத்தைப் பற்றித் தள்ளிக்கொண்டு நிற்கின்றது. நான் அழிவேன் ; அழிந்தால், தலைவனே ! நான் சொன்னவை எல்லாம் நன்மையானவை என்று அழகிய தோளையுடைய சீதையை விட்டுவிடுவாயாக. அது உனக்கு நன்மையைத் தரும் செயலாம்.

(விளக்கம்) நான் போருக்குச் செல்கிறேன் ; வெற்றியுடன் மீள்வேன் என்று சொல்ல மாட்டேன். விதி நின்று பிடர்பிடித்துத் தள்ளுகின்றது. நான் இறப்பேன். இத்தொடர்கள் இராவணனுக்குத் தன் அச்சமின்மையையும், இனி நிகழப் போவதை அறிந்து கூறுவதையும், விதிவலியால் மதியிழந்து அறிவைத் தேடிக் கொள்வதைச் சுட்டு தற்கும் கூறியன. தான் இறந்த பிறகேனும் தன் கூற்றுக்களெல்லாம் அவன் நன்மைக்கே என உணர, ' நன்று என நாயக விடுதி நன்றரோ ' என்ற அடியால் குறித்தான். விதியை வென்று வாழவேண்டுமாயின் ஒரே வழி ; அது ' பொலன்கொள் தோளியை விடுதி ' என்றான்.

(இலக்கணக் குறிப்பு) வருவன் : தன்மை ஒருமை எதிர்கால வினைமுற்று ; உரைத்திலேன் : தன்மை ஒருமை எதிர்கால எதிர்மறை வினைமுற்று. தோளி : குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர். நன்றென - நன்று : குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர். நன்றரோ - நன்று : குறிப்பு வினைமுற்று.

96. வாய்மை கூறல்

**இந்திரன் பகைஞனும் இராமன் தம்பிகை
மந்திர அம்பினால் மடிதல் வாய்மையால்
தந்திரங் காற்றறு சாம்பர் பின்னரும்
மந்திர முனரீந்துனக் குறுவ தாற்றுவாய்.**

(பதவுரை) இந்திரன் பகைஞனும் - இந்திரனுக்குப் பகைவனாய் வெற்றி கொண்ட இந்திரசித்தும் ; இராமன் தம்பிகை மந்திர அம்பினால் - இராமனுடைய தம்பியான இலக்குமணன் கையில் அமைந்துள்ள மந்திர அம்பினால் ; மடிதல் வாய்மை -

இறந்துபடுதல் உறுதி. தந்திரம் காற்று உறு சாம்பர் - உன் சேனைகளெல்லாம் காற்றில் அகப்பட்ட சாம்பல் போல் பறந்து போம் ; பின்னரும் - அதன் பிறகேனும் ; மந்திரம் உணர்ந்து - தக்க ஆலோசனைகளைக் கேட்டறிந்து ; உனக்கு உறுவது ஆற்றுவாய் - உனக்குத் தக்கதாகிய செயலைச் செய்வாயாக.

(பொழிப்புரை) இந்திரன் பகைவனாகிய இந்திரசித்தும் இலக்குவன் கை அம்பினால் இறந்து படுவான். உன் சேனைகளெல்லாம் காற்றிலகப்பட்ட சாம்பல்போல் சிதறி அழியும். அதன் பின்னரேனும் நல்ல அமைச்சர்களுடைய ஆய்வுரைகளைக் கேட்டு உனக்கு நன்மை தரத்தக்க செயலைச் செய்வாயாக.

(விளக்கம்) 'தேவர்களுக்குத் தலைவனான இந்திரனை வெற்றி கொண்ட இந்திரசித்தாகிய உன் மகன் இருக்கிறான் என்று பெருமிதம் கொண்டுவிடாதே. அவன் இராமன் தம்பியான இலக்குவன் கை அம்பினால் இறந்து படுதல் உறுதி. பெருஞ்சேனை கொண்டு இருக்கின்றாய் என்று மனச் செருக்குக் கொள்ளாதே. அவை காற்றில் தூற்றிவிடப்பட்ட சாம்பல்போல் பறந்து அழியும். அதன் பின்னரேனும் அறிவு பெற்றவனாய்த் தக்காரோடு உசாவி நலந்தருவதொன்றினை விரும்பிச் செய்வாயாக' என்று எச்சரித்துக் கூறுதல் அறியற்பாற்று.

(இலக்கணக் குறிப்பு) இந்திரன் பகைஞன், இராமன் தம்பி : நான்காம் வேற்றுமைத் தொகைகள். அம்பினால் - ஆல் : மூன்றாம் வேற்றுமை உருபு ; கருவிப்பொருள். வாய்மையால் - ஆல் : அசை. தந்திரம் - சேனை. உறுசாம்பர் : வினைத்தொகை. சாம்பர் : லகர ரகர மொழியீற்றுப் போலி. 'அந்தரம் உணர்ந்து' எனப் பாடங்கொள்ளின் 'உனக்கு வரும் முடிவாகிய இடையூற்றையுணர்ந்து' என்று பொருள் கொள்க.

97. சீதையை அளிப்பது தவம் எனல்

என்னைவென் றுளரெனில் இலங்கைக் காவல
உன்னைவென் றுயருதல் உண்மை யாதலால்
பின்னைநின் றெண்ணுதல் பிழைஅப் பெய்வனை
தன்னைநன் களிப்பது தவத்தின் பாலதே.

(பதவுரை) இலங்கைக் காவல - இலங்கைக்கு அரசனே ! என்னை வென்று உளர் எனில் - என்னையும் போரில் வென்று இராம இலக்குமணர்கள் இருப்பார்களானால் ; உன்னை வென்று உயருதல் உண்மை - உன்னையும் வெற்றிகொண்டு மேம்பட்டு இருத்தல் உறுதி ; ஆதலால் - ஆகையினால் ; பின்னை நின்று

எண்ணுதல் பிழை - தீமை வந்த இடத்துச் சீதையை விட விடலையே என்று குற்றத்தை உணர்ந்து வருந்துதல் தவறாகும்; அப் பெய்வளை தன்னை - வளையல்களணிந்த அச்சீதையை; நன்கு அளிப்பது - நல்ல முறையில் இராமனிடம் அனுப்பி விடுவது; தவத்தின் பாலது - தவப்பயனைச் சேர்ந்ததாகும்; ஏ : அசை.

(பொழிப்புரை) என்னை வெற்றிகொண்டு இராம இலக்குமணர்கள் இருப்பார்களானால், இலங்கைக்கு அரசனே! அவர்கள் உன்னையும் வென்று மேம்படுவார்கள் என்பது உறுதி. தீமை வந்த பிறகு சீதையை விடாமையாகிய குற்றத்தை நினைந்து வருந்துதல் பிழையாகும். அச்சீதையை இராமனிடம் நன்முறையில் சேர்த்துவிடுதல் தவத்தின் பயனாகும்.

(விளக்கம்) என்னை எவராலும் வெல்ல முடியாது; யோக நித்திரையைக் குலைத்து என்னை எழுப்புவராயின் யான் பிறரால் எளிதில் வெல்லப்படுவேன். என்னை வென்று, இராம இலக்குமணர் உன்னையும் வெல்வர் என்பது என்னை உறக்கத்தினின்று எழுப்பியதால் யான் அறிவேன். தீமை வந்தபின் வருந்துவதில் யாது பயன்? தவம் எவ்வாறு நற்பயனையே கொடுக்குமோ அதேபோல் சீதையை இராமனிடம் சேர்ப்பித்தல் நற்பயனையே கொடுக்கும் என்று இறுதியிலும், 'சீதையை அனுப்பவேண்டும்' என்ற தன் உறுதியான எண்ணத்தைக் கூறினான்.

(இலக்கணக் குறிப்பு) இலங்கை காவல : நான்காம் வேற்றுமைத் தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகை; விளி வேற்றுமை. உயருதல், எண்ணுதல், அளிப்பது : தொழிற் பெயர்கள். பெய்வளை : வினைத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகை. பின்னை - ஐ : சாரியை. பாலது : குறிப்பு வினைமுற்று.

98. கும்பகருணன் விடைபெற்றுச் செல்லல்

இற்றைநாள் வரைமுத வியான்முன் செய்தன
குற்றமு முளவெனிற் பொறுத்தி கொற்றவ
அற்றதால் முகத்தினில் விழித்தல் ஆரிய
பெற்றனன் விடையெனப் பெயர்ந்து போயினான்.

(பதவுரை) கொற்றவ - அரசனே! முன் முதல் இற்றை நாள் வரை - முன்னை நாள் முதற்கொண்டு இந்நாள் வரையில்; யான் செய்தன குற்றமும் உளவெனில் - நான் செய்தனவாகிய குற்றங்கள் உள்ளனவென்றால்; பொறுத்தி - பொறுத்துக்கொள்வாயாக; முகத்தினில் விழித்தல் அற்றதால் - உன் முகத்திலே

இனி விழிக்கப்போவதும் நீங்கியதால் ; ஆரிய - மேலோனே ! விடைபெற்றனன் - விடைபெற்றுக்கொண்டேன் ; என பெயர்ந்து போயினான் - என்று அவ்விடம்விட்டு அகன்று சென்றான்.

(பொழிப்புரை) “முன்னாள் முதல் இந்நாள் வரை நான் செய்தனவாகிய குற்றங்கள் இருக்குமாயின் பொறுத்துக்கொள்வாயாக. இனி உன் முகத்தில் விழித்தலும் அகன்றது. ஆதலின், மேலோனே, விடைபெற்றுக் கொண்டேன்,” என்று சொல்லி அவ்விடம் விட்டு அகன்றான்.

(விளக்கம்) இறப்பவனிடத்தில் பகைமை பாராட்டக்கூடாது என்ற கருத்தால் ‘இனி முகத்தில் விழித்தல் அற்றதால்’ என்று கூறிய மையால், இறக்கப்போவதை உறுதியாகக் கூறித் தான் இதுவரை செய்த குற்றத்தைப் பொறுக்குமாறு வேண்டிக்கொள்கிறான். இராவணனுக்குச் சற்றுச் சிந்திக்க இடங்கொடுத்துவிடின் சினம் தோன்றலாம், மனம்மாறி விடலாம், செய்கைகளும் வேறுகலாம் என்ற எண்ணத்துடன் ‘விடையும் கொண்டேன்’ என்று சொல்லிப்போகின்றான். உடன் பிறப்பு என்னும் தனை மனத்தை மாற்றிவிடும் என்னும் அச்சம் கும்பகருணனுக்குத் தோன்றிற்று.

(இலக்கணக் குறிப்பு) இன்றை - இன்றை என்று ஆயது வலித்தல் விகாரம். முதல் + யான் = முதலியான் : இ : குற்றியலிகரம். செய்தன குற்றம் : இரு பெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. கொற்றவ, ஆரிய : வினி வேற்றுமை. அற்றது : காலவழுவமைதி.

29. கும்பகருணன் நகரவாயிலை அடைதல்

அவ்வழி இராவணன் அனைத்து நாட்டமும்
செவ்வழி நீரொடுங் குருதி தேக்கின
எவ்வழி யோர்களும் இரங்கி ஏங்கினார்
இவ்வழி அவனும்போய் வாயில் எய்தினான்.

(பதவுரை) அவ்வழி - அப்பொழுது ; இராவணன் அனைத்து நாட்டமும் - இராவணனுடைய இருபது கண்களும் ; செவ்வழி நீரொடு-செம்மையான கண்ணீரோடு ; குருதி - இரத்தத்தையும் ; தேக்கின - நிறைத்து நின்றன. எவ்வழியோர்களும் - கும்பகருணன் சென்ற எந்த வழியிலுள்ளவர்களும் ; இரங்கி ஏங்கினார் - மனம் இரக்கங்கொண்டு ஏக்கமுற்றனர். இவ்வழி - இம்முறையில் ; அவனும் - போய் - கும்பகருணனும் அரண்மனை வாயில்கள் பலவற்றைக் கடந்து சென்று ; வாயில் எய்தினான் - நகரின் கோட்டை வாயிலை அடைந்தான்.

(பொழிப்புரை) அப்பொழுது இராவணனுடைய இருபது கண்களும், செம்மையான கண்ணீரோடு இரத்தத்தையும் தேக்கி நின்றன. எத்த வழியிலுள்ளவர்களும் மன இரக்கங்கொண்டு ஏக்கமுற்று வருந்தினர். இம்முறையில் கும்பகருணன் அரண்மனை வாயில்களை பலவற்றைக் கடந்து நகரக் கோட்டைவாயிலை அடைந்தான்.

(விளக்கம்) 'தானூடாவிடினும் தன் தசையாடும்' என்பது உலகப் பழமொழி; அதற்கேற்பக் கும்பகருணன் உறுதிக்கொண்டு போருக்குப் புறப்பட்டதும், அவன் தான் இறப்பான் என்று பலமுறையும் எடுத்துக் கூறியிருத்தலால் கண்ணீரோடு குருதியையும் இருபது கண்களில் தேக்கிக்கொண்டான் இராவணன். அந்நிலையில் கும்பகருணன் சென்ற வழிகள் பலவற்றிலுள்ளவர்களும் இரக்கங்கொண்டு ஏக்கமடைந்தனர். அவர்களில் உறவினருமுண்டு.

(இலக்கணக் குறிப்பு) அ + வழி = அவ்வழி; இ + வழி = இவ்வழி; எ + வழி = எவ்வழி. அ இ : சுட்டு. எ : வினா. செம்மை + வழி = செவ்வழி : பண்புத்தொகை. எவ்வழியோர்களும் - எந்தப் பாதையிலுள்ளவர்களென்றும், எந்த உறவின் முறையைச் சார்ந்தவர்களென்றும் இரு பொருள் கொள்ளலாம்.

100. பெரும்படை கும்பகருணனைத் தொடரல்

இரும்படை கடிப்பெடுத் தெற்றி யேகுக
பெரும்படை யிளவலோ டென்ற பேச்சினால்
வரும்படை வந்தது வானு ளோர்கள் தம்
கரும்படை மலர்முடி தூளி தூர்க்கவே.

(பதவுரை) பெரும்படை இளவலோடு - பெரிய படைக் கலங்களைத் தாங்கிய என் தம்பியாகிய கும்பகருணனோடு; இரும்படை - பெரிய சேனைகள்; கடிப்பு எடுத்து எற்றி - குறுந்தடியை எடுத்துப் போர் முரசத்தை அடித்துக்கொண்டு; ஏகுக - செல்லுக; என்ற பேச்சினால் - என்று இராவணன் கட்டளை இட்டதனால்; வானுளோர்கள் தம் - விண்ணுலகிலுள்ளவர்களுடைய; சுரும்பு அடை மலர்முடி - தேன் வண்டுகள் மொய்க்கின்ற மலர்களை அணிந்த தலையின்மீது; தூளி தூர்க்கவே - புழுதி நிரம்பிப் படியுமாறு; வரும்படை வந்தது - வரத் தகுந்த பெரும்படை திரண்டு வந்தது.

(பொழிப்புரை) "பெரிய படைக்கலங்களைத் தாங்கிய என் தம்பியுடனே பெரிய சேனைகள் குறுந்தடியை எடுத்துப் போர்ப்

பறையை அடித்துக்கொண்டு செல்லுக” என்ற இராவணன் கட்டளையினால், வண்டுகள் மொய்க்கும் மலர்கள் அணிந்த தேவர்களினுடைய முடியின்மீது தூசி நிரம்பப் படியுமாறு வரக் கூடிய பெரிய படை வந்தது.

(விளக்கம்) தேவர்களுடைய முடியில் பூமியிற் செல்லும் சேனையினால் உண்டாக்கப்படும் புழுதி சென்று படியக்கூடிய அளவிற்குப் புழுதியை எழுப்பும் பெரும்படை என்றது உயர்வு நவீற்சியணி.

(இலக்கணக் குறிப்பு) இருமை+படை=இரும்படை : இங்குப் படை ஆகுபெயர். பெருமை+படை=பெரும்படை : இங்குப் படை பொருட்பெயர். இரும்படை, பெரும்படை : பண்புத் தொகைகள். வரும்படை : பெயரெச்சத் தொடர். சுரும்பு அடைமலர் : சுரும்பு - தேன் வண்டுகள் ; அடைமலர் : வினைத்தொகை. சுரும்பு அடைமலர் என்பதிலுள்ள சுரும்படை என்பது மலருக்கு இயற்கை அடைமொழி ; ஏனெனில், தேவர்கள் அணியும் மலரில் வண்டுகள் மொய்க்கா. ‘சுரும்பும் மூசாச் சுடர்ப் பூங்காந்தள்’ என்பது - திருமுருகாற்றுப்படை.

101. கொடிகளின் வருணனை

தேர்க்கொடி யானையின் பதாகை சேணுறு
தார்க்கொடி யென்றிவை ததைந்து வீங்குவ
போர்க்கொடுந் தூளிபோய்த் துறக்கம் புக்கன
ஆர்ப்பன துடைப்பன போன்ற வாடுப.

(பதவுரை) தேர் கொடி - தேரினுடைய கொடிகளும் ; யானையின் பதாகை - யானையின்மீது பிடிக்கப்படும் கொடிகளும் ; சேண் உறு தார் கொடி - விண்ணுலகு அளவு சென்ற முன்னணிப்படை பிடித்துச் செல்லும் கொடிகளும் ; என்று இவை ததைந்து வீங்குவ - என்று சொல்லப்பட்ட இவைகளெல்லாம் நெருங்கி மிகுந்து இருப்பவை ; போர் கொடும் தூளிபோய் துறக்கம் புக்கன ஆர்ப்பன - போரிலே தோன்றிய மிகுந்த தூசிகள் எல்லாம் சென்று விண்ணுலகத்திலும் புகுந்தனவாய் நிறைந்திருப்பனவற்றை ; துடைப்பன போன்ற ஆடுப - துடைப்பன போன்றனவாய் ஆடிக்கொண்டிருந்தன.

(பொழிப்புரை) தேரில் கட்டிய கொடிகளும், யானையின் மீது பிடிக்கப்படும் கொடிகளும், ஆகாயமளவு செல்வதாய்த் தூக்கிப் பிடித்த முன்னணிப்படையின் கொடிகளும் நெருங்கிய வையாய் மிகுந்து, போரினால் விண்ணுலகத்தில் புகுந்து படிந்தனவான தூசுகளைத் துடைப்பனவாய் ஆடிக்கொண்டிருந்தன.

(பதவுரை) ஆயிரம் கோள் அரி - ஆயிரக்கணக்கான வலிமை பொருந்திய சிங்கங்களும் ; யாளி ஆயிரம் - ஆயிரம் யாளிகளும் ; ஆயிரம் மதகரி - ஆயிரம் மதம் பொருந்திய யானைகளும் ; பூதம் ஆயிரம் - ஆயிரம் பூதங்களும் ; (பூட்டப்பட்ட) மா இரு ஞாலத்தை சுமப்ப - மிகப்பெரிய பூமியைச் சுமக்கின்றன வாகிய எட்டு மாநாகங்கள் முதலியனவும் ; வாங்குவது - வளைவதற்குக் காரணமான ; இரும் சுடர்மணி ஏய் தேர் ஒன்று - பெரிய ஒளி வீசுகின்ற இரத்தினங்கள் அமைத்துச் செய்யப்பட்ட தேரொன்றின்மீது ; ஏறினான் - கும்பகருணன் ஏறிக் கொண்டான் .

(பொழிப்புரை) பூமி நெளிவதுபோல் தோன்ற ஆயிரம் சிங்கங்கள் ; ஆயிரம் யாளிகள், ஆயிரம் மதயானைகள் ; ஆயிரம் பூதங்கள் என்னும் இவை பூட்டி இழுக்கப்பட்ட இரத்தினங்கள் பதித்த ஒளி வீசும் தேரின்மீது கும்பகருணன் ஏறிக் கொண்டான் .

(இலக்கணக் குறிப்பு) மதகரி : இரண்டாம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன் தொக்க தொகை. ஆயிரம் பல என்றும் பொருளில் வந்துள்ளது. வாங்குவது : தொழிற்பெயர் (வளைதல்)

105. பல படைக்கலங்கள்

தோமரஞ் சக்கரஞ் சூலங் கோன்மழு
நாமவே லுலக்கைவா ணஞ்சில் தண்டெழு
வாமவில் வல்லையங் கணையம் மற்றும்ள
சேமவெய் படையெலாஞ் சுமந்து சென்றவால்.

(பதவுரை) தோமரம் - தோமரங்களும் ; சக்கரம் - சக்கரங்களும் ; சூலம் - சூலங்களும் ; கோல் - அம்புகளும் ; மழு - மழுப் படைகளும் ; நாம வேல் - அச்சத்தைத் தரும் வேல்களும் ; உலக்கை - உலக்கைகளும் ; வாள் - வாள்களும் ; நாஞ்சில் - நாஞ்சில் படைகளும் ; தண்டு - தண்டாயுதங்களும் ; எழு - இருப்புலக்கைகளும் ; வாமவில் - அழகிய விற்படைகளும் ; வல்லயம் - வல்லயம் என்ற படைகளும் ; கணையம் - கணையம் என்னும் படைகளும் ; மற்றும் ஊ - பின்னும் இருக்கின்றன வாகிய ; சேமம் - பாதுகாவலான ; வெய் படை எலாம் - கொடிய ஆயுதங்களை எல்லாம் ; சுமந்து சென்ற - கும்பகருணன் சேனைகள் சுமந்து சென்றன . ஆல் : அசை .

(பொழிப்புரை) தோமரம் முதல் கணையம் வரையுள்ள படைகளும் பாதுகாவலான பிற கொடிய படைகளும் கும்பகருணனுடைய சேனைகளால் சுமந்து செல்லப்பட்டன.

(இலக்கணக் குறிப்பு) நாம வேல் : நாம - உரிச்சொல். சென்ற : அஃறிணைப் பன்மை இறந்த கால வினைமுற்று. சேமம் - பாதுகாவல் ; வாமம் - அழகு ; நாமம் - அச்சம்.

106. உணவும் உடன் செல்லல்

நறையுடைத் தசும்பொடு நறிதின் வெந்தவூன்
குறைவினற் சகடமோ ராயி ரங்கொடு
பிறையுடை எயிற்றவன் பின்பு சென்றனர்
முறை முறை கைக்கொடு முடுகி நீட்டுவார்.

(பதவுரை) முறை முறை - முறை முறையாக ; கைக்கொடு - (ஊனையும் கள்ளையும்) கைகளில் எடுத்துக்கொண்டு ; முடுகி நீட்டுவார் - விரைந்து நீட்டுகின்றவர்களான அரக்கர்கள் பலர் ; நறை உடை தசும்பொடு - கள்ளைக்கொண்ட குடங்களுடனே ; நறிதின் வெந்த ஊன் - மணத்துடன் செம்மையாக வெந்த மாமிசத்தையும் ; குறைவு இல் நல் சகடம் ஓர் ஆயிரம் கொடு - குறைவில்லாத நல்ல ஆயிரம் வண்டிகளில் ஏற்றிக்கொண்டு ; பிறை உடை எயிற்றவன் பின்பு - பிறை போன்ற பற்களையுடைய கும்பகருணன் பின்னால் ; போயினர் - சென்றனர்.

(பொழிப்புரை) ஆயிரம் வண்டிகளில் கட்டுகூடங்களையும், வெந்த மாமிசங்களையும் ஏற்றிக்கொண்டு அரக்கர் பல்லோர் தத்தம் முறைமைப்படி கள்ளையும், ஊனையும் கைகளில் கொண்டு நீட்டுவோராய்க் கும்பகருணன் பின்னே சென்றனர்.

(விளக்கம்) கும்பகருணன் பேருண்டி கொள்வது இதனாலும் விளங்கும். தசும்பு - குடம். சகடம் - வண்டி.

(இலக்கணக் குறிப்பு) பிறையுடை எயிற்றவன் : 'உடை' உவம உருபு. முறை முறை : அடுக்குத் தொடர். எயிற்றவன் : குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர்.

107. கும்பகருணன் உண்டுகொண்டே செல்லல்

ஒன்றல பற்பலர் உதவும் ஊன்நறை
பின்றரும் பிலனிடைப் பெய்யு மாறுபோல்
வன்றிறல் இருகரம் வழங்க மாந்தியே
சென்றன னியாவரும் திடுக்க மெய்தவே !

(பதவுரை) பற்பலர் - பல பல பணியாட்கள் ; ஒன்று அல-
ஒன்று அல்லாத பலவற்றை ; உதவும் - கொடுக்கின்ற ; ஊன்
நறை - மாமிசத்தையும் கள்ளையும் ; வன் திறல் இருகரும்
வழங்க - மிக்க வலிமை பொருந்திய இரண்டு கைகளாலும்
கொடுக்க ; பின்தரும் பிலனிடை - இருள் நிறைந்திருக்கும்
குகையினிடத்தில் ; பெய்யுமாறு போல் - பெய்கின்ற தன்மை
யைப் போல ; மாந்தியே - உண்டுகொண்டே ; யாவரும் திடுக்கம்
எய்த - கண்டோர் அனைவரும் திடுக்கிடும்படியாக ; சென்றனன் -
போனான் .

(பொழிப்புரை) பணியாளர் பலர் பலபலவான மாமிசங்
களையும் கள்ளையும் தம் வலிய இரண்டு கைகளாலும் வாங்கிக்
கொடுக்க, இருண்ட குகையில் பெய்வது போல உண்டு
கொண்டே கண்டோர் அனைவரும் திடுக்கிடும்படி கும்பகருணன்
சென்றான் .

(விளக்கம்) பற்பலர் பற்பலவிதமான கள்ளையும் ஊனையும்
கொடுக்க, உண்டுகொண்டே சென்றான் என்பதால் அவனுடைய கழி
பேரிரையுண்ணும் தன்மையும், போரினிலும் உணவில் வைத்திருக்கும்
வேட்கையும் நன்கு புலனாகும். அவன் வாய் குகையின் வாயாகவும்
அவன் வயிறு குகையாகவும் கூறியது அறியத்தக்கது. அவன் உணவு
கொள்ளும் முறையைக் கண்டோரும் திடுக்கிட்டனர் என்பது உணவின்
மிகுதியைக் கூட்டியவாறு.

(இலக்கணக் குறிப்பு) ஊன் நறை : உம்மைத்தொகை. சென்
றனன் + யாவரும் - சென்றனனியாவரும் : குற்றியலிகரம். இரண்டு
மூன்றும் அடிகளில் உவமை அணி அமைந்திருத்தல் காண்க.
வன்றிறல் : ஒருபொருட் பன்மொழி. திடுக்கம் : தொழிற்பெயர்.

108. தேவர்கள் அஞ்சி ஓடுதல்

கணந்தரு குரங்கொடு கழிவ(து) அன்றிது
நிணந்தரு நெடுந்தடிக் குலகு நேருமோ
பிணந்தலைப் பட்டது பெயர்வ தெங்கினி
உணர்ந்தது கூற்றமென்(று) உம்ப ரோடினார்.

(பதவுரை) இது கணம் தரு குரங்கொடு கழிவது அன்று -
இந்த உண்ணும் தொழில், கூட்டமாகவுள்ள குரங்குகளோடு
மட்டும் நீங்குவது அன்று ; நிணம் தரு நெடும் தடிக்கு - இவன்
திண்ணும் கொழுப்பொடு கூடிய பெரிய மாமிசத்துக்கு ; உலகு
நேருமோ - இவ்வுலகத்திலுள்ள விலங்குகளெல்லாம் போதியன

வாகுமோ; பிணம் தலை பட்டது - எங்கும் பிணமாகவே நிறைந்துவிட்டது; கூற்றம் உணர்ந்து - கொல்லும் தொழிலை யுடைய எமனும் உணர்ந்துவிட்டான்; இனி பெயர்வது எங்கு - நாம் இனி எங்குத் தப்பி ஓடுவது; என்று உம்பர் ஓடினார் - என்று சொல்லிக்கொண்டு தேவர்கள் ஓடினார்கள்.

(பொழிப்புரை) இந்தப் பெருந்தீனி, கூட்டமான குரங்குகளோடு மட்டும் நீங்குவதன்று. கொழுப்போடு கூடிய மிக்க மாமிசத்துக்கு இந்த உலகத்திலுள்ள விலங்குகளெல்லாம் போதா. எங்கும் பிணங்கள் நிறைந்துவிட்டன. எமனும் உணர்ந்துவிட்டான். இனி நாம் எங்குத் தப்பி ஓடுவது என்று சொல்லிக்கொண்டு தேவர்கள் ஓடினார்கள்.

(விளக்கம்) சும்பகருணன் பெருந்தீனியைப் பார்த்த தேவர்கள் அவன் உணவிற்கு உலகத்திலுள்ள விலங்குகளைக் கொன்றாலும் போதாது; நம்மையும் கொன்றுவிடுவான்; எமனும் ஓய்வின்றித் தன் தொழிலைச் செய்யவேண்டும்; எங்குமே பிணம் நிறைந்து விட்டது; இனி நாம் எங்கு ஓடுவது எனத் தேவர்கள் திகைத்து ஓடியதாகக் கூறுதல் சும்பகருணனது ஆற்றலையும் ஒரு வகையால் புலப்படுத்துகின்றது. தடி - மாமிசம்.

(இலக்கணக் குறிப்பு) கூற்றம்-(எமன்): சொல்லால்: அஃறிணைப் பொருளால் உயர்திணை. உலகு: இடவாகுபெயர். பெயர்வது: தொழிற்பெயர். உணர்ந்தது: வினைமுற்று. உம்பர்: குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர். தலைப்பட்டது, உணர்ந்தது - காலவழுவமைதி.

109. இராமன் சும்பகருணனைக் காணல்

பாந்தளின் நெடுந்தலை வழுவிப் பாரொடும்
வேந்தென விளங்கிய மேரு மால்வரை
போந்தது போற்பொலந் தேரிற் பொங்கிய
ஏந்தலை ஏந்தெழில் இராமன் நோக்கினான்.

(பதவுரை) பாந்தளின் நெடும் தலை வழுவி - பூமியைச் சுமக்கும் ஆதிசேடாகிய பாம்பினுடைய நீண்ட தலையினின்று தவறி; பாரொடும் - பூமியின் மேல்; வேந்து என விளங்கிய மேரு மால்வரை - அரசன் என்று விளக்கமுற்ற மேரு என்னும் பெரிய மலையானது; போந்தது போல் - வந்தது போல; பொலம் தேரில் பொங்கிய ஏந்தலை - பொன்னாற் செய்த தேரில் விளங்கிய சிறந்தோனான சும்பகருணனை; எழில் ஏந்து

இராமன் நோக்கினான் - அழகைத் தாங்கிக்கொண்டுள்ள இராமன் பார்த்தான்.

(பொழிப்புரை) ஆதிசேடனுடைய பெரிய தலையிலிருந்து தவறி, பூமியுடனே மலைகளுக்கு அரசனான மேரு என்னும் பெரிய மலை வந்தாற்போல பொன்னால் ஆன தேரிலே சிறந்து விளங்குகின்ற கும்பகருணனை, அழகு மிகுந்த இராமன் கண்டான்.

(விளக்கம்) பூமியைத் தேராகவும், மேருமலையைக் கும்பகருணனாகவும் உவமித்துக் கூறிய நயம் காணத்தக்கது. இப்பூமியை ஆயிரம் படங்களோடுகூடிய தலைகளையுடைய ஆதிசேடன் என்ற பாம்பு தாங்கிக் கொண்டிருப்பதாகக் கொள்வது உலக மரபு.

(இலக்கணக் குறிப்பு) நெடுந்தலை : பண்புத் தொகை. வேந்து : பண்பாகு பெயர். பாரொடும் : உருபு மயக்கம். மால்வரை : உரிச் சொற்றொடர். பொலம் : திரிசொல். ஏந்து எழில் : வினைத்தொகை.

110. இராமன் எண்ணுதல்

வீணையென் றுணரினஃ தன்று விண்டொடும்
சேணுயர் கொடியது வயவெஞ் சீயமால்
காணினும் காலின்மேல் அரிய காட்சியன்
பூணொளிர் மார்பினன் யாவன் போலுமால்.

(பதவுரை) விண் தொடும் சேண் உயர் கொடியது - ஆகாயத்தைத் தொடுகின்ற நீண்ட உயரமான கொடியில் உள்ளது; வீணை என்று உணரின் - வீணையாகுமோ என்று எண்ணினால்; அஃது அன்று - அதுவும் அல்ல; வயவெம் சீயம் - வலிமை பொருந்திய கொடிய சிங்கம் ஆகும்; காலின் மேல் காணினும் - காற்றின் வேகத்தைக் காட்டிலும் அதிகமாகக் காணப்பட்டாலும்; அரிய காட்சியன் - ஒரே காலத்தில் உருவம் முழுவதையும் காண்பதற்கு முடியாத அரிய தோற்றத்தை யுடையவன்; பூண் ஒளிரும் மார்பினன் யாவன் போலும் - அணிகள் விளங்குகின்ற மார்பினையுடைய இவன் யாவன் ஆவனோ? (என்று இராமன் நினைத்தான்).

(பொழிப்புரை) மிகவுயர்ந்து ஆகாயத்தைத் தொடுகின்ற கொடியில் இருப்பது வீணையோ என்று ஆராய்ந்தால் அது அன்று; வலிமை பொருந்திய சிங்கம் ஆகும். காற்றைக் காட்டிலும் வேகமாகச் செல்லுதலால் ஒரு சமயத்தில் முழு உருவமும் பார்ப்பதற்கு முடியாத தோற்றத்தையுடையவனாய்

இருக்கின்றான். மார்பில் ஒளிவிடும் அணிகள் அணிந்துள்ள இவன் யாவன் ஆவனோ?

(விளக்கம்) காற்றின் வேகத்தைவிட மனோவேகமாகச் செல்லும் கும்பகருணன் காண்பதற்கரிய தோற்றத்தான் ஆதலால் அறியக் கூடவில்லை. இவன் யாராய் இருக்கலாம் என்ற ஐயம் இராமன் மனத்தில் தோன்றுகின்றது. முழு வடிவத்தைப் பார்க்க இயலாவிடினும் கொடியைப் பார்த்து உணரலாம் என்று எண்ணிப் பார்க்கிறான். இராவணனுடைய வீணைக் கொடியல்ல என்று தெரிந்தான்; ஆதலால் இராவணன் அல்லன் என்றும் உணர்ந்தான். தோன்றுகின்ற கொடியில் சிங்கம் காணப்படுகிறது. வேறு யாவனோ என்று இராமன் ஐயங் கொள்கின்றான்.

(இலக்கணக் குறிப்பு) சேண் உயர் : ஒருபொருட் பன்மொழி, கொடியது : அது பகுதிப் பொருள் விசுதி. வயம் : உரிச்சொல். வெற்றியும் வலிமையும் குறிக்கும். அறியகாட்சியான் : குறிப்புப் பெயரெச்சத் தொடர். ஒளிர் மார்பினன் : வினைத்தொகை. யாவன் போலும் : ஒப்பில் போலி. ஆல் : இரண்டும் அசைகள்.

111. இராமன் விப்டணனை 'யார் இவன்?' எனக் கேட்டல்

தோளொடு தோள்செலத் தொடர்ந்து நோக்குறின்
நாள்பல கழியுமால் நடுவண் நின்றதோர்
தாளுடை மலைகொலாம் சமரம் வேட்டதோர்
ஆளென உணர்கிலேன் ஆர்கொ லாமிவன்.

(பதவுரை) தோளொடு தோள் செல தொடர்ந்து நோக்குறின் - இவனுடைய ஒரு தோளொடு மற்றொரு தோள் முடியும் வரை விடாது தொடர்ந்து பார்ப்பதானால்; நாள் பல கழியும் - பலநாட்கள் கழிந்துவிடும்; நடுவண் நின்றது ஓர் தாளுடை மலைகொல் - (பூமியின்) நடுவிலே நிற்கின்ற ஒப்பற்ற கால்களையுடைய மேரு மலையோ; சமரம் வேட்டது ஓர் ஆள் என - போரை விரும்பியது ஒரு வீரனோ என்று; உணர்கிலேன் - நான் அறியமுடியவில்லை; இவன் ஆர் கொல் - இவன் யாவனோ?

(பொழிப்புரை) இவன் ஒரு தோளிலிருந்து மற்றொரு தோள் முடிய விடாது நெடுகப் பார்ப்பதானால் நீண்ட நாட்கள் செல்லும். பூமியின் நடுவிலே நிற்கின்ற ஒப்பற்ற கால்களோடு கூடிய மேருமலையானோ? போரை விரும்பிய ஒப்பற்ற வீரனோ? இவன் யாவன் என்று உணரமாட்டேன். இவன் யாவனோ?

(விளக்கம்) கும்பகருணன் தோள்களைப் பார்க்க நீண்ட நாட்கள் செல்லும் என்பதால் அவனுடைய பருத்த உடலையும், பரந்த மார்பையும் திரண்ட தோள்களையும் குறித்தனவாகும். பூமியின் நடுவில் இருக்கின்ற கால்களோடு கூடிய மேருமலையோ என்றது அவனுடைய உயரத்தையும் பருமனையும் தோற்றப் பொலிவையும் கூறியவாரும். வீரர்களுக்குள் இத்தகைய பெருவீரனை இராமன் தான் கண்டதே இல்லை யென்று குறிப்பதுபோல் 'சமரம் வேட்டதோர் ஆள் என உணர்கிலேன்' என்று கூறுகின்றான். நடுவில் நின்றது ஒருதாள் உடைய மலையோ அல்லது தாளும் தோளும் உடைய மலையோ என்றும் ஐயுற்றவாரும். இச்செய்யுள் உயர்வு நவ்நிச்சியணி.

(இலக்கணக் குறிப்பு) தோள், தாள் : சினைப் பெயர்கள். நோக் குறின் : செயின் என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம். மலைகொல், ஆர் கொல் : வியப்பொடு ஐயப்பொருளில் வந்தன. தாளுடை மலை : இல் பொருள் உவமை. சமரம் : சமர் + அம் : அம் சாரியை. வேட்டது - வேள் + ட் + அ + து. யார் என்ற வினா இடைச்சொல், ஆர் எனத் திரிந்தது.

112. இதுவுமது

எழுங்கதி ரவனொளி மறைய வெங்கணும்
விழுங்கிய திருள் இவன் மெய்யி னூல்வெரீஇப்
புழுங்குநம் பெரும்படை இரியல் போகின்ற(து)
அழுங்கலில் சிந்தையாய் யார்கொ லாமிவன்.

(பதவுரை) எழும் கதிரவன் ஒளி - தோன்றும் சூரியனுடைய ஒளி; இவன் மெய்யினூல் - இவன் உடலினூல்; மறைய-மறைந்து போகும்படி; எங்கணும் - எல்லாவிடங்களிலும்; இருள் விழுங்கியது - இருள் கலந்து கொண்டது; மெய்யினூல் வெரீஇ புழுங்கும் நம் பெரும்படை - இவனுடைய உடலினூல் பார்த்தமாத் திரத்தில் அஞ்சி மனம் பதைத்து வேர்க்கின்ற நம் முடைய பெரும் சேனை; இரியல் போகின்றது - நிலைகுலைந்து சிதறி ஓடுகிறது; அழுங்கல் இல் சிந்தையாய் - வருத்தப்படுதல் இல்லாத மனத்தையுடைய விபீடணனே; இவன். யார்கொல் - இவன் யாரோ?

(பொழிப்புரை) தோன்றும் சூரியனுடைய ஒளி இவன் உடம்பின் கருமையால் மறைந்துபோக, எங்கும் இருள் கவர்ந்து கொண்டது. இவன் உடம்பைக் கண்டு பயந்து மனம் புழுங்கி நம்முடைய பெரும் குரங்குப்படை நிலைகுலைந்து சிதறி ஓடு

கின்றது. வருந்துதலில்லாத மனத்தினையுடையவனே ! இவன் யார்கொலோ ? என்று விபீடணனை இராமன் கேட்டான்.

(விளக்கம்) சூரியன் ஒளியையும் மறையச் செய்து எங்கும் இருள் மூடச் செய்கின்ற தன்மையையுடையது அவன் உடலின் நிறம். அவன் வடிவமோ குரங்குப் படைகளை மனம் கலங்கவைத்து நிலைகெட்டு ஓடும் படி செய்கின்றது என இராமனும் வியந்து கூறும்படியான வடிவும் நிறமும் உடையவன் கும்பகருணன். இச்செய்யுளில் இவன் மெய்யினால் என்ற தொடர் முன் வாக்கியத்திற்கும் பின் வாக்கியத்திற்கும் இயைந்து நின்று பொருள் தரலால் இடைவிளக்கணியாய். இச்செய்யுள் சில பிரதிகளில் இல்லை.

(இலக்கணக் குறிப்பு) எழும் கதிரவன் : பெயரெச்சத் தொடர். வெரீஇ : சொல்லிசை அளபெடை இரியல், அமுங்கல் - தொழிற்பெயர்கள். சிந்தையாய் : குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர், விளிவேற்றுமை.

113. இதுவுமது

அரக்கனவ் வருவொழித் தரியின் சேனையை
வெருக்கொளத் தோன்றுவன் கொண்ட வேடமோ ?
தெரிக்கிலே னிவ்வுருத் தெரியும் வண்ணம் நீ
பொருக்கென வீடண புகறியா லென்றான்.

(பதவுரை) வீடண - விபீடணனே ! அரக்கன் - இராவணன் ; அவ்வுரு ஒழித்து - அந்த வடிவத்தை விட்டுவிட்டு ; அரியின் சேனையை - குரங்குகளின் சேனையை, வெருக்கொளத் தோன்றுவான் - அஞ்சும்படி செய்ய எண்ணித் தோன்றும் பொருட்டு ; கொண்ட வேடமோ - தான் எடுத்துக்கொண்ட வேடமோ ; இவ்வுரு தெரிக்கிலேன் - இந்த வடிவம் இன்னது என்று அறியக்கூடியவனாயில்லை ; இவ்வுரு தெரியும் வண்ணம் - இந்த வடிவத்தைத் தெரிந்துகொள்ளும்படியாக ; நீ பொருக்கென புகறி - நீ விரைந்து சொல்லுவாயாக. என்றான் - என்று இராமன் கூறினான்.

(பொழிப்புரை) “விபீடணனே ! அரக்கனாகிய இராவணன் அந்த வடிவத்தை விட்டுவிட்டு, குரங்குச் சேனையின் பயந்து கொள்ளும்படி காட்டும்பொருட்டு எடுத்துக்கொண்ட வேடமோ ? தெரிந்துகொள்ளும்படி நீ விரைவாகச் சொல்வாயாக” என்று இராமன் கூறினான்.

(விளக்கம்) இந்த வடிவத்தைப் பார்க்கும்போது குரங்குப் படைகளை அச்சுறுத்தும் பொருட்டு இராவணன் தான் மாயவடிவம் கொண்டு வந்துள்ளானோ என்று இராமன் ஐயப்படுகிறான். அவனால் உணரவும் முடியவில்லை. விரைவில் உணர விரும்பி விபீடணனை நோக்கிப், 'பொறுக்கெனப் புகறி' என்றான். மாயமான் ஏவி, துறவியாக வந்து சீதையைக் கவர்ந்தவனாதலால் இவ்வாறு இராமன் கருதுதற்குக் காரணம் உண்டு. அரி - குரங்கு.

(இலக்கணக் குறிப்பு) தோன்றுவான் : வான் ஈற்று எதிர்கால வினையெச்சம். வேடமோ : ஓகாரம் ஐயப்பொருளது. தெரிக்கிலேன் : தன்மை ஒருமை எதிர்மறை வினைமுற்று. பொறுக்கென : விரைவு உணர்த்தும் இடைச்சொல். புகறி - புகல் + தி, முன்னிலை வினைமுற்று.

114. விபீடணன் கும்பகருணனைப்பற்றிக் கூறல்

ஆரியன் அனைய கூற அடியிணை இறைஞ்சி ஐய பேரியல் இலங்கை வேந்தன் பின்னவ னெனக்கு முன்னோன் காரியல் காலன் அன்ன கழற்கும்ப கருண னென்னும் கூரிய சூலத் தானென் றவனிலை கூற வுற்றான்.

(பதவுரை) ஆரியன் அனையகூற - சிறந்தவனான இராமன் அவ்வாறு சொல்லு; அடிஇணை இறைஞ்சி - விபீடணன் அவன் இரண்டு பாதங்களிலும் வணங்கி; ஐய - ஐயனே! பேர் இயல் இலங்கை வேந்தன் பின்னவன் - பெருமை பொருந்திய இலங்கை வேந்தனான இராவணனுக்குப் பின் தோன்றியவன்; எனக்கு முன்னோன் - (உனக்கு அடியவனான) எனக்கு முன் பிறந்தவன்; கார் இயல் காலன் அன்ன - கருமை நிறம் விளங்கப்பெற்ற எமனை ஒத்த; கழல் கும்பகருணன் என்னும் - வீரக்கழலை யணிந்த கும்பகருணன் என்று சொல்லப்படுகின்ற; கூரிய சூலத்தான் - கூர்மையான சூலப்படையையுடையவன்; என்று அவன் நிலை கூறல் உற்றான் - என்று இவ்வாறு அவனுடைய நிலைமையைச் சொல்லத் தொடங்கினான்.

(பொழிப்புரை) இராமன் இவ்வாறு கூற, விபீடணன் அவனுடைய இரண்டு பாதங்களிலும் வணங்கி, "ஐயனே! பெருமை பொருந்தி விளங்கும் இலங்கை வேந்தனாகிய இராவணனுக்குப்பின் பிறந்தவன்; எனக்கு முன் பிறந்தவன்; கருமையான நிறத்தையுடைய இயமனை யொத்த வீரக்கழல் அணிந்த கும்பகருணன் என்ற பெயரையுடையவன். கூர்மையான சூலப்படையை யுடையவன்," என்று சொல்லி அவனுடைய நிலைமையையும் சொல்லத் தொடங்கினான்.

(விளக்கம்) சான்றோர்கள் முன் தம் கருத்துக்களை எடுத்து உணர்த்தும் அவரினும் தாழ்ந்தோர், எடுத்துரைக்குங்கால் பணிந்து கூறுவர். அதனால் விபீடணன் இராமன் திருவடிகளில் வணங்கிக் கூறினான். அஞ்சாமையிலும், வலிமையிலும், அழித்தல் என்னும் ஆற்றலிலும், நிறத்திலும், தோற்றத்திலும் ஒப்புமை கண்ட சும்ப கருணன் என்று எமனோடு உவமிக்கின்றான். கையில் சூலமும், காலில் வீரக்கழலும் அமைந்ததாகச் சட்டிக் கூறுதல் அவன் வீரத்தை விளக்குவதாம். குணத்தைக் குறிப்பாகக் குறிக்க எண்ணி இராவணனுக்குப் பின்னோன் என்ற சொன் முறையில் 'தம்பி' என்ற பொருளும், அந்த இராவணனைப் பின்பற்றுபவன் என்ற பொருளும் தோன்றக் கூறுகிறான். 'எனக்கு முன்னோன்' என்பது தனக்கு அண்ணன் என்பதைச் சுட்டுவதே யன்றி, தன்னெறி பற்றுது தனியே முன் கூட்டிச் செல்பவன் என்று கருத்தை விளக்குவதாகக் கூறினான்.

(இலக்கணக் குறிப்பு) ஐய : அண்மை விளி. இலங்கை வேந்தன் : நான்காம் வேற்றுமைத் தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகை. வேந்தன் பின்னவன் : நான்காம் வேற்றுமைத் தொகை. பின்னவன் முன்னோன் : முரண் தொடை. 'காரியல்' என்ற தொடரை காலனுக்கும், சும்பகருணனுக்கும் ஏற்றலாம். கருமை + இயல் = காரியல். கூர்மை + அ = கூரிய.

115. சும்பகருணனது வலிமை கூறல்

தவனுணங் கியரும் வேதத்
 தலைவரும் உணருந் தன்மைச்
 சிவனுணர்ந் தலரின் மேலைத்
 திசைமுக னுணருந் தேவன்
 அவனுணர்ந் தெழுந்த காலத்
 தசுரர்கள் படுவர் எல்லாம்
 இவனுணர்ந் தெழுந்த காலத்
 திமையவர் படுவர் எல்லாம்.

(பதவுரை) எந்தாய் - என் தந்தை போன்றவனே! தவம் நுணங்கியரும் - தவத்தை நுட்பமாகச் செய்தவர்களும், வேதத் தலைவரும், வேதத்தில் சிறந்த தலைவர்களுமான அந்தணர்கள்; உணரும் தன்மைச் சிவன் - உணர்ச்சியினால் அறியப் படுமாறு விளங்குகின்ற தன்மையையுடைய சிவபெருமானால்; உணர்ந்து - அறியப்பட்டு; அலரின் மேலைத் திசை முகன் உணரும் தேவன் - தாமரை மலரின்மீது இருக்கும் நான்கு திசைகளுக்கும் நான்கு முகங்களைக் கொண்ட பிரமனும்

வணங்கும்படியான கடவுளாகிய திருமால்; அவன் உணர்ந்து எழுந்த காலத்தில் - அத்திருமால் யோக நித்திரையினின்றும் எழுந்த காலத்தில்; அசுரர்களெல்லாம் படுவர் - அசுரர்களெல்லாம் அழிவார்கள்; இவன் உணர்ந்து எழுந்த காலத்து - இந்தக் கும்பகருணன் (யோக நித்திரையினின்றும்) எழுந்த காலத்தில்; இமையவர் படுவர் - தேவர்கள் அழிவார்கள்.

(பொழிப்புரை) என் தந்தை போன்றவனே! செய்வதற்கு அரிய தவத்தையுடையவர்களும், வேதத்தில் சிறந்தவர்களும் ஆகிய அந்தணர்கள் உணர்ச்சியைப் பெறும் பொருட்டு; தியானிக்கின்ற தன்மையையுடைய சிவபெருமானால் தியானிக்கப்பட்டும், தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கின்ற பிரமனால் தியானிக்கப்பட்டும் விளங்கும் திருமால் யோக நித்திரையினின்றும் எழுங்காலத்து அசுரர்களெல்லாம் இறப்பதுபோல், இக்கும்பகருணன் தூக்கத்தினின்றும் எழுந்த காலத்துத் தேவர்கள் அழிவார்கள்.

(விளக்கம்) திருமால் பாற்கடலில் யோக நித்திரை செய்பவர்; அதனை அறிதாயில் என்று கூறுவர். அப்பெருமான் சிவனாலும், பிரமனாலும் போற்றி வணங்கப்படுபவர். அத்தகைய பெருமான் அறிதாயில் விழித்தெழுங்கால், தீய செயல் செய்வோரான அசுரர்கள் அழிவார்கள் என்று கூறுதல், கம்பருடைய மதப்பற்றினையும், திருமாலினிடத்தில் கொண்டிருக்கின்ற எல்லையற்ற பக்தியையும் விளக்குவதாகும். திருமால் விழித்தெழும்போது அசுரர்கள் அழிவது போலக் கும்பகருணன் விழித்தெழுங்கால் தேவர்கள் அழிவார்கள் என்று கூறியது கும்பகருணன் திருமால் யொத்த ஆற்றலுடையவன் என்பதை விளக்குகின்றார். அவ்வாறு விளக்குமிடத்தும் விபீடணன் தன் மன நிலையை வெளிப்படுத்துபவனாய்க் கும்பகருணன் விழிக்குமிடத்துத் தேவர்கள் அழிவார்கள் என்பது கும்பகருணனுடைய தீச் செயலைக் குறிப்பதாகும். அழிவற்ற தேவர்களுக்கு இவனால் அழிவைக் கூறுதலால், கும்பகருணனுடைய கொடுமையும், அவனுக்கு அருகிலுள்ள அழிவையும் சுட்டியவாரும்.

(இலக்கணக் குறிப்பு) திசைமுகன் : நான்காம் வேற்றுமைத் தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகை. இமையவர் : காரணப் பெயர். திருமால் எழுந்த காலத்து அசுரர்படுவர் : கும்பகருணன் எழுந்த காலத்துத் தேவர்படுவர் என உவமை உருபு இன்றி எடுத்திக் காட்டுதலால் கீழ் இரண்டடிகள், எடுத்துக்காட்டு உவமையணி.

116. கும்பகருணன் துயிலைக் கூறல்

ஆழி யாயிவ னாகுவான்
ஏழை வாழ்வுடை எம்முனோன்
தாழ்வி லாவொரு தம்பியோன்
ஊழி நாளு முறங்குவான்.

(பதவுரை) ஆழியாய் - சக்கராயுதத்தை யுடையவனே !
இவன் - இந்தக் கும்பகருணன் ; ஏழை வாழ்வுடை எம்முனோன்
ஆகுவான் - எளிமையான வாழ்க்கையைக் கொண்ட எனக்கு
அண்ணனாவான் ; ஏழை வாழ்வுடை எம்முனோன் - எளிமைப்
பட்ட வாழ்க்கையை யுடைய என் மூன்றோன் இராவணனுக்கு ;
தாழ்விலா வொரு தம்பியோன் - குறைவுபடற்ற ஒரு தம்பியு
மாவன் ; ஊழி நாளும் உறங்குவான் - ஊழிக்காலமளவும் தூங்கு
வான்.

(பொழிப்புரை) சக்கராயுதத்தை யுடையவனே ! இந்தக்
கும்பகருணன் எளிமை வாழ்வுடைய எனக்கு அண்ணன் ;
எளிமை வாழ்க்கையுடைய என் அண்ணனான இராவணனுக்குக்
குறைபடற்ற ஒரு தம்பியுமாவன் ; ஊழிக் காலமளவுந் தூங்கு
வான்.

(விளக்கம்) 'ஆழியாய்' என்றது சக்கராயுதத்தை யுடையவன்
என்றும், திருப்பாற்கடலில் இருப்பவனென்றும் இரு பொருள்தரும்.
ஆழி - கடல், சக்கரம். இராமன் திருமாவின் அவதாரமாகவே கம்பர்
கொண்டு கூறுகிறார். ஆதலின் 'ஆழியாய்!' என்று விளித்தார். இரா
வணன் பெருஞ்சிறப்பும், பெருவலியும் உடையவனாயினும், எளிய
வாழ்க்கையை யுடையவன் என்பதையும் வீபீடணன் சுட்டுகிறான். கும்ப
கருணன் கீழ்மைக்குணங்கள் அற்றவன் என்பதைத் 'தாழ்விலா வொரு
தம்பியோன்' என்ற தொடரால் குறித்தார். முரட்டுத்தனத்தில் இரா
வணனுக்குக் குறையாதவன் என்பதுமாகும். கும்பகருணன் பிரம
னுடைய சாபத்தினால் நீண்ட தூக்கத்தைப் பெற்றனென்பது இங்கு
உணரத்தக்கது.

(இலக்கணக் குறிப்பு) ஆழியாய் : குறிப்பு வினையாலணையும்
பெயர், விளிவேற்றுமை. இவனாகுவான் - ஆகுவான் : முதல் வேற்று
மைச் சொல்லுருபு. ஏழைவாழ்வுடை எம்முனோன் என்பதை இராவண
னுக்குக் கூட்டியதோடு தனக்கும் கூறிக்கொண்டதாகக் கொள்ளலாம்.
114-ஆம் பாடலில் இக்கருத்தே வந்துள்ளது. அதனை இங்கெடுத்துக்
கூறியது அநுவாதம்.

117. கும்பகருணனது வெற்றி கூறல்

கால ன்ருயிர்க் காலனால்
காலின் மேனிமிர் காலினான்
மாலி ன்ரீகெட வாகையே
சூல மேகொடு சூடினான்.

(பதவுரை) காலனார் உயிர்க் காலன் - இயமனுடைய உயிர்க்கு இவன் இயமன் ; காலின்மேல் நிமிர் காலினான் - காற்றைக் காட்டிலும் வேகமாய்ச் செல்லும் காலையுடையவன் ; மாலி ன்ரீகெட - இந்திரன் கெடும்படியாக ; சூல மேகொடு - தன்னுடைய சூலப்படையைக்கொண்டு ; வாகையே சூடினான் - வெற்றி மாலே புனைந்தவன். ஆல் : அசை.

(பொழிப்புரை) இவன் இயமனுக்கு இயமன் போன்றவன் ; காற்றைக் காட்டிலும் விரைந்து செல்பவன் ; இந்திரன் - கெட்டழியும்படி சூலப்படை கொண்டு அழித்து வெற்றிமாலே சூடியவன்.

(விளக்கம்) கூற்றுவனுக்குக் கூற்றுவன் கும்பகருணன் எனக் கூறியது அவனை வெல்வாரில்லை என்பதைக் காட்ட. போர்முனைகளில் பலவிடத்தும் மிக விரைவில் தோன்றிப் போர்புரிவான் என்பதைச் சுட்டிக் காற்றின் வேகத்தை உவமை கூறினார். தேவர்களுக்குத் தலைவனையும் வென்றவன், வாகை சூடியவன் என்பது அவன் ஆற்றலையும், இதுகாறும் வெற்றியையே பெற்றவன் என்பதையும் சுட்டுதற்கு. வென்றவர் வாகை சூடுவர் என்பது தமிழர் வழக்கு.

(இலக்கணக் குறிப்பு) காலன் : காரணப் பெயர் ; காலின்கண் : ஐந்தாம் வேற்றுமை உருபு எல்லைப்பொருளது. நிமிர் காலினான் : வினைத்தொகை.

118. கும்பகருணன் ஐராவதத்தைச் சுழற்றியது

தாங்கு கொம்பொரு நான்குகால்
ஒங்க லென்றினை யும்பர்கோன்
வீங்கு நெஞ்சன் விழுந்திலான்
தூங்க நின்று சுழற்றினான்.

(பதவுரை) உம்பர்கோன் - விண்ணவருக்கு மன்னனான இந்திரன் ; வீங்கு நெஞ்சன் - அச்சத்தினால் வீக்கமுற்ற நெஞ்சத்தையுடையவனாய் ; விழுந்திலான் - கீழே விழாமல் தொங்க ; தாங்கு கொம்பு ஒரு நான்கு கால் - தாங்குகின்ற ஒப்பற்ற

நான்கு கொம்புகளையும் நான்கு கால்களையும் உடைய ; ஒங்கல் ஒன்றினை - மலைபோன்ற ஐராவதம் என்ற யானையை ; தூங்க நின்று சுழற்றினான் - தன் கையில் தொங்கும்படியாகப் பிடித்துச் சுழற்றினான்.

(பொழிப்புரை) இந்திரன் அச்சத்தினால் புடைத்தெழுகின்ற மனத்தையுடையவனாய்ப் பூமியில் விழாதவனாய்த் தொங்கிக் கொண்டிருக்க, நான்கு கொம்புகளையும், நான்கு கால்களையும் உடைய மலைபோன்ற ஐராவதம் என்ற யானையைத் தான் தன் கையால் தூக்கிச் சுழற்றினான்.

(விளக்கம்) ஐராவதம் : நான்கு கொம்பு, நான்கு கால்களையுடையது. அதன்மீது இருக்கும் இந்திரன் கும்பகருணனோடு போர்புரிய, அப்பொழுது விழும் நிலையில் அதனை உறுதியாகப் பிடித்துத் தொங்கினான். அந்த ஐராவதத்தைக் கும்பகருணன் சுழற்றினான் என்று கூறுதல் அவன் வலிமையையும், போர்த்திறனையும் கூறுவதாகும்.

(இலக்கணக் குறிப்பு) வீங்கு நெஞ்சன், தாங்கு கொம்பு : வினைத்தொகை. ஒங்கல் : உவமையாகு பெயர். நெஞ்சன், விழுந்திலான் : வினையாலணையும் பெயர்கள்.

119. காற்றைப் பிழிந்து சாறெடுத்தல்

கழிந்த தீயொடு காலையும்
பிழிந்து சாறுகொள் பெற்றியான்
அழிந்து மீனுக வாழநீர்
இழிந்து காலினில் ஏறுவான்.

(பதவுரை) கழிந்த தீயொடு - மிகுந்த நெருப்போடு ; காலையும் பிழிந்து - காற்றினையும் பிழிந்தெடுத்து ; சாறுகொள் பெற்றியான் - சாற்றினை எடுத்துக் கொள்ளும் வலிமைத் தன்மை யுடையவன் ; மீன் அழிந்து உக - மீன்களெல்லாம் அழிந்துபோகும்படியாக ; ஆழிநீர் இழிந்து - கடல் நீரில் இறங்கி ; காலினில் ஏறுவான் - காலினால் மேலே ஏறிவிடுபவன்.

(பொழிப்புரை) தீயையும், சாற்றையும் பிழிந்து சாறு எடுப்பான் ; மீன்கள் அழியக் கடலிலிறங்கிக் காலினால் ஏறுவான்.

(விளக்கம்) முன்னிரண்டடிகளினால் பூதங்களையும் வெல்ல வல்லவன் என்பதைக் குறித்தார் ; பின்னிரண்டடிகளால் அவனது நெடிய உருவத்தைக் குறித்தார். கடலில் இறங்கிய கும்பகருணன் நீந்த வேண்டுவதில்லை ; காலினாலேயே கரையேறுவானென்பது அவனது நெடிய உருவத்தைக் குறிப்பால் விளக்குவது.

(இலக்கணக் குறிப்பு) தீயொடுகாலையும் - ஒரு : உடனிகழ்ச்சிப் பொருள், மூன்றாம் வேற்றுமை உருபு. கொள்பெற்றியான் : வினைத் தொகை. ஆழிநீர் : ஏழாம் வேற்றுமைத் தொகை. காலின் : காலினால், உருபுமயக்கம்.

120. மனவுறுதி, வரம், தவம் விளக்கல்

ஊனு யர்ந்த உரத்தினான்
மேனி மிர்ந்த மிடுக்கினான்
தானு யர்ந்த தவத்தினான்
வானு யர்ந்த வரத்தினான்.

(பதவுரை) ஊன் உயர்ந்த உரத்தினான் - உடலில் மிகுந்த வலிமை பெற்றிருத்தலால் ; மேல் நிமிர்ந்த மிடுக்கினான் - மிகவும் உயர்ந்த மனவுறுதியுடையவன் ; தான் உயர்ந்த தவத்தினான் - தான் செய்த உயர்ந்த தவத்தினால் ; வானுயர்ந்த வரத்தினான் - மிக்க மேம்பட்ட வரங்களைப் பெற்றவன்.

(பொழிப்புரை) உடல் வலிமை மிகவும் உடைமையால் மனவுறுதி மிகவும் பெற்றவன் ; சிறந்த தவத்தின் பயனாய்ச் சிறந்த வரங்களைப் பெற்றவன்.

(விளக்கம்) உடல் வலிமை மிகுடையவர் தான் மனவுறுதியும் மிகுடையவர் ஆவர் என்ற உண்மை முதலிரண்டு அடிகளால் விளக்கப் படுகின்றது. சிறந்த தவத்தை உடையார் சிறந்த வரங்களைப் பெறுவார் என்ற ஈற்றடி நற்காரியம் செய்வோர், நற்பயனை அடைவர் என்பதை விளக்குகிறது. இச்செய்யுளுக்கு இவ்வாறன்றி, 'உடலால் உரமும், உரத்தால் உறுதியும், உறுதியால் தவமும், தவத்தால் வரமும் பெற்றவன்' என்ற பொருள்கூறி ஒன்றை யொன்றிற்கு ஆதாரமாகக் காட்டிக் கொண்டும் போகலாம்.

(இலக்கணக் குறிப்பு) வானுயர்ந்த : ஒரு பொருட் பன்மொழி. ஊன் என்பது உடலுக்குக் கருவியாகுபெயர்.

121. உலகுய்ந்தது

தறங்கொள் சாரி திரிந்தநாட்
கறங்க லாது கணக்கிலான்
இறங்கு தாரவ னின்றுகாறு
உறங்க லாலுல குய்ந்ததால்.

(பதவுரை) இறங்கு தாரவன் - தொங்கிக் கொண்டிருக்கின்ற மாலையை யணிந்தவனாகிய கும்பகருணன் ; திறம்கொள்

சாரி திரிந்த நாள் - பலவகைப்பட்ட சாரிகளாய்த் திரிந்த நாளில் ; கறங்கு அலாது கணக்கிலான் - காற்றுடையைத் தவிர்த்து வேறு ஒன்றும் ஒப்பில்லாதவன் ; இன்று காறும் உறங்கலால் - இவன் தோன்றியது முதல் இன்றுவரையிலும் தூங்கிக்கொண்டே இருந்ததால் ; உலகம் உய்ந்தது - உலகம் பிழைத்தது. ஆல் : அசை.

(பொழிப்புரை) தொங்கும் மாலையணிந்த கும்பகருணன் பலவாறு சுற்றித்திரிந்த காலத்தில் காற்று தவிர மற்றொன்றும் உவமையிலாது விளங்கினான். அவன் பிறந்த நாள் முதல் இற்றைநாள் வரையிலும் தூங்கிக்கொண்டு இருந்ததால் உலகம் பிழைத்தது.

(விளக்கம்) பெருவலியும், கழிபேருணவும் உடைய அவன் பிறந்த நாள் தொடங்கித் தூங்கிக்கொண்டே இருந்ததால் உலகம் உய்ந்தது என்று கூறி, உறங்காவிடில் உலகம் அழிந்திருக்கும் என்று குறிப்பால் விளக்கினன்.

(இலக்கணக் குறிப்பு) தாரவன் : குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர் ; உறங்கலால் : ஆல் : மூன்றாம் வேற்றுமை உருபு ; கருவிப் பொருள்.

122. சூலப்படையின் திறன்

சூல முண்டது சூருளோர்
கால முண்டது கைக்கொள்வான்
ஆல முண்டவன் ஆழிவாய்
சூல முண்டவ ! நல்கினான்.

(பதவுரை) ஞாலமுண்டவ - பூமியை உண்டவனாகிய திருமாலின் அமிசமானவனே ! சூர் உளோர் - தேவர்களாக உள்ளவர்களின் ; காலம் உண்டது - அவர்களுடைய வாழ்நாளை உண்டதான ; சூலம் உண்டு - சூலப்படை ஒன்று இருக்கின்றது ; அது கைக்கொள்வான் - கும்பகருணன் அதனைக் கையில் ஏற்றுக் கொள்வான். (அதை) ஆழிவாய் ஆலமுண்டவன் - திருப்பாற்கடலில் தோன்றிய ஆலகாலவிடத்தை உண்ட சிவன் ; நல்கினான் - அவனுக்குக் கொடுத்தான்.

(பொழிப்புரை) தேவர்கள் உயிரை உண்ணும் சூலப்படை ஒன்றுண்டு ; அதனை இவன் கையில் ஏந்திக்கொள்வான் ; அப்படை பாற்கடலில் தோன்றிய நஞ்சையுண்ட சிவபெருமானால் அளிக்கப்பட்டது.

(விளக்கம்) தேவர்கள் உயிரையும் கொல்லும் ஆற்றல் வாய்ந்த சிவனளித்த படையைப் பெற்றவன் என்பதால், இராமனை மிகவும் எச்சரித்தவாறு விபீடணன் கூறியதாயிற்று. அன்றியும் இது எவரும் கும்பகருணனை வெல்லமுடியாது என்று விளக்கியதாம்.

ஆலமுண்ட வரலாறு :

தேவர்களும், அசுரர்களும் வாசுகியைக் கயிறுகப்பூட்டி மந்தர மலையை மத்தாக்கிக் கடைந்தகாலத்தில் அமுதமும், ஆலால நஞ்சும் தோன்றின. அந்நஞ்சு தேவரை எரிக்கவே, அவர்கள் வேண்டுகோளின் படி சிவபெருமான் அதனை வாரி உண்டு தேவர்களைக் காத்தார்.

(இலக்கணக் குறிப்பு) சூர் என்பது வீரத்தன்மை என்ற பொருளில் ஆளப்பட்டுள்ளது. சூரராய் இருப்பவரான தேவர் என்பது பொருள். உண்டவர் வினையாலணையும் பெயர்; விளிவேற்றுமை. ஆழி வாய் : வாய் ஏழாம் வேற்றுமைச் சொல்லுருபு இடைச்சொல்.

123. தேரைப் பின்னிடைச் செய்வோன்

மின்னி னென்றிய விண்ணுளோர்
முன்னி லென்றமர் முற்றினார்
என்னில் என்றுமவ் வெண்ணிலார்
வென்னி லன்றி விழித்திலான்.

(பதவுரை) மின்னின் ஒன்றிய விண்ணுளோர் - மின்னலை யொத்த ஒளிவீசுகின்ற தேவர்கள்; முன் நில் என்று - எங்கள். முன் எதிர்த்து நில் என்று கூறி; அமர் முற்றினார் என்னில் - போர் செய்யத் தொடங்கினாரானால்; என்றும் - எக்காலத்தும்; அவ்எண்ணிலார் - கணக்கற்ற அத்தேவர்களுடைய; வென்னில் அன்றி - முதுகில் அல்லாமல்; விழித்திலான் - பார்க்காதவன் கும்பகருணன்.

(பொழிப்புரை) மின்னலை யொத்த ஒளி வீசுகின்ற தேவர்கள் 'எங்கள் முன் நில்' என்று சொல்லிக் கடும்போர் தொடங்குவாரானால், எக்காலத்திலும் அவர்களுடைய முதுகிலன்றி விழித்துப் பாராதவன் கும்பகருணன்.

(விளக்கம்) 'தேவர்கள் கூட்டமாக வந்து சண்டையிட்டாலும் அவர்கள் தோற்று உயிர்தப்ப முதுகு காட்டி ஓடுவர்' என்பதைக் குறிக்கத் தேவர்களின் முதுகையன்றிப் பிறிதைப் பாராதவன் கும்பகருணன் என்று கூறினான். இது பிறிதின் நவீற்சியணி. இதுவரை விண்ண வரும் வென்றதில்லை என்பதனால் இவனை அழிப்பார் 'நீயலாது வேறிலை' என்பது குறிப்பாக உள்ளது.

(இலக்கணக் குறிப்பு) மின்னின் : இன் : ஐந்தாம் வேற்றுமை உருபு ஒப்புப் பொருள் ; என்னில் : விரித்தல் விகாரம் ; வெந் : முதுகு. இது எதுகை நோக்கி வென் ஆயிற்று.

124. அண்ணனுக்கு அறவுரை கூறியோன்

தரும மன்றிது தானிதால்
வரும்ந மக்குயிர் மாய்வென
உருமின் வெய்யவ னுக்குரை
இருமை மேலும் இயம்பினான்.

(பதவுரை) இது - (பிறர் மனைவியைக் கவர்தலான) இச்செயல் ; தருமம் அன்று - அறச்செயல் அல்ல ; இதால் - இச்செயலால் ; நமக்கு உயிர் மாய்வு வரும் என - நம்முடைய உயிருக்கு அழிவு வந்துவிடும் என்று ; உருமின் - இடியைப் போல ; வெய்யவனுக்கு - கொடியவனான இராவணனுக்கு ; உரை - நல்ல அறவுரைகளை ; இருமை மேலும் - இரண்டு முறைகளுக்கு மேலும் ; இயம்பினான் - எடுத்துக் கூறினான்.

(பொழிப்புரை) “(பிறர் மனைவியைக் கவர்தலாகிய) இச்செயல் அறச்செயலன்று ; இச்செயலால் நம் உயிர்க்கு அழிவு நேரும்,” என்று இடி இடித்தாற் போலக் கொடியவனாகிய இராவணனுக்கு இரண்டு முறைக்கு மேலும் நல்ல அறவுரைகளைக் கூறியுள்ளான்.

(விளக்கம்) ‘வெய்யவன்’ என்று சுட்டியதால் இராவணன் கொடியவன் என்பதையும், ‘உரை இருமைமேலும் இயம்பினான்’ என்பதால் கும்பகருணன் நல்லொழுக்கமுடையவன் என்பதையும் விபீடணன் குறிப்பிடுகின்றான். கடமையுணர்ச்சிபற்றி இராவணனைச் சார்ந்துள்ளான் என்பதை இராமனுக்கு விளக்கவேண்டுவது விபீடணனின் கருத்தே. வலிமையில் மிக்கானேனும் அறநெறி பிறழாதவன் கும்பகருணன்.

(இலக்கணக் குறிப்பு) மாய்வு : தொழிற்பெயர். உருமின் - இன் : ஐந்தாம் வேற்றுமை உருபு ஒப்புப்பொருள். என : செய்யா என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம். வெய்யவன் : குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர். வெய்யவனுக்கு உரை : நான்கன் உருபு ; தகுதிப் பொருள். இருமை : பண்புப்பெயர்.

125. நின் எதிர்வந்த நோக்கம்

மறுத்த தன்முனை வாய்மையால்
ஒறுத்து மாவ துணர்த்தினான் ;
வெறுத்து மாள்வது மெய்யென
இறுத்து நின்னெதிர் எய்தினான்.

(பதவுரை) மறுத்த - சீதையை விடுதற்கு மறுத்துவிட்ட ; தன்முனை - தன்னுடைய முன்னவனாகிய இராவணனை ; வாய்மையால் - வாயின் தன்மைகொண்ட சொற்களால் ; ஒறுத்தும் ஆவது - மிகக் கடிந்து பேசியாகிலும் ; உணர்த்தினான் - அறிவு கொளுத்தினான் ; (அவன் கேளாமையால்) வெறுத்து - அந்த இராவணனை வெறுத்து ; மாள்வது மெய் என - அவன் இறப்பதும், தான் இறப்பதும் உண்மை என்று (அவன் முன்) கூறிவிட்டு ; இறுத்து - முடிவாக ; நின் எதிர் எய்தினான் - உன் முன்வந்து நிற்கின்றான்.

(பொழிப்புரை) சீதையை விடாத தன் தமையனை எவ்வளவு கடிந்து பேசக்கூடுமோ அவ்வளவும் கூறி, அவன் கேளாமையால் அவனும் தானும் மாள்வது உறுதி என்று உணர்ந்து (95, 96, 97) உன்முன் எதிர்வந்து நிற்கின்றான்.

(விளக்கம்) எவ்வளவு கூறியும் உணரும் திறனற்ற இராவணன் இறப்பது நிச்சயம் ; அவன் சோற்றை உண்ட தான் செஞ்சோற்றுக் கடன் கழிக்கும் காரணமாகப் போரில் இறக்கப்போவது உறுதி என்று உணர்ந்து கும்பகருணன் இராமன் முன்வந்து நிற்கின்றான் என விபீடணன் அவன் தூய்மை தோன்றக் கூறுகிறான்.

(இலக்கணக் குறிப்பு) வாய்மையால் : ஆல் : மூன்றாம் வேற்றுமை உருபு கருவிப்பொருள். வாய்மை : பண்பாகு பெயர். மாள்வது : தொழிற்பெயர். என : செய்யா என்னும் வாய்பாட்டு வினை எச்சம்.

126. காலன் முன் வந்தான்

நன்றி தன்று நமக்கென
ஒன்று நீதி உணர்த்தினான்
இன்று காலன்முன் எய்தினான்
என்று சொல்லி இறைஞ்சினான்.

(பதவுரை) இது நமக்கு நன்று அன்று என - (பிறர் மனவியைக் கவர்ந்து வைத்தலாகிய) இச்செயல் நமக்கு நல்லது அல்ல என்று ; ஒன்று நீதி உணர்த்தினான் - பொருந்திய

நீதியை இராவணனுக்கு எடுத்துச் சொன்னான் ; (அந்த இராவணன் கேட்காததனால்) இன்று காலன் முன் எய்தினான் - இன்றைய தினம் இறப்பதற்கு எமன் முன் வந்து நின்றான் ; என்று சொல்லி இறைஞ்சினான் - என்று கூறி இராமனை வணங்கினான்.

(பொழிப்புரை) பிறர் மனைவியைக் கவர்ந்து வைத்தலாகிய செயல் நமக்கு நல்லதல்ல என்று பொருந்திய நீதியைச் சொன்னான். அந்த இராவணன் கேளாமையால் இன்று அவன் இறப்பதற்கே எமன் முன் வந்து நிற்கின்றான் என்று வணங்கி விபீடணன் இராமனுக்குக் கூறினான்.

(விளக்கம்) கும்பகருணன் நற்குணமுடையவன் என்பதை நன்கு வற்புறுத்த இதே கருத்தினை முன்னும் கூறிப் பின்னும் இங்குக் கூறிய தால் அறியலாம். 'காலன் முன் எய்தினான்' என்றது இறக்கவே வந்தான் எனப் பொருள் தருமாயினும், இராமனை அக்கும்பகருணனது ஆருயிர் கொள்ளும் எமன் என்று கூறியிருப்பது சொல் அமைப்பால் விளங்கும். என்று சொல்லி இறைஞ்சினான்—முன் கூறத் தொடங்கிய விடத்தும் வணங்கிக் கூறத் தொடங்கினான். முடிக்கும் இடத்தும் வணங்கி முடிக்கின்றான். இதனால் சான்றோர் முன் சொல்லத் தொடங்குங் காலத்தும் முடிக்குங் காலத்தும் வணங்கிக் கூறும் முறைமை நன்கு விளங்கும்.

(இலக்கணக் குறிப்பு) நன்று : குறிப்பு வினைமுற்று. என : செய்யா என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம்.

127. சுக்கிரீவன் கூற இராமன் நல்லதெனல்

என்றவ னுரைத்த லோடு மிரவிசேய், 'இவனை இன்று கெரன்றெரு பயனும் இல்லை ; கூடுமேற் கூட்டிக் கொண்டு நின்றது புரிது மற்றிந் நிருதர்கோன் இடரு நீங்கும் நன்றென நினைந்தே,' எனென்றான், நாதனும் 'நயனி' தென்றான்.

(பதவுரை) என்று அவன் உரைத்தலோடும் - என்று அந்த விபீடணன் சொன்னவுடனே ; இரவிசேய் - சூரியன் புதல்வனான சுக்கிரீவன் ; இவனை கொன்று ஒரு பயனும் இல்லை - இந்தக் கும்பகருணனைக் கொன்று யாதொரு பயனும் கிடையாது ; கூடுமேல் கூட்டிக்கொண்டு நின்று - இயலுமானால் அவனையும் நம்பக்கல் அழைத்துக்கொண்டு ; அது புரிதும் - அப்போரினைச் செய்யாமும் ; மற்று இந்திருதர் கோன் இடரும் நீங்கும் - பின்னும் இந்த அரக்கருக்கரசனான விபீடணனது

துன்பமும் நீங்கும்; நன்று என நினைந்தேன் என்றான் - இவ்வாறு செய்தல் நல்லதாகும் என்று நான் நினைக்கின்றேன் என்று சுக்கிரீவன் கூறினான்; நாதனும் ஈது நயன் என்றான் - தலைவனாகிய இராமனும் இது நன்மையானதே என்று கூறினான்.

(பொழிப்புரை) விபீடணன் சொன்னவுடனே சுக்கிரீவன் “இவனைக் கொன்று ஒரு பயனுமில்லை. இயலுமானால் இவனை நம்முடன் சேர்த்துக்கொண்டு, பின் அப்போரைப் புரிவோம்; அதனால் விபீடணனுடைய துன்பமும் நீங்கும்; நல்லது என்று நான் நினைத்தேன்,” என்று கூறினான். இராமனும், “அச்செயல் நல்லதே,” என்று சொன்னான்.

(விளக்கம்) பிறர் மனைவியரைக் கவர்ந்து வைத்திருந்தல் தீது என்று கூறினான் எனக் கும்பகருணனைப்பற்றிக் கூறியபொழுது விபீடணன் இருமுறை எடுத்துக் காட்டியதால் அவன் தீச்செயலும் தீய எண்ணமும் இல்லாதவன் என்பது நன்கு புலப்படுவதனால் அவனைக் கொன்று பயனில்லை என்று கூறுகின்றான். நற்குணமுடையோன் உண்டசோற்றின் கடமைக்காக உயிர்விடப் போகின்றானே என்று வருந்தும் தம்பியாகிய இவ்விபீடணனது மனநிலையுணர்ந்து கும்பகருணனைச் சேர்த்துக் கொள்ளுதல் விபீடணன் துன்பத்தையும் போக்கும் என்று கூறுகிறான். இராமன் விபீடணனுக்கு ‘வாள் எயிற்று அரக்கர் வையும், தாழ்கடல் இலங்கைச் செல்வம் நின்னதே தந்தேன்’ என்று முன் கூறியதனால் இராவணன் இறக்கப்போவதும் விபீடணன் இலங்கைக்கு அரசனாகப் போவதும் நினைந்து கூறியதாகும்.

(இலக்கணக் குறிப்பு) இரவிசேய் : நான்காம் வேற்றுமைத் தொகை. புரிதும் : தன்மைப் பன்மை வினைமுற்று. நிருதர் கோன் : நான்காம் வேற்றுமைத் தொகை. நாதனும் - உயர்வு சிறப்பு உம்மை. ஈது : இது ஈது எனச் செய்யுளில் சுட்டு நீண்டது. மற்று பின்னும் என்ற பொருளில் வந்தது.

128. விபீடணன் தூது போதல்.

“ஏகுதற் குரியா ரியாரே?” யென்றலும் இலங்கை வேந்தன், “ஆகின்மற் றடிய நேசென் றறிவினால் அவனை யுள்ளஞ் சேகறத் தெருட்டி யீண்டுச் சேருமேற் சேர்ப்பு” நென்றான் மேகமொப் பாறு “நன்று போக” என்று விடையு மீந்தான்.

(பதவுரை) ஏகுதற்கு உரியார் யாரே என்றலும் - கும்பகருணனிடம் தூது செல்வதற்குத் தக்கவர் யார் உள்ளனர் என்று இராமன் கேட்டலும்; இலங்கை வேந்தன் - இனி இலங்க

கைக்கு அரசனாகப் போகும் கும்பகருணன் ; ஆகின் அடியனேன் சென்று - (தூது அனுப்புவது) ஆனால் அடியவனாகிய நானே போய் ; அறிவினால் அவனை உள்ளம் சேகு அற தெருட்டி-நல்லறிவுச் சொற்களைக் கூறுவதனால் அக்கும்பகருணனது மனத்தைக் குற்றம் நீங்கும்படித் தெளிவித்து ; ஈண்டு சேருமேல் சேர்ப்பன் என்றான் - இங்கு வந்தடைய விரும்புவானால் அழைத்துவந்து சேர்ப்பேன் என்று கூறினான் ; மேகம் ஒப்பானும் - மேகத்தைப் போன்ற கருநிறமுடையவனான இராமனும் ; நன்று போக என்று விடையும் ஈந்தான் - நல்லது போவாயாக என்று விடையும் கொடுத்தருளினான் .

(பொழிப்புரை) கும்பகருணனிடம் தூது போதற்குரிய யார் என்று இராமன் கேட்டலும் விபீடணன், “ நானே சென்று அறிவுரைகளால் அவன் மனத்தில் குற்றம் நீங்கத் தெளிவித்து அவன் இங்குவர விரும்பினால் அழைத்தும் வந்து சேர்ப்பேன்,” என்று கூற இராமனும், “ நல்லது, போவாயாக,” என்று விடையும் அளித்தான் .

(விளக்கம்) அனுமன், அங்கதன் முதலானோர் முன்பு தூது போயினர் அதலின், ‘ யார் போதற்குரியவர் ? ’ என்று இராமன் வினவினான் . விபீடணன் தன்னால் அவனைத் தெளிவிக்கக்கூடும் என நம்பித் தான் செல்வதாகக் கூறினான் . ஆனால், கடமை யுணர்ச்சியையுடைய கும்பகருணன் தன் அறிவுரைகளைக் கேட்பதும் அரிது என்பது அவன் மனத்திற்பட ‘ சேருமேல் சேர்ப்பன் ’ என்று கூறுவதால், அவன் சேரான் என்ற உறுதியும் புலப்பட்டது . கைம்மாறு இல்லாத கொடைத் தன்மையை நினைத்தும், பண்பை எண்ணியும் இராமனை மேகம் ஒப்பான் என்றார் .

(இலக்கணக் குறிப்பு) உரியார் + யாரே - உரியாரியாரே : குற்றியலிகரம் . மற்று : இடைச்சொல் . சேருமேல் : எதிர்கால வினையெச்சம் . மேகம் ஒப்பானும் : இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை . போக + என்றது - போகென்று : நிலைமொழி ஈற்று அகரம் தொக்கது ; தொகுத்தல் விகாரம் . விடையும் : இறந்தது தழுவிய எச்சவும்மை . ஒப்பானும் : உயர்வு சிறப்பு உம்மை .

129. விபீடணன் கும்பகருணனை வணங்குதல்

தந்திரக் கடலை நீந்தித் தன்பெரும் படையச் சார்ந்தான் ;
வெந்திற லவனுக் கைய ! விடணன் விரைவி னுன்பால்
வந்தன னென்னச் சொன்னார் வரம்பிலா வுவுகை கூர்ந்து,
சிந்தையால் களிக்கின் றுன்றன் செறிகழல் சென்னி

சேர்த்தான் .

(பதவுரை) தந்திர கடலை நீந்தி - குரங்குப் படைகளாகிய கடலை நீங்கி; தன் பெரும் படையை சார்ந்தான் - தன்னுடைய பெரும் அரக்கர் படையை விபீடணன் அடைந்தான்; வெம் திறல் அவனுக்கு - கொடிய வலிமையைக் கொண்ட அக் கும்ப கருணனுக்கு; ஐய - ஐயனே! வீடணன் விரைவின் உன்பால் வந்தனன் - விபீடணன் அவசரமாக விரைந்து உன்னிடத்தில் வந்துள்ளான்; என்ன சொன்னார் - என்று படையிலுள்ளார் சென்று சொன்னார்கள்; வரம்பு இலா உவகை கூர்ந்து - அளவில்லாத மகிழ்ச்சியில் மிகுந்து; சிந்தையில் களிக்கின்றான் - மனத்தினில் மகிழ்கின்றவனான கும்பகருணனுடைய; செறிகழல் சென்னி சேர்த்தான் - நெருங்கிய வீரக்கழல்களை அணிந்த பாதங்களை முடியில் சூடிக்கொண்டான். (கால்களில் விழுந்து வணங்கினான்.)

(பொழிப்புரை) குரங்குப் படைகளாகிய பெருங்கடலைத் தாண்டிச் சென்று தன் குலத்துப் பெரும் அரக்கர் படையை விபீடணன் சேர்ந்தான். மிக்க வலிமையைக் கொண்டவனான கும்பகருணனுக்கு, “ஐயனே! விபீடணன் உன்னிடம் விரைந்து வந்துள்ளான்,” என்று படைவீரர்கள் கூறினார்கள். அதனைக் கேட்டு எல்லையில்லா மகிழ்ச்சி மிகுந்து மனத்தினுள் இன்புறுகின்றவனான கும்பகருணனது நெருங்கிய வீரக்கழல்களை யணிந்த பாதங்களை முடியில் சூடிக்கொண்டான்.

(விளக்கம்) ‘இராமனிடம் நிறைந்த சேனைகள் இருந்தன; அவற்றைக் கடந்து செல்வது கடலை நீந்திச் செல்வதையொத்த அரிய செயல்’, என்பதைச் சுட்ட ‘தந்திரக் கடலை நீந்தி’, என்றான். ‘தன் பெரும் படையைச் சார்ந்தான்’ என்று விபீடணனது குலப்பற்று தோன்றக் கூறினான். விபீடணன் ஏதோ ஒரு கருத்துடன் வந்திருக்கிறான் என்பதைச் சுட்ட, ‘வீடணன் விரைவின் வந்தனன்’ என்றான். இராவணனுக்கு அறிவுரை கூறி அவன் கேளாமையால் பிரிந்து சென்ற விபீடணன் போர்க்களத்தில் நிற்கும் கும்பகருணனிடம் விரைந்து வந்தது தனிப்பட நல்லுரை ஆற்றும் நோக்கோடு வந்துள்ளான் என்பதை, ‘விரைவின் உன்பால் வந்தனன்’ என்பதால் அறியலாம். ‘பிரிந்து சென்றவன் விரைந்து வந்தான்’ என்று உவகைகொண்டான் என்றார். ‘உன்பால் விரைவின் வந்தான்,’ என்ற சொற்களால் யாதேனும் செய்தி கொண்டுவந்துள்ளானோ என்று எண்ணி மகிழ்ச்சியைப் புறத்தே காட்டாது அகத்துள் அமைத்துக் கொண்டான் என்பதைச் சுட்டிச் ‘சிந்தையால் களிக்கின்றான்,’ என்றார். தன் தலைவனுடன் போருக்கு எழுந்தவன் தனக்கும் பகைவனையாயினும் தன் முன்னோன் என்ற முறைமையால் படைவீரர்கள் காணக் காலில் விழுந்து

பணிந்தான். 'தந்திரக் கடலை நீந்தித் தன் பெரும் பலத்தைச் சார்ந்தான்' என்பது பாடபேதமாயின் 'அரக்கர்களுடைய கடல்போன்ற சேனையை நீந்திச் சென்று தன் தோள்வலியாகிய கும்பகருணனை அடைந்தான்' என்று பொருள் கொள்க.

(இலக்கணக் குறிப்பு) தந்திரக் கடல் : உருவகம்; கடல் என்பதற்கேற்ப நீந்தி என்று வினை கொடுத்தார்; உருவக அணி. பெரும்படை : பண்புத் தொகை. வெந்திறலவன் - பண்புத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை. திறல் + அவன் எனப் பிரித்துத் திறலையுடைய அக்கும்பகருணன் என்று விரிக்க, இரண்டாம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன்தொக்க தொகை. வரம்பிலா உவகை : ஈடுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம். உவகை : தொழிற்பெயர், கூர்ந்து : கூர் என்ற உரிச்சொல்லினடியாகப் பிறந்த வினையெச்சம். சிந்தையால் களிக்கின்றான் : உருபு மயக்கம். களிக்கின்றான் : வினையாலணையும் பெயர். செறிகழல் : வினைத்தொகை புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை. கழல் : ஆகுபெயர். கழல் சென்னி (சேர்த்தான்) : ஏழாம் வேற்றுமைத்தொகை.

130. கும்பகருணன் விபீடணனைப் பலவாறு

(வந்தது என்? என்று) வினாதல்

முந்திவந்(து) இறைஞ்சி னனை

மோந்துயிர் மூழ்கப் புல்லி

“உய்ந்தனை ; ஒருவன் போனாய்

எனமன முவக்கின் ரேன்றன்

சிந்தனை முழுதுஞ் சிந்தத்

தெளிவிலார் போல மீள

வந்ததென் தனியே” என்றான்

மழையினீர் வழங்கு கண்ணன்.

(பதவுரை) மழையின்நீர் வழங்கும் கண்ணன் - மேகத்தைப்போல நீரைப் பொழிகின்ற கண்களையுடையவனான கும்பகருணன் ; முந்தி வந்து இறைஞ்சினனை - தனக்கு முன்வந்து வணங்கினவனான விபீடணனை ; மோந்து - கையால் எடுத்து உச்சிமோந்து ; உயிர் மூழ்கப் புல்லி - உயிர் ஒன்றாகும்படி இறுகத் தழுவிக்கொண்டு ; உய்ந்தனை - தப்பிப் பிழைத்தவனாய் ; ஒருவன் போனாய் என - நீ ஒருவனை சென்றுள்ளாய் என்று ; மனம் உவக்கின்றேன் தன் - மனமகிழ்ச்சியடைகின்ற என்னுடைய ; சிந்தனை முழுதும் சிந்த - என்னுடைய எண்ணங்கள் முழுதும் கெட்டொழிய ; தெளிவு இலார் போல - தெளிந்த அறி

வில்லாதவரைப் போல; தனியே மீள வந்தது என் - தனிப்பட்ட வனாய்த் திரும்பிவந்த காரணம் என்ன; என்றான் - என்று கேட்டான்.

(பொழிப்புரை) மேகத்தைப்போல் நீரைச் சொரியும் கண்களை யுடையவனாகிய கும்பகருணன், தன் முன்வந்து வணங்கின வனாகிய வீபீடணனைக் கைகளால் எடுத்து, உச்சி மோந்து, உயிர் ஒன்றாகும்படி இறுகத் தழுவி, “பிழைத்தவனாய் நீ ஒருவன் போனாய் என்று மனம் மகிழ்கின்ற என்னுடைய எண்ணங்களெல்லாம் முழுவதும் அழிந்து போகும்படி தெளிந்த அறிவிலார் போலத் தனிமையாக நீ மீண்டுவந்த காரணம் என்ன?” என்று கேட்டான்.

(விளக்கம்) எதிரில் வந்து வணங்கிய தம்பியைக் கண்ட கும்பகருணன் முதலில் அளவில்லா மகிழ்ச்சி கொண்டான். தான் போரில் அழிவது உறுதி என்று எண்ணியவன் ஆதலால் தன்னைப்போல நல்ல எண்ணங்கள் கொண்ட அந்தத் தம்பியை இனிப் பார்க்கக்கூடுமோ என்று வருந்திய அவன், தம்பி வந்து வணங்கியதும் கைகளால் தூக்கி உச்சி மோந்து இருவர்க்கும் ஒருயிர் என்னும்படி தழுவிக்கொண்டான். அவன் தனித்து வந்ததை நோக்க உடன்பிறப்புப் பற்றினால் தன்பக்கமே வந்துவிட்டானே என்ற ஐயம் தோன்ற, “நீ பிழைத்துப் போனாய் என்று மகிழ்கின்ற என் எண்ணமெல்லாம் கெட வந்தது என்ன காரணம்?” என்று கேட்கின்றவன் ‘தெளிவிலார் போல மீளவந்தது என்?’ என்று கேட்பதால் உணரலாம். தெளிந்தவராயின் உய்யுமிடமாகிய இராமனிடத்தே இருப்பர். தெளிவிலாராயின் உடன்பிறப்பின் பற்றுக் கொண்டு அரக்கரைச் சார்ந்து அழிவர் என்ற குறிப்புத்தோன்ற, ‘தெளிவிலார் போல’ என்று கூறினான். மற்றும் இராமன் காரணமாக வந்திருப்பானாயின் வீபீடணனோடு சில வானரவீரர்களை அனுப்பியிருப்பான். தனியே வந்தது தன்னுடன் சேரவந்தானே என்ற ஐயத்தை எழுப்பியது. அதனால் ‘தனியே வந்தது என்’ என்றான். அன்பு ஒரு புறம் ஈர்க்க, இவனும் அழிவானே என்ற அச்சம் ஒரு புறம் வருத்த மழைபோல் கண்ணீர் சொரிந்தான். இது அவலக் குறிப்பு.

(இலக்கணக் குறிப்பு) இறைஞ்சினானை : வினையாலணையும் பெயர். மோந்து : வினையெச்சம் (மோ + த் + த் + உ) சந்தித், நீ ஆனது விகாரம். உய்ந்தனை : முற்றெச்சம். உவக்கின்றேன் : தன்மை ஒருமை வினையாலணையும் பெயர். தெளிவிலார் : எதிர்மறைவினையாலணையும் பெயர். கண்ணான் : குறிப்புவினையாலணையும் பெயர். மழையின் : ஐந்தாம் வேற்றுமை இன் உருபு ஒப்புப்பொருளது. ‘ஒருவைபோனாய்’ என்பதும் பாடம்.

131. அமுதும் நஞ்சும்

அவயநீ பெற்ற வாறும்
 அமரரும் பெறுத லாற்று
 உவயலோ கத்தி னுள்ள
 சிறப்புங்கேட் டுவந்தே னுள்ளங்
 கவிஞரின் அறிவு மிக்காய் !
 காலன்வாய்க் களிக்கின் றேம்பால்
 நவையிலை வந்த தென்னீ
 யமுதுண்பாய் நஞ்சுண் பாயோ ?

(பதவுரை) கவிஞரின் அறிவு மிக்காய் - கவிஞர்களைக் காட்டிலும் அறிவால் மிகுந்தவனே ; அபயம் நீ பெற்ற ஆறும் - இராமனைச் சரண் அடைந்து நீ அடைக்கலம் பெற்றதும் ; அமரரும் பெறுதல் ஆற்று - தேவர்களாலும் அடைய முடியாத ; உவய லோகத்தில் உள்ள - மண் விண் என்னும் இரண்டிடங் களிலும் உள்ள ; சிறப்பும் கேட்டு உள்ளம் உவந்தேன் - பெற்ற சிறப்பைக் கேட்டு மனம் மகிழ்ந்தேன் ; காலன் வாய் களிக்கின் றேம்பால் - எமன் வாயில் புகுந்து மகிழ்கின்ற எங்களிடத்தில் ; நவை இலைநீ - குற்றமற்றவனாகிய நீ ; வந்தது என் - வந்த காரணம் என்ன ; அமுது உண்பாய் நஞ்சு உண்பாயோ - அமுது உண்பவனாகிய நீ விடத்தை உண்பாயோ ?

(பொழிப்புரை) கவிஞரிலும் அறிவால் மிகுந்தவனே ! இராமனைச் சரண் அடைந்து அடைக்கலம் பெற்றதும், தேவர் களாலும் அடையமுடியாத மண், விண் என்னும் இரண்டு உலகங்களிலும் உண்டான சிறப்பும் கேட்டு மனம் மகிழ்ந்தேன். எமன் வாயில் புகுந்து களிக்கின்ற எங்களிடத்தில், குற்றமற்றவ னாகிய நீ வந்த காரணம் என்ன ? அமுதம் உண்ணவேண்டி நீ நஞ்சை உண்ணலாமோ ?

(விளக்கம்) விபீடணன் அறிவால் சிறந்தவன் என்பதைக் 'கவிஞரின் அறிவின் மிக்காய்,' என்றதால் அறிவித்தார். இராமனிடத் தில் நஞ்சும் புகுந்தால் அழிவில்லை ; மண் விண் என்ற இரண்டிடங் களிலும் 'புகல் உண்டு என்பதும், அத்தகைய புகழ் தேவர்களாலும் அடைய முடியாதது என்பதும் கும்பகருணன் வாய்ச்சொற்களால் உணர வைத்தார். பின் கூறும், 'அமுதுண்பாய் நஞ்சுண்பாயோ?' என்ற உவமையால் இராமன் அமுதம் என்பதும் இராவணன் நஞ்சு என்பதும் உணரவைத்தார். அரக்கர்கள் அழிவது திண்ணம் என்பதையும்,

வெற்றிபெறக் கூடும் என்று நினைப்பது இறக்கின்ற ஒருவனுக்குச் சிறிதளவு தோன்றும் அழியும் இன்பத்தைப் போன்றது என்றும் குறிக்கக் 'காலன் வாய்க் களிக்கின்றேம்' என்றதால் குறித்தார். இராமனைச் சேர்ந்த ஒருவன் ஓடிவந்து இராவணனைச் சேருவானாயின் அது அவனுடைய தெளிவிலாச் செயலாகும். ஆதலின் 'தெளிவிலார் போல', என்று உவமை கூறிக் கேட்டதாக அமைத்தார். 'கவிஞரின் மிக்க அறிவினையுடையவனே!' என்று விளித்த கும்பகருணன் 'தெளிவிலார் போல' என்று அறியாமையை அவன்பால் ஏற்றினான். என்ன முரண்! மீண்டும் ஏதேனும் காரணம் பற்றிதான் வந்திருப்பான் என்பது தோன்றவே 'நவையிலை வந்தது என்?' என்று கேட்டான். 'அமுதுண்பாய் நஞ்சுண்பாயோ?' என்னும் தொடர் நஞ்சுண்ண மாட்டான் என்னும் எதிர்மறைப் பொருளைத் தருதலாலும், நவையிலாதவன், கவிஞரின் மிக்க அறிவுடையவன் ஆதலாலும் தெளிவிலார் போலச் செயலைச் செய்யான், தெளிந்தோர் செயலையே செய்வான் என்ற எண்ணமும் தோன்ற 'வந்தது என்?' என்றும் கேட்டவாரும்.

(இலக்கணக் குறிப்பு) அவயம், உவயம் என்பன அபயம் உபயம் என்பவற்றின் திரிபு. ஆற்று : ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம். கவிஞரின் - ஐந்தாம் வேற்றுமை இன் உருபு ஒப்புப் பொருளும் எல்லை பொருளுமாம். மிக்காய் : குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர்; விளி வேற்றுமை. களிக்கின்றேம் : வினையாலணையும் பெயர், காலவழுவமைதி. அமுது நஞ்சு : முரண்தொடை.

132. உள்ளம் உளைகின்றது

குலத்தியல் பழிந்த தேனுங்
 குமர!மற் றுன்னைக் கொண்டே
 புலத்தியன் மரபு மாயாப்
 புண்ணியம் பொருந்திற் றென்னு
 வலத்தியல் தோனை நோக்கி
 மகிழ்கின்றேன் மன்ன! வாயை
 உலர்த்தினை திரிய வந்தாய்
 உளைகின்ற துள்ள மந்தோ!

(பதவுரை) குமர - தம்பியே! குலத்து இயல்பு அழிந்த தேனும் - நம் குலத்தினது பெருமைத் தன்மை அழிந்து விட்ட தாயினும்; மன்ன - அரசனே; உன்னை கொண்டே - உன்னை வைத்துக்கொண்டு; புலத்தியன்மரபு - புலத்திய முனிவருடைய குலம்; மாயா புண்ணியம் பொருந்திற்று என்னு - அழியாத புண்ணியத்தையே அடைந்துள்ளது என்று நினைத்து; வலத்து

இயல் தோளை நோக்கி மகிழ்சின்றேன் - வலிமை பொருந்திய தோளைப் பார்த்து மகிழ்சின்றவனான என்னுடைய; வாயை உலர்த்தினை திரிய வந்தாய் - வாயை வறண்டுபோகும்படி செய்து எங்களோடு திரிந்து அழியவந்திருக்கின்றாய்; அந்தோ - ஐயோ! உள்ளம் உளைகின்றது - என்னுடைய மனம் வருந்துகின்றது.

(பொழிப்புரை) தம்பியே! நம் குலத்தின் பெருமைத் தன்மை அழிந்து விட்டது என்றாலும் உன்னை வைத்துக் கொண்டு புலத்திய முனிவரின் குலமானது அழியாத புண்ணியத்தை அடைந்துள்ளது என்று வலிமையும், வெற்றியும் கொண்ட தோளைப் பார்த்து மகிழ்சின்ற என்னுடைய வாயை வறளச் செய்தவனாய் எங்களுடன் திரிந்து அழிய வந்தாய். ஐயோ! என் மனம் வருந்துகின்றது.

(விளக்கம்) பிறர் மனைவியைக் கவர்ந்தவன் குலம் பெருமையை இழக்கும்; மற்றும் அழிந்தும் போகும். அத்தகைய தன்மையை யுடையது அரக்கர் குலம். அக்குலத்தில் பிறந்த விபீடணன் இராமனைச் சரண் அடைந்து அடைக்கலம் பெற்றதனால், அரக்கர் பெருமை அழியினும் அக்குலம் அழியாது எனக் கும்பகருணன் கருதினான். விபீடணன் மீண்டு வந்ததால் அவனும் தம்மோடு சேர்ந்து அழிய வந்தான் என்று நினைத்து நாக்கு வறண்டதாகவும், மனம் உளைவதாகவும் கூறுகின்றான். மரபு அழியாமல் வாழ்வது புண்ணியச் செயலாகும். இராமனால் 'இலங்கைச் செல்வம் நின்னதே தந்தேன்,' என்று கொடுக்கப்பட்டதால் இராமன் சொல் தவறாது நடைபெறும் ஆதலின் 'குமர!' என்று அழைத்த அவன் 'மன்ன!' என்று அடுத்தது அழைக்கின்றான்.

(இலக்கணக் குறிப்பு) குமர, மன்ன : அண்மை விளிகள். மகிழ்சின்றேன் : வினையாலணையும் பெயர்கள். உலர்த்தினை : முற்றெச்சம். மாயாப் புண்ணியம் : ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சத் தொடர். அந்தோ : இரக்கப் பொருள்தரும் இடைச்சொல்.

133. நினைவு என் ?

அறப்பெருந் துணைவர் தம்மை
அபயமென் றடைந்த நினை
துறப்பது துணியார் தங்கள்
ஆருயிர் துறந்த போதும்
இறப்பெனும் பயத்தை விட்டாய்
இராமனென் பாணைப் பற்றிப்
பிறப்பெனும் புன்மை தீர்ந்தாய்
நினைந்தென்கொல் பெயர்ந்த வண்ணம்.

(பதவுரை) அறம் பெரும் துணைவர் தம்மை - அறத்திற்குப் பெருந் துணைவர்களாய் இருக்கின்ற இராம இலக்குமணர்களை ; அபயம் என்று அடைந்த உன்னை - அடைக்கலம் என்று அடைந்த உன்னை ; தங்கள் ஆருயிர் துறந்தபோதும் - தங்களுடைய அருமையான உயிரை இழக்க நேரிட்டாலும் ; துறப்பது துணியார் - அடைக்கலமாக வந்தோனைக் கைவிடத் துணிய மாட்டார்கள் ; இராமன் என்பானை பற்றி - இராமன் என்பவனை அடைக்கலமாகப் பிடித்துக்கொண்டதால் ; இறப்பு எனும் பயத்தை விட்டாய் - இறத்தல் என்ற அச்சத்தையும் நீக்கிக்கொண்டாய் ; பிறப்பு எனும் புன்மை தீர்ந்தாய் - அரக்கர் குலத்தில் பிறந்ததாகிய, அற்பத் தன்மையினின்றும் நீங்கினாய் ; பெயர்ந்த வண்ணம் என் கொல் - எதனை நினைத்துக்கொண்டு திரும்ப வந்தாய் ?

(பொழிப்புரை) தருமத்திற்குத் துணைவரான இராம இலக்குமணர்களை அடைக்கலம் என்று அடைந்த உன்னைத் தங்கள் அருமையான உயிர் துறக்க நேரிட்டாலும் கைவிடத் துணிய மாட்டார்கள். இராமனை அடைக்கலமாக அடைந்த தால் இறத்தல் என்ற பயத்தையும் நீக்கிக்கொண்டாய். அரக்கர்குலப் பிறப்பு என்னும் அற்பத்தன்மையையும் நீக்கிக் கொண்டாய். நீ எதனை நினைத்துக்கொண்டு திரும்பி வந்தாய் ?

(விளக்கம்) இராமர் இலக்குமணர்கள் அறத்தைக் காக்கத் தோன்றியவர்கள். துணைவர் என்றது இராமரை மட்டும் குறிப்பதாகக் கொண்டால், ஒருவரைக் கூறும் பன்மைக் கிளவியாகும். அடைக்கலம் அடைந்த உன்னைத் துறப்பது துணியார் என்பது, 'பூரியரேயும் தம்மைப் புகல் புகுந்தோர்க்குப் பொன்ற ஆருயிர் கொடுத்துக் காத்தார் எண்ணிலா அரசர்,' என்றும், 'அபயம் என்ற பொழுதத்தே அபயதானம் ஈதலே கடப்பாடு' என்றும், 'அடைந்தவர்க்கருளானாயின் அறம் என்னும்' என்றும் இராமன் வாய்க் கூற்றாக அமைத்துள்ளமை நோக்கத் தக்கது. இராமனைச் சேருதலால் இறப்பின்றிச் சிரஞ்சீவியாக இருக்கலாம் ; பிறப்பின் இழிவும் நீங்கும் என்று பயனும் கூறினார்.

(இலக்கணக் குறிப்பு) துறப்பது - தொழிற்பெயர். தீர்ந்தாய், விட்டாய் : முன்னிலை ஒருமை வினைமுற்றுக்கள். கொல் : வியப்பிடைச் சொல்.

134. எம்மை உறவெனப் பெறுதி போலும் !

அறமென நின்ற நம்பற்(கு)
 அடிமைபெற் றவன்ற னாலே
 மறமென நின்ற மூன்று
 மருங்கற மாற்றி மற்றுந்
 திறமென நின்ற தீமை
 இம்மையே தீர்ந்த செல்வ !
 பிறர்மனை நோக்கு வேமை
 யுறவெனப் பெறுதி போலாம் !

(பதவுரை) திறம் என நின்ற தீமை - வலிமைத்திறம் என நின்ற தீமையை ; இம்மையே தீர்ந்த செல்வ - இப்பிறவியிலேயே நீக்கிக்கொண்ட செல்வனே ! அறம் என நின்ற நம்பற்கு - தருமமே வடிவாய் நின்ற இராமனுக்கு ; அடிமை பெற்று - அடியவனாகப் பெற்று ; அவன் தனாலே - அந்த இராமனால் ; மறம் என நின்ற மூன்றும் - பாவத்திற்குக் காரணம் என்று கருதப்பட்ட ஐயம், திரிபு, அறியாமை என்ற மூன்றையும் ; மருங்கு அற மாற்றி - முற்றிலும் நீக்கியும் ; மற்றும் பின்னும் ; பிறர் மனை நோக்குவேமை - பிறருடைய மனைவியைப் பார்க்கின்ற எங்களை ; உறவு என பெறுதி போல் ஆம் - உறவினர் என்று கொள்வது நல்லதுபோலும் ! நன்றன்று என்பர்.

(பொழிப்புரை) பிறப்பு இறப்பு என்னும் வலிமையான தீமையை இப்பிறப்பிலேயே நீக்கிக்கொண்ட செல்வனே ! அறமே வடிவாக நின்ற இராமனுக்கு அடிமையாகப் பெற்று அவனாலே ஐயம், திரிபு, அறியாமை என்னும் தீவினைகளுக்குக் காரணமான மூன்றையும் முற்றிலும் நீக்கிக்கொண்டும் எங்களை உறவினர் எனப் பெற விரும்புகின்றாயோ ?

(விளக்கம்) பிறப்பு, இறப்பு துன்பம் 'தருவன ; அவை நீங்கின் அதுவே அழியா இன்பச் செல்வம் ; அவ்வின்பச் செல்வத்தை மண்ணிற் பிறந்தார் எய்த முயலவேண்டும். அது பல பிறப்பான் எய்தத் தக்கது. இராமனைச் சார்ந்ததால் விபீடணன் அதீதமையை இப்பிறப்பிலேயே நீக்கிக்கொண்டான். மற்றும் பாவத்திற்குக் காரணமான ஐயம், திரிபு, அறியாமை இவற்றை அகற்றினான். ஆதலின் விபீடணனைச் 'செல்வ !' என்று விளித்தான். இராமன் அறத்தைக் காக்கப் பிறந்தவன். இதன் 150-ஆம் செய்யுளின் ஈற்றிரண்டு அடிகளான் அறிக.

(இலக்கணக் குறிப்பு) நம்பன் + கு - நம்பற்கு. மூன்று : தொகைக் குறிப்புச் சொல். இம்மையே : ஏ : தேற்றம். நோக்குவேமை : வினையாலணையும் பெயர். மனை : இடவாகுபெயர்.

135. சாதியின் புன்மை

நீதியுந் தரும நின்ற
 நிலைமையும் புலமை தானும்
 ஆதியங் கடவு ளாலே
 அருந்தவ மாற்றிப் பெற்றாய்
 வேதியர் தேவன் சொல்லால்
 வீவிலா வாயுப் பெற்றாய்
 சாதியின் புன்மை இன்னுந்
 தவிர்ந்திலை போலுந் தக்கோய்!

(பதவுரை) தக்கோய் - மேலோனே! நீதியும் - நீதியையும்; தருமம் நின்ற நிலைமையும் - அறம் நிலைத்து நிற்கின்ற நிலைமையையும்; புலமைதானும் - நல்ல அறிவினையும்; அரும் தவம் ஆற்றி - அருமையான தவத்தைச் செய்து; ஆதியம் கடவுளாலே பெற்றாய் - முதற்கடவுளான பிரம தேவனால் நீ அடைந்தாய்; வேதியர் தேவன் சொல்லால் - அந்தணர்களுக்குத் தேவனான பிரமனுடைய சொல்லினால்; வீவு இலா ஆயு பெற்றாய் - அழிதல் இல்லாத ஆயுளையும் பெற்றனை; சாதியின் புன்மை - (இவ்வளவு பெற்றும் அரக்கர்) சாதியின் இழிவான தன்மை; இன்னும் தவிர்ந்திலை போலும் - (இன்னும் உன்னிடமிருந்து) நீங்கவில்லை போலும்.

(பொழிப்புரை) மேலோனே! நீதியையும், தருமத்தின் நிலைமையையும், நல்ல அறிவினையும் சிறந்த தவத்தைச் செய்து முதற்கடவுளான பிரம தேவனால் அடைந்தாய். அந்தணர் தலைவனான பிரமனது சொல்லினால் அழிவில்லாத ஆயுளையும் பெற்றாய். இவ்வாறான சிறப்பைப் பெற்றும் அரக்கர் சாதியின் அற்பத் தன்மை இன்னும் நின்னிடமிருந்து நீங்கவில்லை போலும்!

(விளக்கம்) விட்டணன் அசுரர்களைச் சார்ந்து வாழுவே வந்து விட்டான் என்று கும்பகருணன் தவறாக நினைந்து விட்டானாதலின் பிரமனால் நீதி, தருமம், புலமை, அழிவில்லாத ஆயுள் என்பவற்றைப் பெற்றும் சாதியின் இழிவுத் தன்மை அவனை விட்டு நீங்கவில்லையென்று குறை கூறுகிறான். ஆதியம் கடவுள், வேதியர் தேவன் - பிரமன்.

(இலக்கணக் குறிப்பு) அருந்தவம் : பண்புத் தொகை. வீவு : தொழிற் பெயர். விளிவிலா வாயுப்பெற்றாய் - என்பதும் பாடம். ஆயு : தற்பவ வடசொல். புன்மை - பண்பாகு பெயர். தக்கோய் : குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர், விளிவேற்றுமை.

136. வலிமை அழிய வந்தாயே!

ஏற்றிய வில்லோ னியார்க்கும்
 இறையவன் இராமன் நின்றான் ;
 மாற்றருந் தம்பி நின்றான் ;
 மற்றையோர் முற்று நின்றார் ;
 கூற்றமு நின்ற தெம்மைக்
 கொல்லிய விதியும் நின்ற
 தோற்றவெம் பக்கல் ஐய !
 வெவ்வலி தொலைய வந்தாய்.

(பதவுரை) ஐய - ஐயனே ! ஏற்றிய வில்லோன் - நாண் ஏற்றிய வில்லையுடையவனும் ; யார்க்கும் இறையவன் - எத்தகையவர்க்கும் இறைவனான ; இராமன் நின்றான் - இராமன் கொல்ல நிற்கின்றான் ; மாற்று அரும் தம்பி - வெல்ல முடியாத வலிமையைக் கொண்டவனாகிய அவன் தம்பி இலக்குமணன் ; நின்றான் - அவனுக்குத் துணையாக நிற்கின்றான் ; மற்றையோர் முற்றும் நின்றார் - மற்றவர்களான சுக்கிரீவன் முதலான வானரர்கள் எல்லோரும் ஒழிவின்றி நிற்கின்றார்கள் ; கூற்றமும் நின்றது - எங்களைக் கொல்ல எமனும் நிற்கின்றது ; எம்மை கொல்லிய விதியும் நின்ற - எங்களைக் கொல்லும் பொருட்டுத் தலைவிதியும் சேர்ந்து நிற்கின்றது ; தோற்ற எம் பக்கல் - உறுதியாகத் தோற்றுப்போகும் எங்கள் பக்கத்திலே ; வெவ்வலி - உன்னுடைய கொடிய வலிமையும் ; தொலைய வந்தாய் - அழிந்து போகும்படியாக வந்தாயே.

(பொழிப்புரை) ஐயனே ! நானேற்றிய வில்லுடனே யாவர்க்கும் தலைவனான இராமன் எங்களைக் கொல்லக் காத்திருக்கின்றான். வெல்லமுடியாத வலிமையையுடைய தம்பியான இலக்குமணன் அவனுக்குத் துணையாக நிற்கின்றான். சுக்கிரீவன் முதலான வானர வீரர்கள் எல்லோரும் எங்களைக் கொல்ல நிற்கின்றார்கள். எமனும் கொல்லக் காத்து நிற்கின்றது. எங்களைக் கொல்லும் பொருட்டு எங்கள் விதியும் நிற்கின்றது ; திண்ணமாய்த் தோற்றுப்போகும் எங்கள் பக்கத்தில், உன்னுடைய கொடிய வலிமை அழியும்படி வந்தாயே !

(விளக்கம்) இராமன், இலக்குமணன், சுக்கிரீவன் முதலிய வானர வீரர், எமன், தலைவிதி என்பனவெல்லாம் சேர்ந்து அரக்கர்களைக் கொல்ல நிற்கின்றன என்றும், மிக்க வலிமை கெடும்படியாக விபீடணன் வந்தது என்னை காரணமோ என்றும், அரக்கர் தோற்பது உறுதி

என்றும், விதி பிடர் பிடித்துத் தள்ளுகின்றது (95-ஆம் செய்யுள்) என்றும் கும்பகருணன் கூறினான். 'இராமன் வில்லை வளையான்; வளைத்தால் பகைவனைக் கொல்லாது ஒழியான்' என்ற கருத்தை உட்கொண்டு 'ஏற்றிய வில்லோன் இராமன் நின்றுள்' என்றான்.

(இலக்கணக் குறிப்பு) கூற்றம் : சொல்லால் அஃறிணை; பொருளால் உயர்திணை. கொல்லிய - செய்யிய என்னும் வாய்பாட்டுப் பெயரெச்சம். தோற்ற : காலவழுவமைதி. வெம்மை + வலி = வெவ்வலி : பண்புத்தொகை. வில்லோனியார்க்கும் : குற்றியலிகரம். 'இறைமகன் இராமன்' என்பதும் பாடம்.

137. கடன் கழிப்பார் யார் ?

ஐயநீ அயோத்தி வேந்தற்(கு)

அடைக்கல மாகி யாங்கே

உய்கிலை யென்னின் மற்றிவ்

வரக்கரா யுள்ளோ ரெல்லாம்

எய்கணை மாரி யாலே

இறந்துபாழ் படுதும் பட்டால்

கையினு லெண்ணீர் நல்கிக்

கடன்கழிப் பாரைக் காட்டாய்.

(பதவுரை) ஐய - ஐயனே! மற்று இவ்வரக்கராய் உள்ளோர் எல்லாம் - பிழைப்பதற்கு மாறாக இந்த இராக்கதர்களாக இருக்கின்ற எல்லோரும்; எய்கணை மாரியாலே - இராமனால் விடப்படும் அம்பு மழையினாலே; இறந்து பாழ் படுதும் - இறந்து அழிவோம்; பட்டால் - அவ்வாறு அழிந்தால்; நீ அயோத்தி வேந்தற்கு அடைக்கலம் ஆகி - நீ அயோத்திக்கு அரசனான இராமனுக்கு அடைக்கலப் பொருளாகி; ஆங்கே உய்கிலை எனின் - அங்கு உயிர்தப்பி வாழாமற் போனால்; கையினால் - கைகளினால்; எள்நீர் நல்கி - எள்ளும், நீரும் இறைத்து; கடன் கழிப்பாரை - இறுதிக்கடன் செய்கின்றவர்களை; காட்டாய் - எனக்குக் காண்பிப்பாயாக.

(பொழிப்புரை) ஐயனே! வாழ்வதற்கு மாறாக மடியப் போகின்ற இவ்வரக்கர்கள் எல்லாரும் இராமன் விடும் அம்பு மழையால் மடிந்து அழியப்போகிறோம். அழிந்தால் அப்போது நீ இராமனிடம் சென்று அடைக்கலம் பெற்று வாழாமற் போனால், கையினால் எள்ளும் நீரும் கொடுத்து இறுதிக்கடன் செய்கின்றவர்களைக் காட்டுவாயாக. (ஒருவருமில்லையே.)

(விளக்கம்) இராமன் அம்பால் அரக்கர்குலம் அழிவது உறுதி; அழிந்தால் விபீடணன் இராமனை அடைந்து பிழைக்காமற்போனால், இறந்தார்க்கு இறுதிக்கடன் செய்வார் இல்லாமற் போகும். இறந்தவர்களுக்கு என்றும் நீரும் இறைத்துச் செய்யும் இறுதிக்கடன் தருப்பணம் எனப்படும்.

(இலக்கணக் குறிப்பு) அங்கு - ஆங்கு : சுட்டு நீண்டது இடைச் சொல். மற்று : வினைமாற்றுப் பொருளில் வந்தது, இடைச்சொல்லுமாம், எய்களை - வினைத்தொகை. களைமாரி - உருவகம். படுத்தும் : தன்மைப் பன்மை எதிர்கால வினைமுற்று. பட்டால் : எதிர்கால வினையெச்சம். எள்நீர் : உம்மைத்தொகை. காட்டாய் - வியங்கோள் வினைமுற்று. 'இறந்துபாழ் படுவேம்' என்பதும் பாடம்.

138. செல்வம் துய்க்கப் போதுவாய்

“ வருவது மிலங்கை மூதார்ப்
 புலையெலா மாண்ட பின்னைத்
 திருவுறை மார்பனோடும்
 புகுந்துபின் என்றும் தீராப்
 பொருவருள் செல்வந் துய்க்கப்
 போதுதி விரைவி ” நென்றான் ;
 “ கருமமுண் டுரைப்ப ” தென்றான்
 “ உரை ” யெனக் கழற லுற்றான்.

(பதவுரை) இலங்கை மூதார் புல எலாம் மாண்ட பின்னை - இலங்கையாகிய பழைய நகரத்திலுள்ள இழிந்த அரக்கர் கூட்டமெல்லாம் இறந்த பிறகு; திரு உறை மார்பன் ஓடும் - இலக்குமி தங்கிய மார்பையுடைய திருமாலாகிய இராமனோடும்; புகுந்து - இந்நகரில் புகுந்து; பின் என்றும் தீரா - பின் எக்காலத்திலும் அழியாத; பொரு அரு செல்வம் துய்க்க - ஒப்பற்ற அரசுச் செல்வத்தை அனுபவிக்க; வருவது - வரவேண்டியதாகும்; விரைவின் போதுதி - விரைவாக நீ இராமனிடம் திரும்பிச் செல்வாயாக; (அப்பொழுது விபீடணன்) உரைப்பது கருமம் உண்டு என்றான் - 'சொல்லவேண்டிய காரியம் ஒன்று உள்ளது' என்று கூறினான்; உரை என - கும்பகருணன் 'சொல்லுக' என்று கட்டளையிட; கழறல் உற்றான் - விபீடணன் சொல்லலுற்றான்.

(பொழிப்புரை) “ இலங்கையிலுள்ள இழிந்தோர்களான அரக்கர் எல்லோரும் இறந்த பிறகு, இலக்குமி தங்கப் பெற்ற மார்பையுடைய திருமாலாகிய இராமனோடும் வந்து இந்த இலங்கை நகரில் புகுந்து பின் என்றும் அழியாத அரசுச்

செல்வத்தை அனுபவிக்க நீ வரல்வேண்டுவதாகும். ஆதலால், நீ விரைவில் இராமனிடம் போவாயாக," என்று கூற, விபீடணன், "சொல்லவேண்டிய காரியம் ஒன்று உள்ளது," என்று சொல்ல, "சொல்லுக" என்று கும்பகருணன் கேட்க, விபீடணன் கூறலுற்றுள்.

(இலக்கணக் குறிப்பு) முதுமை + ஊர் = மூதூர் : பண்புத்தொகை. புலை : பண்பாகுபெயர். உறைமார்பன் : வினைத்தொகை. மார்பன் : குறிப்புவினையாலணையும் பெயர். தீரா : ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயர். ரெச்சம். போதுதி, உரை : ஏவல் வினைமுற்றுக்கள். உரைப்பது:தொழிற் பெயர். கழறல், கூறல் : தொழிற்பெயர்.

139. கும்பகருணன் சேரின் எய்தும் நலன்

இருளுறு சிந்தை யேற்கு மின்னருள் சுரந்த வீரன்
அருளுநீ சேரி னொன்றோ அவயமு மளிக்கு மன்றி
மருளுறு பிறவி நோய்க்கு மருந்துமாம் மாறிச் செல்லும்
உருளுறு சகட வாழ்க்கை யொழித்துவீ டளிக்கு மன்றே.

(பதவுரை) இருள் உறு சிந்தையேற்கும் - அறியாமை நிறைந்த மனத்தையுடைய எனக்கும்; இன் அருள் சுரந்த வீரன் - இனிய கருணையைச் செய்த வீரனாகிய இராமபிரான்; நீ சேரின் அருளும் ஒன்றோ - நீ வந்து சேர்ந்தால் அருள் செய்வதுமட்டுந் தானோ; அவயமும் அளிக்கும் - அடைக்கலமும் அளிப்பான்; அன்றி - அல்லாமல்; மருள் உறு பிறவி நோய்க்கு மருந்தும் ஆம் - அறியாமையைக் கொண்ட பிறப்பாகிய நோய்க்கு மருந்தும் ஆவான்; மாறி செல்லும் - கீழ் மேல், மேல் கீழாக மாறிச் செல்லுகின்ற; உருளுறு சகட வாழ்க்கை - உருண்டு செல்லும் தன்மையையுடைய வண்டிச் சக்கரத்தைப் போன்ற இன்பம், துன்பம் என்பன மாறி மாறி வரும் இவ்வுலக வாழ்க்கையை; ஒழித்து - நீக்கி; வீடு அளிக்கும் அன்றே - முத்திப் பேற்றையும் கொடுப்பான் அல்லவா?

(பொழிப்புரை) அறியாமையோடு கூடிய மனத்தையுடைய எனக்கும் இன்னருள் சுரந்த வீரனாகிய இராமபிரான் நீ வந்து சேர்ந்தால், அருளுவது ஒன்றுதானோ? அடைக்கலமும் அளிப்பான்; மயக்கத்தைத் தரும் பிறவி நோய்க்கும் மருந்தாவான்; மாறி மாறிச் செல்லும் வண்டிச் சக்கரத்தைப் போன்ற இன்ப துன்பங்கள் கொண்ட உலக வாழ்க்கையை நீக்கி முத்தியும் அளிப்பான் அல்லவோ?

(விளக்கம்) இராமனை அடைவதனால் அருள், அடைக்கலம், பிறவி நோய் அகலப் பிறப்பு நீத்தல், வீடுபேறு என்பனவற்றை எய்தலாம் என்பதைக் குறிக்கின்றன. 'அறியாதவனுக்கே அருள் சுரப்பானால், நீ சேரின் இவற்றையெல்லாம் அளிப்பான்' என்றது சும்பகருணனை அறிவு ஆற்றல் மிக்கவன் என்று சுட்டியவாறு. கடவுளுக்கு மருந்து என்ற ஒரு பெயருண்டு, உடற்பிணிகளையும் பிறவிப் பிணிகளையும் நீக்குதலால். பிறப் பிறப்புக்களை வண்டிச் சக்கரத்திற்கும், இன்ப துன்பங்களை அதன் சுழற்சிக்கும் உவமை கூறினார். பிறவியின் நோக்கம் பிறப்பறுத்து வீடு பெறல் வேண்டுவதே. அந்நிலை சும்பகருணனுக்குத் தானாக எளிதில் வந்துள்ளது. ஆதலின் காலம் தாழ்க்காது கைசோர விடாது காத்துக்கொள்க என்று கூறியவாரும்.

(இலக்கணக் குறிப்பு) இருள் : உவம ஆகுபெயர். சிந்தையேன் + கு - சிந்தையேற்கு, குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர். சேரின் : செயின் என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம்; அருளு ஒன்றே : அருளு : முதனிலைத் தொழிற் பெயர்; ஒன்றே என்பது ஒன்றல்ல பல என்பதைக் குறிக்கின்றது. அவயமும் : இறந்தது தழுவிய எச்ச வும்மை. உறு பிறவி, உருள் சகடம் : வினைத்தொகைகள். நோய்க்கு மருந்து : நான்காம் வேற்றுமை விரி; தகுதிப்பொருள். சகட வாழ்க்கை : உவமத்தொகை. உருள் : முதனிலைத் தொழிற் பெயர். வீடு : முதனிலைத் திரிந்த தொழிலாகுபெயர். ஆம் : ஆகும் என்பதின் இடைக்குறை.

140. மரபை விளக்குக

எனக்கவன் தந்த செல்வத்
 திலங்கையு மரசு மெல்லாம்,
 நினக்குநான் தருவன் தந்துன்
 ஏவலின் எளிதின் நிற்பன் ;
 உனக்கிதின் உறுதி யில்லை ;
 உத்தம ! உன்பின் வந்தேன் ;
 மனக்குநோய் துடைத்து வந்த
 மரபையும் விளக்கு, வாழி.

(பதவுரை) உத்தம - மேலானே ! எனக்கு அவன் தந்த செல்வத்து இலங்கையும் - எனக்கு அந்த இராமன் கொடுத்த செல்வமிக்க இலங்கை நகரையும் ; அரசும் - அரசாட்சியையும் ; எல்லாம் - யாவற்றையும் ; நினக்கு நான் தருவன் - உனக்கு நான் கொடுப்பேன் ; தந்து உன் ஏவலில் எளிதில் நிற்பன் - கொடுத்து உன்னுடைய கட்டளையின்படி நடக்கும் எளியவனாய் நிற்பேன் ; இதின் - இதனைக்காட்டிலும் ; உனக்கு உறுதி

இல்லை - உனக்கு நன்மை தரும் உறுதிமொழி வேறு இல்லை ; உன் பின் வந்தேன் மனக்கு நோய்துடைத்து - உனக்குப் பின்னால் பிறந்தவனாகிய என்னுடைய மனத்துயரையும் நீக்கி ; வந்த மரபையும் விளக்கு - நாம் பிறந்த குலத்தையும் விளக்கு வாயாக ; வாழி : முன்னிலை அசை.

! (பொழிப்புரை) மேலோனே ! எனக்கு இராமன் அளித்த செல்வமிக்க இலங்கையையும், அதன் அரசையும் எல்லாம் உனக்கு நான் கொடுத்து, உன் கட்டளையின்படி எளிதிற் செய்பவனாய் அமைந்து நிற்பேன். உனக்கு இதனைக்காட்டினும் நன்மை தரும் உறுதிமொழி வேறு இல்லை. உன் பின்பிறந்தவனாகிய என் மனத்து நோயையும் நீக்கிப் பிறந்த குலத்தையும் விளங்கும்படி செய்வாயாக.

(விளக்கம்) இராமனால் முன்பு அருள் அபயம் பெற்றுப் பிறப் பொழிந்து வீடுபெறலாம் என்றான், இப்பொழுது அரசு, செல்வம் ஏவல் என இவற்றைப் பெறலாமெனக் கூறுகின்றான். குலம் விளங்கும்படி உய்விக்கும் வழியையும் கூறுகின்றான். இதனினும் வேறு செயல்கும்பகருணனுக்கு இல்லை என்பதை, 'உனக்கிதின் உறுதி இல்லை' என்ற தொடரால் விளக்குகின்றான். அன்புள்ள தம்பியின் மனத்தில் உள்ள துன்பத்தைத் துடைத்தல், வந்தமரபை விளக்கல் என்பவை அவனுக்குக் கடமைகள் என்றும், அதனால் நன்மை விளையும் என்றும் இம்மை மறுமைப் பயன்களைச் சென்ற செய்யுளிலும் இந்தச் செய்யுளிலுமாக அமைத்துக் கூறினான்.

(இலக்கணக் குறிப்பு) தந்த : பெயரெச்சம், நா பகுதி. செல்வத் திலங்கை : 'இரண்டாம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன்தொக்க தொகை. அரசு : பண்புப்பெயர். நான் தருவன் : எழுவாய்த் தொடர். வந்தேன் : வினையாலணையும் பெயர். மனக்கு நோய் : ஏழாம் வேற்றுமைத் தொகை. மனக்கு : அத்துச் சாரியை தொக்கது. தந்த செல்வம், வந்த மரபு : பெயரெச்சத் தொடர்கள். விளக்கு : வியங்கோள் வினை முற்று.

141. நன்னெறி பற்றுக்

போதலோ வரிது ; போனாற்
புகலிட மில்லை வல்லே
சாதலோ சரதம் நீதி
அறத்தொடுந் தழுவி நின்றாய்

ஆதலால் உளதாம் ஆவி
யனாயமே யுகுத்தென் ஐய!
வேதநூன் மரபுக் கேற்ற
வொழுக்கமே பிடிக்க வேண்டும்.

(பதவுரை) ஐய - ஐயனே! நீதி அறத்தொடு தழுவி நின்றாய் - நல்ல நெறியைத் தருமத்தோடு தழுவி நிற்பவனே! போதலோ அரிது - இராமனை விட்டு நீங்கினால் உயிர் தப்பிப் பிழைத்தல் அருமையானது (முடியாது); போனால் - அவ்வாறு சென்றாலும் புகல் இடம் இல்லை - சென்று அடையக்கூடிய இடம் இல்லை; வல்லே சாதலோ சரதம் - விரைவாக இறந்து படுதலோ திண்ணம்; ஆதலால் - ஆகையினாலே; உளது ஆம் ஆவி - உள்ளதாகிய உயிரை; அனாயமே உகுத்து என் - வீணாக விடுத்து என்ன பயன்; வேத நூல் மரபுக்கு ஏற்ற ஒழுக்கமே பிடிக்கவேண்டும் - மறை நூல்களில் சொல்லப்பட்ட முறைமையின்படி பொருந்திய நல்லொழுக்கத்தைக் கடைப்பிடித்து ஒழுகவேண்டும்.

(பொழிப்புரை) நீதியையும் தருமத்தையும் கடைப்பிடித்து ஒழுகுவனே! ஐயனே! இராமனிடமிருந்து போரில் தப்பிப் பிழைத்துப்போதல் அருமையானது; போனாலும் தஞ்சம் புகுதற்குரிய இடமும் இல்லை. விரைவில் இறந்துபடுதல் உறுதி. ஆகையால், நம்மிடம் உள்ளதான உயிரை வீணாக விட்டுவிடுதல் என்ன பயன்? வேதநூல் ஒழுக்க முறையின்படி நல்லொழுக்கத்தைக் கைப்பற்றல் வேண்டும்.

(விளக்கம்) இராமன் தான் அடைதற்குரிய புகலிடம், வேறு இல்லை. அவனைப் புகல் அடையாவிடின் இறத்தல் திண்ணம். அருமையாக எடுத்த பிறவியை நல்ல பயன்பெறும்படி செய்துகொள்ளல் வேண்டும். அதற்கு வேதமுறையில் நின்று ஒழுகுதல் வேண்டும்.

(இலக்கணக் குறிப்பு) ஒழுக்கமே : ஏ தேற்றம். அனாயம் : அநியாயம். சரதம் - நிச்சயம். போதல். சாதல் : தொழிற்பெயர்கள். அரிது : குறிப்பு வினைமுற்று. வல்லே : விரைவுப்பொருள் உணர்த்தும் இடைச்சொல். உகுத்து என் : என் என்ற வினாவிடைச் சொல் பயனின் மையைக் குறித்து நின்றது.

142. தூயவை செய்தல் பழி வராது

தீயவை செய்வ ராகிற்
 சிறந்தவர் பிறந்த வுற்றூர்
 தூயவை தந்தை மாறென்(று)
 உணர்வரோ தருமம் பார்ப்பார்
 நீயவை யறிதி யன்றே
 நினக்குநான் உரைப்ப தென்றோ?
 தூயவை துணிந்த போது
 பழிவந்து தொடர்வ துண்டோ?

(பதவுரை) தீயவை செய்வர் ஆகில் - தீமையான செயல்களைச் செய்வாரானால்; சிறந்தவர் - சிறந்தவர்கள் என்றும்; பிறந்த உற்றூர் - தம்முடன் பிறந்த உறவினர்கள் என்றும்; தூயவை தந்தைமார் என்று - தாய்மார் தந்தைமார் என்றும்; தருமம் பார்ப்பார் உணர்வரோ - தருமத்தையே ஆராய்கின்றவர்கள் ஆராய்வார்களோ (ஆராயமாட்டார்கள்); நீ அவை அறிதி அன்றே - நீ அவற்றை அறிந்து இருக்கிறாய் அல்லவோ; நினக்கு நான் உரைப்பது என்றோ - யாவற்றையும் உணர்ந்த உனக்கு நான் எடுத்துக் கூறவேண்டுவது என்னவுள்ளது; தூயவை துணிந்தபோது - தூய்மையான செயல்களைச் செய்யத் துணிந்த காலத்தில்; பழிவந்து தொடர்வது உண்டோ - உலகத்தார் பழிக்கும் பழிச்சொல் வந்து தொடர்வது உண்டாகுமோ? (உண்டாகாது).

(பொழிப்புரை) தீய காரியங்களைச் செய்பவர்கள் கல்வி செல்வம் என்பவற்றால் சிறந்தவர்களாயினும் தம்முடன் பிறந்த உறவினராயினும் தாய்மார் தந்தைமாராயினும் தரும நெறியில் நின்றலையே நோக்கமாகக் கொண்டவர்கள் ஆராய்ந்து பார்ப்பார்களோ? பார்க்கமாட்டார்கள். நீ அவற்றையெல்லாம் அறவாய் அல்லவோ? உனக்கு நான் சொல்லவேண்டியது என்னவுள்ளது? ஒன்றுமில்லை. தூய்மையான செயல்களைச் செய்யத் துணிந்த காலத்தில் பழி வந்து தொடராது.

(விளக்கம்) அறத்தைப் பின்பற்றி நடப்பவர்கள் தீசு செயல்களைச் செய்வோரை உற்றூர் உறவினர் பெற்றூர் என்று கருதார்; அதனை நீ அறிவாய். அவர்களைக் கைவிடுதல் முதற் கடமை. உனக்குச் சொல்லவேண்டியது ஒன்றும் இல்லை. தீச்செயல் செய்த உடன் பிறந்தவனாகிய இராவணனைக் கைவிட்டு நீ பெயர்தல் கடமையாகும். அதனால் உடன் பிறந்தவனைக் கைவிட்டான் என்ற பழி உன்னைச் சாராது. உடன் பிறந்தா

னயினும் தீய செய்தானை நீத்தான் என்ற புகழே உண்டாகும். உலகில் நல்லது செய்யும் காலத்தில் பழிவந்து தொடரமாட்டாது.

(இலக்கணக் குறிப்பு) தீயவை : அஃறிணைப் பன்மைக் குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர். உணர்வரோ, உண்டோ : ஓகாரங்கள் எதிர் மறைப் பொருளன. தருமம் பார்ப்பார் : இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகை. என்னோ : ஒன்றுமில்லை என்ற பொருளைத் தந்த வினாவிடைச் சொல். அறிதி : முன்னிலை ஒருமை இறந்தகால வினைமுற்று. தூயவை : பண்படியாகப் பிறந்த குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர். தொடர்வது : தொழிற்பெயர்.

143. மிக்கது நலன்

மக்களைக் குரவர் தம்மை
மாதரை மற்று னோரை
ஒக்குமின் னுயிரன் னாரை
உதவிசெய் தாரோ டொன்றத்
துக்கமித் தொடர்ச்சி என்று
துறப்பரால் துணிவு பூண்டோர்
மிக்கது நலனே யாக
வீடுபே றளிக்கு மன்றே ?

(பதவுரை) துணிவு பூண்டோர் - அறச் செயல்களைச் செய்வதில் உறுதி கொண்டவர்கள் ; மக்களை - பிள்ளைகளையும் ; குரவர் தம்மை - தாய் தந்தையர்களையும் ; மாதரை - மனைவிமார்களையும் ; மற்று னோரை - மற்றுமுள்ள சுற்றத்தாரையும் ; இன் உயிர் ஒக்கும் அன்னாரை - இனிய உயிரை ஒத்திருக்கும் நண்பர்களையும் ; உதவி செய்தாரோடு ஒன்ற - உதவி செய்தவர்களோடு சேர்த்து ; இத்தொடர்ச்சி துக்கம் என்று துறப்பர் - இவர்களோடு வைத்துள்ள தொடர்பானது துன்பத்தைத் தருவது என்று கருதியே நீக்குவார்கள் ; மிக்கது - அதனால் துறவாமல் எஞ்சியுள்ளது ; நலனே ஆக - நன்மையான துறவே ஆக ; வீடுபேறு அளிக்கும் அன்றே - முத்திப் பேற்றை அளிக்கும் அல்லவா ?

(பொழிப்புரை) அறத்தில் உறுதிகொண்டவர்கள் பிள்ளைகளையும் தாய் தந்தையரையும், மனைவியர்களையும், மற்றுமுள்ள சுற்றத்தார்களையும் ; இன்னுயிர் நண்பர்களையும், உதவி செய்தவர்களையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து, இவர்களினுடைய தொடர்பு பெருந்துன்பத்தைத் தருவது என்று நீக்கிவிடுவார்கள்.

நீக்காமல் எஞ்சியது அறமாகிய நலமேயல்லாது வேறில்லை யாதலால் அத்துறவு முத்தியையும் அளிக்கும்.

(விளக்கம்) தருமச் செயலில் உறுதிகொண்டவர்கள் மறச் செயலில் ஈடுபட்டவர்கள் எவரேயாயினும் நீக்கிவிடுவர். மிகக் கொடிய பாவமெனக் கருதப்படும் உதவி செய்தவர்களை நீத்தல் என்பதும் இங்கு அறமே யாகும். துன்பநீக்கம் பேரின்பத்திற்குக் காரணமாதலால் தீச்செயல்களை யுடைய இவர்களை நீக்குதல் அறமேயாகுமென்று விபீடணன் வற்புறுத்தினான்.

(இலக்கணக் குறிப்பு) செய்தாரோடு : ஓடு : மூன்றாம் வேற்றுமை உருபு உடனிகழ்ச்சிப் பொருள். துக்கம், தொடர்ச்சி, துணிவு : தொழிற் பெயர்கள். வீடு பேறு : இருபெயரொட்டுப் பண்புத் தொகை. இரு சொற்களும் முதனிலை திரிந்த தொழிற் பெயர்கள்.

144. விட்டதற்கு உதாரணம்

தீவினை யொருவன் செய்ய

அவனொடுந் தீங்கி லாதோர்

வீவினை யுறுதல் ஐய !

மேன்மையோ, கீழ்மை தானோ ?

ஆய்வினை யுடையை யன்றே

அறத்தினை நோக்கி யீன்ற

தாய்வினை செய்ய வன்றே

கொன்றனன் தவத்தின் மிக்கான்.

(பதவுரை) ஐய - ஐயனே ! தீவினை ஒருவன் செய்ய - தீய செயலை ஒருவன் செய்ய ; அவனொடும் தீங்கு இலாதோர் - அவனோடு தீய செயலைச் செய்யாதவர்கள் ; வீவினை உறுதல் - அழிதலை அடைதல் ; மேன்மையோ கீழ்மைதானோ - மேன்மையான செயலோ தாழ்மையான செயலோ ; ஆய்வினையுடைய அன்றே - ஆராய்ந்து பார்க்கும் தன்மையை யுடையவன் அல்லவோ நீ ; அறத்தினை நோக்கி - அறம் ஒன்றையே கருதி ; ஈன்ற தாய்வினை செய்ய - பெற்ற தாய் தீய செயலைச் செய்ய ; தவத்தின் மிக்கான் - தவத்திற் சிறந்தவனான பரசுராமன் ; கொன்றனன் அன்றே - கொன்றான் அல்லவோ ?

(பொழிப்புரை) ஐயனே ! தீய செயலை ஒருவன் செய்ய அவனோடு தீமையைச் செய்யாதவர்கள் அழிவினையடைதல் மேன்மையை வினைவிக்கும்மா, இழிவை வினைவிக்கும்மா ? இழிவைத் தான் வினைவிக்கும். ஆராய்ந்தறியும் அறிவினையுடையவன் நீ ;

அறம் ஒன்றையே கருதித் தவத்தில் மிகுந்தவனான பரசுராமன் தன்னைப் பெற்ற தாய் தீய செயலைச் செய்யத் தாயைக் கொன்றான் அல்லவோ?

(விளக்கம்) 'தீவினை செய்வாரோடு தீமை செய்யாதவர்கள் சேரின் பழிதான் வரும்; புகழ் உண்டாகாது. தீமை செய்த இராவணனோடு அறத்தையுணர்ந்த நீ சேர்ந்தால் புகழை எய்தாய்; பழியைப் பெறுவாய். இராவணன் உடன் பிறந்தானாயினும் தீய செயல் செய்வதால் அவனைத் துறத்தலும், அழித்தலும் அறத்தைக் கருதுபவரின் கடமையே,' என்று கூறித் தன் கோட்பாட்டிற்குப் பரசுராமன் வரலாற்றைச் சான்றாகக் காட்டினான்.

தாயைக் கொன்ற வரலாறு :

சமதக்கினி முனிவரின் மனைவியான ரேணுகை என்பாள் நீராட்சி சென்ற காலத்துச் சித்திரரதன் என்பாளைக் கண்டு அவன் அழகில் மயங்கிச் சிறிது காலம் தாழ்த்தி வந்தாளாக, முனிவர் அவள் செயலை யுணர்ந்து, அவளைக் கொல்லுமாறு கட்டளையிட, மற்ற மக்கள் மறுத்திட, பரசுராமன் கொன்றான்.

(இலக்கணக் குறிப்பு) வீவினை : வீவு + இன் + ஐ. வீவு : தொழிற் பெயர். மேன்மையோ கீழ்மைதானோ : முரண் தொடை ஓகாரம் வினா. ஆய்வினை : வினைத்தொகை.

145. அறிஞர் இயற்றும் செயல்

கண்ணுதல் தீமை செய்யக்
 கமலத்து முளைத்த தாதை
 அண்ணல்தன் தலையின் ஒன்றை
 அறுக்கவென் றமைந்தா னன்றே ;
 புண்ணுறு புலவு வேலோய் !
 பழியொடும் பொருந்திப் பின்னை
 எண்ணுரு நரகின் வீழ்வ(து)
 அறிஞரும் இயற்று வாரோ.

(பதவுரை) புண் உறு புலவு வேலோய் - பகைவர் மார்பில் குத்தி ஏற்பட்ட புண்ணின் நிணம் நாறுகின்ற வேலையுடைய வனே ! கண்ணுதல் தீமை செய்ய - நெற்றிக் கண்ணையுடைய சிவபெருமான் தீமை செய்த காரணத்தால் ; கமலத்து முளைத்த தாதை அண்ணல்தன் - தாமரை மலரின் மீது தோன்றிய பிரமனுடைய ; தலையில் ஒன்றை - ஐந்து தலைகளில் ஒரு

தலையை; அறுக்க என்று அமைந்தான் அன்றே - கொய்வதற்கு என்று மனம் ஒருப்பட்டானன்றே? (கொய்தான்.); (ஆதலால்) பழியொடும் பொருந்தி - இவ்வுலகில் நிலைத்து நிற்கும் அழியாத பழியொடும் பொருந்தி; பின் எண்ணுரு நரகில் வீழ்வது - நினைக்க முடியாத கொடிய நரகத்தில் வீழ்கின்ற செயலை; அறிஞரும் இயற்றுவாரோ - நல்லறிவுடையவர்கள் செய்வார்களோ? (செய்யமாட்டார்கள்.)

(பொழிப்புரை) பகைவர்களுடைய உடலில் தைத்த புண்ணிலிருந்து அமைந்த மாமிசம் நாறுகின்ற வேற்படையை யுடையவனே! தாமரை மலரில் தோன்றியவனான பிரமனுடைய ஐந்து தலைகளில் ஒன்றை அறுப்பது என்று நெற்றிக் கண்ணைப் படைத்த சிவன் அவன் செய்த தீச் செயலால் ஒருப்பட்டான் அல்லவா? ஆதலினால், இவ்வுலகில் பழியொடு நிலைத்து நின்று பின் நினைக்க முடியாத கொடிய நரகத்தில் வீழ்கின்ற செயலை அறிஞர்களும் செய்வார்களோ? (செய்ய மாட்டார்கள்.)

(விளக்கம்) பிரமன் சிவனுக்குத் தந்தை; பிரமனுக்கு ஐந்து தலைகள்; சிவனுக்கும் ஐந்து தலைகள். மகன் மனைவி மயங்குதற்கு அது காரணமாயிற்று. ஆதலின், சிவன் பிரமன் தலையிலொன்றைக் கொய்தான். முன் செய்யுளில் தாயைக் கொன்ற பரசுராமன் கதையைக் கூறி, இச் செய்யுளில் இவன் தந்தையின் தலைகளுள் ஒன்றைக் கொய்ததைக் கூறிக் கொடும் தீத்தொழில் செய்வார் தந்தை தாய் ஆக இருந்தாலும் அறிஞர்கள் தண்டியாது விடார் என்பதை வற்புறுத்து கிறார்.

(இலக்கணக் குறிப்பு) கண்ணுதல் : ஏழாம் வேற்றுமைத் தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகை. தீமை : பன்மொழிப் பெயர். கமலத்து முனைத்த தாதை அண்ணல் : பன்மொழித் தொடர்பு புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகை. வேலோய்! : குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர்; விளி வேற்றுமை. எண்ணுரு நரகின் : ஈறு கெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சத் தொடர். வீழ்வது : தொழிற் பெயர். அறிஞரும் : உம் சிறப்பு உம்மை. இயற்றுவாரோ : ஓகாரம் எதிர் மறைப் பொருளது. எண்ணுரு நரகின் என்று பாடம் கொள்ளின், 'இழிவாகக் கருதப்படும் நரகம்' என்று பொருள் காண்க.

146. மதியுடையவர்க்குக் கருமம் அன்று

உடலிடைத் தோன்றிற்று ஒன்றை

அறுத்ததன் உதிர மூற்றிச்

சுடலுறச் சுட்டு வேரூர்

மருந்தினால் துயரந் தீர்வர்

கடலிடைக் கோட்டந் தேய்த்துக்

கழிவது கருமம் அன்றால்

மடலுடை அலங்கன் மார்ப!

மதியுடையவர்க்கு மன்னே.

(பதவுரை) மடல் உடை அலங்கல் மார்ப - இதழ்கள் பொருந்திய மலர் மாலைகள் அணிந்த மார்பையுடையவனே! உடலிடைத் தோன்றிற்று ஒன்றை - உடம்பின்கண் தோன்றிய ஒரு புண்ணை; அறுத்து - கத்தியால் அறுத்து; அதன் உதிரம் ஊற்றி - அப்புண்ணின் தூய்மையான நீரை ஊற்றி; சுடல் உறச் சுட்டு - காரச்சீலை வைத்துப் புண்ணைச் சுட்டு; வேரூர் மருந்தினால் துயரந் தீர்வர் - பிறிதொரு மருந்தால் உலகோர் தம் துன்பத்தைப் போக்கிக்கொள்வர்; கடலிடை - கடலினிடத்தில்; கோட்டம் தேய்த்து - மீன் நாற்றம் நீங்கும்படி நறுமணப் பொருள்களைத் தேய்த்துக் கரைத்து; கழிவது - காலத்தை வீணாக்குவது; மதியுடையவர்க்கு கருமம் அன்று - அறிவுடையோர்களுக்குச் செய்யத்தக்க தொழில் ஆகாது. ஆல்; மன், ஓ: அசைகள்.

(பொழிப்புரை) இதழ்கள் விரியப்பெற்ற மலர்மாலையை அணிந்த மார்பையுடையவனே! உடம்பினிடத்துத் தோன்றிய ஒரு புண்ணைக் கத்தியால் அறுத்து, அதன் தூய்மையற்ற இரத்தத்தைப் போக்கிக், காரச்சீலை வைத்துச் சுட்டு, வேறு ஒரு மருந்தினால் தம் துன்பத்தை உலகோர் போக்கிக்கொள்வர். கடல் நீரிலுள்ள மீன் நாற்றத்தைப் போக்குவதற்காக வாசனைப் பொருள்களைத் தேய்த்துக் கரைத்துக் காலத்தை வீணாக்குதல் அறிவுடையோர் செய்யத்தக்க செயல் அன்று.

(விளக்கம்) உடம்பில் உண்டான புண்ணைக் கத்தியால் அறுத்து இரத்தத்தை நீக்கிக் காரச்சீலை வைத்துச் சுட்டுப் பிறிதொரு மருந்தினால் துன்பம் போக்கிக் கொள்ளுதல் என்ற உவமானம் தன்னுடன் பிறந்தவராயினும் புண்ணைப் போன்ற தீய செயலைச் செய்வாராயின் அவர்களைக் கொன்று அவர்களால் உண்டாகிய பழியையும் அகற்றிக் குலப்பெருமையைத் தம்மால் முடியாமற் போயினும், பிறரைக் கொண்டாயினும்

காத்துக்கொள்வர். இராவணன் சீதையைக் கவர்ந்ததாகிய தீச்செயலைச் செய்தான்; அது புண். அவனுக்குக் கும்பகருணனும் விபீடணனும், மாலியவாஹும் எவ்வளோ நல்லுரைகள் கூறினும், அவன் செந்நெறிப் படரவில்லை; அவனை அழித்தற்கும் அவர்களால் இயலவில்லை. எனவே, விபீடணன் இராமனைச் சேர்ந்தாயினும் குலத்திற்குண்டான பழியையும் பாவத்தையும் இராமனைக் கொண்டு இராவணனைக் கொல்வித்து நீக்கிக் கொள்ள எண்ணுகிறான். சீதையைக் கவர்ந்தது தீமை என்ற கருத்து விபீடணனும் கும்பகருணனும் ஒப்புக்கொண்ட கருத்தேயாகும். ஆதலால், 'கும்பகருணனும் இராமனைச் சேருதல் தகும்', என்ற முறைமையைக் காட்டி அழைக்கின்றான். கும்பகருணன் பேரறிவுடையவன்; இயலாத செயலில் அவன் இறங்கிக் காலத்தைக் கழித்தல் பயனற்றதாகி விடும். இராவணனுக்கு எத்துணை அறிவு கொளுத்தினாலும் அவன் திருந்தமாட்டான் என்பது தெரிந்தது ஒன்று. அவனைத் திருத்த முயலுதல் என்பது மீன் நாற்றம் வீசும் கடல் நீரை அந்நாற்றம் போக நறுமணப் பொருள்களைத் தேய்த்துக் கரைத்துக் காலத்தை வீணுக்கக் கழிப்பது போன்றதாகும். அஃது அறிஞர் செயலாகாது. எனவே, அவனை அழித்துப் பழியையும், பாபத்தையும் நீக்க வேண்டுமேயன்றித் திருத்தி நீக்க இயலாது என்று விளக்குகிறான். இச்செய்யுளில் உவமானத்தை மட்டும் கூறி உவமேயத்தை உணரவைத்தலால் இது பிறிது மொழிதல் அணியாகும். இதனை ஒட்டணி என்றும் நுவலா நுவற்சியணி என்றும் கூறுவர்.

(இலக்கணக் குறிப்பு) உடலிடை : இடை : ஏழாம் 'வேற்றுமைச் சொல்லுருபு. ஒன்றை; எண்ணினடியாகப் பிறந்த ஆகுபெயர். சுட்டு : சுடு : பகுதி ஒற்று இரட்டி இறந்தகாலம் காட்டியது. கோட்டம் - நறுமணப் பொருள். அலங்கல் : காரணப் பெயர்; அசைந்தாடுகின்ற காரணத்தால் வந்த பெயர். மார்ப : குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர், அண்மைவிளி.

147. யாவும் வீண்செயல்

காக்கலாம் நும்முன் தன்னை
எனினது கண்ட தில்லை;
ஆக்கலாம் அறத்தை வேறே
என்னினும் ஆவ தில்லை;
தீக்கலாம் கொண்ட தேவர்
சிரிக்கலாம்; செருவில் ஆவி
போக்கலாம்; புகலாம் பின்னை
நரகன்றிப் பொருந்திற் றுண்டோ?

(பதவுரை) நும் முன் தன்னை காக்கலாம் என்னின் - உன்னுடைய அண்ணனாகிய இராவணனைக் காப்பாற்றலாம் என்றால்; அது கண்டது இல்லை - அதற்குரிய வழியும் அறிய முடியவில்லை; அறத்தை வேறே ஆக்கலாம் என்னினும் - அறத்தை வேறு வகையாகச் செய்யலாம் என்றாலும்; ஆவது இல்லை - இயல்வதாக இல்லை; திக்கு எலாம் கொண்ட தேவர் - எட்டுத் திசைகளிலும் நிறைந்திருக்கின்ற தேவர்களும்; சிரிக்கலாம் - நம்மைப் பார்த்து ஏளனமாகச் சிரிக்கலாம்; செருவில் - போர்க்களத்தில்; ஆவி போக்கலாம் - உயிரையும் இழக்கலாம்; பின்னை நரகு புகலாம் - பிறகு நரகத்திலும் சென்று புகலாம்; அன்றி - அதுவல்லாமல்; பொருந்திற்று உண்டோ - பொருந்திய செயல் வேறென்று உள்ளதோ? (இல்லை)

(பொழிப்புரை) உன் அண்ணனான இராவணனைத் திருத்திக் காக்கலாம் என்றாலும், அதற்கு வழியொன்றும் தோன்றவில்லை; அறத்தை வேறுகச் செய்யலாம் என்றாலும் இயலுவதாக இல்லை. எட்டுத் திக்குகளிலுள்ள தேவர்கள் எல்லாரும் நம்மைக் கண்டு சிரிக்கலாம்; போரில் உயிரைப் போக்கலாம்; பிறகு நரகில் புகலாம்; அதுவன்றி வேறு செய்யத்தக்க செயலுண்டோ?

(விளக்கம்) 'இராவணனைத் திருத்துதல் என்பது இயலாதது. அறத்தை வேறுகச் செய்யவும் இயலவில்லை. அறமல்லாதவற்றை நீக்கவும் முடியவில்லை. தேவர்கள் எல்லாரும் சிரிக்கும்படியாயிற்று. போரில் உயிரை இழப்போம்; நரகமே கதி' என விபீடணன் வற்புறுத்துதலால், 'அரக்கருக்கு அழிவேயன்றி உய்வழி யில்லை' எனக் கும்பகருணனுக்கு எடுத்துக்காட்டித் தெருட்டுகிறான். விபீடணன் இராமனைச் சேர்ந்ததால், தனக்கும் இராவணனுக்குமுள்ள உறவு அற்றது என்பதை 'நும் முன்' என்ற சொல்லால் சுட்டுகின்றான். கும்பகருணனும் அதைச் செய்ய வேண்டுமென்பதைத் தேவர் சிரித்தல், போரில் ஆவி போக்கல், நரகில் புகுதல் என்ற செயல்களைக் கூறி அச்சுறுத்திக் காட்டுகிறார். தீக்கலாம் என்று பாடம் கொள்ளின் 'கொடிய சண்டையை விளைக்கும்' என்று பொருள் கொள்க.

(இலக்கணக் குறிப்பு) முன் : காலவாகுபெயர். தீக்கு : திக்கு என்பதன் நீட்டல் விகாரம்.

148. அறம்கெட உயிரைநீத்தல் அழகோ?

மறங்கிளர் செருவில் வென்று

வாழ்ந்திலை மண்ணின் மேலா

இறங்கினை இன்று காறும்

இளமையும் வறிதே ஏக

உறங்கினை என்ப(து) அல்லால்
 உற்றதொன்(று) உளதோ என்னி
 அறங்கெட உயிரை நீத்து
 மேற்கொள்வான் அமைந்த தையா!

(பதவுரை) ஐயா - ஐயனே! மறம்கிளர் செருவில் - வீரத் தன்மை மிக்க போரினிடத்தில்; வென்று - பகைவர்களை வென்று; வாழ்ந்திலை - நீ வாழவில்லை; மண்ணின் மேலா இறங்கினை இன்று காறும் - பூமியின்மேல் பிறந்தநாள் முதல் இற்றைநாள் வரையிலும்; இளமையும் வறிதே ஏக - இளமைப் பருவமும் வீணாகக் கழிய; உறங்கினை என்பது அல்லால் - தூங்கினாய் என்று சொல்லப்படுவது அல்லாமல்; நீ உற்றது ஒன்று உளதோ - நீ அடைந்த நன்மை வேறு உண்டோ; அறம்கெட உயிரை நீத்து மேற்கொள்வான் அமைந்தது என் - நீ அறம் கெடும்படியாக உயிரை நீத்தேனும் செயல்களைச் செய்ய மேற்கொண்டு மன மிசைந்து நின்றது என்ன காரணம்?

(பொழிப்புரை) ஐயனே! வீரம் விளங்கும் போரில் பகைவரை வென்று வாழவில்லை. பூமியில் பிறந்தநாள் முதல் இன்று வரை இளமைப் பருவமும் வீணாகக் கழியத் தூங்கினாய் என்று சொல்லப்படுவது அல்லாமல் அடைந்த நன்மை வேறு உண்டோ? நீ அறம் கெட்டுப்போகும்படி உயிரையும் விடத் துணிந்து செயல்களை மேற்கொண்டு நின்ற காரணம் என்ன?

(விளக்கம்) 'பிறந்தநாள் முதல் இதுவரை நன்மையொன்றும் செய்யவில்லை. இப்பொழுது உயிரை விட்டேனும் தீமை செய்யத் துணிந்தாய். இது அறிவுடைமையாகுமோ?' என்று விபீடணன் கும்பகருணனுக்கு அவனுடைய பயினில் வாழ்க்கையை எடுத்துக் காட்டுகின்றார்.

(இலக்கணக் குறிப்பு) கிளர்செரு : வினைத்தொகை. மண் : சினையாகுபெயர். இறங்கினை : முற்றெச்சம். வறிதே : குறிப்பு வினையெச்சம், ஏகாரம் கழிவிரக்கப் பொருளில் வந்தது. உறங்கினை : முன்னிலை இறந்தகால வினைமுற்று. உளதோ : ஓகாரம் எதிரீமறை. நீத்து : காலவழுபவமைதி (நீக்க என வரல்வேண்டும்.) என் : வினா இடைச்சொல் பயனின்மையைக் காட்டி நின்றது.

149. காலமும் அடுத்தது ஐயா!

திருமறு மார்பன் நல்க
 அனந்தருந் தீர்ந்து செல்வப்
 பெருமையும் எய்தி வாழ்தி
 ஈறிலா நாளும் பெற்றாய்

ஒருமையே அரசு செய்வாய்
 உரிமையும் உளதே ஒன்றும்
 அருமையும் இவற்றின் இல்லைக்
 காலமும் அடுத்த தையா !

(பதவுரை) ஐயா - ஐயனே ! திரு மறு மார்பன் நல்க -
 இலக்குமி தங்கப்பெற்ற வடுவையுடைய மார்பைப் பெற்றவனான
 திருமாலாகிய இராமன் உனக்கு அளிக்க ; அனந்தரும் தீர்ந்து -
 ஓயாத் தூக்கமும் நீங்கி ; செல்வப் பெருமையும் எய்தி - செல்
 வத்தினால் உண்டாகும் பெருமையையும் அடைந்து ; வாழ்தி -
 நீ வாழ்வாய் ; ஈறு இலா நாளும் பெற்றாய் - அழிதல் இல்லாத
 ஆயுளையும் பெறுவாய் ; ஒருமையே அரசு செய்வாய் - நீ ஒப்
 பற்ற பேரரசனாய்த் தனிக்கோல் ஒச்சுவாய் ; உரிமையும் உளதே -
 அதற்கு ஏற்ற உரிமையும் உனக்கு இருக்கிறது ; இவற்றில் ஒன்
 றும் அருமையும் இல்லை - இச்செயல்களில் யாதொன்றும் நடை
 பெற முடியாத செயலுமில்லை ; காலமும் அடுத்தது - அதற்கு
 ஏற்ற காலமும் வந்து பொருந்தியுள்ளது.

(பொழிப்புரை) ஐயனே ! இலக்குமி தங்கப்பெற்ற மார்பை
 யுடைய திருமாலான இராமன் உனக்குக் கொடுக்க நீ பெற்ற
 நெடுந் தூக்கத்தினின்றும் நீங்கிச் செல்வப் பெருமையைப்
 பெற்று, தனிப்பேரரசனாய் அரசு செய்வாய். உனக்கு உரிமை
 யும் இருக்கின்றது. இவை நடைபெறுவதில் யாதொரு
 அருமையுமில்லை ; காலமும் வந்து நேர்ந்துள்ளது.

(விளக்கம்) இராமனைச் சார்தலினால் அடையக்கூடிய நற்பயனை
 விபீடணன் விளக்குகின்றான். வாழ்நாள் பயனின்றிக் கழிதற்குக்
 காரணமான நெட்டுறக்கம் ஒழியும் என்று காட்டுகிறான். உறக்கம் நீங்கச்
 செல்வப்பெருமை எய்தும் என்றும் சுட்டுகின்றான். சாவு எனும் அச்சம்
 நீங்கி நீண்ட காலம் வாழலாம் என்று விளக்குகிறான். ஒப்பற்ற தனிப்
 பேரரசனாய் விளங்கலாம் என்றும் சொல்லுகின்றான். இவை நடைபெறும்
 விரா என்பதை ஐயமறத்தெளிய 'அருமையும் இல்லை' என்று சொல்லிக்
 காட்டுகிறான். 'உரிமை', 'காலம்' அவனை அடுத்துள்ளனவாகவும்
 புகன்றான். அவற்றைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளாவிடின் அச்செயல்
 கும்பகருணனுடைய பேதைமையாகும் என்றும் புலப்படுத்துகிறான்.

(இலக்கணக் குறிப்பு) திருவாகிய மறு எனக்கொளின் இருபெய
 ரொட்டுப் பண்புத்தொகை. நல்க : எதிர்கால வினையெச்சம். அனந்தல் -
 அனந்தர் : லகர ரகர மொழியீற்றுப் போலி. செல்வப் பெருமை : மூன்
 றும் வேற்றுமைத் தொகை. வாழ்தி - முன்னிலை எதிர்கால வினைமுற்று.

பெற்றாய் : காலவழுவமைதி. ஒருமையே : ஏ தேற்றம். உரிமையும் : உம் எதிரது தழுவிய எச்சவும்மை. காலமும் : இறந்தது தழுவிய எச்சவும்மை.

150. யாவர்க்கும் சிறியை அல்லை

தேவர்க்கும் தேவன் நல்க
 இலங்கையிற் செல்வம் பெற்றால்
 யாவர்க்கும் சிறியை யல்லை ;
 யாருனை நலியு மீட்டார்
 மூவர்க்குந் தலைவரான
 மூர்த்தியார் அறத்தை முற்றுங்
 காவற்குப் புகுந்து நின்றார்
 காசுத்த வேடங் காட்டி.

(பதவுரை) மூவர்க்கும் தலைவரான மூர்த்தியார் - பிரமன், திருமால், சிவன் என்ற மூன்று கடவுளர்க்கும் தலைவராகிய பரம் பொருள் ; அறத்தை முற்றும் காவற்கு - தருமத்தை முழுதும் காப்பதற்கு ; காசுத்த வேடம் காட்டி - கசுத்த மரபில் பிறந்தவனாக இராமனாகத் தோற்றம் எடுத்து ; புகுந்து நின்றார் - அவதரித்து நிற்கின்றார் ; (ஆதலால்) தேவர்க்குத் தேவன் நல்க - தேவர்களுக்கெல்லாம் தேவனாகிய இராமனே நல்க ; இலங்கையில் செல்வம் பெற்றால் - இலங்கைச் செல்வத்தை நீ பெறுவாயானால் ; யாவர்க்கும் சிறியை அல்லை - நீ எத்தகையவர்க்கும் சிறியன் ஆகாய் ; (யாவர்க்கும் பெரியோன் ஆவாய்) ; உனை நலியும் ஈட்டார் யார் - பிறகு உன்னைத் துன்புறுத்தக்கூடிய வலிமையுடையவர் யாவர் ? (ஒருவருமில்லை)

(பொழிப்புரை) அயன், அரி, அரன் என்னும் மூன்று கடவுளர்களுக்கும் தலைவரான பரம்பொருள் தருமத்தை முழுதும் காப்பாற்றுதற்காகக் கசுத்த மரபில் இராமனாக வடிவுகொண்டு தோன்றியுள்ளார். தேவர்களுக்கும் தேவனை அந்த இராமன் கொடுக்க நீ இலங்கைச் செல்வத்தைப் பெற்றால் நீ எவருக்கும் சிறியன் ஆகமாட்டாய் ; பெரியோனாவாய் ; பின் உன்னைத் துன்புறுத்துவார் யாவர் ? ஒருவருமில்லை.

(விளக்கம்) இராமன் பரம்பொருளின் பிறப்பு என்பதையும் அறத்தை நிலைநாட்டுதற்காகத் தோன்றி இருக்கின்றான் என்பதையும் கும்பகருணனுக்கு அறிவுறுத்துகின்றான். அத்தகைய தேவனால் அடையப்பெறும் பேற்றினை நெகிழவிடலாகாது என்றும், அதனால்

பெருமையும் பிறர் துன்புறுத்த இயலாமையும் உண்டாகுமெனவும் உணர்த்துகின்றான். எனவே, அச்சமற்று இறைவன் அருள் பெற்று உயர்ந்தோங்கி வாழலாம் என்பது குறிப்பு.

(இலக்கணக் குறிப்பு) தேவர்க்கும் தேவன் : உம் உயர்வு சிறப்பு உம்மை. இலங்கையில் செல்வம் : இல் சாரியை. மூவர்க்கும் : முற்றும்மை, தொகைக் குறிப்புச் சொல்.

151. தலையொடும் திரிவர்

உன்மக்க ளாகி யுள்ளார்
 உன்னொடும் ஒருங்கு தோன்றும்
 என்மக்க ளாகி யுள்ளார்
 இக்குடிக்கு இறுதி சூழ்ந்தான்
 தன்மக்க ளாகி யுள்ளார்
 தலையொடுந் திரிவ ரன்றே
 புன்மக்கள் தருமம் பூண்ப்
 புலமக்கள் தருமம் பூண்டால்.

(பதவுரை) புன்மக்கள் தருமம் பூண - அற்பமான மக்களின் செயல்களை மேற்கொள்ளாமல் ; புலம் மக்கள் தருமம் பூண்டால் - அறிவுடைய மக்களின் செயல்களை மேற்கொண்டால்; உன் மக்கள் ஆகியுள்ளார் - உனக்குப் பிள்ளைகளாக உள்ளவர்களும் ; உன்னொடும் ஒருங்கு தோன்றும் - உன்னோடு சேர்ந்து தம்பியாகப் பிறந்த ; என் மக்கள் ஆகியுள்ளார் - என்னுடைய பிள்ளைகளாக இருப்பவர்களும் ; இக் குடிக்கு இறுதி சூழ்ந்தான் தன் - இந்த அரசுக்கு குலத்துக்கு முடிவைத் தேடிக்கொண்டவனான இராவணனுடைய ; மக்களாகி யுள்ளார் - பிள்ளைகளாக இருப்பவர்களும் ; தலையொடும் திரிவர் அன்றே - இராவணன் ஒருவன் மடிய அவர்கள் பிழைத்து மகிழ்ந்திருப்பார்கள் அல்லவா ?

(பொழிப்புரை) அற்ப மக்களின் செயலை மேற்கொள்ளாமல் அறிவுடை மக்களின் செயலை மேற்கொண்டால், இராவணன் ஒருவன் மடிவானேனும் உன் மக்கள், என் மக்கள், இராவணன் மக்கள் என்பார் அனைவரும் பிழைத்துத் தலையெடுத்துத் திரிவர் அன்றே ?

(விளக்கம்) புன்மக்கள் என்றது அரசுக்காரையும், புலம்மக்கள் என்றது விண்ணவரையும் குறிப்பதாகும். 'அரசுக்கர் செயலை விட்டு விண்ணவர் செயலை மேற்கொண்டால், யாவரும் பிழைக்கக்கூடும் ;

குலமழியாமல் இருக்கும்,' என்பதைக் கூறினான். குலத்தின் அழிவுக்குக் காரணமானவன் இராவணன்; அவனை ஒழித்தல் அறமே என்பதைக் குறிக்க வெண்ணி, அவனைச் சுட்டும் பொழுது, 'இக்குடிக்கு இறுதி சூழ்ந்தான்,' என்றார்.

(இலக்கணக் குறிப்பு) புன்மக்கள் : பண்புத் தொகை. பூணய் : எதிர்மறை வினையெச்சம். புலமக்கள் : இரண்டாம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன்தொக்க தொகை. பூண்டால் : உடன்பாட்டு வினையெச்சம்.

152. கனிவருங் காலத்துப் பூக்கொய்யலாமோ?

முனிவருங் கருணை வைப்பர்
மூன்றுல கத்துந் தோன்றி
இனிவரும் பகையும் இல்லை
ஈறுண்டென்(று) இரங்க வேண்டா ;
துனிவருஞ் செருந ரான
தேவரே துணைவ ராவர்
கனிவருங் காலத்(து) ஐய !
பூக்கொய்யக் கருத லாமோ ?

(பதவுரை) ஐய - ஐயனே ! முனிவரும் கருணை வைப்பர்- நமக்குப் பகைவர்களாய் இருந்த முனிவர்களும் நம்மீது கருணை கொள்வார்கள் ; மூன்று உலகத்தும் தோன்றி - மூன்று உலகங்களிலும் காணப்பட்டு ; இனிவரும் பயமும் இல்லை - இனி வரக் கூடிய பகையும் இல்லை ; ஈறு உண்டு என்று இரங்கவேண்டா - அழிவு உண்டு என்று மனம் வருந்தவேண்டுவது இல்லை ; துனி வரும் செருநரான தேவரே - பகைமையால் போர் செய்ய வரும் தேவர்களே ; துணைவர் ஆவர் - நண்பராய்விடுவார்கள் ; (இத்தகைய நல்ல காலம் வந்து அடுத்திருக்கும்போது கைவிடுதல்) கனிவரும் காலத்து - பழம் உண்டாக வரும் காலத்தில் ; பூ கொய்ய கருதலாமோ - பூக்களைப் பறிக்க எண்ணுதல் தகுமோ ! (தகாது).

(பொழிப்புரை) ஐயனே ! முனிவர்கள் கருணை செய்வார்கள். மூன்று உலகங்களிலிருந்தும் இனி வரக்கூடிய பயமும் இல்லை. அழிவு உண்டு என்று அஞ்சி நாம் வருந்த வேண்டுவது இல்லை. பகைவரான தேவர்கள் நண்பர்களாகிவிடுவார்கள். இத்தகைய பழம் வரும் காலத்தில் அதனைக் கைசோரவிடுதல் பூவைப் பறிக்க நினைப்பதொக்கும்.

(விளக்கம்) பூவினா கனியுண்டாவது முறை. பூக்களைக் கொய்து விட்டால், கனியுண்டாகாது. இராமனை அடைதலால் முனிவர் கருணை, பகையின்மை, அழிவில்லாமை, தேவர் துணைவராதல் ஆகிய பழங்கள் உண்டாகும். இராமனை அடைதல் பூவைப் போற்றல் போன்றது. அவனை அடையாமை பூவைக் கொய்தலையொத்து மேற்கூறிய நற்பயன்களை அடையவொட்டாமல் தடுக்கும். இது பிறிது மொழிதல் அணி.

(இலக்கணக் குறிப்பு) முனிவரும் : உம்மை சிறப்பும்மை. முன்றுலகும் : தொகைக் குறிப்புச் சொல். பகை : பண்பாகுபெயர். ஈறு : முதனிலைத் திரிந்த தொழிற்பெயர். தேவரே : ஏகாரம் சிறப்புணர்த்திற்று.

153. ஐய! போதுவாய்

“வேதநா யகனே யுன்னைக்
கருணையால் வேண்டி விட்டான் ;
காதலால் என்மேல் வைத்த
கருணையால் கருமம் ஈதே ;
ஆதலால், அவனைக் காண
அறத்தொடும் திறம்பா(து) ஐய !
போதுவாய் நீயே என்னப்”
பொன்னடி இரண்டும் பூண்டான்.

(பதவுரை) வேத நாயகனே - வேதங்களுக்குத் தலைவனான இராமனே ; கருணையால் - தன்னிடத்திலுள்ள இயல்பாக அமைந்த கருணையினாலும் ; என்மேல் வைத்த காதலால் கருணையால் - என்மீது வைத்த அன்பினாலும் கருணையினாலும் ; வேண்டி விட்டான் - உன்னை விரும்பி அழைத்துவர என்னை விடுத்தான் ; கருமம் ஈதே - நான் வந்த செயல் இதுவேயாகும் ; ஆதலால் - ஆகையினாலே ; அவனை காண - அந்த இராமனைக் காணும்பொருட்டு ; அறத்தொடும் திறம்பாது - அறத்தினின்றும் மாறுபடாமல் ; ஐய - ஐயனே ! நீயே போதுவாய் - (நான் அழைத்தேன் என்று இல்லாமல்) நீ தானாகவே (உள்ளெழுந்த அன்பால்) வருவாயாக ; என்ன பொன்னடி இரண்டும் பூண்டான் - என்று கூறி அழகிய இரண்டு பாதங்களையும் தலையிற் சூடிக்கொண்டான். (வணங்கினான் என்றபடி)

(பொழிப்புரை) வேதங்களுக்குத் தலைவனான இராமன் இயல்பாகவுள்ள கருணையினாலும் என்மேல் வைத்த அன்பாலும் கருணையினாலும் உன்னை அழைத்து வரும்படி என்னை விடுத்

தான். ஆகையால், அறத்தொடு மாறுபடாமலும் நான் அழைத் தேன் என்றில்லாமலும் உன் உள்ளத்தன்பால் நீயே வருவாயாக என்று கூறி விபீடணன் கும்பகருணன் கால்களில் விழுந்து வணங்கினான்.

(விளக்கம்) இராமன் விரும்பி ஏற்றுக்கொள்வானே என்ற ஐயம் நீங்கித் தெளியுமாறு விபீடணன் இராமன் கருணையாலும் தன்மேல் வைத்த அன்பாலும் கருணையாலும் அவனே அழைத்து வரும்படி விடுத்தான் என்று கூறினான். தம்பியாகிய தன்னுடைய பணிவுடைமை தோன்ற விபீடணன் கும்பகருணனை 'நீயே போதுவாய்' என்று அழைக்கின்றான்.

(இலக்கணக் குறிப்பு) வேதநாயகன் : நான்காம் வேற்றுமைத் தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை. திறம்பாது : எதிர்மறை வினையெச்சம். போதுவாய் : முன்னிலை ஒருமை வினைமுற்று. பொன்னடி : உரிச்சொல்தொடர்.

154. அண்ணன் தம்பியைத் தழுவுவல்

தும்பியந் தொடையன் மாலைச்
 சுடர்முடி படியில் தோயப்
 பம்புபொற் கழல்கள் கையால்
 பற்றினன் ; புலம்பும் பொற்றோள்
 தம்பியை எடுத்து மார்பில்
 தழுவித்தன் தறுகண் ஊடு
 வெம்புணர் சொரிய நின்றான்
 இனையன விளம்ப லுற்றான்.

(பதவுரை) தும்பி அம் தொடையல் மாலை - வண்டுகள் மொய்க்கப்பெற்ற அழகிய மலர் மாலையையுடைய ; சுடர்முடி - ஒளி வீசும் முடிகள் ; படியில் தோய - பூமியில் படுப்படியாக ; பம்பு பொன் கழல்கள் - பரவிய பொன்னாலான வீரக்கழல்கள் அணிந்த பாதங்களை; கையால் பற்றினன் - கைகளால் பிடித்துக் கொண்டவனாய் ; புலம்பும் பொன் தோள் தம்பியை - நைந்து வருந்தும் அழகிய தோள்களையுடைய தம்பியான விபீடணனை ; எடுத்து - வாரியெடுத்து ; மார்பில் தழுவி - மார்போடு தழுவிக்கொண்டு ; தன் தறுகண் ஊடு - தன்னுடைய அஞ்சாமையைக் கொண்ட கண்களினிடத்தில் ; வெம் புணர் சொரிய - வெப்பமான இரத்த நீர் சொரிய ; நின்றான் - நின்றவனாகிய கும்பகருணன் ; இனையன விளம்பல் உற்றான் - கீழ்வருவனவற்றைச் சொல்லத் தொடங்கினான்.

(பொழிப்புரை) வண்டுகள் மொய்க்கப்பெற்ற மலர் மாலையை யணிந்த ஒளி வீசும் முடி, பூமியில் தோய, பரவிய பொன்னாலாய வீரக்கழலணிந்த கும்பகருணனுடைய பாதங்களைக் கையால் பற்றிக்கொண்டவனாய், நைந்து வருந்தும் அழகிய தோள்களையுடைய தம்பியான விபீடணனை வாரி எடுத்து மார்போடு தழுவிக்கொண்டு, தன் அஞ்சாமை மிக்க கண்களிடத்து நின்று வெப்பமாகிய செந்நீர் பெருக நின்று கீழ்வருவனவற்றைச் சொல்லத் தொடங்கினான்.

(விளக்கம்) 'மாலையும் முடியும் பூமியில் தோயக் காலப் பிடித்துக் கொண்டு நைந்து வருந்தும் நிலை' விபீடணன் கும்பகருணனிடம் வைத்த அன்பை விளக்கும். 'தம்பியை வாரியெடுத்து மார்போடு தழுவிக்கண்களில் செந்நீர் பெருக்கி நிற்கும் நிலை' கும்பகருணன் தம்பியிடம் வைத்த அன்பை விளக்கும்.

(இலக்கணக் குறிப்பு) தொடையல் மலை : இருபெயரொட்டுப் பண்புத் தொகை. முடி : காரணப்பெயர். பற்றினன் : முற்றெச்சம். பொற் கழல்கள் : மூன்றும் வேற்றுமைத் தொகை. பொற்றோள் : உரிச் சொற்றொடர். கழல்கள் : தானியாகு பெயர். மார்பில் தழுவி : உருப மயக்கம். கண்ணாடு : ஊடு, ஏழாம் வேற்றுமை உருபு. புணர் : (புண் + நீர்) : தொகுத்தல் விகாரம்.

155. விரைவில் இராமனைச் சேர்க

நீர்க்கோல வாழ்வை நச்சி

நெடிதுநாள் வளர்த்துப் பின்னைப்

போர்க்கோலம் செய்து விட்டாந்(கு)

உயிர்கொடா தங்குப் போகேன்

தார்க்கோல மேனி மைந்த !

என்துயர் தவிர்த்தி யாகில்

கார்க்கோல மேனி யானைக்

கூடுதி கடிதின் ஏகி.

(பதவுரை) தார் கோல மேனி மைந்த - மாலையை அணிந்த அழகிய உடலையுடைய தம்பியே! நீர் கோல வாழ்வை நச்சி - நீரின்மேல் எழுதப்பட்ட கோலத்தைப் போன்ற விரைவில் அழியக் கூடிய வாழ்வை விரும்பி; நெடிதுநாள் வளர்த்து - நீண்டகாலம் வளர்த்து; பின்னை போர்க்கோலம் செய்துவிட்டான் - துன்பம் நேர்ந்த காலத்துப் போருக்குச் செல்லும்படி அணி செய்துவிட்ட இராவணனுக்கு; உயிர் கொடாது அங்கு

போகேன் - உயிரைக் கொடுத்து என் செஞ்சோற்றுக் கடனைக் கழிக்காமல் அந்த இராமனைச் சென்று அடையமாட்டேன் ; என் துயர் தவிர்த்தியாயின் - என்னுடைய துன்பத்தை நீக்க விரும்புவாயானால் ; கார் கோல மேனியானை - மேகம் போன்ற கரிய நிறத்தையுடைய உடலைப் பெற்ற இராமனை ; கடிதின் ஏகிகூடுதி - விரைவாகச் சென்று சேர்வாயாக.

(பொழிப்புரை) மாலையை யணிந்த அழகிய உடலையுடைய வனே ! நீர்மேல் எழுதிய கோலத்தைப்போல் விரைவில் அழியும் வாழ்க்கையை விரும்பி, நீண்டகாலம் எனக்கு உணவு உடை உறையுள் கொடுத்து வளர்த்துப் போர் மூண்ட காலத்துப் போருக்குச் செல்க என்று அனுப்பிய இராவணனுக்கு உயிரைக் கொடுத்து என் செஞ்சோற்றுக் கடனைக் கழிக்காமல் அந்த இராமனிடம் செல்லமாட்டேன். என்னுடைய துன்பத்தை நீக்குவாயாயின் மேகத்தையொத்த நிறத்தையுடைய இராமனை விரைவில் சென்று அடைவாயாக.

(விளக்கம்) கும்பகருணனும் விபீடணனும் இராவணன் சீதையைக் கவர்ந்துவந்த செயல் தவறு எனக்கொண்டு, அவனுக்கு அறிவுரை வழங்கியவர்கள். உடன் பிறப்புப் பற்றில் கும்பகருணன் இராவணனிடம் எவ்வளவு பற்றுடையவனோ அவ்வளவு பற்றினை விபீடணன் இருவரிடத்தும் கொண்டிருந்தான். ஆயினும் பேரறிவு வாய்த்தவன் விபீடணன் ஆதலால் இராவணன் செய்த தீச்செயலை நினைத்து அறத்தைக் கருதி இராவணனை விட்டுவிட்டான் ; கும்பகருணனோ அத்தகைய பேரறிவு உடையவனல்லன் ஆதலாலும், அவன் கொண்ட அறம் செஞ்சோற்றுக் கடன் கழித்தல் ஒன்றேயாதலாலும் இராவணனை விடாது நின்று சார்ந்து பேசுகின்றான். விபீடணன் அறநெறி பற்றியவன் ; கும்பகருணன் உடன்பிறப்பில் விருப்பமுடையவன். அவனுக்குத் தான் தூங்கி யெழுந்தபோதெல்லாம் கழிபேர் ஊன் உணவையும், கள்ளையும் கொடுத்து இராவணன் வளர்த்த ஒரு செயலே கண்முன் வருகின்றது. அதலன்றோ 'நெடிது நாள் வளர்த்து' என்று கூறுகின்றான். கும்பகருணன், 'இராவணனை விட்டுப்பிரிதல் செய்ந்நன்றி கொன்றமையாகும்,' எனக் கருதினான். அதலன்றோ 'போர்க்கோலம் செய்துவிட்டாற்கு உயிர் கொடாது அங்குப் போகேன்,' என்றான். அரக்கர்கலம் அழியுமே என்ற துன்பம் மேலிட்டதால், அத்துயரத்தை நீக்குதற்கு விபீடணன் இராமனை அடைந்து குலத்தை வாழவைக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு 'என் துயர் தவிர்த்தியாயின், கார்க்கோல மேனியானைக் கடிதின் ஏகிக் கூடுதி' என்று கூறினான். எனதுயிர் தருதியாயின் என்ற பாடத்திற்கு, 'என்னுயிரைக் காக்க விரும்பினாயாகில்,' என்று பொருள் கொள்க. உலக வாழ்க்கை விரைவில் அழியக் கூடியது என்பதை வலியுறுத்த 'நீர்க்கோல வாழ்வு' என்று கூறினான்.

(இலக்கணக் குறிப்பு) நச்சி : வினையெச்சம். விட்டாற்கு : வினையாலணையும் பெயர். போகேன் : தன்மை ஒருமை எதிர்மறை வினைமுற்று. மைந்த : மரபுவழுவமைதி; விளிவேற்றுமை. கார்க்கோல மேனியான் : பன்மொழித் தொடர் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகை. கூடுதி : ஏவல் வினைமுற்று.

156. இது எனக்குப் புகழ்

மலரின்மேல் இருந்த வள்ளல்
 வழவிலா வரத்தி னால்நீ
 உலைவிலாத் தருமம் பூண்டாய் ;
 உலகுள தனையும் உள்ளாய் ;
 தலைவனீ உலகுக் கெல்லாம்
 உணக்கது தக்க தேயால்
 புலையுறு மரண மெய்தல்
 எனக்கிது புகழ் தேயால்.

(பதவுரை) மலரின்மேல் இருந்த வள்ளல் - தாமரை மலரில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற பிரமனுடைய; வழவு இலா வரத்தினால் - குற்றமில்லாத வரத்தாலே; நீ உலைவிலாத் தருமம் பூண்டாய் - நீ அழிதல் இல்லாத தருமத்தை மேற்கொண்டாய் ; உலகு உளதனையும் உள்ளாய் - உலகம் உள்ளளவும் நீயும் வாழ்ந்திருக்கப் போகின்றாய்; நீ தலைவன் - நீ உலகுக்கெல்லாம் தலைவன்; உனக்கு அது தக்கதே - உனக்கு அந்த இராமனைச் சேர்தல் தக்க செயலேயாகும்; புலையுறு மரணம் எய்தல் - இழிவான இறப்பினை அடைதல்; எனக்கு இது புகழ்தே - அழியப்போகின்ற எனக்கு இராவணனைச் சேர்தல் புகழைத் தருவதாகும். ஆல் : இரண்டும் அசைகள்.

(பொழிப்புரை) பிரமனுடைய குற்றமில்லாத வரத்தினால் நீ அழிவில்லாத தருமத்தை மேற்கொண்டாய்; உலகம் உள்ளளவும் வாழப்போகின்றாய்; உலகங்களுக்கெல்லாம் தலைவன் நீ ஆதலால் இராமனைச் சேர்தலாகிய அச்செயல் உனக்குத் தக்கதேயாகும். அற்ப மரணத்தை அடைதல் அழியப்போகும் இராவணனையும் என்னையும் சேரும்; அது எனக்குப் புகழையே தருவதாகும்.

(விளக்கம்) விபீடணன் பிரமனால் அறம் உணர்த்தப்பட்டவன், உலகம் உள்ளளவும் உள்ளவன் என்பவற்றைக் கும்பகருணனே கூறும் 135-ஆம் பாட்டால் அறிக. இராமனால், இலங்கைச் செல்வம்

பெற்றதை விபீடணன் அடைக்கலப் படலத்தில் 142-ஆம் பாடல் உணர்த்தும்.

(இலக்கணக் குறிப்பு) அது என்ற சுட்டு விபீடணன் இராமனைச் சேர்தலையும், இது என்ற சுட்டு கும்பகருணன் இராவணனோடு சேர்தலையும் குறிப்பினவாகும். புலை : பண்புப் பெயர். புகழ்து, தக்கது : குறிப்பு வினைமுற்றுக்கள்.

157. உண்டவற்குரிய கடமை

கருத்திலா இறைவன் தீமை
கருதினால் அதனைக் காத்துத்
திருத்தலாம் ஆகில் நன்றே
திருத்தலாம் ; தீரா தாயின்
பொருத்துறு பொருளுண் டாமோ
பொருதொழிற் குரிய ராகி
ஒருத்தரின் முன்னஞ் சாதல்
உண்டவர்க் குரிய தம்மா.

(பதவுரை) கருத்து இலா இறைவன் - நல் ஆராய்ச்சி இல்லாத தலைவன் ; தீமை கருதினால் - தீமையை நினைப்பானால் ; அதனை காத்து திருத்தலாம் ஆகில் - அதனைத் தடுத்துக் காத்துத் திருத்தக் கூடுமானால் ; நன்றே திருத்தலாம் - நல்ல வழியில் திருத்தக்கூடும் ; தீராது ஆயின் - அவ்வாறு திருத்த முடியாமற் போனால் ; பொருத்து உறு பொருள் உண்டாமோ - (பகைவரைச் சார்தலால்) பொருந்தியதான தக்க வேறு பொருள் உண்டாகுமோ ! (உண்டாகாது) ; பொரு தொழிற்கு உரியர் ஆகி - போர் செய்யும் தொழிலுக்கு உரிமையுடையவராகி ; ஒருத்தரின் முன்னம் சாதல் - தன்னை ஊட்டி வளர்த்த ஒப்பற்ற தலைவரின் முன்னம் சாதலானது ; உண்டவர்க்கு உரியது - அத்தலைவரிடம் உணவு உண்டவர்க்குரிய கடமையாகும். அம்மா : முன்னிலை அசை.

(பொழிப்புரை) நல்ல ஆயுந் திறனில்லாத தலைவன் தீமை செய்யக் கருதினால், அவனைத் தடுத்துக் காத்துத் திருத்தக் கூடுமானால், திருத்துதல் நல்லதாகும். திருத்த முடியாமற் போனால், அதனால் பகைவரைப் போய்ச்சார்தலால் அடையக்கூடிய பொருள் ஒன்று உண்டோ? போர் செய்யும் தொழிற்குரியவராகி, ஊட்டி வளர்த்த ஒப்பற்ற தலைவன் முன்னம் சாதல், அவன் சோற்றை உண்டவர்களுக்கு உரிய கடமையாகும்.

(விளக்கம்) நல்ல யோசனை இல்லாத தலைவன் தீமை செய்யக் கருதினால், அவன் அண்ணனேயாயினும் திருத்தக்கூடுமானால்தான் திருத்தலாம். இல்லையேல் அவனுக்காக உயிர்விடுதலே அவனால் வளர்க்கப்பட்டவனுக்குரிய கடமையாகும் என்று கூறுதல் அவனுடைய செய்ந்நன்றியறிதலையும், செஞ்சோற்றுக் கடன் கழித்தலில் கொண்டுள்ள பற்றையும் விளக்குவதாகும். ஆதலின் அன்றே 'உண்டவர்க் குரியது' என்றான்.

(இலக்கணக் குறிப்பு) பொருத்து : முதலிலைத் தொழிற் பெயர். பொருதொழில் : வினைத்தொகை. உரியது : குறிப்பு வினைமுற்று. உரிமை : பகுதி.

158. தமையன் தனித்து இறத்தலோ ?

தும்பியந் தொடையல் வீரன்
 சுடுகணை துரப்பச் சுற்றும்
 வெம்புவெம் சேனையோடும்
 வேறுள கிளைஞ ரோடும்
 உம்பரும் பிறரும் காண
 ஒருவன்மூ வுலகை யாண்டான்
 தம்பியை இன்றி மாண்டு
 கிடப்பனோ தமையன் மண்மேல் ?

(பதவுரை) தும்பி அம் தொடையல் வீரன் - வண்டுகள் மொய்க்கின்ற மலராலான மாலையையணிந்த வீரனாகிய இராமன்; சுடுகணை துரப்ப - சுடுகின்ற அம்பைச் செலுத்த; சுற்றும் வெம்பு வெம் சேனையோடும் - சுற்றிக்கொண்டிருக்கும் வருந்துகின்ற கொடிய சேனையோடும்; வேறு உள கிளைஞரோடும் - வேறுகவுள்ள சுற்றத்தவரோடும்; உம்பரும் பிறரும் காண - தேவர்களும் மற்றவர்களும் காணும்படியாக; ஒருவன் மூவுலகை ஆண்டான் - ஒப்பற்றவனாய் மூன்று உலகங்களையும் ஆட்சி புரிந்தவன்; தம்பியை இன்றி - தம்பியும் இல்லாமல்; மண்மேல் தமையன் மாண்டு கிடப்பனோ - மண்ணின்மேல் அண்ணனானவன் தனியே இறந்து கிடப்பானோ? (கிடவான்)

(பொழிப்புரை) வண்டுகள் மொய்க்கப்பெற்ற மலர்மாலை யணிந்த வீரனாகிய இராமன் சுடுகின்ற அம்புகளைச் செலுத்தச் சுற்றிலும் இருந்து வருந்துகின்ற கொடிய சேனையோடும் மற்றுமுள்ள உறவினர்களோடும் தேவர்களும் மற்றவர்களும் காணும்படியாக ஒப்பற்றவனாய் மூன்று உலகங்களையும்

ஆண்டவனாகிய இராவணன் தம்பியும் இல்லாமல் பூமியின்மேல் அண்ணன் மட்டும் இறந்து கிடப்பானோ? (அவ்வாறு இறந்து கிடக்கவிடுதல் தம்பிக்கு அழகோ என்றபடி)

(விளக்கம்) கும்பகருணன் இராவணனுக்கு முன், தான் இறந்து தன் செய்ந்நன்றியறிதலையும் செஞ்சோற்றுக் கடன் கழித்தலையும் காட்டு தற்கு எண்ணினான்.

“ திடம்படுத் திடுவேல் இராசரா சனுக்குச்
செருமுனை சென்று செஞ்சோற்றுக்
கடன்கழிப் பதுவே எனக்கினிப் புகழும்
கருமமும் தருமமும் ” என்றான்.

—கன்னன் கூற்று—மாபாரதம்.

மற்ற வீரர்களும் உறவினர்களும் மடிந்தாய் வருந்தியும் சுற்றியிருப்பத் தம்பிமட்டுமின்றி அண்ணனை இறக்கும்படி விடுதல் தம்பிக்கு அழகன்று என்பது கும்பகருணன் உட்கோள்.

(இலக்கணக் குறிப்பு) தொடையல் : தொழிலாகுபெயர். சுடுகலை : வினைத்தொகை. வெம்பு சேனை : வினைத்தொகை. வெஞ்சேனை : பண்புத்தொகை. வெம்புவெம் சேனை : வெம் : இடைப்பிறவரல். உம்பரும் பிறரும் : எண்ணும்மை, இடைச்சொற்றொடர். கிடப்பனோ : ஓகாரம் எதிர்மறை. ஒருவன் : குறிப்பு முற்றெச்சம். ஆண்டான் : வினையாலையும் பெயர். மூவுலகை ஆண்டு என்றும்; உம்பரும் பிறரும் போற்ற என்றும்; தம்பியர் இன்று என்றும் பாடபேதங்கள் உள்ளன.

159. கால பாசத்தால் கட்டுண்டானோ?

அணையின்றி அயர்ந்த வென்றி
அஞ்சினார் நகைசெய் தார்க்குப்
பிணையொன்று கண்ணைப் பங்கன்
பெருங்கிரி நெருங்கப் பேர்த்த
பிணையொன்று திரள்தோள் கால
பாசத்தாற் பிணிப்பக் கூசித்
துணையின்றிச் சேரல் நன்றோ?
தோற்றுள கூற்றின் சூழல்.

(பதவுரை) பிணை ஒன்று கண்ணைப் பங்கன் - பெண்மான் கண்போன்ற கண்களையுடைய பார்வதியின் கணவனான சிவனுடைய; பெருங்கிரி நெருங்கப் பேர்த்த - பெரிய கயிலை மலையை நெருங்கிச் சென்று பெயர்த்து எடுத்த; பிணை ஒன்று திரள் தோள் - பெருமை பொருந்திய திரண்ட தோள்களை; கால

பாசத்தால் பிணிப்ப - காலனுடைய கயிற்றினால் கட்டும்போது; கூசி - வெட்கப்பட்டு; அணை இன்றி - தடுக்கப்படுதல் இல்லாமல்; அயர்ந்த - சோர்ந்த; வென்றி - வெற்றியினால்; அஞ்சினார் - பயந்தவர்களான பகைவர்கள்; நகை செய்து ஆர்க்க - எள்ளிச் சிரித்து ஆரவாரம் செய்ய; தோற்றுள கூற்றின் குழல் - முன் தன்னிடத்தில் தோற்றவனான எமனது இடத்தில்; துணை இன்றி - தம்பியர் இல்லாமல்; சேரல் - சேருவது; நன்றோ - நல்லதாகுமோ? (ஆகாது)

(பொழிப்புரை) மாணையொத்த கண்களையுடைய பார்வதியின் கணவனான சிவன் வீற்றிருக்கும் பெரிய கயிலாய மலையை நெருங்கிச் சென்று, பேர்த்தெடுத்த பெருமை பொருந்திய திரண்ட தோள்களை எமன் கயிற்றினால் கட்ட, வெட்கப்பட்டுத் தடுக்கப்படுதல் இல்லாமல் சோர்ந்த வெற்றிக்கு அஞ்சினவர்களான பகைவர்கள் இகழ்ந்து நகைத்துப் பேரொலி செய்ய, முன்பு தன்னிடத்தில் தோற்ற எமனுடைய இடத்தில் தம்பியரும் இல்லாமல் அண்ணன் தனித்துச் சேர்தல் நல்லதாகுமோ? (ஆகாது என்றபடி.)

(விளக்கம்) இராவணன் தேர்ள்வலிமை கயிலாய மலையைத் தூக்கியதால் விளங்குவதாகும். அத்தகைய தோள்கள் எமன் கயிற்றால் கட்டப்படவிடுதல் தகாது. அதிலும் முன் தோற்றவனான எமனால் கட்டும்படி விடுதல் அதனினும் தகாது. முன் வெற்றியைக் கண்டு அஞ்சி, வெட்கி, சோர்வுற்ற பகைவர்களான தேவர்களும் எள்ளி நகையாடி ஆரவாரிக்கும்படி விடுதல் பின்னும் தகாது. இவை யாவற்றினும் கொடியதும் தகாததுமான செயல் முன் தோற்றவனான யமனிடத்தில் தம்பிமாரும் இல்லாமல் தனியே விட்டுவிடுதலாம். எனவே, 'கும்பகருணன் இராவணன் இறக்கும் முன் தான் இறக்கவேண்டும் என்ற கோட்பாட்டினைக் கொண்டவன்,' என்பது உணரலாம். அணை - தடை; பிணை - பெண்மான்; பணை - பெருமை; துணை - தம்பி; பாசம் - கயிறு; சூடல் - இடம்.

(இலக்கணக் குறிப்பு) அஞ்சினார் : வினையாலணையும் பெயர். வென்றி (வெற்றி) : மெலித்தல் விகாரம். கண்ணாள் : குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர். பிணையொன்று : ஒன்று : உவம உருபு, இடைச்சொல். பங்கள் என்பது ஈண்டு கணவன் என்ற பொருளில் வந்தது. திரள் தோள் : வினைத்தொகை. சேரல் : தொழிற் பெயர். தோற்றுள் : தொகுத்தல் விகாரம்; பலமுறை தோற்றுள்ள என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். பிணையொன்று கண்ணாள் பங்கள் : பன்மொழித் தொடர்பு புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகை.

160. கும்பிட்டு வாழ்கிலேன்
 செம்பிட்டுச் செய்த விஞ்சித்
 திருநகர்ச் செல்வந் தேறி
 வம்பிட்ட தெரியல் என்முன்
 உயிர்கொண்ட பகையை வாழ்த்தி
 அம்பிட்டுத் துன்னங் கொண்ட
 புண்ணுடை நெஞ்சோடு ஐய!
 கும்பிட்டு வாழ்கி லேன்யான்
 கூற்றையும் ஆடல் கொண்டேன்.

(பதவுரை) ஐய - ஐயனே! செம்பு இட்டுச் செய்த இஞ்சி - செம்பினால் அமைக்கப்பட்டுச் செய்த மதிலையுடைய; திருநகர் செல்வம் தேறி - அழகிய இலங்கை நகரத்தின் செல்வத்தை விரும்பி; வம்பு இட்ட தெரியல் என்முன் - மணம் பொருந்திய மாலையை யணிந்த என் அண்ணனான இராவணனின்; உயிர் கொண்ட பகையை வாழ்த்தி - உயிரைக் கவரும் பகைவனான இராமனை வாழ்த்தி; அம்பு இட்டு துன்னம் கொண்ட புண்ணுடை நெஞ்சோடு - அவமானம் என்னும் அம்பினால் துளைக்கப்பட்டுப் புண்பட்ட மனத்தோடு; கூற்றையும் ஆடல் கொண்டேன் யான் - எமனுடைய வலியையும் அடக்கியவனாகிய நான்; கும்பிட்டு வாழ்கிலேன் - வணங்கி வாழமாட்டேன்.

(பொழிப்புரை) ஐயனே! செம்பைக் கொண்டு செய்த மதிலையுடைய அழகிய இலங்கை நகரின் செல்வம் நிலைத்த தென்று விரும்பி, மணம் பொருந்திய மாலையை அணிந்த என் முன்னேனான இராவணனது உயிரைக் கொல்லும் பகைவனை வாழ்த்தி அவமானம் என்னும் அன்பினால் தொளைக்கப்பட்டுப் புண்பட்ட மனத்தோடு எமனையும் அடக்கி ஆண்டவனான நான் கும்பிட்டு வாழமாட்டேன்.

(விளக்கம்) இச் செய்யுளுக்கு இராவணன் இறப்பினும் அரசின் மேல் வைத்த ஆசையினாலே அவனைக் கொல்லும் பகைவனான இராமனைத் தான் வாழ்த்திக்கொண்டு அம்பினால் தொளைக்கப்பட்டது போன்ற புண்பட்ட மனத்தோடு பகைவனைக் கும்பிட்டு வாழ விரும்பான் என்று கூறியதாகப் பொருளும் கொள்ளலாம். புண்பட்ட மனத்தோடு பகைவனைக் கும்பிட்டு வாழ்தல் உள்ளூர் அன்றி வெளிக்குமட்டும் ஆதலால், தான் விரும்பவில்லை என்று கூறினான். 'செல்வன் தங்கை' என்று பாடங்கொண்டால், 'செம்பைக்கொண்டு செய்த மதிலையுடைய அழகிய இலங்கைமா நகரின் செல்வனான இராவணன் தங்கையாகிய சூர்ப்பணகை, தன் சூழ்ச்சியினால், மணம் பொருந்திய மாலையை யணிந்த என்

முன்னோனாகிய இராவணன் உயிரைக் கவரும்,' என்று பொருள் கொள்ளல் வேண்டும். இங்குச் சூர்ப்பணகையின் கணவன் செய்த ஒரு குற்றத்திற்காக இராவணன் அவனைக் கொன்றான் என்பதும், அத்துயரை மனத்தில் அடக்கி வைத்துக்கொண்ட சூர்ப்பணகை காலம் பார்த்துக்கொண்டிருந்து இராமன் சீதையோடு காணகம் வந்த காலத்தில் சீதையைப்பற்றி இராவணனுக்குக் கூறி அவனை எடுத்துவரச் செய்து இராமனால் கொல்லச் செய்தாள் என்பதுமான இக்கருத்து இராவணன் வதைப் படலத்தில்,

“ கொல்லாத மைத்துனைக் கொன்றாயென்
 றதுகுறித்துக் கொடுமை சூழ்ந்து
 பல்லாலே யிதழதுக்கும் கொடும்பாவி
 நெடும்பாரப் பழிதீர்ந் தாளே.”

என்பதால் உணரலாம்.

(இலக்கணக் குறிப்பு) இட்டு : இடு பகுதி ஒற்று இரட்டி இறந்த காலம் காட்டிற்று. இஞ்சித் திருநகர் : மூன்றாம் வேற்றுமைத் தொகை. வம்பு - மணம். தன்னம் - தொனை. தெரியல் - மாலை - தொழிலாகு பெயர். என்முன் : முன் காலவாகுபெயர். பகை : பண்பாகுபெயர். வாழ்கிலேனியான் : சூற்றியலிகரம். ஆடல் - வலிமை : தொழிற்பெயர். உயிர்கொண்ட - காலவழுவமைதி.

161 கதிர் எனத் திரிவன்

அனுமனை, வாலி சேயை,
 அருக்கன்சேய் தன்னை, யம்பொன்
 தனுவுடை யவரை, வேறேர்
 நீலனைச், சாம்பன் றன்னைக்,
 கனிதொடர் குரங்கின் சேனைக்
 கடலையும் கடந்து மூடும்
 பனிதுடைத் துலகம் சுற்றும்
 பரிதியின் திரிவன் பார்த்தி.

(பதவுரை) அனுமனை - அனுமனையும்; வாலி சேயை - வாலியின் புதல்வனான அங்கதனையும்; அருக்கன் சேயை - சூரியன் புதல்வனான சுக்கிரீவனையும்; அம்பொன் தனு உடைய வரை - அழகிய பொன்மயமான விற்கனையுடையவர்களான இராம இலக்குமணர்களையும்; வேறு - மற்றுமுள்ள; ஒர் நீலனை சாம்பன் தன்னை - ஒப்பற்ற நீலனையும், சாம்புவானையும்; கனி தொடர் குரங்கின் சேனை கடலையும் கடந்து - பழத்தைத் தொடர்ந்து செல்லும் குரங்குப் படைகளான கடலையும் தாண்டி; மூடும் பனி துடைத்து உலகம் சுற்றும் - மூடுகின்ற பனியை

நீக்கி உலகத்தை வலமாகச் சுற்றிவரும் ; பரிதியின் திரிவன் பார்த்தி - சூரியனைப் போலத் திரிவேன் நீ பார்ப்பாயாக.

(பொழிப்புரை) அனுமான், அங்கதன், சுக்கிரீவன், இராம இலக்குமணர், நீலன், சாம்புவான், பழங்களைத் தொடர்ந்து செல்லும் குரங்குச் சேனைக் கடலையும் போரில் வென்று, மூடுகின்ற பனியை நீக்கி உலகத்தைச் சுற்றித் திரியும் சூரியனைப்போல் திரியப்போகிறேன் ; நீ பார்ப்பாயாக.

(விளக்கம்) இராம இலக்குமணர்களையும் அவர்களுடைய குரங்குப் படைகளையும் மூடும் பனியாகவும், தன்னைப் பனி துடைக்கும் சூரியனாகவும் எடுத்துக்காட்டி, வீறுகொண்டு பேசுகின்றான். கனிதொடர் குரங்கின் சேனைக் கடல் - குரங்கின் சேனை, கடல்போல இருந்தாலும் பழங்களைப் போட்டால் சிறிய பழங்களைப் பற்றச் செல்லும் என்று அப்படைகளை இழித்துக் கூறுகின்றான். குரக்குச் சேனை, கதிரெனத் திரிவன் என்பன பாடபேதங்கள்.

(இலக்கணக் குறிப்பு) தொடர் குரங்கு : வினைத் தொகை. சேனைக் கடல் : உருவகம். வாலி சேய், அருக்கன் சேய் : நான்காம் வேற்றுமைத் தொகைகள். குரங்கின் சேனை என மூன்றாம் வேற்றுமைத் தொகையில் குரங்கு குரக்கு என ஆகாது இன் சாரியைப் பெற்று வந்தது. 'மென்றொடர் மொழியுள் சில வேற்றுமையுள் வன்றொடர் ஆகா' என்பது விதி. மூடும் பனி, சுற்றும் பரிதி : பெயரெச்சத் தொடர்கள். பரிதியின் : ஐந்தாம் வேற்றுமை உருபு ஒப்புப் பொருளது. திரிவன் : தன்மை ஒருமை எதிர்கால வினைமுற்று. பார்த்தி : முன்னிலை வினைமுற்று.

162. கறங்கு எனத் திரிவன்

ஆலங்கண் டஞ்சி யோடும்

அமரர்போல் அரிக னோடச்

சூலங்கொண் டோடி வேலை

தொடர்வதோர் தோற்றந் தோன்ற

நீலங்கொள் கடலும் ஓடக்

காலொடு நெருப்பும் ஓடக்

காலங்கொண் டுலகு மோடக்

கறங்கெனத் திரிவன் காண்டி.

(பதவுரை) ஆலங் கண்டு அஞ்சி ஓடும் அமரர்போல் - திருப்பாற்கடவில் தோன்றிய நஞ்சைக் கண்டு அஞ்சி ஓடுகின்ற தேவர்களைப் போல ; அரிகள் ஓட - குரங்குகளெல்லாம் ஓடவும் ; வேலை சூலம்கொண்டு ஓடி - கடலானது சூலத்தைக்

கையிற்கொண்டு ஓடி; தொடர்வது ஓர் தோற்றம் தோன்ற - மற்றொரு கடலைத் தொடர்ந்து செல்வது போன்ற காட்சி அளிக்கவும்; நீலம் கொள் கடலும் ஓட - நீலநிறத்தைக் கொண்ட கடலும் ஓடவும்; காலொடு நெருப்பும் ஓட - காற்றும் நெருப்பும் ஓடவும்; காலம் கொண்டு உலகும் ஓட - உலக முடிவுகாலத்தை மனத்துள் கொண்டு உலகமும் ஓடவும்; கறங்கு என திரிவன் - காற்றாடியைப் போலத் திரிவேன்; காண்டி - நீ காண்பாயாக.

(பொழிப்புரை) திருப்பாற்கடலில் தோன்றிய நஞ்சைக் கண்டு ஓடும் தேவர்கள்போலக் குரங்குப் படைகளெல்லாம் ஓடவும், ஒரு கடல் சூலத்தைக் கையில் கொண்டு ஓடி மற்றொரு கடலைத் தொடர்ந்து செல்வதுபோன்ற காட்சியும், நீலக் கடல் ஓடவும், நெருப்பும் காற்றும் ஓடவும், உலகமெல்லாம் ஊழிக் காலமென்று கொண்டு ஓடவும் காற்றாடிபோல் சுற்றித் திரிவேன்; பார்ப்பாயாக.

(விளக்கம்) கும்பகருணன் போருக்குச் சென்றால் குரங்குப் படைகளெல்லாம் பாற்கடலில் விடம் தோன்றிய காலத்தில் தேவர்கள் ஓடியது போல் ஓடுவார்கள். கும்பகருணன் குரங்குப் படைகளைத் துரத்திக் கொண்டு ஓடுதற்கு ஒரு கடல் கையில் சூலம்தாங்கிப் பிறிதோர் கடலைத் துரத்திச் சென்றதை உவமை கூறுகிறார். இது இல்பொருள் உவமை அணி. கும்பகருணன் தான் போருக்குச் சென்றால், ஐந்து பூதங்களும் ஓடி ஓடுங்கும் என்கின்றான். நிலம், நீர், தீ, காற்று என்பவை ஓடும் என்று கூறினான். ஆகாயம் வெளியாதலின் கூறிற்றிலன். ஓட ஓட எனப் பல்வேறு இடங்களில் ஒரே பொருளில் வந்துள்ளமை சொற் பொருட் பின்வரு நிலையணி.

(இலக்கணக் குறிப்பு) கொள்கடல் : வினைத்தொகை. கறங்கென : என : உவம உருபு, இடைச்சொல். காண்டி : முன்னிலை, அசையுமாம்.

163. ஒருவரும் திரிய வொட்டேன்

“செருவிடை அஞ்சார் வந்தென்
கண்ணெதிர் சேர்வ ரேல்அக்
கருவரை கனகக் குன்றம்
என்னலாம் காட்சி தந்த
இருவரும் நிற்க மற்றிங்
கியாருளர் அவரை எல்லாம்
ஒருவரும் திரிய வொட்டேன்
உயிர்சுமந் துலகின்,” என்றான்.

(பதவுரை) செரு இடை அஞ்சார் - போரிலே அஞ்சாதவராய்; வந்து என் கண் எதிர் சேர்வரேல் - யாவரேனும் வந்து என் கண்ணுக்கு எதிரில் நிற்பாராயின்; அக் கருவரை கனக குன்றம் என்னலாம் காட்சி தந்த - கரியமலையும், பொன்மலையும் என்று சொல்லத் தகுந்த தோற்றத்தைத் தரும்; இருவரும் நிற்க - இராம இலக்குமணர் என்ற இருவர் நீங்கலாக; மற்று இங்கு யார் உளர் - வேறு இவ்வுலகில் எவர் உள்ளனர்; அவரை எல்லாம் - (அவ்வாறு எவரேனும் இருந்து வருவாராயின்) அவர்களை எல்லாம்; உயிர் சுமந்து உலகில் ஒருவரும் திரிய ஒட்டேன் - உயிரைத் தாங்கிக்கொண்டு உலகிலே திரியும்படியாக ஒருவரையும் விடமாட்டேன்; என்றான் - என்று கூறினான்.

(பொழிப்புரை) “போரில் அஞ்சாதவர்களாய் என் கண் முன் வந்து நிற்பாரானால், கருமையான மலையும் பொன்மயமான மலையுமான இராம இலக்குமணர்களன்றி வேறு யாவர் இருக்கின்றனர்? அவர்களை யெல்லாம் உயிர் சுமந்து உலகில் திரியும்படி ஒருவரையும் விடமாட்டேன்,” என்று கூறினான்.

(விளக்கம்) முன்பு இராம இலக்குமணர்களை வெல்வேன் என்றான் (161-ஆம் பாடல்). இங்கு இராம இலக்குமணர்கள் நீங்கலாக மற்றவர்களைக் குறிக்கின்றான். இது அவனுடைய மன வேறுபாட்டைக் குறிக்கின்றது. கருவரை இராமனையும், கனகக் குன்றம் இலக்குமணனையும் குறிக்க வந்துள்ளன.

(இலக்கணக் குறிப்பு) செரு+வ்+இடை : இடை ஏழாம் வேற்றுமை சொல்லுருபு. சேர்வரேல் : எதிர்காலவினையெச்சம். கருவரை : பண்புத்தொகை. கனகக்குன்றம் : உவமைத்தொகை. காட்சி : தொழிற்பெயர், காண்+சி. இங்கியாருளர் : இங்கு+யாருளர், குற்றியலிகரம்.

164. மீள் எனக் கூறல்

“தாழ்க்கிற்பாய் அல்லை; என்சொல்
தலைக்கொளத் தக்க தென்று
கேட்கிற்பாய் ஆகில், எய்தி
அவரொடும் கெழீஇய நட்பை
வேட்கிற்பாய்; இனியோர் மாற்றம்
விளம்பினால் விளைவுண்(டு) என்று
சூழ்க்கிற்பாய் அல்லை; யாரும்
தொழநிற்பாய்!” என்னச் சொன்னான்.

(பதவுரை) யாரும் தொழ நிற்பாய் - யாவரும் வணங்கும்படி நிற்பவனே; தாழ்க்கிற்பாய் அல்லை - காலம் தாமதிக்காதே;

என் சொல் தலை கொள்ள தக்கது என்று - என்னுடைய மொழிகள் ஏற்றுக்கொள்ளத் தக்கது என்று; கேட்கிற்பாய் ஆகில் - கேட்பாயேயானால்; எய்தி - இராம இலக்குமணரிடம் சென்று; அவரொடும் கெழீஇய நட்பை - அவரொடும் பொருந்திய நட்பினை; வேட்கிற்பாய் - விரும்புவாயாக; இனி ஒர் மாற்றம் விளம்பினால் - இனி ஒரு வார்த்தை சொன்னால்; விளைவு உண்டு என்று - விளைவதாகிய நன்மையுண்டு என்று; சூழ்க்கிற்பாய் அல்லை - சூழ்ச்சியொன்றும் செய்யவேண்டுவதில்லை; என்ன சொன்னான் - என்று கூறினான்.

(பொழிப்புரை) “யாவரும் தொழ விளங்குபவனே? நீ காலம் தாமதிக்காதே. என் சொல் ஏற்றுக்கொள்ளத் தக்க தென்று நீ கேட்பாயானால், சென்று இராம இலக்குமணர்களிடத்தில் பொருந்திய நட்பை, விரும்புவாயாக. இனி ஒரு சொல் சொன்னால் நன்மை இருக்கின்றதென்று சூழ்ச்சி செய்ய வேண்டுவதில்லை,” என்று கூறினான்.

(விளக்கம்) இராம இலக்குமணர்களுடைய நட்பை விரும்பிச் சென்று அடையுமாறு விபீடணனுக்குக் கூறி, அது தன்னுடைய சொல்லை ஏற்றுக்கொள்ளத் தக்கதானால் செய்யுமாறு பணித்துக் காலம் தாழ்க்க வேண்டாமென்று வற்புறுத்தி, இனிக் கூறும் யாதொரு சொல்லும் பயன் விளைக்காது என்பதையும் சும்பகருணன் விளக்கினான்.

(இலக்கணக் குறிப்பு) கெழீஇய : உயிரளபெடை. விளைவு : தொழிற்பெயர். மாற்றம் : தொழிற்பெயர். தொழ : செய என்னும் வாழ்பாட்டு வினையெச்சம். நிற்பாய் : வினையாலணையும் பெயர், விளி வேற்றுமை.

165. நரகம் நண்ணுவண்ணம் காப்பாய்

போதுநீ ஐய! பின்னைப்
பொன்றினார்க் கெல்லா நின்ற
வேதியர் தேவன் தன்னை
வேண்டினை பெற்று மெய்ம்மை
ஆதிநூல் மரபினாலே
கடன்களும் ஆற்றி ஏற்ற
மாதூயர் நரக நண்ணு
வண்ணமும் காத்தி மன்னோ.

(பதவுரை) ஐய - ஐயனே; நீ போது - நீ இராமனிடம் போவாயாக; பின்னை - பிறகு; நின்ற வேதியர் தேவன் தன்னை - நிலைத்து நிற்கின்ற வேதியர் தலைவனான இராமனை; வேண்டினை -

வேண்டிக்கொண்டவனாய்; பெற்று - அவன் உடன்பாட்டைப் பெற்று; மெய்யம்மை ஆதி நூல் மரபினாலே - உண்மையைக் கொண்டுள்ள பழமையான வேதநூல் முறைப்படி; பொன்றி னூர்க்கு எல்லாம் - இறந்தவர்களுக்கு எல்லாம்; கடன்களும் ஆற்றி - இறுதிக்கடன்களையும் செய்து; ஏற்ற மாதயர் நரகம் நண்ணு வண்ணமும் காத்தி - பொருந்திய பெரிய துன்பத்தைத் தரும் நரகத்தை அடையாதபடி காப்பாயாக. மன், ஓ: அசைகள்.

(பொழிப்புரை) ஐயனே! நீபோய் அந்தணர்களுக்குத் தேவனாய் இருக்கின்ற இராமனை வேண்டிக்கொண்டு, அவன் உடன்பாடு பெற்று, உண்மையைக்கொண்ட பழைய நூலான வேதங்களில் கூறியுள்ள முறைமைப்படி இறந்தவர்க்கெல்லாம் இறுதிக்கடன்களைச் செய்து, பொருந்திய பெரிய துன்பத்தைத் தரும் நரகத்தை அடையாதபடியும் காப்பாயாக.

(விளக்கம்) விபீடணன் விரைவில் இராமனை அடைந்து அவன் அனுமதிபெற்றுப் போரில் இறந்தவர்க்கெல்லாம் இறுதிக்கடன் புரிந்து நரகத்தை அடையாதபடி காக்குமாறு கும்பகருணன் கூறுகிறான். இங்கு 137-ஆம் பாடலின் இடை இரண்டடிகளை ஒப்புநோக்குக. இறந்தவர்களுக்கு இறுதிக்கடன் செய்யாவிடின் இறந்தோர் நரகத்தை அடைவதன்றி ஆவியாகத் திரிவர் என்பது நூற்கொள்கை.

(இலக்கணக் குறிப்பு) போது: ஏவல் வினைமுற்று. வேதியர் தேவன்: நான்காம் வேற்றுமைத் தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன் மொழித்தொகை. மாதயர்: உரிச்சொற்றொடர். வேண்டினை: முற்றெச்சம். நண்ணு காத்தி: நண்ணு ஈறுகெட்ட எதிர்மறை வினையெச்சம். காத்தி: ஏவல் வினைமுற்று.

166. எம்மைக் கருதி இரங்காதே

ஆகுவ(து) ஆகுவ(து) காலத்(து)
 அழிவதும் அழிந்து சிந்திப்
 போகுவ(து) அயலே நின்று
 போற்றினும் போதல் செய்யும்
 சேகற வுணர்ந்தோர் நின்னில்
 யாருளர் வருத்தஞ் செய்யாது
 ஏகுதி எம்மை நோக்கி
 இரங்கலை என்று முள்ளாய்!

(பதவுரை) என்றும் உள்ளாய் - எக்காலத்திலும் வாழ்பவனே! காலத்து ஆகுவது ஆகும் - காலத்தில் உண்டாக வேண்டியது உண்டாகும்; அழிவதும் அழிந்து சிந்து போகுவது -

அழியக்கூடியவையும் அழிந்து சிதறிப் போகுவனவும் ; அயலே நின்று போற்றினும் - பக்கத்திலிருந்து காப்பாற்றினாலும் ; போதல் செய்யும் - உறுதியாக அழிந்துபோகும் ; சேகு அற உணர்ந்தோர் நின்னில் யார் உளர் - குற்றமற அறிந்தவர்களில் உன்னைக்காட்டிலும் யார் இருக்கின்றார்கள் ; வருத்தம் செய்யாது ஏகுதி - எங்களுக்காக வருந்தித் துன்புறமல் செல்வாயாக ; எம்மை நோக்கி இரங்கலை - எங்களைக் குறித்து மன விரக்கம் கொள்ளாதே.

(பொழிப்புரை) எக்காலத்திலும் இருப்பவனே ! காலத்தில் ஆகுவது ஆகும் ; அழிவது அழிந்து சிதறிப்போகும். பக்கத்திலிருந்து காத்தாலும் அழிந்தே போகும். குற்றமற அறிந்தவர்களில் உன்னைக் காட்டிலும் யார் இருக்கின்றார்கள் ? எங்களுக்காக வருந்தித் துன்புறமல் செல்வாயாக. எங்களைக் குறித்து மன இரக்கம் கொள்ளவேண்டா.

(விளக்கம்) 'ஆவது ஆகும் ; அழிவது அழியும்' : பக்கத்திலிருந்து காத்தாலும் அழிவது அழியும். இது விதியின் செயல். எவரும் தடுக்க முடியாது.

“ ஆம்பொருள்கள் ஆகுமது யார்க்கும் அழிக் கொண்ணு

போம்பொருள்கள் போகுமவை பொறியின்வகை வண்ணம் ”

என்னும் சீவகசிந்தாமணி அடிகள் ஒப்பு நோக்கத் தக்கன.

(இலக்கணக் குறிப்பு) ஆகுவது, அழிவது : வினையாலணையும் பெயர்கள். நின்னில் : ஐந்தாம் வேற்றுமை உருபு எல்லைப்பொருள். ஏகுதி, இரங்கலை : முன்னிலை வினைமுற்றுக்கள். உள்ளாய் : வினையாலணையும் பெயர் விளிவேற்றுமையில் வந்துள்ளது. முதலடியிலும் இரண்டாமடியிலும் முரண்தொடை காண்க.

167. உடன் பிறப்பு ஒழிந்தது எனல்

என்றவன் தன்னை மீட்டும்

எடுத்துமார் பிறுகப் புல்லி

நின்றுநின் றிரங்கி ஏங்கி

நிறைகணன் நெடிது நோக்கி

இன்றொடுந் தவிர்ந்த தன்றே

உடன்பிறப்பு என்று விட்டான்

வென்றிவெந் திறவி னானும்

அவனடித் தலத்து வீழ்ந்தான்.

(பதவுரை) என்று அவன் தன்னை மீட்டும் எடுத்து - எனக் கூறி அந்த விபீடணனை மீண்டும் எடுத்து ; மார்பு இறுகப்

புல்லி - மார்பு பொருந்தத் தழுவி; நின்று நின்று இரங்கி
 ஏங்கி - நெடிது நேரம் நின்று மனமிரங்கி வருந்தியேங்கி;
 நிறை கண்ணால் நெடிது நோக்கி - நீர் நிறைந்த கண்களால்
 நீண்ட நேரம் பார்த்து; உடன் பிறப்பு என்பது - உடன்
 பிறந்த தன்மையானது; இன்றோடும் தவிர்ந்தது - இன்றோடும்
 நீங்கிற்று; என்று விட்டான் - என்று அவனை இராமனிடம்
 போகுமாறு விடுத்தான்; வென்றி வெம் திறலினனும் -
 வெற்றியையுடைய மிக்க வலிமை பெற்ற விபீடணனும்; அவன்
 அடித்தலத்து வீழ்ந்தான் - அக்கும்பகருணன் பாதங்களிடத்து
 விழுந்து வணங்கினான். அன்று, ஏ : அசைகள்.

(பொழிப்புரை) என்று கூறிவிட்டு மீண்டும் அந்த
 விபீடணனை எடுத்து, மார்போடு தழுவிக்கொண்டு, நீண்ட
 நேரம் மனமிரங்கி வருந்தி நீர் நிறைந்த கண்களால் பார்த்து,
 'உடன் பிறப்பு என்னும் தொடர்பு இன்றோடும் நீங்கிற்று'
 என்று கும்பகருணன் அவனைப் போக விட்டான். வெற்றி
 யைக் கொண்ட கொடிய வலிமையையுடைய விபீடணனும்
 அக்கும்பகருணன் பாதங்களிடத்து வீழ்ந்து வணங்கினான்.

(விளக்கம்) மீண்டும் எடுத்துத் தழுவி, இரங்கி ஏங்கி, நோக்கிக்
 கூறி விடுத்தது கும்பகருணனுக்குத் தம்பியினிடத்துள்ள பற்றுள்ளத்
 தைக் காட்டுகிறது. இனிக் காணப்போவது இல்லையாதலால் 'உடன்
 பிறப்பு ஒழிந்தது' என்று கூறி நிறைநீர்க் கண்களால் நெடிது பார்த்
 தான். தான் அழிந்தாலும் தம்பியாவது பிழைக்கட்டும் என்ற
 எண்ணங் கொண்டவன் கும்பகருணன் என்பது 'விட்டான்' என்ற
 சொல்லால் விளங்குகின்றது. இனிப் பயனில்லை என்றுணர்ந்த
 விபீடணன் மிக்க வருத்தங்கொண்டு (அடியற்ற மரம்போல்) அவன்
 அடியில் (மெய்ம்மறந்து) வீழ்ந்தான் என்பது "அடி வீழ்ந்தான்"
 என்ற தொடரால் குறித்தவாரும்.

(இலக்கணக் குறிப்பு) நின்று நின்று : அடுக்குத் தொடர்.
 நெடிது நோக்கி : குறிப்பு வினையெச்சத் தொடர். அடித்தலம் : இரு
 பெயரொட்டுப் பண்புத் தொகை. விட்டான் : விடு : பகுதி ஒற்று
 இரட்டித்து இறந்தகாலம் காட்டிற்று.

168. விபீடணன் பெயர்தல்

வணங்கினான் ; வணங்கிக் கண்ணும்
 வதனமும் மனமும் வாயும்
 உணங்கினான் ; உயிரோடு யாக்கை
 ஒடுங்கினான் ; உரைசெய் தின்னும்

பிணங்கினால் ஆவ தில்லைப்
பெயர்வதென் றெழுந்து போந்தான் ;
குணங்களால் உயர்ந்தான் சேனைக்
கடலெலாம் கரங்கள் கூப்ப.

(பதவுரை) குணங்களால் உயர்ந்தான் - நற்குணங்களால் மேம்பட்டவனான விபீடணன் ; வணங்கினான் - சும்பகருணனை வணங்கினான் ; வணங்கி - வணங்கிய பிறகு ; கண்ணும் வதனமும் மனமும் வாயும் - கண்களும், முகமும், மனமும், வாயும் ; உணங்கினான் - வறண்டு போனான் ; உயிரோடு யாக்கை ஒடுங்கினான் - உயிரும் உடலும் குறுகினான் ; உரை செய்து இன்னும் பிணங்கினால் - வார்த்தைகளைப் பேசி இன்னும் மாறுபட்டால் ; ஆவது இல்லை - ஆகக்கூடிய செயல் ஒன்றும் இல்லை ; பெயர்வது - எழுந்து செல்லவேண்டியதுதான் ; என்று - என்று கருதி ; சேனை கடல் எலாம் கரங்கள் கூப்ப - அரக்கர் சேனைக்கடல் எல்லாம் கைகள் கூப்பித் தொழு ; எழுந்து போந்தான் - எழுந்து வந்தான்.

(பொழிப்புரை) குணங்களால் உயர்ந்த விபீடணன் சும்பகருணனை வணங்கினான் ; வணங்கியபின் கண், முகம், மனம், வாய் வறண்டுபோனான். உயிரும் உடலும் ஒடுங்கினான். பேசி மாறுபடுவதால் ப்யனொன்றும் இல்லையென்று உணர்ந்தான். எழுந்து போவதுதான் செயல் என்று உணர்ந்தான். அரக்கர் சேனைக்கடல் கைகூப்பித்தொழு எழுந்து வந்தான்.

(விளக்கம்) விபீடணன் இனி அண்ணனைக் காணப்போவது இல்லை என்ற கருத்தோடும், உறுதி கொண்ட சும்பகருணன் தன் கருத்திற்கு ஒருகாலும் இயையான் என்ற எண்ணத்தோடு நற்பார்வை, முகப்பொலிவு, மனமகிழ்ச்சி, அன்பொடும் பேசும் ஆசை என்பவற்றை உறந்தவனானான் என்பதால் தமையனை விட்டுப் பிரியும் துன்பநிலை வெளிப்படும். வணங்கினான் என்பதை வினையாலணையும் பெயராக்கி விபீடணனுக்கு ஏற்றியும் ; குணங்களால் உயர்ந்தான் என்பதைச் சும்பகருணனுக்கு ஏற்றியும் பொருள் கூறுவாரும் உளர்.

(இலக்கணக் குறிப்பு) உயிரோடு + யாக்கை - உயிரோடியாக்கை, குற்றியலிகரம். பெயர்வது : தொழிற்பெயர். சேனைக்கடல் : உருவகம்.

169. சும்பகருணன் அழிநிலை

கள்ளநீர் வாழ்க்கை யேமைக் கைவிட்டுக் காலும் விட்டான் ;
பிள்ளைமை துறந்தான் என்னப் பேதுறு நிலைய னாகி
வெள்ளநீர் வேலை தன்னில் வீழ்ந்தநீர் வீழ் வெங்கண்
உள்ளநீர் எல்லா மாறி யுதிரநீர் ஒழுக நின்றான்.

(பதவுரை) கள்ள நீர் வாழ்க்கையேமை - வஞ்சகத் தன்மையையுடைய வாழ்க்கை பெற்ற நம்மை; கைவிட்டு - நீக்கி விட்டு; காலும் விட்டான் - குலத்தின் வழிமுறையையும் விட்டு விட்டான்; பிள்ளைமை துறந்தான் - சிறு பிள்ளைத் தனத்தையும் அகற்றினான் (விபிடணன்); என்ன - என்று; பேதுறு நிலையன் ஆகி - கும்பகருணன் மனக் கலக்கமுற்ற நிலையையுடையவனாய்; வெள்ள நீர் வேலை தன்னில் - மிக்க நீரைக்கொண்ட கடலில்; வீழ்ந்த நீர் வீழ - வந்து கலக்கின்ற நீர்கள் வந்து கலந்தாற்போல; வெங்கண் உள்ள நீர் எல்லாம் மாறி - வெப்பமான கண்களில் உள்ள நீரெல்லாம் தன்மை மாறி; உதிர நீர் ஒழுக - இரத்தமாகிய நீரைச் சொரிய; நின்றான் - அசைவற்று நின்றான்.

(பொழிப்புரை) 'விபிடணன் வஞ்சகத் தன்மையையுடைய அரக்கர்களை முற்றிலும் நீக்கி விட்டதன்றி, அக்குலமுறையையும் விட்டுவிட்டான். சிறு பிள்ளைத் தன்மையையும் நீக்கினான் (பேரறிவு படைத்தான்) என்று கும்பகருணன் கலங்கிய மனத்தையுடையவனாய் மிக்க நீரைக் கொண்ட கடலில் பின்னும் பல்வகை நீர் கலந்தாற்போல வெப்பம் மிகுந்த கண்களிலுள்ள நீரெல்லாம் தன்மை மாறி இரத்தமாகிய நீரைச் சொரிந்து கொண்டு (கண்ணீர்க் கடலுக்குள்) அசைவற்று நின்றான்.

(விளக்கம்) அரக்கர்கள் கள்ள வாழ்க்கை உடையவர்கள் என்பதைக் கும்பகருணன் கூற்றால் விளக்குதல் உணரத் தக்கது. கைவிடல் - முற்றிலும் துறத்தல். கால்விடல் - குலமரபின் தன்மையை விட்டுவிடல். பிள்ளைமை துறத்தல் - பேரறிவு பெறுதல். விபிடணனை மலையாகவும், கும்பகருணனை மடுவில் இருப்பவனாகவும் நினைக்குமாறு கும்பகருணனைக் கண்ணீர்க் கடலில் நின்றான் என்று கூறி உணரவைத்த கவித்திறம் உற்று நோக்கத் தக்கது.

(இலக்கணக் குறிப்பு) கள்ள நீர் : நீர் - நீர்மை, தன்மை, ஈறு கெட்டது. வாழ்க்கையேமை : தன்மைப் பன்மை குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர். பிள்ளைமை : பண்புப் பெயர். வெள்ள நீர் : பண்புத் தொகை. நீர் : பொருட் பெயர். வீழ : உவம உருபு. வெங்கண் + கண் - வெங்கண் : பண்புத்தொகை. உதிர நீர் : பண்புத்தொகை உருவகம்.

170. இராமனிடம் விபிடணன் அறிவித்தல்
எய்திய நிருதர் கோனும்

இராமனை இறைஞ்சி, "எந்தாய்!
உய்திற முடையார்க்கு) அன்றோ
அறன்வழி ஒழுகும் உள்ளம் ;

பெய்திறன் எல்லாம் பெய்து
 பேசினன் பெயரும் தன்மை
 செய்திலன் குலத்து மானம்
 தீர்ந்திலன் சிறிதும்," என்றான்.

(பதவுரை) எய்திய நிருதர் கோனும் - (கும்பகருணனை விட்டு) இராமனையடைந்த அரக்கருக்கு அரசனான விபீடணனும் ; இராமனை இறைஞ்சி - இராமனை வணங்கி ; எந்தாய் - எந்தந்தை போன்றவனே ! அறன்வழி ஒழுகும் உள்ளம் - அற நெறியில் ஒழுகவேண்டும் என்ற சீரிய மனம் ; உய்திறம் உடையார்க்கு அன்றே - பிழைக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் உடையார்க்கு அல்லவோ உண்டாகும் ? பெய்திறம் எல்லாம் பெய்து பேசினன் - அமைத்துப் பேசக்கூடிய திறமை யெல்லாம் அமைத்துப் பேசினேன் ; பெயரும் தன்மை செய்திலன் - அவ் விடம் விட்டு நீங்கும் தன்மை செய்திலன் ; குலத்து மானம் சிறிதும் தீர்ந்திலன் - குலத்தினிடத்து வைத்த பற்று கொஞ்சமும் நீங்கினாலல்ல ; என்றான் - என்று கூறினான்.

(பொழிப்புரை) கும்பகருணனை விட்டுவந்த அரக்கர்களுக்கு அரசனான விபீடணனும் இராமனை வணங்கி, "எந்தந்தை போன்றவனே ! அறநெறியிற் சென்றொழுகும் மனநிலை பிழைக்கும் தன்மையுடையவர்க்கு அல்லவோ உண்டாகும் ! அமைத்துப் பேசவேண்டிய திறமெல்லாம் அமைத்துப் பேசினேன். அவ்விடம் விட்டு நீங்கும் தன்மை சிறிதும் செய்ய வில்லை. குலத்தில் வைத்திருக்கும் பற்று அவனுக்குக் கொஞ்சமும் நீங்கவில்லை," என்று கூறினான்.

(விளக்கம்) அறவழியில் ஒழுகுவோர்க்குத்தான் பிழைக்கும் வழியுண்டாகும். அறவழியில் ஒழுகாதவர் அழிவர் என்பது குறிப்பு. குலப்பற்று இருப்பவர் நல்வழிப்படர்தல் இல்லை. அவர்களிடத்தில் எவ்வளவு திறனோடு பேசினும் அப்பேச்சு பயன்தருதல் இல்லை என்பது இப்பாடலால் விளங்கும். "தாழ்கடல் இலங்கைச் செல்வம் நின்னதே தந்தேன்" என்று இராமர் முன்பே கூறியுள்ளமையால் 'நிருதர் கோனும்' என்று விபீடணனைக் கூறினார்.

(இலக்கணக் குறிப்பு) நிருதர்கோன் : நான்காம் வேற்றுமைத் தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழி. எந்தாய் : மருஉ மொழி, விளி வேற்றுமை. உய்திறம் : வினைத்தொகை. அறன்வழி : ஆறாம் வேற்றுமைத் தொகை. அறன் - அறம், திறன் - திறம் : மகர னகரப் போலி. உடையார்க்கன்றே : ஓகாரம் உடன்பாட்டுப் பொருளில் வந்தது. ஒழுகும் உள்ளம் : பெயரெச்சத் தொடர். பெய்திறன் : வினைத்தொகை.

171. இராமன் 'விதி வலிது' எனல்
 கொய்திறச் சடையின் கற்றைக்
 கொந்தளக் கோலக் கொண்டல்
 நொய்தினில் துளக்கி, "ஐய!
 நின்னெதிர் நும்மு னேனை
 எய்துறத் துணித்து வீழ்த்தல்
 இனிதன்றென்று இனைய சொன்னேன்;
 செய்திறன் இனிவேறு உண்டோ
 விதியையார் தீர்க்க கிற்பார்."

(பதவுரை) கொய்திற சடையின் கற்றை கொந்தளம் - கொய்து விடுவதற் குரியதான சடைத் தொகுதியையுடைய மயிர் முடியைப் பெற்ற; கோல கொண்டல் - அழகிய மேகத்தைப் போன்ற நிறமுடைய இராமன்; நொய்தினில் துளக்கி - மெல்லத் தலையை அசைத்து, ஐய - ஐயனே; நின்னெதிர் நும் முன்னேனை - உன் முன் உன்னுடைய அண்ணனான கும்பகருணனை; எய்து - அம்பால் எய்து; உற துணித்து - அறத் துண்டித்து; வீழ்த்தல் - வீழ்த்துதலானது; இனிது அன்று என்று - இனிய செயலாகாது என்று; இனைய சொன்னேன் - இத்தகைய சொற்களைச் சொன்னேன்; இனி செய்திறன் வேறு உண்டோ - இனி செய்யக்கூடிய செய்கை வேறு இருக்கின்றதோ? (இல்லை). யார் விதியை தீர்க்க கிற்பார் - எவர்தான் இவ்வுலகில் விதியை நீக்கக்கூடியவராவர். (ஒருவருமில்லை.)

(பொழிப்புரை) கொய்தற்குரிய சடையின் தொகுதி வாய்ந்த மயிர் முடியைப் பெற்ற அழகிய மேகத்தை யொத்த இராமன் தலையை மெல்ல அசைத்து, ஐயனே! உன் எதிரில் உன் அண்ணனை அம்பு எய்து துண்டித்து வீழ்த்தல் இனிய செயல் அன்று என்று நினைத்து இத்தகைய சொற்களைச் சொன்னேன். இனி நாம் செய்யக்கூடிய செயல் வேறு என்ன இருக்கின்றது? (ஒன்றும் இல்லை). யார் இந்த உலகில் விதியை நீக்கக் கூடியவர்? ஒருவருமில்லை.

(விளக்கம்) சடைக் கற்றையை முடியாகக் கட்டிய மேகத்தைப் போன்ற இராமன் என்பது அவன் வனவாச நிலையை யுணர்த்திற்று. கொண்டல் என்றது இராமனுக்கு நிறத்தாலும், குணத்தாலும், தோற்றத்தாலும் அமைந்த உவமையாகும். மேகம் கருநிறமுடையது; இராமன் கருநிறமுடையவன். மேகம் கண்பார்வைக்குக் குளிர்ச்சி தரும் அழகு வாய்ந்தது; இராமனும் தன் திருமேனியழகால் பார்ப்பவர்கள் கண்களுக்குக் குளிர்ச்சி தருபவன். மேகம் கைம்மாறு கருதாது பொழிவது; இராமன் கைம்மாறு கருதாமல் உதவி செய்பவன்.

தன்னிடத்தில் சரணடைந்த விபீடணனது இனிய குணத்தை அறிந்திருத்தலினாலும் தூது போதற்குமுன் கும்பகருணனைப் பற்றி விபீடணன் கூறிய வார்த்தைகளாலும் விபீடணன் நற்குணமுடையோன் என்பதையறிந்து தன்னை யடைந்தான் முன்பு, அவன் அண்ணனைக் கொல்லுதல் முறையாகாதென்பதுணர்ந்து, விபீடணனைத் தூது விடுத்தான் என்ற கருத்தை, “நின்னெதிர் நும்முன்னுனை எய்துறத் துணித்து வீழ்த்தல் இனிதன்று என்று இனைய சொன்னேன்,” என்னும் அவன் கூற்றால் உணரலாம். இதனால் இராமன் உலக வாழ்க்கையில் எவ்வளவு இங்கிதம் வாய்ந்தவன் என்பது அறியப்படும்.

இராமன் விபீடணன் கூறியதைக் கேட்டவுடனே தன் தலையை மெல்ல அசைத்தமை ‘குலத்து மானம் தீர்ந்திலன்’ என்ற விபீடணன் கூற்றை எண்ணியும், விலக்கரிதாயது விதி என்பதை நினைத்தும் ஆகும். அதனாலன்றோ ‘விதியை யார் தீர்க்க கிற்பார்?’ என்றான்.

(இலக்கணக் குறிப்பு) சடையின் கற்றை : இன் சாரியை. கொண்டல் : உவம ஆகுபெயர். கோலக் கொண்டல் : இரண்டாம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன்தொக்க தொகை. நொய்து என்பது மென்மையைக் குறித்து நின்றது. உண்டோ : ஓகாரம் எதிர்மறை. தீர்க்ககிற்பார் : கில் ஆற்றல் உணர்த்தும் இடைச்சொல். யார் தீர்க்ககிற்பார் : யார் என்னும் வினா இடைச்சொல் ஒருவரும் இல்லை என்று எதிர்மறைப் பொருளைத் தந்தது.

பயிற்சி

(விடைகள் செய்யுளை யொட்டி இருத்தல் வேண்டும்)

I. கட்டுரை வினாக்கள் :

1. இராவணன் இலங்கை நகரில் புருந்ததைக் கவி எவ்வாறு கூறுகிறார்?
2. இராவணன் மாலியவானிடம் இராமனது வல்லமையை எவ்வாறு வியந்து கூறுகிறான்?
3. மாலியவான் இராவணனுக்குக் கூறிய அறிவுரைகள் யாவை?
4. மகோதரன் இராவணன் மனநிலையை என்ன கூறி மாற்றினான்?
5. கும்பகருணன் துயிலினின்று எழுப்பப்பட்டதையும், அவன் எழுந்த முறையையும் விளக்குக.
6. கும்பகருணன் உடல் வருணனையைக் குறித்து எழுதுக.
7. இராவணனைக் கும்பகருணன் அடைந்ததும் நிகழ்ந்த செயல்கள் யாவை?
8. இராவணனுக்கும் கும்பகருணனுக்கும் நடந்த உரையாடலை விளக்கி யெழுதுக.
9. கும்பகருணன் போர்க்களம் குறுகியதைப்பற்றி விவரிக்க.
10. விபீடணனைக் கண்ட கும்பகருணன் யாது கருதி யாவை கூறினான்?
11. கும்பகருணனை இராமன் பக்கல் வருமாறு அழைத்த விபீடணன் காட்டிய நியாயங்கள் யாவை?

12. சும்பகருணன் தான் இராவணனுக்காக உயிர்விடப் போவதாகவும், விபீடணனை இராமனிடம் செல்லுமாறும் என்னென்ன நியாயங்களைக் காட்டி மறுக்கிறான்?

13. விட்டுப்பிரிகின்ற விபீடணனைப் பார்த்துக் சும்பகருணன் என்ன எண்ணுகிறான்?

14. விபீடணன் இராமனிடம் கூறியவை யாவை? இராமன் மறுமொழி யாது?

II. பயிற்சி வினாக்கள் :

1. இராவணன் களத்தே போக்கியவை எவை?
2. இராவணன் வலிமை எவ்வாறெல்லாம் கூறப்பட்டுள்ளது?
3. இராவணன் நாண நிலையை விளக்குக.
4. இராவணன் கொண்ட வெறுப்பை விளக்கு.
5. 'சிந்துரக் களிறு கூடம்புக்கென'—எதற்கு உவமை?
6. இராவணன் எவற்றிற்கு நாணவில்லை? எதற்கு நாணினான்?
7. 'பங்கம் வந்துற்ற தன்றிப் பழியும் வந்துற்றது'—இடம் சுட்டி விளக்குக.
8. இலக்குமணன் வலிமையை இராவணன் எவ்வாறு புகழ்கின்றான்?
9. இராமனுடைய சாந்த நிலையை இராவணன் எவ்வாறு விளக்கிக் காட்டுகிறான்?
10. இராமன் கையம்பின் வலிமை எத்தகையது?
11. 'நல்லியற் கவிஞர் நாவில் பொருள் குறித்து அமர்ந்த நாமச் சொல்லென, செய்யுள் கொண்ட தொடையென'—எதற்கு உவமை? விளக்கம் தருக.
12. 'நாசம் வந்துற்ற போது நல்லதோர் பகையைப் பெற்றேன்'—இடம் சுட்டி விளக்குக.
13. குரங்கின் மேற்கொண்டு நின்ற இராமனைக் குறித்து இராவணன் கூறுவது என்ன?
14. மகோதரன் இராவணனுக்குக் கூறிய உறுதிமொழி யாது?
15. இவ்வுவமைகள் வந்துள்ள இடங்களைச் சுட்டி விளக்குக :
(1) புல் நுனிப் பனிநீர் அன்ன.
(2) பனியுடை வேலைச் சின்னீர் பருகினன் பரிதி என்ன.
(3) திட்டியின் விடமன்ன.
16. சும்பகருணன் தன் குலத்தவர்க்கும் இராம இலக்குவர்க்கும் உண்டாகக் கூடிய நன்மை தீமைகளை எக்காரணங்களைக் கூறி எடுத்துக் காட்டுகிறான்.
17. எது உய்திறம்? எது வாய்மை? எது உண்மை?
18. சும்பகருணன் சேனைகள் சுமந்து சென்ற படைக்கலங்கள் எவை?
19. 'விளங்கிய மேரு மால்வரை போன்றது போல்'—இவ்வுவமை எங்கு ஆளப்பட்டுள்ளது.
20. 'வாயை உலர்த்தின திரிய வந்தாய்'—என்றது ஏன்?
21. 'அமுதுண்டாய் நஞ்சுண்பாயோ'—இடஞ் சுட்டி விளக்கு.
22. அறப்பெரும் துணைவர் செயல் யாது?
23. சாதியின் புன்மை எவ்வாறு சும்பகருணனால் எடுத்துக் காட்டப்படுகிறது?
24. தம்பால் உள்ள குற்றம் யாதெனக் சும்பகருணன் கூறுகிறான்?

25. விபீடணன் எவ்வாறு எப்பொழுது இலங்கைக்குள் வரல் வேண்டும்?
26. இராமனை அடைதலால் அவன் அடையக்கூடிய பயன்கள் யாவை என்று விபீடணன் கூறுகிறான்.
27. தரும் பார்ப்பார் எவற்றைப் பாரார்?
28. துறவு பூண்டோர் செயல் யாது? பயன் என்ன?
29. தாய்வினை செய்தோன் யார்? எதன் பொருட்டுச் சுட்டப் படுகிறான்?
30. அறிஞர் எத்தகைய செயலை இயற்றார்?
31. எவை மதியுடையவர்க்குக் கரும் அன்று?
32. சும்பகருணன் வாழ்க்கையைப்பற்றி விபீடணன் கூறுவது என்ன?
33. 'கனிவரும் காலத்துப் பூக்கொய்யக் கருதலாமோ?'—இதனை விளக்கு. இத்தொடரைக் கொண்டு விளக்குவது யாது?
34. விபீடணனுக்குத் தக்கது எது என்றும், தனக்குப் புகழ் எது என்றும் சும்பகருணன் கூறுகின்றான்.
35. உண்டவர்க்கு உரிய செயல் யாது?
36. தான் எவ்வாறு வாழமாட்டான் என்று சும்பகருணன் கூறுகிறான்?
37. சும்பகருணன் தனக்குப் பரிதியையும் கறங்கினையும் எக் காரணங்களைக் கொண்டு உவமை கூறிக் கொள்கிறான்?
38. 'சேகு அற உணர்ந்தோர் நின்னில் யாருளர்? வருத்தம் செய்யாது ஏகுதி' என்று என்ன நியாயம் காட்டிக் கூறுகிறான்.
39. 'வெள்ள நீர் வேலை தன்னில் வீழ்ந்த நீர் வீழ், 'நின்ற குன்று ஒன்று நீள்நெடுங் காலொடும் சென்ற குன்றைத் தழீஇயன்ன', 'தட்டுறு குறங்கு போல,' இவ்வுவமைகள் வந்துள்ள இடத்தை விளக்கு.
40. காமனும் நாமும் நாயெனத் தகுதும்—இடம் சுட்டி விளக்குக.
41. வேற்றுப் பொருள் வைப்பணி, பிறிது மொழிதல் அணி, தற் குறிப்பேற்றவணி, நிரல்நிரைப் பொருள் கோளணி; எடுத்துக் காட்டு உவமையணி, முரண்தொடை, முற்று மோனைத் தொடர், ஒரு பொருட் பன்மொழி, காலவழுவமைதி இவற்றிற்கு நும் பாடப்பகுதியினின்றும் மேற்கோள் காட்டுக.
42. இராமன் அம்புகள் எவற்றால் முத்தேவரை யொக்கும்?
43. அறிஞர் யாது கூறியுள்ளனர் என்று மகோதரன் கூறுகிறான்.
44. தூதர் நால்வர் சும்பகருணன் கோயிலுக்குள் புக்கது எது போன்று இருந்தது?
45. எத்தகையவனை இராவணன் எழுப்புமாறு கட்டளை இருக்கிறான்?
46. 'மண்ணினை யளந்து நின்றமால்' என—இது எதற்கு உவமை யாக வந்தது? பொருத்திக் காட்டு.
47. சும்பகருணன் எழுந்த நிலையைக் கவி எவ்வாறு கூறுகிறான்?
48. 'நிலத்தியல், நீரியல் என்னும் நீரதால்' இதனைக் கொண்டு விளக்க வந்ததென்ன? இக்கருத்தைக் கொண்ட குறள் யாது?
49. 'ஊனுடை உம்பிக்கும் உனக்கு மேகடன்' என்று எதனைச் சுட்டுகிறான்?
50. சும்பகருணன் கொண்ட கொள்கைக்கும், விபீடணன் கொண்ட கொள்கைக்கும் உள்ள வேற்றுமை யாது? விளக்கி மேற்கோளுடன் காட்டுக.

செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி

எண் - செய்யுள் எண்

அணையின்றி அயர்ந்த, 159
 அரக்கனவ் வருவொழித், 113
 அவ்வழி இராவணன், 99
 அவயநீ பெற்ற, 131
 அறப்பெருந் துணைவன், 133
 அறமுனக் கஞ்சியின், 84
 அறமென நின்ற, 134
 அன்ன காலையி, 77
 அன்னது கண்டவன், 94
 அனுமனை, வாலி, 161
 அனையதானை, 48
 ஆகுவ(து) ஆகும், 166
 ஆங்கவன் தன்மூ, 12
 ஆங்கவன் தன்னைக், 41
 ஆண்டொரு செம்பொன், 6
 ஆயவ னுரைத்த, 34
 ஆயிரம் கோளரி, 104
 ஆரியன் அனையி, 114
 ஆலங்கண் டஞ்சி, 162
 ஆழி யாயிவ, 116
 ஆறு நூறு சகடத், 60
 ஆனதோ வெஞ்சமம், 79
 இங்கிவன் தன்னை, 51
 இடைபேரா இனை, 55
 இந்திரன் குலிச, 23
 இந்திரன் பகைஞரும், 96
 இருந்த போது, 62
 இருந்தவ னிலங்கை, 13
 இரும்பசிக்கு மருந்தென, 64
 இரும்படை கடிப்பெடுத், 100
 இருளுறு சிந்தை, 139
 இற்றைநாள் வரைமுதல், 98
 இனியிறை தாழ்த்தி, 39
 உடர்கி டந்துழி, 67
 உடலிடைத் தோன்றிற், 146
 உடனி ருத்தி, 73
 உதிர வாரியொடு, 63
 உளைவன வெனினு, 33
 உற்பத்தி அயனே, 27
 உறக்க மவ்வழி, 59
 உறங்கு கின்ற, 45
 உறுவது தெரியவன்(று), 90
 உன்மக்க ளாகி, 151

ஊனுயர்ந்த, 120
 எண்ணுறு படைக்கலம், 102
 எழுங்கதி ரவனொளி, 112
 எய்திய நிருதர், 170
 எயிறலைத்த, 66
 எருமை யேற்றையோ, 61
 எறித்தபோர் அரக்கர், 17
 என்றலுமே யடிவணங்கி, 56
 என்றவன்றன்னை, 167
 என்றவ னுரைத்த, 127
 என்றுகொண் டினையன, 87
 என்று சொல்ல, 47
 என்று மீறி, 46
 என்னைவென் றுளரெனில், 97
 எனக்கவன் தந்த, 140
 ஏகுதற் குரியார் யாரே, 128
 ஏழ்பெருங் கடலுஞ், 8
 ஏற்றமொன் நிலலை, 29
 ஏற்றிய வில்லோ னியார்க், 136
 ஐயநீ அயோத்தி, 137
 ஒன்றல பற்பல, 107
 ஒதநீர் விரிந்த, 50 A.
 கட்டுறு கவன மாவோ, 53
 கண்ணுதல் தீமை, 145
 கணந்தரு குரங்கொடு, 108
 கருத்திலா இறைவன், 157
 கல்லலாம் உலகினை, 81
 கவையுறு நெஞ்சன், 14
 கழிந்த தீயொடு, 119
 கள்ளநீர் வாழ்க்கை, 169
 காக்கலாம்நும், 147
 கால னொருயிர்க், 117
 காலினிற் கருங்கடல், 86
 கம்பு நங்குங், 69
 கிங்கரர் நால்வர், 44
 கிட்டிய தோசெருக், 80
 கிடந்தபோர் வலியார், 2
 குடக்கதோ, குணக்க, 28
 குலத்தியல் பழிந்த, 132
 கூயி னன்னுழ, 70
 கொடுத்தனை இந்திரற்கு, 83
 கொய்திறச் சடையின், 171
 கொய்ம்மலர்த் தொங்க, 54

கோடிகல் தண்டு, 52
 சங்கம்வந் துற்ற, 15
 சீர்த்தவீ ரியரா, 25
 சூல முண்டது, 122
 சூல மேகந் திருத், 65
 செம்பிட்டுச் செய்த, 160
 செருவிடை அஞ்சார், 163
 சென்றனர் பத்து, 49
 தஞ்சமுந் தருமமும், 85
 தந்திரக் கடலை, 129
 தருகவென் நேர்ப்படை, 93
 தரும மன்றிது, 124
 தவனுணங் கியரும், 115
 தறங்கொள் சாரி, 121
 தாங்கு கொம்பொரு, 118
 தாழ்க்கிற்பாய் அல்லை, 164
 திக்க டங்கலும், 68
 திண்டிறல் வீரன், 50
 திரிபுர மெரிய, 36
 திருமறு மார்பன், 149
 தீயவை செய்வ, 142
 தீவினை யொருவன், 144
 தும்பியந் தொடையல், 158
 தும்பியந் தொடையன், 154
 தேர்க்கொடி யானையின், 101
 தேர் செலக் கரிசெல, 103
 தேவர்க்கும் தேவன், 150
 தேவியை விடுதி, 38
 தையலை விட்டவன், 88
 தோமரஞ் சக்கரஞ், 105
 தோளொடு தோள் செலத், 111
 நல்லியற் கவிஞர், 22
 நறையுடைத் தகம்பொடு, 106
 நன்றி தன்று, 126
 நன்றிது கரும, 43
 நன்றியீ தென்று, 35
 நாளொத்த நளின, 4
 நிலைகி டந்த, 71
 நீதியுந் தரும, 135
 நீர்க்கோல வாழ்வை, 155
 பண்ணிறை பவளச், 10
 பந்தியிற் பந்தியிற், 89
 பாந்தளின் நெடுந்தலை, 109
 புலத்தியன் வழிமுதல், 82

பெறுதியே எவையுஞ், 42
 பெயிருங் கணங்க, 24
 பேர விட்ட, 74
 போதலோ வரிது, 141
 போது நீ ஐய!, 165
 போயபின் அவன்கை, 19
 போயினித் தெரிவ, 30
 மக்களைக் குரவர், 143
 மந்திரச் சுற்றத், 5
 மலரின் மேல் இருந்த, 156
 மலையுறப் பெரி, 18
 மறங்கினர் செருவில், 148
 மறங்கினர் செருவினாக், 91
 மறுத்த தன்முனை, 125
 மனகதி வாயுவேகன், 7
 மாதிரம் எவையும், 3
 மாணுடரிருவரை, 92
 மின்னி னொன்றிய, 123
 முந்திவந்(து) இரைஞ்சி, 130
 முப்புர மொருங்கச், 26
 முளையமை திங்கள், 16
 முன்னுரைத் தேனை, 32
 முன்னுனக் கிறைவ, 40
 முனிவருங் கருணை, 152
 மூவகை யுலகு, 9
 மூவகை யுலகு முட்க, 58
 மெய்யெ லாமிளர், 75
 மேருவைப் பிளக்க, 20
 வணங்கினான் வணங்கி, 168
 வரிசிலை நாணிற், 21
 வருவது மிலங்கை, 133
 வன்று னீண்ப்பெருந், 72
 வாசவன், மாயன், 31
 வாரணம் பொருத, 1
 வானகு மண்ணு, 11
 வானரப் பெருந், 78
 வானு யர்ந்த, 120
 விடமெ முந்ததது, 76
 விண்ணினை கிடறும், 57
 வீணையென் றுணரின., 110
 வென்றவர் தோற்பர், 37
 வென்றிவண் வருவனென், 95
 வேதநா யகனே உன்னைக், 153

